

**AZ EURÓPAI UNIÓRÓL
SZÓLÓ SZERZŐDÉS EGYSÉGES SZERKEZETBE
FOGLALT VÁLTOZATA**

PREAMBULUM

ŐFELSÉGE A BELGÁK KIRÁLYA, ŐFELSÉGE DÁNIA KIRÁLYNŐJE, A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ŐFELSÉGE SPANYOLORSZÁG KIRÁLYA, A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ÍRORSZÁG ELNÖKE, AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, Ő KIRÁLYI FENSÉGE A LUXEMBURGI NAGY-HERCEG, ŐFELSÉGE HOLLANDIA KIRÁLYNŐJE, A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG ELNÖKE, ŐFELSÉGE NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁNAK KIRÁLYNŐJE ⁽¹⁾

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy az Európai Közösségek megalapításával felvállalt európai integrációs folyamat egy új szakaszába lépjenek,

ÖSZTÖNZÉST MERÍTVE Európa kulturális, vallási és humanista örökségéből, amelyből az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, valamint a jogállamiság egyetemes értékei kibontakoztak,

EMLÉKEZTETVE az európai kontinens megosztottsága megszüntetésének történelmi fontosságára és annak szükségességére, hogy a jövő Európájának kialakításához szilárd alapokat teremtsenek,

MEGERŐSÍTVE elkötelezettségüket a szabadság, a demokrácia, az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartása és a jogállamiság elvei mellett,

MEGERŐSÍTVE az 1961. október 18-án Torinóban aláírt Európai szociális chartában, valamint a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló 1989. évi közösségi chartában meghatározott alapvető szociális jogok melletti elkötelezettségüket,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy elmélyítsék a népek közötti szolidaritást, miközben történelmüket, kultúrájukat és hagyományukat tiszteletben tartják,

AZZAL AZ ÓHAJJAL hogy tovább javítsák az intézmények demokratikus és hatékony működését, és így azok a rájuk ruházott feladatokat egy egységes intézményi kereten belül jobban elláthassák,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy megerősítik és közelítik egymáshoz gazdaságaikat, valamint hogy gazdasági és monetáris uniót hoznak létre, amely e szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseivel összhangban egy közös és stabil valutát foglal magában,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy a fenntartható fejlődés alapelveinek figyelembevételével és a belső piac megvalósításának, a megerősített kohéziónak és a környezetvédelemnek a keretében előmozdítsák népek gazdasági és társadalmi fejlődését, továbbá hogy olyan politikákat hajtsanak végre, amelyek biztosítják, hogy a gazdasági integráció előrehaladása más területek párhuzamos fejlődésével járjon együtt,

⁽¹⁾ A Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság azóta az Európai Unió tagjaivá váltak.

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy országaik állampolgárai számára közös uniós polgárságot hoznak létre,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy közös kül- és biztonságpolitikát valósítanak meg, beleértve a 42. cikk rendelkezéseivel összhangban egy közös védelmi politika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet, megerősítve ezáltal Európa identitását és függetlenségét Európa és a világ békéjének, biztonságának és fejlődésének előmozdítása érdekében,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy – miközben biztosítják népeik védelmét és biztonságát – megkönnyítik a személyek szabad mozgását azáltal, hogy e szerződés és az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezéseinek megfelelően létrehoznak egy, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy tovább viszik az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatát, ahol a szubszidiaritás elvének megfelelően a döntéseket az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

SZEM ELŐTT TARTVA az európai integráció előrehaladása érdekében teendő további lépéseket,

ÚGY HATÁROZTAK, hogy létrehozzák az Európai Uniót, és e célból meghatalmazottjaikként jelölték ki:

(a meghatalmazottak felsorolása nem kerül kiadásra)

AKIK kicserélve jó és kellő alakban talált meghatalmazásaikat a következőkben állapodtak meg:

I. CÍM

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

(az EUSz. korábbi 1. cikke) ⁽¹⁾

E szerződéssel a MAGAS SZERZŐDŐ FELEK egymás között létrehozzák az EURÓPAI UNIÓT (a továbbiakban: az Unió), amelyre közös célkitűzéseik elérése érdekében a tagállamok hatásköröket ruháznak.

E szerződés új szakaszt jelent az Európa népei közötti egyre szorosabb egység létrehozásának folyamatában, amelyben a döntéseket a lehető legnyilvánosabban és az állampolgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg.

Az Unió e szerződésen és az Európai Unió működéséről szóló szerződésen (a továbbiakban: a Szerződések) alapul. E két szerződés azonos jogi kötőerővel bír. Az Unió az Európai Közösség helyébe lép és annak jogutódja.

⁽¹⁾ Ez az utalás csak jelölésre szolgál. A legpontosabb tájékoztatásért, kérem nézze meg a Szerződések korábbi és új számozását tartalmazó megfelelési táblázatokat.

2. cikk

Az Unió az emberi méltóság tiszteletben tartása, a szabadság, a demokrácia, az egyenlőség, a jogállamiság, valamint az emberi jogok – ideértve a kisebbségekhez tartozó személyek jogait – tiszteletben tartásának értékein alapul. Ezek az értékek közösek a tagállamokban, a pluralizmus, a megkülönböztetés tilalma, a tolerancia, az igazságosság, a szolidaritás, valamint a nők és a férfiak közötti egyenlőség társadalmában.

3. cikk

(az EUSz. korábbi 2. cikke)

- (1) Az Unió célja a béke, az általa vallott értékek és népei jólétének előmozdítása.
 - (2) Az Unió egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló olyan térséget kínál polgárai számára, ahol a személyek szabad mozgásának biztosítása a külső határok ellenőrzésére, a menekültügyre, a bevándorlásra, valamint a bűnmegelőzésre és bűnüldözésre vonatkozó megfelelő intézkedésekkel párosul.
 - (3) Az Unió egy belső piacot hoz létre. Az Unió Európa fenntartható fejlődéséért munkálkodik, amely olyan kiegyensúlyozott gazdasági növekedésen, árstabilitáson és magas versenyképességű, teljes foglalkoztatottságot és társadalmi haladást célul kitűző szociális piacgazdaságon alapul, amely a környezet minőségének magas fokú védelmével és javításával párosul. Az Unió elősegíti a tudományos és műszaki haladást.
- Az Unió küzd a társadalmi kirekesztés és megkülönböztetés ellen, és előmozdítja a társadalmi igazságosságot és védelmet, a nők és férfiak közötti egyenlőséget, a nemzedékek közötti szolidaritást és a gyermekek jogainak védelmét.
- Előmozdítja a gazdasági, a társadalmi és a területi kohéziót, valamint a tagállamok közötti szolidaritást.
- Az Unió tiszteletben tartja saját kulturális és nyelvi sokféleségét, továbbá biztosítja Európa kulturális örökségének megőrzését és további gyarapítását.
- (4) Az Unió egy gazdasági és monetáris uniót hoz létre, amelynek fizetőeszköze az euro.
 - (5) A világ többi részéhez fűződő kapcsolataiban az Unió védelmezi és érvényre juttatja értékeit és érdekeit, és hozzájárul polgárainak védelméhez. Hozzájárul a békéhez, a biztonsághoz, a Föld fenntartható fejlődéséhez, a népek közötti szolidaritáshoz és kölcsönös tisztelethez, a szabad és tisztességes kereskedelemhez, a szegénység felszámolásához és az emberi jogok, különösen pedig a gyermekek jogainak védelméhez, továbbá a nemzetközi jog szigorú betartásához és fejlesztéséhez, így különösen az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt alapelvek tiszteletben tartásához.

- (6) Az Unió e célkitűzéseket a megfelelő eszközökkel, a Szerződésekben ráruházott hatáskörök keretein belül valósítja meg.

4. cikk

(1) Az 5. cikkel összhangban minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak az Unióra, a tagállamoknál marad.

(2) Az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a Szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti identitását, amely elválaszthatatlan része azok alapvető politikai és alkotmányos berendezkedésének, ideértve a regionális és helyi önkormányzatokat is. Tiszteletben tartja az alapvető állami funkciókat, köztük az állam területi integritásának biztosítását, a közrend fenntartását és a nemzeti biztonság védelmét. Így különösen a nemzeti biztonság az egyes tagállamok kizárólagos feladata marad.

(3) Az Unió és a tagállamok a lojális együttműködés elvének megfelelően kölcsönösen tiszteletben tartják és segítik egymást a Szerződésekben eredő feladatok végrehajtásában.

A tagállamok a Szerződésekben, illetve az Unió intézményeinek intézkedéseiből eredő kötelezettségek teljesítésének biztosítása érdekében megteszik a megfelelő általános vagy különös intézkedéseket.

A tagállamok segítik az Uniót feladatainak teljesítésében, és tartózkodnak minden olyan intézkedéstől, amely veszélyeztetheti az Unió célkitűzéseinek megvalósítását.

5. cikk

(az EUSz. korábbi 5. cikke)

(1) Az Unió hatásköreinek elhatárolására a hatáskör-átruházás elve az irányadó. Az uniós hatáskörök gyakorlására a szubszidiaritás és az arányosság elve az irányadó.

(2) A hatáskör-átruházás elvének megfelelően az Unió kizárólag a tagállamok által a Szerződésekben ráruházott hatáskörök határain belül jár el a Szerződésekben foglalt célkitűzések megvalósítása érdekében. Minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak át az Unióra, a tagállamoknál marad.

(3) A szubszidiaritás elvének megfelelően azokon a területeken, amelyek nem tartoznak kizárólagos hatáskörébe, az Unió csak akkor és annyiban jár el, amikor és amennyiben a tervezett intézkedés céljait a tagállamok sem központi, sem regionális vagy helyi szinten nem tudják kielégítően megvalósítani, így azok a tervezett intézkedés terjedelme vagy hatása miatt az Unió szintjén jobban megvalósíthatók.

Az Unió intézményei a szubszidiaritás elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározottak szerint alkalmazzák. A nemzeti parlamentek az említett jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően gondoskodnak a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartásáról.

(4) Az arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges.

Az Unió intézményei az arányosság elvét a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint alkalmazzák.

6. cikk

(az EUSz. korábbi 6. cikke)

(1) Az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájának 2000. december 7-i, Strasbourgban 2007. december 12-én kiigazított szövegében foglalt jogokat, szabadságokat és elveket; e Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések.

A Charta rendelkezései semmilyen módon nem terjesztik ki az Uniónak a Szerződésekben meghatározott hatásköreit.

A Chartában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket a Charta VII. címében foglalt, az értelmezést és alkalmazást szabályozó általános rendelkezéseknek megfelelően kell értelmezni, kellően figyelembe véve a Chartában említett azon magyarázatokat, amelyek meghatározzák az egyes rendelkezések eredetét.

(2) Az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez. Ez a csatlakozás nem érinti az Uniónak a Szerződésekben meghatározott hatásköreit.

(3) Az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, továbbá ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból következnek, az uniós jogrend részét képezik mint annak általános elvei.

7. cikk

(az EUSz. korábbi 7. cikke)

(1) A Tanács, a tagállamok egyharmada, az Európai Parlament vagy az Európai Bizottság indoklással ellátott javaslata alapján, tagjainak négyötödös többségével és az Európai Parlament egyetértésének elnyerését követően megállapíthatja, hogy fennáll az egyértelmű veszélye annak, hogy egy tagállam súlyosan megsérti a 2. cikkben említett értékeket. Mielőtt ilyen megállapítást tenne, a Tanács meghallgatja a kérdéses tagállamot, és ugyanezen eljárásnak megfelelően ajánlásokat tehet neki.

A Tanács rendszeresen ellenőrzi, hogy azok az okok, amelyek alapján ilyen megállapítást tett, továbbra is fennállnak-e.

(2) A tagállamok egyharmada vagy az Európai Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlament egyetértésének elnyerését követően, az Európai Tanács, miután a kérdéses tagállamot felkérte észrevételei benyújtására, egyhangúlag megállapíthatja, hogy a tagállam súlyosan és tartósan megsérti a 2. cikkben említett értékeket.

(3) A Tanács, amennyiben a (2) bekezdés szerinti megállapításra jutott, minősített többséggel úgy határozhat, hogy a kérdéses tagállamnak a Szerződések alkalmazásából származó egyes jogait felfüggeszti, beleértve az e tagállam kormányának képviselőjét a Tanácsban megillető szavazati jogokat. Ebben az esetben a Tanács figyelembe veszi az ilyen felfüggesztésnek a természetes és jogi személyek jogait és kötelezettségeit érintő lehetséges következményeit.

A kérdéses tagállam a Szerződések szerinti kötelezettségei minden esetben továbbra is kötik ezt az államot.

(4) A Tanács a későbbiekben minősített többséggel úgy határozhat, hogy a (3) bekezdés alapján hozott intézkedéseket megváltoztatja vagy visszavonja, amennyiben az elrendelésükhöz vezető körülményekben változás következett be.

(5) Az e cikk tekintetében az Európai Parlamentre, az Európai Tanácsra és a Tanácsra alkalmazandó szavazási szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 354. cikke állapítja meg.

8. cikk

(1) Az Unió a vele szomszédos országokkal különleges kapcsolatokat épít ki a jólét és a jószomszédi viszonyok egy olyan térségének a létrehozása céljából, amely az Unió értékeire épül, és amelyet az együttműködésen alapuló szoros és békés kapcsolatok jellemeznek.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltak céljából az Unió az érintett országokkal külön megállapodásokat köthet. Ezek a megállapodások kölcsönös jogokat és kötelezettségeket állapíthatnak meg, és közös fellépések lehetőségéről rendelkezhetnek. E megállapodások végrehajtásáról rendszeres egyeztetéseket kell folytatni.

II. CÍM

A DEMOKRATIKUS ELVEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Az Unió minden tevékenysége során tiszteletben tartja a polgárai közötti egyenlőség elvét; az Unió intézményei, szervei és hivatalai valamennyi uniós polgárt egyenlő figyelemben részesítik. Uniós polgár mindenki, aki valamely tagállam állampolgára. Az uniós polgárság kiegészíti, és nem helyettesíti a nemzeti állampolgárságot.

10. cikk

(1) Az Unió működése a képviseleti demokrácián alapul.

(2) Az Unió szintjén a polgárok közvetlen képviselete az Európai Parlamentben valósul meg.

A tagállamok képviseletét az Európai Tanácsban az állam-, illetve kormányfőjük, a Tanácsban pedig a kormányuk látja el, amelyek maguk vagy nemzeti parlamentjüknek, vagy a polgáraiknak tartoznak demokratikus felelősséggel.

(3) Minden polgárnak joga van ahhoz, hogy részt vegyen az Unió demokratikus életében. A döntéseket a lehető legnyilvánosabban és a polgárokhoz a lehető legközelebb eső szinten kell meghozni.

(4) Az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához.

11. cikk

- (1) Az intézmények a megfelelő eszközökkel biztosítják, hogy a polgárok és az érdekképviselői szervezetek az Unió bármely tevékenységéről véleményt nyilváníthassanak, és azokat nyilvánosan megvitathassák.
- (2) Az intézmények az érdekképviselői szervezetekkel és a civil társadalommal nyílt, átlátható és rendszeres párbeszédet tartanak fenn.
- (3) Az Európai Bizottság, annak érdekében, hogy biztosítsa az Unió fellépéseinek koherenciáját és átláthatóságát, az érintett felekkel széles körű előzetes konzultációkat folytat.
- (4) Legalább egymillió uniós polgár, akik egyben a tagállamok egy jelentős számának állampolgárai, kezdeményezheti, hogy az Európai Bizottság – hatáskörén belül – terjesszen elő megfelelő javaslatot azokban az ügyekben, amelyekben a polgárok megítélése szerint a Szerződések végrehajtásához uniós jogi aktus elfogadására van szükség.

Az ilyen kezdeményezésekre alkalmazandó eljárások és feltételek meghatározására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 24. cikke első bekezdésének megfelelően kerül sor.

12. cikk

A nemzeti parlamentek tevékenyen hozzájárulnak az Unió jó működéséhez azáltal, hogy:

- a) a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban az Unió intézményeitől tájékoztatást kapnak, és kézhez kapják az uniós jogalkotási aktusok tervezeteit;
- b) a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben meghatározott eljárással összhangban figyelemmel kísérik a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartását;
- c) a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség keretében az Európai Unió működéséről szóló szerződés 70. cikkével összhangban részt vesznek az uniós politikák e területen való végrehajtását értékelő eljárásokban, és az említett szerződés 88., illetve 85. cikkével összhangban részt vesznek az Europol politikai ellenőrzésében, valamint az Eurojust tevékenységének értékelésében;
- d) e szerződés 48. cikkével összhangban részt vesznek a Szerződések felülvizsgálati eljárásaiban;
- e) e szerződés 49. cikkével összhangban értesítést kapnak az Unióhoz való csatlakozási kérelmek benyújtásáról;
- f) a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyvvel összhangban részt vesznek a nemzeti parlamentek közötti és az Európai Parlamenttel folytatott parlamentközi együttműködésben.

III. CÍM

AZ INTÉZMÉNYEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

(1) Az Unió saját intézményi kerettel rendelkezik, amelynek célja az Unió értékeinek érvényesítése, célkitűzéseinek előmozdítása, az Unió, valamint polgárai és a tagállamok érdekeinek szolgálata, továbbá az Unió politikái és intézkedései egységességének, eredményességének és folyamatosságának a biztosítása.

Az Unió intézményei:

- az Európai Parlament,
- az Európai Tanács,
- a Tanács,
- az Európai Bizottság (a továbbiakban: a Bizottság),
- az Európai Unió Bírósága,
- az Európai Központi Bank,
- a Számvevőszék.

(2) Az egyes intézmények a Szerződésekben rájuk ruházott hatáskörök határain belül, az ott meghatározott eljárások, feltételek és célok szerint járnak el. Az intézmények jóhiszeműen és kölcsönösen együttműködnek egymással.

(3) Az Európai Központi Bankra és a Számvevőszékre vonatkozó rendelkezéseket, valamint a többi intézményre vonatkozó részletes rendelkezéseket az Európai Unió működéséről szóló szerződés állapítja meg.

(4) Az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot a Gazdasági és Szociális Bizottság és a Régiók Bizottsága segíti, tanácsadói minőségben.

14. cikk

(1) Az Európai Parlament, a Tanáccsal közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint politikai ellenőrzési és konzultatív feladatokat lát el. Az Európai Parlament megválasztja a Bizottság elnökét.

(2) Az Európai Parlament az Unió polgárainak képviselőiből áll. A képviselők száma – az elnököt nem számítva – nem haladhatja meg a hétszázötvenet. A polgárok képviselete arányosan csökkenő módon valósul meg, ahol a tagállamonkénti alsó küszöbérték legalább hat tag. Egyik tagállamnak sem lehet több, mint kilencvenhat képviselői helye.

Az Európai Tanács, az Európai Parlament kezdeményezésére és vele egyetértésben, az első albekezdésben említett alapelvek tiszteletben tartásával egyhangúlag elfogadott határozatban meghatározza az Európai Parlament összetételét.

(3) Az Európai Parlament tagjait közvetlen és általános választójog alapján, szabad és titkos választásokon, ötéves időtartamra választják.

(4) Az Európai Parlament tagjai közül megválasztja elnökét és tisztségviselőit.

15. cikk

(1) Az Európai Tanács adja az Uniónak a fejlődéséhez szükséges ösztönzést, és meghatározza annak általános politikai irányait és prioritásait. Az Európai Tanács nem lát el jogalkotási feladatokat.

(2) Az Európai Tanács a tagállamok állam-, illetve kormányfőiből, valamint saját elnökéből és a Bizottság elnökéből áll. Munkájában részt vesz az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője.

(3) Az Európai Tanács, elnökének összehívására, félévente kétszer ülésezik. Amikor a napirend úgy kívánja, tagjai úgy határozhatnak, hogy munkájukat tagonként egy miniszter, illetve a Bizottság elnökének esetében egy biztos segítse. Ha a helyzet úgy kívánja, az elnök az Európai Tanácsot rendkívüli ülésre hívja össze.

(4) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, az Európai Tanács konszenzussal dönt.

(5) Az Európai Tanács minősített többséggel, két és fél éves időtartamra választja meg elnökét; az elnök megbízatása egy alkalommal megújítható. Akadályoztatás vagy súlyos hivatali mulasztás esetén az Európai Tanács az elnök megbízatását ugyanilyen eljárással megszüntetheti.

(6) Az Európai Tanács elnöke:

- a) elnököl az Európai Tanács ülésein, és lendületet ad munkájának,
- b) a Bizottság elnökével együttműködve és az Általános Ügyek Tanácsában folytatott munka alapján gondoskodik az Európai Tanács munkájának előkészítéséről és folyamatosságáról,
- c) erőfeszítéseket tesz az Európai Tanácson belüli kohézió és konszenzus megteremtésére,
- d) az Európai Tanács minden ülését követően jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek.

Az Európai Tanács elnöke – a saját szintjén és e minőségében, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője hatáskörének sérelme nélkül – ellátja az Unió külső képviseletét a közös kül- és biztonságpolitikához tartozó ügyekben.

Az Európai Tanács elnöke semmilyen nemzeti tisztséget nem tölthet be.

16. cikk

(1) A Tanács, az Európai Parlamenttel közösen, ellátja a jogalkotási és költségvetési feladatokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint politikameghatározási és koordinatív feladatokat lát el.

(2) A Tanács a tagállamok egy-egy olyan, miniszteri szintű képviselőjéből áll, aki az általa képviselt tagállam kormánya nevében kötelezettséget vállalhat és szavazhat.

(3) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, a Tanács minősített többséggel határoz.

(4) 2014. november 1-jétől a minősített többséghez a Tanács tagjai legalább 55 %-ának – legalább tizenöt tag által leadott, egyben az Unió népességének legalább 65 %-át kitevő tagállamokat képviselő – szavazata szükséges.

A blokkoló kisebbségnek a Tanács legalább négy tagjából kell állnia, ennek hiányában a minősített többséget elértnek kell tekinteni.

A minősített többségi szavazásra alkalmazandó egyéb szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikkének (2) bekezdése állapítja meg.

(5) A 2014. október 31-ig, valamint a 2014. november 1. és 2017. március 31. között alkalmazandó, a minősített többség meghatározására vonatkozó átmeneti rendelkezéseket az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv állapítja meg.

(6) A Tanács különböző formációkban ülésezik, a formációk listájának elfogadására az Európai Unió működéséről szóló szerződés 236. cikkének megfelelően kerül sor.

Az Általános Ügyek Tanácsa gondoskodik a Tanács különböző formációiban folyó munka összehangjáról. Az Általános Ügyek Tanácsa, az Európai Tanács elnökével és a Bizottsággal kapcsolatot tartva, gondoskodik az Európai Tanács üléseinek előkészítéséről és nyomon követéséről.

A Külügyek Tanácsa az Európai Tanács által meghatározott stratégiai iránymutatások alapján kidolgozza az Unió külső tevékenységét, és gondoskodik tevékenységeinek összehangjáról.

(7) A tagállamok kormányai állandó képviselőinek bizottsága felel a Tanács munkájának előkészítéséért.

(8) A Tanács ülései, amikor azokon jogalkotási aktus tervezetéről tanácskoznak vagy szavaznak, nyilvánosak. Ennek érdekében a Tanács ülései két részre tagolódnak: egy uniós jogalkotási aktusokra vonatkozó döntéshozatallal foglalkozó és egy nem jogalkotási tevékenységgel foglalkozó részre.

(9) A Tanács különböző formációinak elnökségét, a Külügyek Tanácsának kivételével, a Tanácsban részt vevő tagállami képviselők látják el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 236. cikkének meghatározott feltételeknek megfelelően, egy egyenjogúságon alapuló rotációs rendszer szerint.

17. cikk

(1) A Bizottság előmozdítja az Unió általános érdekeit, és ennek érdekében megteszi a megfelelő kezdeményezéseket. A Bizottság gondoskodik a Szerződések, valamint az intézmények által a Szerződések alapján elfogadott intézkedéseknek az alkalmazásáról. Az Európai Unió Bíróságának ellenőrzése mellett felügyeli az uniós jog alkalmazását. Végrehajtja a költségvetést és irányítja a programokat. A Szerződésekben meghatározott feltételek szerint koordinatív, végrehajtó és igazgatási feladatokat lát el. A közös kül- és biztonságpolitika, valamint a Szerződések által meghatározott más esetek kivételével ellátja az Unió külső képviseletét. Az intézmények közötti megállapodások létrehozása céljából indítványt tesz az Unió tevékenységének éves és többéves programjára.

(2) Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, az Unió jogalkotási aktusait kizárólag a Bizottság javaslata alapján lehet elfogadni. Az egyéb jogi aktusokat akkor kell a Bizottság javaslata alapján elfogadni, ha a Szerződések úgy rendelkeznek.

(3) A Bizottság hivatali ideje öt év.

A Bizottság tagjait általános alkalmasságuk és európai elkötelezettségük alapján, olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség.

Feladatainak ellátása során a Bizottság teljes mértékben független. A 18. cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül, a Bizottság tagjai nem kérhetnek és fogadhatnak el utasításokat semmilyen kormánytól, intézménytől, szervtől vagy más szervezettől. Tartózkodnak a kötelezettségeikkel vagy a feladataik ellátásával összeegyeztethetetlen cselekedetektől.

(4) A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontja és 2014. október 31. között kinevezett Bizottság a tagállamok egy-egy állampolgárából áll, beleértve az elnökét, valamint az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét, aki a Bizottság egyik alelnöke.

(5) 2014. november 1-jétől a Bizottság – az elnökével és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjével együtt – a tagállamok számának kétharmadával megegyező számú tagból áll, kivéve, ha az Európai Tanács egyhangúlag eljárva e szám megváltoztatásáról határoz.

A Bizottság tagjait a tagállamok állampolgárai közül, a tagállamok közötti szigorú egyenjogúságon alapuló olyan rotációs rendszer szerint kell kiválasztani, amely lehetővé teszi a tagállamok teljes demográfiai és földrajzi spektrumának megjelenítését. E rotációs rendszert az Európai Unió működéséről szóló szerződés 244. cikkének megfelelően egyhangúlag eljárva az Európai Tanács állapítja meg.

(6) A Bizottság elnöke:

a) meghatározza a Bizottság működésére vonatkozó iránymutatásokat,

b) megállapítja a Bizottság belső szervezetét annak biztosítása érdekében, hogy az koherens módon, hatékonyan és testületi szellemben tevékenykedjen,

- c) a Bizottság tagjai közül – az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője mellett – további alelnököket nevez ki.

A Bizottság tagja, ha az elnök erre felhívja, benyújtja lemondását. Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, amennyiben az elnök erre a 18. cikk (1) bekezdésének megfelelően felhívja, benyújtja lemondását.

(7) Az európai parlamenti választások figyelembevételével és a megfelelő egyeztetések lefolytatása után az Európai Tanács minősített többséggel eljárva javaslatot tesz az Európai Parlamentnek a Bizottság elnökének jelölt személyre vonatkozóan. Ezt a jelöltet az Európai Parlament tagjainak többségével választja meg. Ha a jelölt nem kapja meg a szükséges többségi támogatást, az Európai Tanács minősített többséggel egy hónapon belül új jelöltet javasol, akit az Európai Parlament ugyan-ezen eljárás szerint választ meg.

A Tanács a megválasztott elnökkel közös megegyezésben elfogadja az azon további személyeket tartalmazó listát, akiket a Bizottság tagjaivá kíván kinevezni. E személyeket a tagállamok javaslatai alapján kell kiválasztani, a (3) bekezdés második albekezdésében, valamint az (5) bekezdés második albekezdésében megállapított szempontok szerint.

Az elnöknek, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és a Bizottság többi tagjának mint testületnek a jóváhagyásáról az Európai Parlament szavaz. E jóváhagyás alapján a Bizottságot az Európai Tanács nevezi ki minősített többséggel.

(8) A Bizottság testületileg az Európai Parlamentnek tartozik felelősséggel. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 234. cikkében foglaltaknak megfelelően az Európai Parlament a Bizottsággal szembeni bizalmatlansági indítványt fogadhat el. Bizalmatlansági indítvány elfogadása esetén a Bizottság tagjainak testületileg le kell mondaniuk, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének pedig le kell mondania a bizottsági tagságról.

18. cikk

(1) Az Európai Tanács, minősített többséggel és a Bizottság elnökének egyetértésével, kinevezi az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjét. Megbízatását az Európai Tanács ugyanilyen eljárás keretében megszüntetheti.

(2) A főképviselő irányítja az Unió közös kül- és biztonságpolitikáját. Javaslataival hozzájárul a politika alakításához, és azt a Tanácstól kapott felhatalmazásban foglaltak szerint végrehajtja. Ugyanez vonatkozik a közös biztonság- és védelempolitikára.

(3) A főképviselő a Külügyek Tanácsának elnöke.

(4) A főképviselő a Bizottság egyik alelnöke. A főképviselő biztosítja az Unió külső tevékenységeinek összhangját. A Bizottságon belül ő felelős a Bizottság külkapcsolatokkal összefüggő feladatainak ellátásáért és az Unió külső tevékenysége egyéb területeinek összehangolásáért. A főképviselő a Bizottságon belüli feladatainak gyakorlása során és kizárólag e feladatok körében – annyiban, amennyiben ez összhangban áll a (2) és (3) bekezdésben meghatározottakkal – a Bizottság működésére irányadó eljárások szerint jár el.

19. cikk

(1) Az Európai Unió Bírósága a Bíróságból, a Törvényszékből és különös hatáskörű törvényszékekből áll. Az Európai Unió Bírósága biztosítja a jog tiszteletben tartását a Szerződések értelmezése és alkalmazása során.

A tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.

(2) A Bíróság tagállamonként egy-egy bíróból áll. Munkáját főtanácsnokok segítik.

A Törvényszék tagállamonként legalább egy bíróból áll.

A Bíróság bírait és a főtanácsnokait, valamint a Törvényszék bírait olyan személyek közül kell kiválasztani, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik megfelelnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 253. és 254. cikkében megállapított követelményeknek. A bírákat és főtanácsnokokat a tagállamok kormányai közös megegyezéssel hatéves időtartamra nevezik ki. Megbízatásuk megújítható.

(3) A Szerződésekkel összhangban az Európai Unió Bírósága:

- a) dönt a tagállamok vagy az intézmények valamelyike, illetve valamely természetes vagy jogi személy által hozzá benyújtott keresetekkel elé terjesztett ügyekben;
- b) a nemzeti bíróságok kérelmére előzetes döntést hoz az uniós jog értelmezésére vagy az intézmények által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkozó kérdésekről;
- c) dönt a Szerződésekben meghatározott egyéb esetekben.

IV. CÍM

A MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

20. cikk

(az EUSz. korábbi 27a-27e., 40-40b. és 43-45. cikke, valamint az EKSz. korábbi 11. és 11a. cikke)

(1) Azok a tagállamok, amelyek az Unió nem kizárólagos hatáskörébe tartozó területeken egymás között megerősített együttműködést kívánnak létrehozni, az e cikkben és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 326-334. cikkében megállapított korlátokon belül és szabályokkal összhangban igénybe vehetik az Unió intézményeit, és a Szerződések megfelelő rendelkezéseinek alkalmazásával gyakorolhatják ezeket a hatásköröket.

A megerősített együttműködés az Unió célkitűzései megvalósításának előmozdítására, érdekeinek védelmére és az integráció folyamatának megerősítésére irányul. Az ilyen együttműködés az Európai Unió működéséről szóló szerződés 328. cikkével összhangban valamennyi tagállam számára bármikor nyitva áll.

(2) Megerősített együttműködésre felhatalmazást adó határozatot a Tanács végső lehetőségként, akkor fogadhat el, ha megállapította, hogy az együttműködés célkitűzései az Unió egésze által ésszerű határidőn belül nem érhetők el, és ha abban legalább kilenc tagállam részt vesz. A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikkében megállapított eljárás szerint határoz.

(3) A Tanács tanácskozásain valamennyi tagállam részt vehet, de a szavazásban csak a Tanácsnak a megerősített együttműködésben részt vevő tagállamokat képviselő tagjai vesznek részt. A szavazási szabályokat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 330. cikke állapítja meg.

(4) A megerősített együttműködés keretében elfogadott jogi aktusok csak az abban részt vevő tagállamokat kötelezik. Az ilyen jogi aktusok nem részei az Unióhoz csatlakozni szándékozó országok által elfogadandó uniós vívmányoknak.

V. CÍM

AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ÉS A KÖZÖS KÜL - ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. FEJEZET

AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

21. cikk

(1) Az Unió nemzetközi szintű fellépése azon elvekre épül, amelyek létrehozását, fejlődését és bővítését vezérelték, és arra irányul, hogy ezek érvényesülését a világ többi részén is előbbre vigye; ezek az alapelvek a demokrácia, a jogállamiság, az emberi jogok és alapvető szabadságok egyetemes és oszthatatlan volta, az emberi méltóság tiszteletben tartása, az egyenlőség és a szolidaritás elvei, valamint az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt elvek és a nemzetközi jog tiszteletben tartása.

Az Unió arra törekszik, hogy kapcsolatokat alakítson ki és partnerségre lépjen azokkal a harmadik országokkal, valamint nemzetközi, regionális vagy univerzális szervezetekkel, amelyek osztoznak vele az első albekezdésben említett elvekben. Az Unió, különösen az Egyesült Nemzetek keretében, elősegíti a közös problémák többoldalú megoldását.

(2) Az Unió közös politikákat és tevékenységeket határoz meg és hajt végre, és a nemzetközi kapcsolatok minden területén magas szintű együttműködés kialakításán munkálkodik annak érdekében, hogy:

a) megvédje értékeit, alapvető érdekeit, biztonságát, függetlenségét és integritását;

- b) megszilárdítsa és erősítse a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a nemzetközi jog elveit;
- c) összhangban az Egyesült Nemzetek Alapokmányának céljaival és elveivel, valamint a Helsinkii Záróokmány elveivel és a Párizsi Charta céljaival – beleértve a külső határokhoz kapcsolódókat is – megőrizze a békét, megelőzze a konfliktusok kialakulását, és erősítse a nemzetközi biztonságot;
- d) elősegítse a fejlődő országok fenntartható gazdasági, társadalmi és környezeti fejlődését, elsődlegesen a szegénység felszámolása céljából;
- e) előmozdítsa valamennyi ország bekapcsolódását a világgazdaságba, egyebek mellett a nemzetközi kereskedelemben érvényesülő korlátozások fokozatos megszüntetése révén;
- f) hozzájáruljon olyan nemzetközi intézkedések kidolgozásához, amelyek a fenntartható fejlődés biztosítása érdekében a környezet minőségének és a világ természeti erőforrásaival való fenntartható gazdálkodásnak a megőrzésére és javítására irányulnak;
- g) segítséget nyújtson a természeti vagy ember által okozott katasztrófákkal sújtott embercsoportoknak, országoknak vagy régióknak; és
- h) előmozdítsa egy erősebb többoldalú együttműködésen és a világ felelős kormányzásán alapuló nemzetközi rendszer létrejöttét.

(3) Az e cím és az Európai Unió működéséről szóló szerződés ötödik részének hatálya alá tartozó területeken folytatott külső tevékenységei, illetve az egyéb uniós politikák kidolgozása és végrehajtása során az Unió tiszteletben tartja az (1) bekezdésben felsorolt alapelveket, és követi a (2) bekezdésben felsorolt célokat.

Az Unió biztosítja, hogy külső tevékenységeinek különböző területei egymással, illetve az egyéb uniós politikákkal összhangban legyenek. A Tanács és a Bizottság – az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének közreműködésével – felelősek ennek az összhangnak a biztosításáért és e célból együttműködnek egymással.

22. cikk

(1) A 21. cikkben említett alapelvek és célkitűzések alapján az Európai Tanács meghatározza az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit.

Az Európai Tanácsnak az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó határozatai a közös kül- és biztonságpolitikára és az Unió külső tevékenységének egyéb területeire vonatkoznak. Ezek a határozatok az Unió egyes országokkal vagy térségekkel fenntartott kapcsolataira, illetve valamely meghatározott tárgykörre is vonatkozhatnak. E határozatokban meg kell határozni azok időtartamát, valamint az Unió és a tagállamok által rendelkezésre bocsátandó eszközöket.

Az Európai Tanács – a Tanácsnak az egyes területekre vonatkozó szabályok szerint elfogadott ajánlása alapján – egyhangúlag határoz. Az Európai Tanács által elfogadott határozatokat a Szerződésekben előírt eljárásoknak megfelelően kell végrehajtani.

(2) A közös kül- és biztonságpolitika terén az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, a külkapcsolatok egyéb területein pedig a Bizottság közös javaslatokat terjeszthet a Tanács elé.

2. FEJEZET

A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK

1. SZAKASZ

KÖZÖS RENDELKEZÉSEK

23. cikk

Az Unió e fejezet szerinti nemzetközi szintű fellépése az 1. fejezetben meghatározott elveken alapul, az ott meghatározott célkitűzések megvalósítására irányul az ugyanezen fejezetben megállapított általános rendelkezésekkel összhangban.

24. cikk

(az EUSz. korábbi 11. cikke)

(1) Az Unió közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó hatásköre a külpolitika minden területére és az Unió biztonságát érintő valamennyi kérdésre kiterjed, ideértve egy közös védelempolitika fokozatos kialakítását, amely közös védelemhez vezethet.

A közös kül- és biztonságpolitika külön szabályok és eljárások hatálya alá tartozik. Ha a Szerződések eltérően nem rendelkeznek, a közös kül- és biztonságpolitikát az Európai Tanács és a Tanács egyhangúlag határozza meg és hajtja végre. Jogalkotási aktusok elfogadása kizárt. A közös kül- és biztonságpolitikát az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a tagállamok hajtják végre a Szerződésekkel összhangban. Az Európai Parlament és a Bizottság e területre vonatkozó különös szerepét a Szerződések állapítják meg. Az Európai Unió Bírósága e rendelkezésekre vonatkozóan nem rendelkezik hatáskörrel, kivéve e szerződés 40. cikke betartásának ellenőrzésére, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 275. cikke második bekezdésében meghatározott, bizonyos határozatok jogszerűségének felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét.

(2) Az Unió a külső tevékenységeire irányadó elvek és célkitűzések keretében közös kül- és biztonságpolitikát folytat, határoz meg és hajt végre, amely a tagállamok közötti kölcsönös politikai szolidaritás továbbfejlesztésén, az általános érdekű ügyek azonosításán és a tagállamok fellépései között egyre növekvő fokú összhang megvalósításán alapul.

(3) A tagállamok az Unió kül- és biztonságpolitikáját a lojalitás és a kölcsönös szolidaritás jegyében tevékenyen és fenntartások nélkül támogatják, és tiszteletben tartják az Unió e területen folytatott tevékenységét.

A tagállamok együtt munkálkodnak kölcsönös politikai szolidaritásuk erősítésén és továbbfejlesztésén. Tartózkodnak minden olyan cselekvéstől, amely ellentétes az Unió érdekeivel, illetve ronthatja az Unió mint kohéziós erő eredményességét a nemzetközi kapcsolatokban.

A Tanács és a főképviselő gondoskodik ezeknek az elveknek a tiszteletben tartásáról.

25. cikk

(az EUSz. korábbi 12. cikke)

A közös kül- és biztonságpolitika folytatására az Unió:

- a) általános iránymutatásokat határoz meg;
 - b) határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák:
 - i. az Unió által végrehajtandó fellépéseket,
 - ii az Unió által képviselendő álláspontokat,
 - iii. az i. és ii. pontban említett határozatok végrehajtásának szabályait;
- és
- c) erősíti a tagállamok közötti rendszeres együttműködést politikájuk folytatásában.

26. cikk

(az EUSz. korábbi 13. cikke)

(1) Az Európai Tanács megállapítja az Unió stratégiai érdekeit, valamint meghatározza a közös kül- és biztonságpolitika célkitűzéseit és az arra vonatkozó általános iránymutatásokat, beleértve a védelmi vonatkozású kérdéseket is. Az Európai Tanács meghozza a szükséges határozatokat.

Ha a nemzetközi fejlemények szükségessé teszik, az Európai Tanács elnöke rendkívüli európai tanácsi ülést hív össze abból a célból, hogy e fejleményekre tekintettel meghatározzák az Unió által követendő politika stratégiai irányvonalait.

(2) A Tanács az Európai Tanács által meghatározott általános iránymutatások és stratégiai irányvonalak alapján kidolgozza a közös kül- és biztonságpolitikát, és meghozza az e politika meghatározásához és végrehajtásához szükséges határozatokat.

A Tanács és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője biztosítja az Unió fellépésének egységességét, koherenciáját és eredményességét.

(3) A közös kül- és biztonságpolitikát az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője és a tagállamok hajtják végre nemzeti és uniós erőforrások felhasználásával.

27. cikk

(1) Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője, aki ellátja a Külügyek Tanácsának elnöki tisztjét, javaslataival hozzájárul a közös kül- és biztonságpolitika kidolgozásához, és gondoskodik az Európai Tanács, illetve a Tanács által elfogadott határozatok végrehajtásáról.

(2) A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó ügyekben az Uniót a főképviselő képviseli. Az Unió nevében politikai párbeszédet folytat harmadik felekkel, és képviseli az Unió álláspontját a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon.

(3) Megbízatásának ellátása során a főképviselőt európai külügyi szolgálat segíti. Ez a szolgálat a tagállamok diplomáciai szolgálataival együttműködésben tevékenykedik, és a Tanács Főtitkársága, valamint a Bizottság megfelelő szervezeti egységeinek tisztviselőiből, továbbá a nemzeti diplomáciai szolgálatok által kirendelt személyzetből áll. Az európai külügyi szolgálat szervezetét és működését a Tanács határozatban állapítja meg. A Tanács a főképviselő javaslata alapján, az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt és a Bizottság egyetértését követően határoz.

28. cikk

(az EUSz. korábbi 14. cikke)

(1) Amennyiben a nemzetközi helyzet műveleti fellépést tesz szükségessé, a Tanács elfogadja a szükséges határozatokat. A határozatban meg kell határozni annak céljait, hatókörét, az Unió rendelkezésére bocsátandó eszközöket és szükség esetén időtartamát, valamint végrehajtásának feltételeit.

Amennyiben a körülmények változása lényeges kihatással van az ilyen határozatot érintő valamely kérdésre, a Tanács felülvizsgálja a határozat elveit és célkitűzéseit, és meghozza a szükséges határozatokat.

(2) Az (1) bekezdésben említett határozatok kötik a tagállamokat álláspontjaik elfogadásakor és tevékenységük folytatása során.

(3) Valamennyi, az (1) bekezdésben említett határozat keretében tervezett nemzeti álláspontról vagy nemzeti fellépésről az érintett tagállamnak időben tájékoztatást kell adnia, hogy szükség esetén arról a Tanácsban előzetesen tanácskozni lehessen. Az előzetes tájékoztatási kötelezettség nem vonatkozik azokra az intézkedésekre, amelyek csupán a Tanács határozatait ültetik át nemzeti szinten.

(4) A helyzet megváltozásából eredő kényszerítő szükség esetén, és amennyiben a Tanács nem vizsgálta felül az (1) bekezdésben említett határozatot, a tagállamok — szem előtt tartva az említett határozat általános célkitűzéseit — megtehetik a szükséges halaszthatatlan intézkedéseket. Az érintett tagállam haladéktalanul tájékoztatja a Tanácsot az ilyen intézkedésekről.

(5) Amennyiben az e cikk szerinti határozat végrehajtása során jelentős nehézségek merülnek fel, a tagállam azokat a Tanács elé utalja, amely ezeket a nehézségeket megvitatja, és megfelelő megoldásokat keres. A megoldások nem állhatnak ellentétben az (1) bekezdésben említett határozat célkitűzéseivel, és nem ronthatják annak eredményességét.

29. cikk

(az EUSz. korábbi 15. cikke)

A Tanács határozatokat fogad el, amelyek meghatározzák, hogy az Unió hogyan viszonyul egy adott földrajzi vagy tematikus természetű kérdéshez. A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti politikáik megfeleljenek az uniós álláspontoknak.

30. cikk

(az EUSz. korábbi 22. cikke)

(1) Bármely tagállam, illetve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője vagy a főképviselő a Bizottság támogatásával a közös kül- és biztonságpolitikát érintő bármely kérdést a Tanács elé utalhat, és kezdeményezéseket, illetve javaslatokat terjeszthet a Tanács elé.

(2) Gyors döntést igénylő esetekben a főképviselő hivatalból vagy valamely tagállam kérelmére negyvennyolc órán, illetve szükséghelyzetben rövidebb időn belül összehívja a Tanács rendkívüli ülését.

31. cikk

(az EUSz. korábbi 23. cikke)

(1) Amennyiben e fejezet másképp nem rendelkezik az e fejezet által szabályozott határozatokat az Európai Tanács és a Tanács egyhangúlag fogadja el. Jogalkotási aktusok elfogadása kizárt.

A szavazástól való tartózkodás esetén tartózkodásához a Tanács bármely tagja ezen albekezdés szerint egy formális nyilatkozatot fűzhet. Ebben az esetben nem köteles a határozatot alkalmazni, de elfogadja, hogy a határozat köti az Uniót. A kölcsönös szolidaritás szellemében az érintett tagállam tartózkodik minden olyan tevékenységtől, amely ellentétes lehet az Uniónak a kérdéses határozaton alapuló fellépésével vagy azt hátráltathatja, a többi tagállam pedig ezt az álláspontját tiszteletben tartja. Ha a Tanácsnak azok a tagjai, akik tartózkodásukhoz ilyen nyilatkozatot fűztek, a tagállamok legalább egyharmadát és egyben az Unió népességének legalább egyharmadát képviselik, a határozat nem kerül elfogadásra.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezéseitől eltérve, a Tanács minősített többséggel határoz:

- amikor az Európai Tanácsnak az Unió stratégiai érdekeit és célkitűzéseit meghatározó, a 22. cikk (1) bekezdése szerinti határozata alapján az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó határozatot fogad el;
- amikor az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó határozatot az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője által benyújtott olyan javaslat alapján fogadja el, amelynek benyújtására a főképviselőt az Európai Tanács saját, vagy a főképviselő kezdeményezésére külön felkérte;

- amikor az Unió valamely fellépését vagy álláspontját meghatározó határozat megvalósítására vonatkozó bármilyen határozatot fogad el;
- amikor a 33. cikknek megfelelően különleges képviselőt nevez ki.

Ha a Tanács valamely tagja kijelenti, hogy létfontosságú és általa megnevezett nemzeti politikai okokból ellenezni kívánja a minősített többséggel meghozandó határozat elfogadását, a szavazásra nem kerül sor. A főképvisező az érintett tagállammal intenzív konzultációt folytat a tagállam számára elfogadható megoldás felkutatására. Amennyiben nem jár sikerrel, a Tanács minősített többséggel eljárva kérheti, hogy az ügyet egyhangúlag elfogadandó határozat meghozatala érdekében terjesszék az Európai Tanács elé.

- (3) Az Európai Tanács egyhangúlag elfogadott határozatban úgy rendelkezhet, hogy a Tanács a (2) bekezdésben említettektől eltérő esetekben is eljárhat minősített többséggel.
- (4) A (2) és (3) bekezdés nem vonatkozik a katonai vagy védelmi vonatkozású határozatokra.
- (5) Eljárási kérdésekben a Tanács tagjainak többségével határoz.

32. cikk

(az EUSz. korábbi 16. cikke)

Az Európai Tanácson és a Tanácson belül a tagállamok tanácskoznak minden általános érdekű kül- és biztonságpolitikai kérdésről annak érdekében, hogy a kérdés vonatkozásában közös megközelítést alakítsanak ki. A tagállamok az Unió érdekeit érintő bármely nemzetközi szintű fellépés vagy kötelezettségvállalás megtétele előtt egyeztetnek a többi tagállammal a Tanácsban vagy az Európai Tanácsban. A tagállamok, egy irányba mutató fellépésük útján, biztosítják, hogy az Unió képes legyen érdekeinek és értékeinek nemzetközi szinten való érvényesítésére. A tagállamok kölcsönösen szolidárisak egymás iránt.

Ha az Európai Tanács, vagy a Tanács az első bekezdés szerinti uniós közös megközelítést határoz meg, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője és a tagállamok külügyminiszterei a Tanács keretében összehangolják tevékenységeiket.

A tagállamok diplomáciai képviselői és az Unió küldöttségei a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben együttműködnek egymással és hozzájárulnak a közös megközelítés kialakításához és végrehajtásához.

33. cikk

(az EUSz. korábbi 18. cikke)

A Tanács, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének javaslata alapján meghatározott politikai kérdésekben felhatalmazással rendelkező különleges képviselőt nevezhet ki. A különleges képviselő megbízatását a főképvisező irányítása alapján látja el.

34. cikk

(az EUSz. korábbi 19. cikke)

(1) A tagállamok összehangolják cselekvésüket a nemzetközi szervezetekben és nemzetközi konferenciákon. Ezeken a fórumokon képviselik az Unió álláspontjait. Ennek az összehangolásnak a megszervezéséről az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője gondoskodik.

Az olyan nemzetközi szervezetekben, illetve nemzetközi konferenciákon, ahol nem vesz részt minden tagállam, a részt vevő tagállamok képviselik az Unió álláspontjait.

(2) A 24. cikk (3) bekezdésével összhangban azok a tagállamok, amelyek olyan nemzetközi szervezetekben, illetve konferenciákon vesznek részt, ahol nem vesz részt minden tagállam, folyamatosan tájékoztatják a többi tagállamot és a főképviseelőt a közös érdekű kérdésekről.

Azok a tagállamok, amelyek az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának is tagjai, egyeztetnek egymással, illetve teljeskörűen tájékoztatják a többi tagállamot és a főképviseelőt. Azok a tagállamok, amelyek tagjai a Biztonsági Tanácsnak, feladataik ellátása során — az Egyesült Nemzetek Alapokmányának rendelkezései alapján fennálló kötelezettségeik sérelme nélkül — védelmezik az Unió álláspontjait és érdekeit.

Ha az Unió az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának napirendjén szereplő valamely ügyben meghatározta álláspontját, azok a tagállamok, amelyek részt vesznek a Biztonsági Tanács ülésén, kötelesek kérni a főképviseelő meghallgatását az Unió álláspontjának kifejtése céljából.

35. cikk

(az EUSz. korábbi 20. cikke)

A tagállamok diplomáciai és konzuli képviseletei, valamint az Unió harmadik országokban működő és nemzetközi konferenciákon részt vevő küldöttségei, továbbá nemzetközi szervezetek melletti képviseleteik együttműködnek az e fejezet alapján elfogadott, az Unió fellépését vagy álláspontját meghatározó határozatok tiszteletben tartásának, illetve végrehajtásának biztosítása érdekében.

Együttműködésüket információcserével és közös értékelések készítésével erősítik.

Hozzájárulnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett, az uniós polgárok számára harmadik országok területén biztosítandó védelemre vonatkozó jog érvényesítéséhez, valamint az említett szerződés 23. cikke alapján elfogadott intézkedések végrehajtásához.

36. cikk

(az EUSz. korábbi 21. cikke)

Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelője rendszeresen konzultál az Európai Parlamenttel a közös kül- és biztonságpolitika, valamint a közös biztonság- és védelempolitika főbb vonatkozásairól és alapvető választási lehetőségeiről, továbbá folyamatosan tájékoztatja ezen politikák alakulásáról. Gondoskodik arról, hogy az Európai Parlament nézeteit kellőképpen figyelembe vegyék. Az Európai Parlament tájékoztatásába a különleges képviselőket is be lehet vonni.

Az Európai Parlament kérdésekkel fordulhat a Tanácshoz és a főképviselőhöz, illetve számára ajánlásokat tehet. Az Európai Parlament évente két alkalommal megvitatja közös kül- és biztonságpolitika – ideértve a közös biztonság- és védelempolitikát is – végrehajtása terén elért előrehaladást.

37. cikk

(az EUSz. korábbi 24. cikke)

Az Unió az e fejezet által szabályozott területeken egy vagy több állammal vagy nemzetközi szervezettel megállapodásokat köthet.

38. cikk

(az EUSz. korábbi 25. cikke)

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 240. cikkének sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri a nemzetközi helyzet alakulását a közös kül- és biztonságpolitika alá tartozó területeken, és hozzájárul a politikák meghatározásához azáltal, hogy a Tanács, illetve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kérelmére vagy saját kezdeményezésére véleményeket terjeszt a Tanács elé. A főképviselő hatásköreinek sérelme nélkül a Politikai és Biztonsági Bizottság figyelemmel kíséri továbbá az elfogadott politikák végrehajtását.

E fejezet keretén belül – a Tanács és a főképviselő felelőssége mellett – a Politikai és Biztonsági Bizottság gyakorolja a 43. cikkben meghatározottak szerinti válságkezelő műveletek politikai ellenőrzését és stratégiai irányítását.

A válságkezelési művelet céljára és időtartamára, amelyet a Tanács határoz meg, a Tanács felhatalmazhatja a bizottságot, hogy meghozza a művelet politikai ellenőrzésére és stratégiai irányítására vonatkozó megfelelő határozatokat.

39. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkének megfelelően és eltérve annak (2) bekezdésétől, a Tanács a természetes személyeknek az e fejezet alkalmazási körébe tartozó tevékenységeik során a személyes adataiknak a tagállamok által végzett feldolgozása tekintetében történő védelmére, valamint az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó szabályokat megállapító határozatot fogad el. E szabályok tiszteletben tartását független hatóságok ellenőrzik.

40. cikk

(az EUSz. korábbi 47. cikke)

A közös kül- és biztonságpolitika végrehajtása nem sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 3-6. cikkében felsorolt uniós hatáskörök gyakorlására vonatkozóan a Szerződésekben az intézmények részére előírt eljárások alkalmazását és az intézmények erre vonatkozó hatásköreinek terjedelmét.

Hasonlóképpen, az e cikkekben felsorolt politikák végrehajtása nem sérti az Unió e fejezetben említett hatásköreinek gyakorlására vonatkozóan a Szerződésekben az intézmények részére előírt eljárások alkalmazását és az intézmények vonatkozó hatásköreinek terjedelmét.

41. cikk

(az EUSz. korábbi 28. cikke)

(1) Az intézményeknek e fejezet végrehajtása következtében felmerülő igazgatási kiadásai az Unió költségvetését terhelik.

(2) Az e fejezet végrehajtása során felmerülő működési kiadások szintén az Unió költségvetését terhelik, kivéve a katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadásokat, illetve azokat az eseteket, amikor a Tanács egyhangúlag másként határoz.

Azokban az esetekben, amikor a kiadások nem az Unió költségvetését terhelik, azok a bruttó nemzeti termék-kulcs szerint a tagállamokat terhelik, kivéve ha a Tanács egyhangúlag másként határoz. A katonai vagy védelmi vonatkozású műveletekből eredő kiadások esetén azok a tagállamok, amelyek képviselői a 31. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerinti formális nyilatkozatot tettek a Tanácsban, ezeknek a költségeknek a finanszírozásához nem kötelesek hozzájárulni.

(3) A Tanács határozatban meghatározza azokat a külön eljárásokat, amelyek garantálják az Unió költségvetésében a közös biztonság- és védelempolitika keretében végrehajtandó intézkedések, különösen pedig a 42. cikk (1) bekezdésében és a 43. cikkben említett missziókat előkészítő tevékenységek sürgős finanszírozására szolgáló előirányzatokhoz való gyors hozzáférést. A Tanács az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően határoz.

A 42. cikk (1) bekezdésében és a 43. cikkben említett missziókat előkészítő azon tevékenységek finanszírozására, amelyek nem az Unió költségvetését terhelik, a tagállamok hozzájárulásaiból egy induló alapot kell létrehozni.

A Tanács az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslata alapján, minősített többséggel elfogadott határozatokban meghatározza:

- a) az induló alap létrehozására és finanszírozására vonatkozó szabályokat, így különösen az alap rendelkezésére bocsátott pénzeszközök összegét,
- b) az induló alap kezelésére vonatkozó szabályokat,

c) a pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó szabályokat.

Ha a 42. cikk (1) bekezdésében és a 43. cikkben említett misszió az Unió költségvetésének terhére nem finanszírozható, a Tanács felhatalmazza a főképviselőt az alap igénybevételére. A főképviselő e felhatalmazás végrehajtásáról jelentést tesz a Tanácsnak.

2. SZAKASZ

A KÖZÖS BIZTONSÁG- ÉS VÉDELEMPOLITIKÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

42. cikk

(az EUSz. korábbi 17. cikke)

(1) A közös biztonság- és védelempolitika a közös kül- és biztonságpolitika szerves része. E politika polgári és katonai eszközök igénybevételével biztosítja az Unió műveleti képességét. Az Unió ezeket az eszközöket az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban igénybe veheti az Unión kívüli békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő missziókban. E feladatok végrehajtása a tagállamok által rendelkezésre bocsátott képességeken alapul.

(2) A közös biztonság- és védelempolitika magában foglalja egy közös uniós védelempolitika fokozatos kialakítását. Ez, amennyiben az Európai Tanács egyhangúlag úgy határoz, közös védelemhez vezet. Ebben az esetben az Európai Tanács a tagállamoknak ajánlja egy ilyen határozatnak az alkotmányos követelményeiknek megfelelő elfogadását.

Az Unió e szakasz szerinti politikája nem érinti egyes tagállamok biztonság- és védelmi politikájának egyedi jellegét, tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében (NATO) látják megvalósítottaknak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával.

(3) A tagállamok a Tanács által meghatározott célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásként a közös biztonság- és védelempolitika végrehajtásához polgári és katonai képességeket bocsátanak az Unió rendelkezésére. Azok a tagállamok, amelyek közösen többnemzetiségű erőket állítanak fel, ezeket szintén a közös biztonság- és védelempolitika rendelkezésére bocsáthatják.

A tagállamok vállalják, hogy fokozatosan fejlesztik katonai képességeiket. A védelmiképesség-fejlesztési, kutatási, beszerzési és fegyverzeti kérdésekkel foglalkozó ügynökség (a továbbiakban: Európai Védelmi Ügynökség) megállapítja a műveleti igényeket, támogatja az ezen igények kielégítését szolgáló intézkedéseket, hozzájárul a védelmi szektor ipari és technológiai alapjainak erősítéséhez szükséges intézkedések meghatározásához és – adott esetben – végrehajtásához, részt vesz egy európai fegyverzet- és képességpolitika meghatározásában, valamint segíti a Tanácsot a katonai képességek javításának értékelésében.

(4) A közös biztonság- és védelempolitikára vonatkozó határozatokat, ideértve az e cikkben említett missziók megindítására vonatkozó határozatokat is, a Tanács fogadja el egyhangúlag, az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének javaslata vagy egy tagállam kezdeményezése alapján. A főképviselő, adott esetben a Bizottsággal közösen, nemzeti erőforrások és uniós eszközök felhasználását egyaránt indítványozhatja.

(5) A Tanács az Unió értékeinek védelme és érdekeinek érvényesítése céljából egyes misszióknak az Unió keretében történő végrehajtásával a tagállamok egy csoportját is megbízhatja. Az ilyen missziók végrehajtására a 44. cikket kell alkalmazni.

(6) Azok a magasabb követelményeket kielégítő katonai képességekkel rendelkező tagállamok, amelyek a legnagyobb követelményeket támaztató missziókra tekintettel ezen a területen szigorúbb kötelezettségeket vállaltak, az Unió keretein belül állandó strukturált együttműködést alakítanak ki. Az ilyen együttműködésre a 46. cikket kell alkalmazni. Ez nem érinti a 43. cikkben foglalt rendelkezéseket.

(7) A tagállamok valamelyikének területe elleni fegyveres támadás esetén a többi tagállam – az Egyesült Nemzetek Alapokmányának 51. cikkével összhangban – köteles minden rendelkezésére álló segítséget és támogatást megadni ennek az államnak. Ez nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét.

Az e területen vállalt kötelezettségeknek és együttműködésnek összhangban kell lenniük az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének keretein belül tett kötelezettségvállalásokkal, amely szervezet az abban részes államok számára továbbra is a kollektív védelem alapját képezi, és annak végrehajtási fóruma marad.

43. cikk

(1) A 42. cikk (1) bekezdésében említett missziók, amelyek végrehajtása során az Unió polgári és katonai eszközöket vehet igénybe, közös leszerelési műveleteket, humanitárius és mentési feladatokat, katonai tanácsadói és segítségnyújtási feladatokat, konfliktusmegelőzést és békefenntartást, harcoló erők válságkezelésben kifejtett feladatait – beleértve a béketeremtést is – és a konfliktusok lezárását követően a helyzet stabilizálására irányuló műveleteket foglalnak magukban. E missziók mindegyike hozzájárulhat a terrorizmus elleni küzdelemhez, ideértve a terrorizmus ellen saját területükön küzdő harmadik országok támogatását is.

(2) A Tanács határozatban meghatározza az (1) bekezdésben említett missziók céljait, hatókörét és végrehajtásuk általános feltételeit. Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője – a Tanács irányításával és a Politikai és Biztonsági Bizottsággal szoros és állandó kapcsolatot tartva – gondoskodik e missziók polgári és katonai vonatkozásainak összehangolásáról.

44. cikk

(1) A 43. cikknek megfelelően elfogadott határozatok keretében a Tanács valamely misszió végrehajtásával a misszióban részt venni szándékozó, és az annak ellátásához szükséges képességekkel rendelkező tagállamok egy csoportját is megbízhatja. Ezek a tagállamok az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének részvétele mellett egymás között megállapodnak a misszió végrehajtásának részleteiről.

(2) A misszióban részt vevő tagállamok saját kezdeményezésükre vagy valamely másik tagállam kérésére rendszeresen tájékoztatják a Tanácsot annak alakulásáról. Ha a misszió végrehajtása jelentős következményekkel jár, illetve ha a misszió az (1) bekezdésben említett határozatokban rögzített céljának, hatókörének vagy szabályainak módosítása válik szükségessé, a részt vevő tagállamok erről haladéktalanul értesítik a Tanácsot. Ezekben az esetekben a Tanács elfogadja a szükséges határozatokat.

45. cikk

(1) A 42. cikk (3) bekezdésében említett Európai Védelmi Ügynökség, amely a Tanács irányítása alatt áll, a következő feladatokat látja el:

- a) hozzájárul a tagállamok katonai képességeire vonatkozó célkitűzések meghatározásához és a tagállamok által a katonai képességekre vonatkozóan vállalt kötelezettségek teljesítésének értékeléséhez;
- b) előmozdítja a műveleti igények harmonizálását, valamint hatékony és egymással kompatibilis beszerzési módszerek elfogadását;
- c) a katonai képességekre vonatkozó célkitűzések teljesítése érdekében többoldalú projektekre tesz javaslatot, gondoskodik a tagállamok által végrehajtott programok összehangolásáról és a külön meghatározott együttműködési programok irányításáról;
- d) támogatja a védelmi technológiai kutatásokat, továbbá koordinálja és tervezi a közös kutatási tevékenységeket és a jövőbeli műveleti igények kielégítését szolgáló műszaki megoldások felkutatását;
- e) hozzájárul minden olyan hasznos intézkedés meghatározásához és adott esetben végrehajtásához, amelyek a védelmi szektor ipari és technológiai alapjainak erősítését vagy a katonai kiadások hatékonyságának javítását szolgálják.

(2) Az Európai Védelmi Ügynökség az abban részt venni kívánó valamennyi tagállam számára nyitva áll. A Tanács minősített többséggel elfogadott határozatban megállapítja az ügynökség jogállását, meghatározza székhelyét és működésének szabályait. Ebben a határozatban figyelembe kell venni az ügynökségben való tényleges részvétel szintjét. Az ügynökségen belül a közös projektekben részt vevő tagállamokat tömörítő külön csoportok jönnek létre. Az ügynökség feladatait szükség esetén a Bizottsággal kapcsolatot tartva látja el.

46. cikk

(1) Azok a tagállamok, amelyek részt kívánnak venni a 42. cikk (6) bekezdésében említett állandó strukturált együttműködésben, és amelyek megfelelnek a követelményeknek és kötelezettséget vállalnak a katonai képességekre vonatkozóan az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyvben foglaltak szerint, bejelentik szándékukat a Tanácsnak és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének.

(2) Az (1) bekezdésben említett bejelentéstől számított három hónapon belül a Tanács határozatot fogad el az állandó strukturált együttműködés létrehozásáról és a részt vevő tagállamok listájáról. A Tanács a főképviselővel folytatott konzultációt követően, minősített többséggel határoz.

(3) Bármely tagállam, amelyik egy későbbi szakaszban részt kíván venni az állandó strukturált együttműködésben, e szándékát bejelenti a Tanácsnak és a főképviselőnek.

A Tanács határozatot fogad el, amelyben megerősíti, hogy az érintett tagállam, amely megfelel a követelményeknek, és megtette a kötelezettségvállalásokat az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkében foglaltak szerint, részt vesz az állandó strukturált együttműködésben. A Tanács a főképviselővel folytatott konzultációt követően, minősített többséggel határoz. A szavazásban csak a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok vesznek részt.

A minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(4) Amennyiben egy részt vevő tagállam már nem felel meg az állandó strukturált együttműködésről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkében foglalt követelményeknek, vagy nem képes teljesíteni az ott meghatározott kötelezettségeket, a Tanács az érintett tagállam részvételi jogát felfüggesztő határozatot fogadhat el.

A Tanács minősített többséggel határoz. A szavazásban – az érintett tagállamot kivéve – csak a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok vesznek részt.

A minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(5) Az a részt vevő tagállam, amely ki kíván lépni az állandó strukturált együttműködésből, ezen szándékát bejelenti a Tanácsnak, amely megállapítja, hogy az érintett tagállam részvétele megszűnt.

(6) A Tanács a strukturált együttműködés keretei között elfogadandó – a (2)–(5) bekezdéstől eltérő – határozatait és ajánlásait egyhangúlag fogadja el. E bekezdés alkalmazásában az egyhangúság eléréséhez kizárólag a részt vevő tagállamokat képviselő tanácsi tagok szavazatait kell figyelembe venni.

VI. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

47. cikk

Az Unió jogi személy.

48. cikk

(az EUSz. korábbi 48. cikke)

(1) A Szerződések a rendes felülvizsgálati eljárásnak megfelelően módosíthatók. A Szerződések az egyszerűsített felülvizsgálati eljárásnak megfelelően is módosíthatók.

Rendes felülvizsgálati eljárás

(2) Bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság javaslatot nyújthat be a Tanácsnak a Szerződések módosítására. A javaslatok egyebek mellett irányulhatnak a Szerződések által az Unióra ruházott hatáskörök bővítésére vagy szűkítésére. A javaslatot a Tanács továbbítja az Európai Tanácsnak, és arról értesíti a nemzeti parlamenteket.

(3) Ha az Európai Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyszerű többséggel a javasolt módosítások megvitatása mellett dönt, az Európai Tanács elnöke a nemzeti parlamenteknek, a tagállamok állam-, illetve kormányfőinek valamint az Európai Parlamentnek és a Bizottságnak a képviselőiből álló konventet hív össze. A monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal is konzultálni kell. A konvent megvizsgálja a módosításokra vonatkozó javaslatokat és konszenzussal ajánlásokat fogad el a tagállamok kormányai képviselőinek (4) bekezdésben meghatározott konferenciája számára.

Amennyiben a javasolt módosítások terjedelme nem indokolja, az Európai Tanács az Európai Parlament egyetértését követően egyszerű többséggel a konvent összehívásának mellőzéséről dönthet. Ebben az esetben az Európai Tanács meghatározza egy, a tagállamok kormányai képviselőinek részvételével tartandó konferencia mandátumát.

(4) A tagállamok kormányai képviselőinek konferenciáját a Tanács elnöke hívja össze abból a célból, hogy közös megegyezéssel meghatározzák a Szerződések módosításait.

A módosítások azt követően lépnek hatályba, hogy azokat alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi tagállam megerősítette.

(5) Ha a Szerződések módosításáról szóló bármely szerződés aláírásától számított két év elteltével az említett szerződést a tagállamok négyötöde már megerősítette, egy vagy több tagállam azonban a megerősítési folyamat során nehézségekkel szembesül, az ügyet az Európai Tanács elé kell utalni.

Egyszerűsített módosítási eljárások

(6) Bármely tagállam kormánya, az Európai Parlament vagy a Bizottság javaslatokat nyújthat be az Európai Tanácsnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének az Unió belső politikáira és tevékenységeire vonatkozó rendelkezései teljes vagy részleges felülvizsgálata érdekében.

Az Európai Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részében foglalt rendelkezéseket határozattal egészben vagy részben módosíthatja. Az Európai Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal, valamint a monetáris területet érintő intézményi módosítások esetében az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag határoz. Ez a határozat csak azt követően lép hatályba, hogy a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően azt jóváhagyták.

A második albekezdésben említett határozat a Szerződésekben az Unióra ruházott hatásköröket nem bővítheti.

(7) Amennyiben az Európai Unió működéséről szóló szerződés vagy e szerződés V. címe egy meghatározott területen vagy esetben a Tanács számára egyhangú határozathozatalt ír elő, az Európai Tanács határozatban felhatalmazhatja a Tanácsot, hogy az adott területen vagy esetben minősített többséggel határozzon. Ez az albekezdés nem alkalmazható a katonai vagy védelmi vonatkozású döntések esetén.

Amennyiben az Európai Unió működéséről szóló szerződés úgy rendelkezik, hogy a Tanácsnak egyes jogalkotási aktusokat különleges jogalkotási eljárás keretében kell elfogadnia, az Európai Tanács határozatban úgy rendelkezhet, hogy az ilyen jogalkotási aktusok rendes jogalkotási eljárás keretében is elfogadhatók.

Az Európai Tanácsnak az első és második albekezdés alapján tett minden kezdeményezéséről értesítenie kell a nemzeti parlamenteket. Ha valamely nemzeti parlament az értesítés időpontjától számított hat hónapon belül kifogást emel a javaslattal szemben, az első vagy második albekezdésben említett határozatot nem lehet elfogadni. Kifogás hiányában az Európai Tanács a határozatot elfogadhatja.

Az első és második albekezdés szerinti határozatokat az Európai Tanács egyhangúlag, az Európai Parlamentnek a tagjai többségével elfogadott egyetértését követően fogadja el.

49. cikk

(az EUSz. korábbi 49. cikke)

Bármely olyan európai állam kérheti felvételét az Unióba, amely tiszteletben tartja a 2. cikkben említett értékeket, és elkötelezett azok érvényesítése mellett. A kérelemről értesíteni kell az Európai Parlamentet és a nemzeti parlamenteket. A kérelmező államnak a kérelmet a Tanácshoz kell benyújtania, amely a Bizottsággal folytatott konzultációt és az Európai Parlament tagjainak abszolút többségével elfogadott egyetértését követően arról tagjainak többségével határoz. Az Európai Tanács által megállapított feltételeket figyelembe kell venni.

A felvétel feltételeit és az Unió alapját képező szerződéseknek a felvétel miatt szükségessé váló kiigazításait a tagállamok és a felvételét kérő állam közötti megállapodás rendezi. Ezt a megállapodást alkotmányos követelményeinek megfelelően valamennyi szerződő államnak meg kell erősítenie.

50. cikk

(1) Saját alkotmányos követelményeivel összhangban a tagállamok bármelyike úgy határozhat, hogy kilép az Unióból.

(2) A kilépést elhatározó tagállam ezt a szándékát bejelenti az Európai Tanácsnak. Az Európai Tanács által adott iránymutatások alapján az Unió tárgyalásokat folytat és megállapodást köt ezzel az állammal, amelyben az érintett államnak az Unióval való jövőbeli kapcsolataira tekintettel meghatározzák az illető állam kilépésének részletes szabályait. Ezt a megállapodást az Európai Unió működéséről szóló szerződés 218. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell megtárgyalni. A megállapodást az Unió nevében a Tanács köti meg minősített többséggel eljárva, az Európai Parlament egyetértését követően.

(3) A kilépésről rendelkező megállapodás hatálybalépésének időpontjától, illetve ennek hiányában a (2) bekezdésben említett bejelentéstől számított két év elteltével a Szerződések az érintett államra többé nem alkalmazhatók, kivéve ha az Európai Tanács az érintett tagállammal egyetértésben ennek a határidőnek a meghosszabbításáról egyhangúlag határoz.

(4) A (2) és (3) bekezdés alkalmazásában az Európai Tanácsnak, illetve a Tanácsnak a kilépő tagállamot képviselő tagja az Európai Tanács, illetve a Tanács rá vonatkozó tanácskozásain és a rá vonatkozó határozatok meghozatalában nem vesz részt.

A minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése b) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(5) Amennyiben az az állam, amely kilépett az Unióból, később újra felvételét kéri, kérelmére a 49. cikkben megállapított eljárást kell alkalmazni.

51. cikk

A Szerződésekhez csatolt jegyzőkönyvek és melléletek a Szerződések szerves részét képezik.

52. cikk

(1) A Szerződéseket a Belga Királyságra, a Bolgár Köztársaságra, a Cseh Köztársaságra, a Dán Királyságra, a Németországi Szövetségi Köztársaságra, az Észt Köztársaságra, Írországra, a Görög Köztársaságra, a Spanyol Királyságra, a Francia Köztársaságra, az Olasz Köztársaságra, a Ciprusi Köztársaságra, a Lett Köztársaságra, a Litván Köztársaságra, a Luxemburgi Nagyhercegségre, a Magyar Köztársaságra, a Málta Köztársaságra, a Holland Királyságra, az Osztrák Köztársaságra, a Lengyel Köztársaságra, a Portugál Köztársaságra, Romániára, a Szlovén Köztársaságra, a Szlovák Köztársaságra, a Finn Köztársaságra, a Svéd Királyságra, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságára kell alkalmazni.

(2) A Szerződések területi hatályát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikke részletezi.

53. cikk

(az EUSz. korábbi 51. cikke)

E szerződés határozatlan időre jön létre.

54. cikk

(az EUSz. korábbi 52. cikke)

(1) E szerződést a Magas Szerződő Felek alkotmányos követelményeiknek megfelelően megerősítik. A megerősítő okiratokat az Olasz Köztársaság Kormányánál helyezik letétbe.

(2) E szerződés 1993. január 1-jén lép hatályba, feltéve hogy valamennyi megerősítő okiratot letétbe helyezték, illetve ennek hiányában az azt követő hónap első napján, hogy az utolsó aláíró állam is letétbe helyezte megerősítő okiratát.

55. cikk

(az EUSz. korábbi 53. cikke)

(1) E szerződést, amely egyetlen eredeti példányban angol, bolgár, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, ír, lengyel, lett, litván, magyar, máltai, német, olasz, portugál, román, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven készült, és amelynek az e nyelveken készült szövegeinek mindegyike egyaránt hiteles, az Olasz Köztársaság Kormányának irattárában helyezik letétbe, amely minden további aláíró állam kormányának eljuttat egy-egy hitelesített másolatot.

(2) E szerződés a tagállamok által meghatározott bármely további olyan nyelvre lefordítható, amely egy adott tagállam területének egészen vagy egy részén a tagállam alkotmányos rendjének megfelelően hivatalos nyelv. Az érintett tagállam az ilyen fordítások egy hiteles másolatát eljuttatja a Tanácsnak, amelynek irattárában azt letétbe helyezik.

FENTIEK HITELEÜL alulírott meghatalmazottak aláírták ezt a szerződést.

Kelt Maastrichtban, az ezerkilencszázkilencvenkettedik év február havának hetedik napján.

(az aláírók felsorolása nem kerül kiadásra)

JEGYZŐKÖNYVEK

(1.) JEGYZŐKÖNYV

A NEMZETI PARLAMENTEKNEK AZ EURÓPAI UNIÓBAN BETÖLTÖTT SZEREPÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy az az eljárás, ahogyan a nemzeti parlamentek az Európai Unió tevékenységei vonatkozásában kormányuk felett ellenőrzést gyakorolnak, az egyes tagállamok saját alkotmányos szervezetére és gyakorlatára tartozik,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy ösztönözzék a nemzeti parlamentek nagyobb mértékű részvételét az Európai Unió tevékenységében, és fokozzák lehetőségüket nézeteik kifejtésére az Európai Unió jogalkotási aktusainak tervezetére vonatkozóan, valamint azokban az ügyekben, amelyek különös érdeklődésükre tarthatnak számot,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. CÍM

A NEMZETI PARLAMENTEK TÁJÉKOZTATÁSA

1. cikk

A bizottsági konzultációs dokumentumokat (zöld könyveket és fehér könyveket, valamint közleményeket) a Bizottság azok közzététele időpontjában közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek. A Bizottság – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg – továbbítja a nemzeti parlamenteknek az éves jogalkotási programot, valamint minden egyéb, a jogalkotási tervezésre vagy a politikai stratégia kialakítására vonatkozó dokumentumot.

2. cikk

Az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak megküldött jogalkotási aktusok tervezetét továbbítani kell a nemzeti parlamenteknek is.

E jegyzőkönyv alkalmazásában „jogalkotási aktus tervezete” a Bizottság azon javaslata, a tagállamok egy csoportja vagy az Európai Parlament azon kezdeményezése, a Bíróság azon kérelme, az Európai Központi Bank azon ajánlása, illetve az Európai Beruházási Bank azon kérelme, amely jogalkotási aktus elfogadására irányul.

A Bizottságtól származó jogalkotási aktusok tervezetét – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg – a Bizottság közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlamenttől származó jogalkotási aktusokra vonatkozó tervezetet az Európai Parlament közvetlenül továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

A tagállamok egy csoportjától, a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetve az Európai Beruházási Banktól származó jogalkotási aktusokra vonatkozó tervezetet a Tanács továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

3. cikk

A nemzeti parlamentek a szubszidiaritás és az arányosság elvének alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvben megállapított eljárásnak megfelelően indokolt véleményt küldhetnek az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság elnökeinek arra vonatkozóan, hogy egy jogalkotási aktus tervezete összhangban van-e a szubszidiaritás elvével.

Amennyiben a jogalkotási aktus tervezete a tagállamok egy csoportjától származik, a Tanács elnöke a vonatkozó indokolt vélemény(ek)e)t továbbítja a tagállamok kormányainak.

Amennyiben a jogalkotási aktus tervezete a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származik, a Tanács elnöke a vonatkozó indokolt vélemény(ek)e)t továbbítja az érintett intézménynek vagy szervnek.

4. cikk

A között az időpont között, amikor valamely jogalkotási aktus tervezetét az Unió hivatalos nyelvein a nemzeti parlamentek rendelkezésére bocsátják, és a között az időpont között, amikor azt elfogadás céljából, illetőleg egy álláspont jogalkotási eljárás keretében történő elfogadása céljából a Tanács ideiglenes napirendjére tűzik, egy nyolchetes időszaknak kell eltelnie. Sürgős esetben kivétel tehető; ebben az esetben az indokokat a Tanács jogi aktusában vagy álláspontjában meg kell jelölni. A kellően indokolt sürgős esetek kivételével e nyolchetes időszakban a jogalkotási aktus tervezetéről semmilyen megállapodás nem köthető. A kellően indokolt sürgős esetek kivételével a jogalkotási aktus tervezetének a Tanács ideiglenes napirendjére tűzése és az álláspont elfogadása között tíz napnak kell eltelnie.

5. cikk

A Tanács üléseinek napirendjét és eredményét – beleértve az azon ülésekről készült jegyzőkönyveket, amelyek során a Tanács jogalkotási aktusok tervezetéről tanácskozik – a tagállamok kormányai részére történő továbbítással egyidejűleg közvetlenül továbbítani kell a nemzeti parlamenteknek.

6. cikk

Amennyiben az Európai Tanács élni kíván az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikke (7) bekezdésének első, illetve második albekezdésében foglaltakkal, a nemzeti parlamenteket legalább hat hónappal a határozat elfogadása előtt tájékoztatni kell az Európai Tanács kezdeményezéséről.

7. cikk

A Számvevőszék éves jelentését az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak való megküldéssel egyidejűleg tájékoztatásul megküldi a nemzeti parlamenteknek.

8. cikk

Amennyiben a nemzeti parlament nem egykamarás rendszerű, az 1–7. cikket a nemzeti parlamentet alkotó minden kamarára alkalmazni kell.

II. CÍM

PARLAMENTEK KÖZÖTTI EGYÜTTMŰKÖDÉS

9. cikk

Az Európai Parlament és a nemzeti parlamentek közösen meghatározzák az Európai Unión belül a parlamentek közötti hatékony és rendszeres együttműködés megszervezésének és előmozdításának módját.

10. cikk

Egy, az uniós ügyekre szakosodott parlamenti bizottságokból álló konferencia bármilyen olyan észrevételt megfogalmazhat, amelyet az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság figyelmére érdemesnek tart. A konferencia továbbá előmozdítja az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét a nemzeti parlamentek és az Európai Parlament között, beleértve azok különbizottságait is. Emellett a konferencia meghatározott kérdések, így különösen a közös kül- és biztonságpolitika, – beleértve a közös biztonság- és védelempolitikát – megvitatása céljából parlamentközi konferenciákat is szervezhet. A konferencia által megfogalmazott észrevételek a nemzeti parlamenteket nem kötelezik, és azok álláspontját nem befolyásolják.

(2.) JEGYZŐKÖNYV

A SZUBSZIDIARITÁS ÉS AZ ARÁNYOSSÁG ELVÉNEK ALKALMAZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy biztosítsák, hogy a döntéseket az Unió polgáraihoz a lehető legközelebb eső szinten hozzák meg,

AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy megállapítsák a szubszidiaritásnak és az arányosságnak az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt elve alkalmazásának feltételeit, továbbá hogy létrehozzanak egy, az ezen elvek alkalmazásának az ellenőrzésére irányuló rendszert,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Valamennyi intézmény biztosítja a szubszidiaritás és az arányosság elvének folyamatos tiszteletben tartását az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében meghatározottak szerint.

2. cikk

A jogalkotási aktusokra irányuló javaslatok előterjesztése előtt a Bizottság széles körű konzultációt folytat. Ennek során, adott esetben, a tervezett intézkedés regionális és helyi vonatkozásait is figyelembe kell venni. Különösen sürgős esetekben a Bizottság nem folytat ilyen konzultációt. Az erre vonatkozó döntését a javaslatban meg kell indokolnia.

3. cikk

E jegyzőkönyv alkalmazásában „jogalkotási aktus tervezete” a Bizottság azon javaslata, a tagállamok egy csoportja vagy az Európai Parlament azon kezdeményezése, a Bíróság azon kérelme, az Európai Központi Bank azon ajánlása, illetve az Európai Beruházási Bank azon kérelme, amely jogalkotási aktus elfogadására irányul.

4. cikk

A Bizottság a jogalkotási aktusok tervezeteit és módosított tervezeteit az uniós jogalkotóknak történő továbbítással egyidejűleg továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

Az Európai Parlament jogalkotási aktusokra vonatkozó tervezeteit és módosított tervezeteit továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

A tagállamok egy csoportjától, a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származó, jogalkotási aktusokra vonatkozó tervezeteket és módosított tervezeteket a Tanács továbbítja a tagállamok nemzeti parlamentjeinek.

Az Európai Parlament a jogalkotási állásfoglalásait, a Tanács pedig az álláspontjait azok elfogadását követően továbbítja a nemzeti parlamenteknek.

5. cikk

A jogalkotási aktusok tervezeteit a szubszidiaritás és az arányosság elve tekintetében külön indokolni kell. Minden jogalkotási aktus tervezetének egy külön feljegyzésben részletesen tartalmaznia kell azokat az adatokat, amelyek a szubszidiaritás és az arányosság elvével való összhang megítéléséhez szükségesek. Ennek a feljegyzésnek adatokat kell tartalmaznia a tervezet előrelátható pénzügyi hatásairól, továbbá – irányelv esetében – a tagállamok, illetve adott esetben a régiók által annak végrehajtására elfogadandó jogszabályokra vonatkozó hatásairól. Az annak megállapításához vezető okokat, hogy egy uniós cél az Unió szintjén jobban megvalósítható, minőségi és – ahol csak lehetséges – mennyiségi mutatókkal kell alátámasztani. A jogalkotási aktus tervezetének figyelembe kell vennie annak szükségességét, hogy az Unióra, a nemzeti kormányokra, a regionális vagy helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és a polgárookra háruló pénzügyi vagy igazgatási terheket a lehető legkisebbre csökkentsék, és hogy azok arányban álljanak az elérendő célkitűzésekkel.

6. cikk

A jogalkotási aktus tervezetének az Unió hivatalos nyelvein való továbbításától számított nyolc héten belül bármely nemzeti parlament, illetve bármely nemzeti parlamenti kamara indokolt véleményt küldhet az Európai Parlament, a Tanács, illetve a Bizottság elnökének, amelyben ismerteti azokat az okokat, amelyek alapján az adott tervezetet nem tartja összeegyeztethetőnek a szubszidiaritás elvével. A nemzeti parlamentekre, illetve nemzeti parlamenti kamarákra tartozik, hogy – adott esetben – a jogalkotói hatáskörökkel rendelkező regionális parlamentekkel egyeztessenek.

Amennyiben a jogalkotási aktus tervezete a tagállamok egy csoportjától származik, a Tanács elnöke a véleményt továbbítja e tagállamok kormányainak.

Amennyiben a jogalkotási aktus tervezete a Bíróságtól, az Európai Központi Banktól, illetőleg az Európai Beruházási Banktól származik, a Tanács elnöke a véleményt továbbítja az érintett intézménynek vagy szervnek.

7. cikk

(1) Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság, illetve adott esetben – amennyiben a jogalkotási aktus tervezete tőlük származik – a tagállamok csoportja, a Bíróság, az Európai Központi Bank, illetőleg az Európai Beruházási Bank figyelembe veszi a nemzeti parlamentek, illetve a nemzeti parlamenti kamarák indokolt véleményét.

Minden egyes nemzeti parlamentnek – a nemzeti parlamenti rendszernek megfelelően elosztva – két szavazata van. Kétkamarás nemzeti parlament esetén mindkét kamara egy-egy szavazattal rendelkezik.

(2) Amennyiben az indokolt véleményeknek a nemzeti parlamentek részére az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban biztosított szavazatok együttes összegének legalább egyharmadát képviselő része azt állapítja meg, hogy a jogalkotási aktus tervezete nincs összhangban a szubszidiaritás elvével, a tervezetet felül kell vizsgálni. E szavazatküszöb az Európai Unió működéséről szóló szerződés 76. cikke alapján előterjesztett, a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségre vonatkozó jogalkotási aktusok tervezete esetén az összes szavazat egynegyede.

E felülvizsgálatot követően a Bizottság, illetve adott esetben – amennyiben a jogalkotási aktus tervezete tőlük származik – a tagállamok csoportja, az Európai Parlament, a Bíróság, az Európai Központi Bank vagy az Európai Beruházási Bank a tervezetet fenntarthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja. Ezt a döntést indokolni kell.

(3) Ezenfelül a rendes jogalkotási eljárás keretében, amennyiben az indokolt véleményeknek a nemzeti parlamentek részére az (1) bekezdés második albekezdésével összhangban biztosított szavazatoknak legalább az egyszerű többségét képviselő része azt állapítja meg, hogy a jogalkotási aktusra vonatkozó javaslat nincs összhangban a szubszidiaritás elvével, a javaslatot felül kell vizsgálni. E felülvizsgálatot követően a Bizottság a javaslatot fenntarthatja, módosíthatja vagy visszavonhatja.

Amennyiben a Bizottság úgy határoz, hogy fenntartja a javaslatot, indokolt véleményben alá kell támasztania, hogy álláspontja szerint miért felel meg a javaslat a szubszidiaritás elvének. Ezt az indokolt véleményt a nemzeti parlamentek indokolt véleményével együtt az uniós jogalkotó elé kell terjeszteni, hogy azt az eljárásban figyelembe vegye:

- a) az első olvasat lezárását megelőzően a jogalkotó (az Európai Parlament és a Tanács) megvizsgálja a jogalkotási javaslatnak a szubszidiaritás elvével való összeegyeztethetőségét, különös figyelmet fordítva a nemzeti parlamentek többsége által kifejezett és osztott véleményt tükröző indokolásra, valamint a Bizottság indokolt véleményére;
- b) amennyiben a jogalkotó véleménye szerint – a Tanács tagjainak 55 %-át képező többség vagy az Európai Parlamentben leadott szavazatok többsége alapján – a javaslat a szubszidiaritás elvével nem összeegyeztethető, a jogalkotási javaslat a továbbiakban nem tárgyalható.

8. cikk

Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik a szubszidiaritás elvét megsértő jogalkotási aktus megtámadására irányuló, valamely tagállam által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkében megállapított eljárás szerint benyújtott, illetve egy tagállam által a saját jogrendje szerint nemzeti parlamentje, illetve a nemzeti parlamenti kamarája nevében hozzá továbbított keresetek elbírálására.

A hivatkozott cikkben előírt szabályok szerint a Régiók Bizottsága szintén keresetindítási joggal rendelkezik az olyan jogalkotási aktusok tekintetében, amelyek elfogadásához az Európai Unió működéséről szóló szerződés rendelkezései szerint vele konzultálni kell.

9. cikk

A Bizottság minden évben jelentést nyújt be az Európai Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkének alkalmazásáról. Ezt az éves jelentést a Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának is meg kell küldeni.

(3.) JEGYZŐKÖNYV

EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGÁNAK ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy Európai Unió működéséről szóló szerződés 281. cikkében előírtaknak megfelelően megállapítsák az Európai Unió Bíróságának alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unió Bírósága a Szerződéseknek, az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés (EAK-Szerződés) és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően alakul meg és működik.

I. CÍM

BÍRÁK ÉS FŐTANÁCSNOKOK

2. cikk

Működésének megkezdése előtt minden bíró a Bíróság nyilvános ülésén esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

3. cikk

A bírákat mentesség illeti meg mindenfajta bírósági eljárás alól. Hivatali idejük lejárta után továbbra is megilleti őket a mentelmi jog hivatali minőségükben végzett cselekményeik vonatkozásában, beleértve szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaikat is.

A Bíróság a mentelmi jogot teljes ülésben eljárva felfüggesztheti. Amennyiben az ilyen döntés a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék valamely tagjára vonatkozik, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

Ha a bíró mentelmi jogát felfüggesztették, és ellene büntetőeljárást indítottak, az ügyet valamennyi tagállamban csak a legfelsőbb szintű nemzeti bíróságok tagjaival szemben eljárásra jogosult bíróság tárgyalhatja.

Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyv 11–14. és 17. cikkét alkalmazni kell az Európai Unió Bíróságának bíráira, főtanácsnokaira, hivatalvezetőjére, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozóan az előző bekezdésekben meghatározott rendelkezéseket nem érinti.

4. cikk

A bírák semmilyen politikai vagy közigazgatási hivatalt nem tölthetnek be.

A bírák semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve, ha ez alól a Tanács egyszerű többséggel kivételesen mentesítést ad.

Hivatalba lépésükkor a bírák ünnepélyesen kötelezettséget vállalnak arra, hogy hivatali idejük alatt és annak lejárta után is tiszteletben tartják a hivatalukból eredő kötelezettségeiket, így különösen azt, hogy megbízatásuk megszűnését követően feddhetetlenül és tartózkodóan járnak el egyes kinevezések vagy előnyök elfogadásával kapcsolatban.

Az e tekintetben felmerülő bármilyen kétség esetén a Bíróság dönt. Amennyiben az ilyen döntés a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék valamely tagjára vonatkozik, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

5. cikk

A bírói megbízatás — a megbízatás lejártától vagy az elhalálozástól eltekintve — lemondással szűnik meg.

Lemondás esetén a bíró lemondólevelét a Bíróság elnökéhez kell címezni azzal, hogy azt továbbítsa a Tanács elnökének. Ez utóbbi értesítéssel a tisztség megüresedik.

A 6. cikk alkalmazásának eseteit kivéve, a bíró a hivatalát utódja hivatalba lépéséig tölti be.

6. cikk

A bírót csak akkor lehet hivatalából elmozdítani, illetve nyugdíjjogosultságától vagy az ezt helyettesítő egyéb juttatáshoz való jogosultságától megfosztani, ha a Bíróság bíráinak és főtanácsnokainak egyhangú megítélése szerint már nem felel meg a megkívánt feltételeknek, vagy nem tesz eleget a hivatalából eredő kötelezettségeknek. Az ilyen határozatok meghozatalában az érintett bíró nem vehet részt. Amennyiben az érintett személy a Törvényszék, illetve egy különös hatáskörű törvényszék tagja, a Bíróság az érintett törvényszékkel folytatott konzultációt követően határoz.

A Bíróság hivatalvezetője a Bíróság határozatát közli az Európai Parlament és a Bizottság elnökével, és arról értesíti a Tanács elnökét.

A bírót hivatalából elmozdító határozat esetében a tisztség ez utóbbi értesítéssel üresedik meg.

7. cikk

Azt a bírót, aki a Bíróság olyan tagjának a helyére lép, akinek hivatali ideje még nem járt le, elődjének fennmaradó hivatali idejére kell kinevezni.

8. cikk

A 2–7. cikk rendelkezéseit a főtanácsnokokra is alkalmazni kell.

II. CÍM

A BÍRÓSÁG SZERVEZETE

9. cikk

A bírói kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, felváltva tizennégy, illetve tizenhárom bírót érint.

A főtanácsnoki kar részleges megújítása, amelyre háromévente kerül sor, minden egyes alkalommal négy főtanácsnokot érint.

10. cikk

A hivatalvezető a Bíróság előtt esküt tesz arra, hogy feladatait pártatlanul és lelkiismeretesen látja el, és megőrzi a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

11. cikk

A Bíróság a hivatalvezető akadályoztatása esetére gondoskodik annak helyettesítéséről.

12. cikk

A Bíróság működésének biztosítása érdekében a Bíróság mellett tisztviselők és egyéb alkalmazottak dolgoznak. Ezek a személyek az elnök felügyelete alatt a hivatalvezetőnek tartoznak felelősséggel.

13. cikk

A Bíróság kérésére az Európai Parlament és a Tanács rendes jogalkotási eljárás keretében segédelőadók kinevezéséről rendelkezhet, és megállapíthatja a tevékenységükre irányadó szabályokat. A segédelőadók az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint megbízhatók a Bíróság előtt folyamatban lévő ügyek előkészítő vizsgálataiban való részvétellel és az előadó bíróval való együttműködéssel.

A segédelőadókat olyan személyek közül választják, akiknek függetlenségéhez nem férhet kétség, és akik rendelkeznek a szükséges jogi képesítésekkel; a segédelőadókat a Tanács egyszerű többséggel nevezi ki. A segédelőadók a Bíróság előtt esküt tesznek arra, hogy feladataikat pártatlanul és lelkiismeretesen látják el, és megőrzik a Bíróság tanácskozásainak titkosságát.

14. cikk

A bírának, a főtanácsnokoknak és a hivatalvezetőnek a Bíróság székhelyén kell lakniuk.

15. cikk

A Bíróság folyamatosan működik. A törvénykezési szünet időtartamát, feladatainak kellő figyelembevételével, a Bíróság határozza meg.

16. cikk

A Bíróság három, illetve öt bíróból álló tanácsokat hoz létre. A tanácsok elnökét a bírák maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A nagytanács tizenhárom bíróból áll. Az elnöki tisztelet a Bíróság elnöke tölti be. Az öttagú bírói tanácsok elnökei és az eljárási szabályzatban meghatározott feltételek szerint kinevezett más bírák szintén tagjai a nagytanácsnak.

A Bíróság nagytanácsa akkor jár el, ha az eljárásban félként részt vevő tagállam vagy uniós intézmény azt kéri.

A Bíróság teljes ülésben jár el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 228. cikkének (2) bekezdése, 245. cikkének (2) bekezdése, 247. cikke vagy 286. cikkének (6) bekezdése alapján elé terjesztett ügyekben.

Ezen túlmenően, ha Bíróság úgy ítéli meg, hogy az előtte folyó ügy kivételes jelentőséggel bír, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyet a teljes ülés elé utalja.

17. cikk

A Bíróság határozatai csak akkor érvényesek, ha a tanácskozásokon a bírák páratlan számban vesznek részt.

A három vagy öt bíróból álló tanácsok határozatai csak akkor érvényesek, ha azok meghozatalában három bíró vett részt.

A nagytanács határozatai csak akkor érvényesek, ha kilenc tag jelen van.

A teljes ülés határozatai csak akkor érvényesek, ha tizenöt tag jelen van.

Egy tanács valamely bírójának akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik tanács bírója kérhető fel a tanácsban való részvételre.

18. cikk

A bírák vagy főtanácsnokok nem vehetnek részt olyan ügy elbírálásában, amelyben előzőleg valamelyik fél érdekében meghatalmazottként vagy tanácsadóként vettek részt, illetve ügyvédként jártak el, vagy amelyben előzőleg bíróság, vizsgálóbizottság tagjaként vagy bármilyen más minőségben állást kellett foglalniuk.

Ha egy bíró vagy főtanácsnok valamilyen különleges ok folytán úgy ítéli meg, hogy egy meghatározott ügyben az ítélethozatalban vagy az ügy kivizsgálásában nem vehet részt, erről tájékoztatja az elnököt. Ha valamilyen különleges ok folytán az elnök úgy ítéli meg, hogy valamely bíró vagy főtanácsnok egy meghatározott ügy tárgyalásában nem vehet részt, illetve indítványait nem adhatja elő, erre felhívja az érintett figyelmét.

Az e cikk alkalmazásával kapcsolatban felmerülő minden nehézség esetén a Bíróság dönt.

A felek nem kérelmezhetik a Bíróság vagy valamely tanácsa összetételének megváltoztatását sem a bíró állampolgársága alapján, sem arra való hivatkozással, hogy a Bíróságban vagy a tanácsban nincs az állampolgárságuknak megfelelő bíró.

III. CÍM

A BÍRÓSÁG ELJÁRÁSA

19. cikk

A tagállamokat és az uniós intézményeket a Bíróság előtt esetenként kinevezett meghatalmazott képviseli; a meghatalmazottat tanácsadó vagy ügyvéd segítheti.

Az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes azon államok, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóság ugyanilyen módon képviselik magukat.

A többi felet ügyvédeknek kell képviselnie.

A felet a Bíróság előtt csak olyan ügyvéd képviselheti vagy segítheti, aki valamely tagállam bírósága előtt vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás más részes államának bírósága előtt eljárni jogosult.

E meghatalmazottak, tanácsadók és ügyvédek a Bíróság előtti eljárás folyamán az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően rendelkeznek azokkal a jogokkal és biztosítékokkal, amelyek feladataik független ellátásához szükségesek.

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint az előtte megjelenő tanácsadókkal és ügyvédekkel szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik.

Azok az egyetemi vagy főiskolai oktatók, akik olyan tagállam állampolgárai, amelynek joga lehetővé teszi számukra, hogy bíróság előtt eljárjanak, a Bíróság előtt ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint amelyeket e cikk az ügyvédeknek biztosít.

20. cikk

A Bíróság előtti eljárás két részből, egy írásbeli és egy szóbeli részből áll.

Az írásbeli eljárás a keresetleveleknek, az előkészítő iratoknak, az ellenkérelmeknek, az észrevételeknek és az esetleges válaszoknak, valamint az ezek alátámasztásául szolgáló minden iratnak és okiratnak vagy ezek hitelesített másolatainak közzlése a felekkel és az Unió azon intézményeivel, amelyeknek határozatai a jogvita tárgyát képezik.

Ezeket a közzléseket az eljárási szabályzatban megállapított rendben és határidőn belül a hivatalvezető teszi meg.

A szóbeli eljárás az előadó bíró által benyújtott jelentés felolvasása, a meghatalmazottaknak, tanácsadóknak és ügyvédeknek, továbbá a főtanácsnok indítványainak a meghallgatása a Bíróság részéről, valamint az esetleges tanúk és szakértők ki-, illetve meghallgatása.

Ha a Bíróság úgy ítéli meg, hogy az ügy semmilyen új jogkérdést nem vet fel, a főtanácsnok meghallgatását követően úgy határozhat, hogy az ügyben a főtanácsnok indítványa nélkül dönt.

21. cikk

A Bíróság előtt a keresetet a hivatalvezetőnek címzett keresetlevéllel kell megindítani. A keresetlevélnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, annak a félnek vagy feleknek a nevét, aki vagy akik ellen a keresetet benyújtották, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A keresetlevélhez adott esetben csatolni kell azt a jogi aktust, amelynek megsemmisítését a Bíróságtól kéri, vagy — az Európai Unió működéséről szóló szerződés 265. cikkében említett körülmények fennállta esetén — egy arra az időpontra vonatkozó okirati bizonyítékot, amikor az intézményt a hivatkozott cikk értelmében felkérték, hogy járjon el. Ha ezeket az okmányokat nem csatolták a keresetlevélhez, a hivatalvezető felkéri az érintett felet arra, hogy azokat ésszerű határidőn belül nyújtsa be, de a fél jogai akkor sem évülnek el, ha ezeket az okmányokat az eljárás megindítására nyitva álló határidő letelte után nyújtja be.

22. cikk

Az EAK-Szerződés 18. cikke szerinti ügyekben a hivatalvezetőnek címzett írásbeli jogorvoslati kérelemmel lehet a Bírósághoz a fordulni. A kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező nevét és lakcímét, az aláíró perbeli állását, a megtámadott határozat megjelölését, az ellenérdekű felek megnevezését, a jogvita tárgyát, a Bíróság döntésére irányuló kérelmet és azoknak a jogalapoknak a rövid összefoglalását, amelyekre a kérelmet alapozzák.

A kérelemhez csatolni kell a Választottbírósági Bizottság megtámadott határozatának hitelesített másolatát.

Amennyiben a Bíróság a jogorvoslati kérelmet elutasítja, a Választottbírósági Bizottság határozata jogerőre emelkedik.

Ha a Bíróság a Választottbírósági Bizottság határozatát megsemmisíti, a Választottbírósági Bizottság előtti eljárás, adott esetben az eljárásban részt vevő felek valamelyikének kezdeményezésére, újra lefolytatható. A Bíróság jogkérdésben hozott döntései a Választottbírósági Bizottságra nézve kötelezőek.

23. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkében említett esetekben egy tagállam bíróságának az eljárás felfüggesztéséről és az ügynek a Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett bíróság közli a Bírósággal. Ezt a határozatot azután a Bíróság hivatalvezetője továbbítja a feleknek, a tagállamoknak és a Bizottságnak, továbbá annak az uniós intézménynek, szervnek vagy hivatalnak, amelyik meghozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi.

E határozat közlésétől számított két hónapon belül a feleknek, a tagállamoknak, a Bizottságnak, továbbá adott esetben annak az uniós intézménynek, szervnek vagy hivatalnak, amelyik meghozta azt a jogi aktust, amelynek érvényessége vagy értelmezése a jogvita tárgyát képezi, jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikkében említett esetekben a tagállam bíróságának határozatát a Bíróság hivatalvezetője ezenkívül továbbítja az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államainak, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóságnak, amelyek a közléstől számított két hónapon belül beadványokat és írásbeli észrevételeket nyújthatnak be a Bírósághoz, amennyiben a határozat a megállapodás alkalmazási területeinek valamelyikét érinti.

Amennyiben a Tanács és egy vagy több harmadik állam között megkötött, valamely meghatározott tárgyra vonatkozó megállapodás úgy rendelkezik, hogy ezeknek az államoknak jogában áll beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani, ha valamely tagállam bírósága egy olyan kérdést utal a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra, amely a megállapodás hatálya alá tartozik, a tagállami bíróságnak az ilyen kérdés Bíróság elé utalásáról szóló határozatát az érintett harmadik állam részére szintén továbbítani kell. E határozat közlésétől számított két hónapon belül ezeknek az államoknak jogában áll a Bírósághoz beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani.

23a. cikk ⁽¹⁾

Az eljárási szabályzat gyorsított eljárást és a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére vonatkozó előzetes döntéshozatalra utalás esetében sürgősségi eljárást írhat elő.

Ezen eljárások vonatkozásában a beadványok vagy az írásbeli észrevételek benyújtására az alapokmány 23. cikkében meghatározottnál rövidebb határidőt, és a 20. cikk (4) bekezdésétől eltérően a főtanácsnoki indítvány mellőzését lehet előírni.

A sürgősségi eljárás vonatkozásában ezenkívül a 23. cikkben felsorolt, beadványok vagy írásbeli észrevételek benyújtására jogosult felek és egyéb érdekeltnek korlátozását, és – kivételesen sürgős esetben – az eljárás írásbeli szakaszának mellőzését lehet előírni.

⁽¹⁾ A 2008/79/EK, Euratom határozat (HL L 24., 2008.1.29., 42. o.) által beillesztett cikk.

24. cikk

A Bíróság felkérheti a feleket, hogy nyújtsanak be minden olyan okiratot, és adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság szükségesnek tart. Elutasítás esetén a Bíróság alakszerű feljegyzést készít.

A Bíróság az eljárásban félként részt nem vevő tagállamokat, valamint intézményeket, szerveket és hivatalokat is felkérheti, hogy adjanak meg minden olyan tájékoztatást, amelyet a Bíróság az eljáráshoz szükségesnek tart.

25. cikk

A Bíróság bármely általa választott személyt, testületet, hatóságot, bizottságot vagy egyéb szervezetet bármikor szakértői vélemény elkészítésével bízhat meg.

26. cikk

A tanúkat az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint lehet kihallgatni.

27. cikk

A Bíróság az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint a megjelenést elmulasztó tanúkkal szemben a rendszerint a bíróságoknak biztosított jogokkal rendelkezik, és pénzbírságot szabhat ki.

28. cikk

A tanúkat és a szakértőket az eljárási szabályzatban megállapított formában tett eskü alatt, illetve a tanú vagy szakértő országának jogában meghatározott módon kell kihallgatni, illetve meghallgatni.

29. cikk

A Bíróság elrendelheti, hogy valamely tanút vagy szakértőt a lakóhelye szerinti bíróság hallgasson ki.

A végzést végrehajtás céljából az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően meg kell küldeni az illetékes bíróságnak. A megkeresés alapján elkészített iratokat ugyanezen feltételek szerint vissza kell küldeni a Bíróságnak.

A költségeket a Bíróság viseli, de azokat adott esetben a felekre háríthatja.

30. cikk

Ha a tanú hamis vallomást tesz vagy a szakértő hamis szakvéleményt ad, a tagállam ezt ugyanúgy ítéli meg, mintha ezt a bűncselekményt valamely polgári ügyekben hatáskörrel rendelkező bírósága előtt követték volna el. A Bíróság feljelentése alapján az elkövetőt az érintett tagállam a hatáskörrel rendelkező bírósága elé állítja.

31. cikk

Ha a Bíróság hivatalból vagy a felek kérelmére nyomós okból másként nem határoz, a Bíróság tárgyalásai nyilvánosak.

32. cikk

A tárgyalásokon a Bíróság kihallgathatja a tanúkat, illetve meghallgathatja a szakértőket és magukat a feleket. Ez utóbbiak azonban csak képviselőik útján szólalhatnak fel a Bíróságon.

33. cikk

Minden tárgyalásról jegyzőkönyv készül, amelyet az elnök és a hivatalvezető ír alá.

34. cikk

Az ügyek tárgyalásának sorrendjét az elnök határozza meg.

35. cikk

A Bíróság tanácskozásai titkosak, és azok titkosságát később is meg kell őrizni.

36. cikk

Az ítéleteket indokolni kell. Az ítéleteknek tartalmazniuk kell azoknak a bírácoknak a nevét, akik a határozathozatalban részt vettek.

37. cikk

Az ítéleteket az elnök és a hivatalvezető írja alá. Az ítéleteket nyilvános ülésen fel kell olvasni.

38. cikk

A költségekről a Bíróság határoz.

39. cikk

A Bíróság elnöke határozhat — az ebben az alapokmányban foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő és az eljárási szabályzatban megállapított gyorsított eljárással — a végrehajtásnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. cikkében, illetve az EAK-Szerződés 157. cikkében előírtak szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről vagy az ideiglenes intézkedéseknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 279. cikke szerinti elrendelésére irányuló kérelmekről, továbbá a végrehajtásnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 299. cikkének negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 164. cikkének harmadik bekezdése szerinti felfüggesztésére irányuló kérelmekről.

Az elnököt akadályoztatása esetén az eljárási szabályzatban megállapított feltételek szerint egy másik bíró helyettesíti.

Az elnök vagy az őt helyettesítő bíró végzése ideiglenes, és semmiben nem befolyásolja előre a Bíróságnak az ügy érdemére vonatkozó határozatát.

40. cikk

A tagállamok és az Unió intézményei a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba beavatkozhatnak.

Ugyanez a jog az Unió szerveit és hivatalait, továbbá minden olyan egyéb személyt is megillet, aki valószínűsíteni tudja, hogy a Bíróság elé vitt jogvita kimeneteléhez jogos érdeke fűződik. Természetes vagy jogi személyek nem avatkozhatnak be a tagállamok közötti, az Unió intézményei közötti, illetve a tagállamok és az Unió intézményei közötti jogvitákba.

A második bekezdés sérelme nélkül az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás azon részes államai, amelyek nem tagállamok, valamint a megállapodásban említett EFTA Felügyeleti Hatóság beavatkozhatnak a Bíróság előtt folyamatban lévő eljárásokba, amennyiben azok e megállapodás alkalmazási területeinek egyikét érintik.

A beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak.

41. cikk

Ha a szabályszerűen idézett alperes nem nyújtja be írásbeli védekezését, ellene elmarasztaló ítéletet kell hozni. Az ilyen mulasztási ítélet ellen az annak közlésétől számított egy hónapon belül ellentmondással lehet élni. Ha a Bíróság másként nem határoz, az ellentmondás nem jár a mulasztási ítélet végrehajtásának felfüggesztésével.

42. cikk

A tagállamok, az Unió intézményei, szervei vagy hivatalai és minden egyéb természetes vagy jogi személy az eljárási szabályzatban meghatározandó esetekben és feltételekkel harmadik félként megtámadhatják a meghallgatásuk nélkül meghozott ítéleteket, ha azok jogaikat sértik.

43. cikk

Ha egy ítélet értelme vagy hatálya kétséges, bármelyik fél vagy az Unió bármelyik intézménye kérelmére a Bíróság azt értelmezi, ha érdekeltségüket valószínűsítik.

44. cikk

Perújítási kérelemmel csak akkor lehet a Bírósághoz fordulni, ha olyan döntő jelentőségű tény merül fel, amely az ítélet meghozatalát megelőzően a Bíróság és a perújítást kérő fél előtt ismeretlen volt.

A perújítási eljárás a Bíróságnak az új tény fennállása miatt a perújítást megengedő határozatával veszi kezdetét, amelyben a Bíróság elismeri, hogy az új tény természete miatt az ügyben perújításnak van helye, és a kérelmet ezen az alapon elfogadhatónak nyilvánítja.

Perújítási kérelmet az ítélet meghozatalától számított 10 év után nem lehet benyújtani.

45. cikk

A távolságra tekintettel biztosított külön eljárási határidőket az eljárási szabályzat határozza meg.

A határidők elmulasztása nem jár jogvesztéssel, ha az érintett fél előre nem látható körülmények vagy *vis maior* fennállását igazolja.

46. cikk

A szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozó ügyekben az Unió elleni eljárás megindításának joga az erre okot adó esemény felmerülésétől számított öt év alatt évül el. Az elévülés megszakad, ha a Bírósághoz keresetet nyújtottak be, vagy ha a károsult fél az eljárás megindítása előtt követelésével a Közösségek megfelelő intézményéhez fordult. Ez utóbbi esetben az eljárást az EK-Szerződés 263. cikkében előírt két hónapos határidőn belül kell megindítani; adott esetben Európai Unió működéséről szóló szerződés 265. cikke második bekezdésének rendelkezéseit kell alkalmazni.

Ezt a cikket az Európai Központi Bank ellen szerződésen kívül okozott károkért való felelősségre vonatkozóan benyújtott keresetekre is alkalmazni kell.

IV. CÍM

A TÖRVÉNYSZÉK

47. cikk

A 9. cikk első bekezdését, a 14. és 15. cikket, a 17. cikk első, második, negyedik és ötödik bekezdését, valamint a 18. cikket a Törvényszékre és annak tagjaira is alkalmazni kell.

A 3. cikk negyedik bekezdését, valamint a 10., 11. és 14. cikket a Törvényszék hivatalvezetőjére is megfelelően alkalmazni kell.

48. cikk

A Törvényszék huszonhét bíróból áll.

49. cikk

A Törvényszék tagjait fel lehet kérni főtanácsnoki feladatok ellátására.

A főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő a Törvényszék előtt folyó meghatározott ügyekre vonatkozóan annak érdekében, hogy segítse a Törvényszék feladatának ellátásában.

Az ilyen ügyek kiválasztásának szempontjait, valamint a főtanácsnok kijelölésére vonatkozó szabályokat a Törvényszék eljárási szabályzata állapítja meg.

Az a tag, akit egy ügyben a főtanácsnoki feladatok ellátására kértek fel, az ügy elbírálásában nem vehet részt.

50. cikk

A Törvényszék három, illetve öt bíróból álló tanácsokban ülésezik. A tanácsok elnökét a bírák maguk közül választják meg. Az öt bíróból álló tanácsok elnökeit három évre választják. Az elnök egy alkalommal újraválasztható.

A tanácsok összetételére és az ügyeknek a tanácsokra történő kiosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat tartalmazza. Az eljárási szabályzatban meghatározott bizonyos esetekben a Törvényszék teljes ülésben, illetve egyesbíróként is eljárhat.

Az eljárási szabályzat úgy is rendelkezhet, hogy a Törvényszék, az ott meghatározott ügyekben és feltételekkel, nagytanácsban jár el.

51. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikkének (1) bekezdésében foglaltaktól eltérve, továbbra is a Bíróság rendelkezik hatáskörrel Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. és 265. cikkében említett azon keresetek elbírálására, amelyeket a tagállamok valamelyike nyújt be:

a) az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt, kivéve:

- a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 108. cikke (2) bekezdése alapján elfogadott határozatokat,
- a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 207. cikke értelmében a kereskedelem védelmére vonatkozó valamely tanácsi rendelet alapján elfogadott jogi aktusokat,
- azokat a jogi aktusokat, amelyek révén a Tanács Európai Unió működéséről szóló szerződés 291. cikkének (2) bekezdésével összhangban a végrehajtási hatáskört maga gyakorolja;

b) a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 311. cikkének (1) bekezdése szerinti valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt.

Szintén a Bíróság hatáskörébe tartozik azoknak az ugyanezen cikkeken alapuló kereseteknek az elbírálása, amelyeket az Unió intézményei nyújtanak be az Európai Parlament vagy a Tanács, illetve – amennyiben közösen járnak el – mindkettőjük vagy pedig a Bizottság valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt, továbbá amelyeket az Unió valamely intézménye nyújt be az Európai Központi Bank valamely jogi aktusa, illetve mulasztása miatt.

52. cikk

A Bíróság elnöke és a Törvényszék elnöke közös megegyezéssel meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Törvényszék számára — működésének biztosítása érdekében — szolgálatot teljesítenek. Bizonyos tisztviselők és egyéb alkalmazottak az a Törvényszék elnökének felügyelete alatt a Törvényszék hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

53. cikk

A Törvényszék előtti eljárásra ezen alapokmány III. címe az irányadó.

Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint a Törvényszék eljárási szabályzata határozza meg. A szellemi tulajdon terén felmerülő jogviták sajátosságainak figyelembe vétele érdekében az eljárási szabályzat eltérhet a 40. cikk negyedik bekezdésétől és a 41. cikktől.

A 20. cikk negyedik bekezdésétől eltérően indokolással ellátott indítványait a főtanácsnok írásban is megteheti.

54. cikk

Ha valamely, a Törvényszékhez intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Törvényszék hivatalvezetőjének; hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen az a Törvényszék hivatalvezetőjének nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság hivatalvezetőjének.

Ha a Törvényszék megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz; hasonlóképpen, ha a Bíróság megállapítja, hogy egy ügy a Törvényszék hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi a Törvényszékhez, amely ezt követően az ügyben hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

Ha a Bírósághoz és a Törvényszékhez olyan ügyekben fordultak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, a Törvényszék az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Bíróság ítéletéig felfüggesztheti, vagy – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikke alapján benyújtott keresetek esetén – hatáskörét átengedheti e keresetekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen. Ugyanilyen feltételekkel a Bíróság is határozhat úgy, hogy az előtte folyó eljárást felfüggeszti; ebben az esetben a Törvényszék előtti eljárás folytatódik.

Ha keresetével valamely tagállam és egy intézmény ugyanazon jogi aktust támadja meg, a Törvényszék köteles hatáskörét átengedni e keresetekre nézve annak érdekében, hogy ezekről a Bíróság dönthessen.

55. cikk

A Törvényszék eljárást befejező határozatait, az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozatokat a Törvényszék hivatalvezetője közli a felekkel, valamennyi tagállammal és az Unió intézményeivel akkor is, ha azok a Törvényszék előtt folyó eljárásba nem avatkoztak be.

56. cikk

A Törvényszék eljárást befejező határozata ellen és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Bírósághoz a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és az Unió intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket a Törvényszék határozata közvetlenül érinti.

Az Unió és az alkalmazottai közötti jogvitákra vonatkozó perek esetét kivéve fellebbezést nyújthatnak be azok a tagállamok és uniós intézmények is, amelyek a Törvényszék előtt folyó perbe nem avatkoztak be. Ilyen esetekben ezeknek a tagállamoknak és intézményeknek a helyzete az első fokon beavatkozó tagállamok vagy intézmények helyzetével azonos.

57. cikk

Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét a Törvényszék elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Bírósághoz.

Az eljárásban részt vevő felek a Törvényszéknek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278., 279. cikke vagy 299. cikkének negyedik bekezdése, illetve az EAK-Szerződés 157. cikke vagy 164. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozatait ellen a határozat velük való közlésétől számított két hónapon belül élhetnek fellebbezéssel.

Az e cikk első két bekezdésében említett fellebbezésről a 39. cikkében említett eljárás szerint kell határozni.

58. cikk

A Bírósághoz benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak a Törvényszék hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint az uniós jognak a Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni.

A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

59. cikk

Ha a Törvényszék valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Bíróság előtti eljárás írásbeli és szóbeli részből áll. Az eljárási szabályzatban megállapított feltételeknek megfelelően a Bíróság a főtanácsnok és a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

60. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. és 279. cikkének, illetve az EAK-Szerződés 157. cikkének sérelme nélkül a fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 280. cikkétől eltérve, a Törvényszék valamely rendeletet semmissé nyilvánító határozata csak az ezen alapokmány 56. cikkének első bekezdésében említett határidő lejártának napjától vagy — ha e határidőn belül fellebbezést nyújtottak be — a fellebbezés elutasításának napjától lép hatályba, ami ugyanakkor nem érinti a félnek azt a jogát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. és 279. cikke, illetve az EAK-Szerződés 157. cikke alapján a semmissé nyilvánított rendelet hatályának felfüggesztése vagy bármilyen egyéb ideiglenes intézkedés elrendelése érdekében a Bírósághoz forduljon.

61. cikk

Ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

Egy ügynek a Törvényszékhez való visszautalása esetén a Törvényszéket jogkérdésekben köti a Bíróság határozata.

Ha a Törvényszék előtt folyó perbe be nem avatkozó tagállam vagy uniós intézmény által benyújtott fellebbezés megalapozott, a Bíróság — ha szükségesnek tartja — megállapíthatja, hogy a Törvényszék hatályon kívül helyezett határozatának mely joghatásait kell végérvényesnek tekinteni az eljárásban részt vevő felekre vonatkozóan.

62. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikkének (2) és (3) bekezdésében említett esetekben az első főtanácsnok, ha úgy ítéli meg, hogy fennáll a komoly veszélye annak, hogy az uniós jog egységessége vagy koherenciája sérül, a Törvényszék határozatának felülvizsgálatát indítványozhatja a Bíróságnál.

Az indítványt a Törvényszék határozatának kihirdetésétől számított egy hónapon belül kell megtenni. A Bíróság az első főtanácsnok indítványának előterjesztésétől számított egy hónapon belül dönt arról, hogy szükséges-e a határozat felülvizsgálata.

62a. cikk

A Bíróság a felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban gyorsított eljárás keretében, a Törvényszék által részére megküldött iratok alapján határoz.

Az ezen alapokmány 23. cikkében említett érdekelteknek, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikkének (2) bekezdésében említett esetekben a Törvényszék előtti eljárás feleinek jogukban áll a felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekkel kapcsolatban a megadott határidőn belül beadványokat vagy írásbeli észrevételeket benyújtani a Bírósághoz.

A Bíróság a határozathozatalt megelőzően elrendelheti a szóbeli szakasz megnyitását.

62b. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikkének (2) bekezdésében említett esetekben, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. és 279. cikkének sérelme nélkül, a felülvizsgálati indítványnak és a felülvizsgálati eljárás megindításáról szóló határozatnak nincs felfüggesztő hatálya. Ha a Bíróság azt állapítja meg, hogy a Törvényszék határozata sérti az uniós jog egységességét vagy koherenciáját, az ügyet visszautalja a Törvényszék elé, amelyet jogkérdésekben köt a Bíróság határozata; a Bíróság meghatározhatja, hogy a Törvényszék határozatának mely részei rendelkeznek jogerővel az eljárásban részt vevő felek tekintetében. Ugyanakkor, ha a jogvita eldöntése – a felülvizsgálat eredményére figyelemmel – a Törvényszék határozatában megállapított tényálláson alapul, a Bíróság határozata jogerős.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 256. cikke (3) bekezdésében említett esetekben – felülvizsgálati indítvány vagy felülvizsgálati eljárás indítására irányuló határozat hiányában – a Törvényszéknek a hozzá intézett kérdésekre adott válaszai az erre a célra a 62. cikk második bekezdésében meghatározott határidő lejártával hatályosak. Felülvizsgálati eljárás megindítása esetén a felülvizsgálat tárgyát képező válasz vagy válaszok az eljárás lezárultával válnak hatályossá, kivéve, ha a Bíróság ettől eltérően határoz. Ha a Bíróság azt állapítja meg, hogy a Törvényszék határozata sérti az uniós jog egységességét vagy koherenciáját, a Bíróságnak a felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekre adott válasza lép a Törvényszék válasza helyébe.

IVA. CÍM

KÜLÖNÖS HATÁSKÖRŰ TÖRVÉNYSZÉKEK

62c. cikk

Ennek az alapokmánynak a melléklete tartalmazza az Európai Unió működéséről szóló szerződés 257. cikke alapján létrehozott különös hatáskörű törvényszékek hatáskörére, összetételére, szervezetiére és eljárására vonatkozó rendelkezéseket.

V. CÍM

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

63. cikk

Az ezen alapokmány alkalmazásához és, amennyiben szükséges, a kiegészítéséhez szükséges rendelkezéseket a Bíróság és a Törvényszék eljárási szabályzata tartalmazza.

64. cikk

Az Európai Unió Bíróságának nyelvhasználati szabályaira vonatkozó rendelkezéseket a Tanács által egyhangúlag elfogadott rendelet állapítja meg. A rendeletet vagy a Bíróság kérésére és a Bizottsággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság javaslatára és a Bírósággal, valamint az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően kell elfogadni.

A Bíróság eljárási szabályzatának és a Törvényszék eljárási szabályzatának a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseit továbbra is alkalmazni kell mindaddig, amíg a fenti szabályok elfogadásra nem kerülnek. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 253. és 254. cikkében foglaltaktól eltérve, a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseket kizárólag a Tanács egyhangú jóváhagyásával lehet módosítani vagy hatályon kívül helyezni.

MELLÉKLET

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

1. cikk

Az Európai Unió Közzolgálati Törvényszéke (a továbbiakban: Közzolgálati Törvényszék) első fokon az Unió és alkalmazottai közötti jogvitákban jár el az Európai Unió működéséről szóló szerződés 270. cikke alapján, beleértve a valamennyi szerv vagy hivatal és annak személyzete közötti azon jogvitákat, amelyek a Bíróság hatáskörébe tartoznak.

2. cikk

A Közzolgálati Törvényszék hét bíróból áll. Amennyiben a Bíróság kéri, a bírák számát a Tanács minősített többséggel hozott határozattal megnövelheti.

A bírákat hatéves időtartamra nevezik ki. A távozó bírák újra kinevezhetők.

A megüresedő bírói tisztséget egy új bíró hatéves időtartamra történő kinevezésével kell betölteni.

3. cikk

(1) A bírákat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 257. cikke negyedik bekezdésével összhangban, és az e cikkel létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően a Tanács nevezi ki. A bírák kinevezése során a Tanács ügyel a Közzolgálati Törvényszék kiegyensúlyozott összetételére, mind a tagállamok állampolgárainak a lehető legszélesebb földrajzi területen alapuló kiválasztását, mind pedig a nemzeti jogrendszerek képviselését illetően.

(2) Minden uniós polgársággal rendelkező és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 257. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételeket teljesítő személynek lehetősége van pályázat benyújtására. A Tanács a Bíróság javaslatára megállapítja a pályázatok benyújtására és kezelésére vonatkozó feltételeket és részletes szabályokat.

(3) Létrejön egy, a Bíróság, valamint a Törvényszék korábbi tagjaiból és elismert szaktudással rendelkező jogászokból álló, hét tagú bizottság. A Tanács a Bíróság elnökének javaslatára megállapítja a bizottság tagjainak megválasztására és a bizottság működésére vonatkozó szabályokat.

(4) A bizottság véleményt nyilvánít arról, hogy a pályázók megfelelnek-e a Közzszolgálati Törvényszék bírói tisztségének betöltéséhez szükséges követelményeknek. A bizottság ezen véleményéhez csatolja a legmagasabb szintű tapasztalattal rendelkező pályázók listáját. A listának legalább kétszer annyi jelöltet kell tartalmaznia, mint ahány bírát a Tanács kinevez.

4. cikk

(1) A Közzszolgálati Törvényszék elnökét a bírák maguk közül választják meg, hároméves időtartamra. Az elnök újraválasztható.

(2) A Közzszolgálati Törvényszék három bíróból álló tanácsokban ülésezik. A Közzszolgálati Törvényszék az eljárási szabályzatában meghatározott esetekben teljes ülésben, öt bíróból álló tanácsban vagy egyesbíróként is eljárhat.

(3) A teljes ülés és az öt bíróból álló tanácsok elnöki tiszttét a Közzszolgálati Törvényszék elnöke tölti be. A három bíróból álló tanácsok elnökeinek megválasztására az (1) bekezdésben meghatározott feltételek szerint kerül sor. Amennyiben a Közzszolgálati Törvényszék elnöke egy három bíróból álló tanácsba kerül beosztásra, akkor ebben a tanácsban ő tölti be az elnöki tiszttet.

(4) A teljes ülés hatáskörére és határozatképességére, továbbá a tanácsok összetételére és az ügyeknek a tanácsokra történő kiosztására irányadó szabályokat az eljárási szabályzat határozza meg.

5. cikk

Az Európai Unió Bírósága alapokmányának 2–6. cikkét, 14. cikkét, 15. cikkét, a 17. cikk első, második és ötödik bekezdését, valamint 18. cikkét alkalmazni kell a Közzszolgálati Törvényszékre és annak tagjaira.

Az alapokmány 2. cikkében említett esküt a Bíróság előtt kell letenni, és a Bíróság hozza meg a 3., 4. és 6. cikkében említett határozatokat a Közzszolgálati Törvényszékekkel folytatott konzultációt követően.

6. cikk

(1) A Közzszolgálati Törvényszék munkája során a Bíróság és a Törvényszék szolgálataira támaszkodik. A Bíróság vagy adott esetben a Törvényszék elnöke a Közzszolgálati Törvényszék elnökével közös megegyezéssel meghatározza azokat a feltételeket, amelyek szerint a Bíróság vagy a Törvényszék tisztviselői és egyéb alkalmazottai a Közzszolgálati Törvényszék számára – működésének biztosítása érdekében – szolgálatot teljesítenek. Bizonyos tisztviselők és egyéb alkalmazottak a Közzszolgálati Törvényszék elnökének felügyelete alatt ezen törvényszék hivatalvezetőjének tartoznak felelősséggel.

(2) A Közzszolgálati Törvényszék kinevezi hivatalvezetőjét, valamint megállapítja a tevékenységére vonatkozó szabályokat. Az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 3. cikkének negyedik bekezdését, 10., 11. és 14. cikkét a Közzszolgálati Törvényszék hivatalvezetőjére is alkalmazni kell.

7. cikk

(1) A Közzszolgálati Törvényszék előtti eljárásra az Európai Unió Bírósága alapokmányának III. címe az irányadó, a 22. és a 23. cikk kivételével. Az eljárás további és részletes szabályait szükség szerint a Közzszolgálati Törvényszék eljárási szabályzata határozza meg.

(2) A Törvényszék a nyelvhasználati szabályokra vonatkozó rendelkezéseit a Közzszolgálati Törvényszékre is alkalmazni kell.

(3) Az eljárás írásbeli szakasza a keresetlevél és az ellenkérelem közlését foglalja magában, kivéve, ha a Közzszolgálati Törvényszék úgy határoz, hogy szükség van az előkészítő iratok második kicserélésére is. Amennyiben sor kerül az előkészítő iratok második kicserélésére, a Közzszolgálati Törvényszék a felek hozzájárulásával szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

(4) Az eljárás minden szakaszában, a keresetlevél benyújtásától kezdődően, a Közzolgálati Törvényszék vizsgálhatja a jogviták egyezséggel történő rendezésének lehetőségét, és törekedhet az ilyen egyezés elősegítésére.

(5) A költségekről a Közzolgálati Törvényszék határoz. Az eljárási szabályzat eltérő rendelkezéseire is figyelemmel a pereszes fél köteles a költségek megtérítésére, amennyiben a Közzolgálati Törvényszék így határoz.

8. cikk

(1) Ha valamely, a Közzolgálati Törvényszékhez intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Bíróság vagy a Törvényszék hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Közzolgálati Törvényszék hivatalvezetőjének. Hasonlóképpen, ha egy, a Bírósághoz vagy a Törvényszék intézett keresetlevelet vagy egyéb beadványt tévesen a Közzolgálati Törvényszék hivatalvezetőjéhez nyújtanak be, a hivatalvezető azt haladéktalanul továbbítja a Bíróság vagy a Törvényszék hivatalvezetőjének.

(2) Ha a Közzolgálati Törvényszék megállapítja, hogy nincs hatásköre valamely olyan ügy megtárgyalására és eldöntésére, amely a Bíróság vagy a Törvényszék hatáskörébe tartozik, az ügyet átteszi a Bírósághoz, illetve a Törvényszékhez. Hasonlóképpen, ha a Bíróság, illetve a Törvényszék megállapítja, hogy egy ügy a Közzolgálati Törvényszék hatáskörébe tartozik, ezt az ügyet átteszi a Közzolgálati Törvényszékhez, amely ezt követően az ügyben hatáskörének hiányát nem állapíthatja meg.

(3) Ha a Közzolgálati Törvényszékhez és a Törvényszékhez olyan ügyekben fordulnak, amelyekben ugyanaz az értelmezési kérdés merül fel, vagy ugyanannak a jogi aktusnak az érvényességét vitatják, a Közzolgálati Törvényszék az előtte folyó eljárást a felek meghallgatását követően a Törvényszék ítéletének meghozataláig felfüggesztheti.

Ha a Közzolgálati Törvényszékhez és a Törvényszékhez olyan ügyekben fordulnak, amelyeknek ugyanaz a tárgya, a Közzolgálati Törvényszék megállapítja a hatáskörének hiányát, hogy az ügyben a Törvényszék járhatson el.

9. cikk

A Közzolgálati Törvényszék eljárást befejező határozata ellen, és annak az érdemi kérdésekről csak részben rendelkező, illetve a hatáskör hiányára vagy a kereset meg nem engedhetőségére alapozott kifogásra vonatkozó eljárási kérdésről rendelkező határozata ellen a Törvényszékhez a megtámadott határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést lehet benyújtani.

Ilyen fellebbezéssel bármelyik fél élhet, akinek indítványait egészben vagy részben elutasították. A tagállamokon és az Unió intézményein kívüli beavatkozók csak akkor nyújthatnak be fellebbezést, ha őket a Közzolgálati Törvényszék határozata közvetlenül érinti.

10. cikk

(1) Minden olyan személy, akinek a beavatkozási kérelmét a Közzolgálati Törvényszék elutasította, a kérelmet elutasító határozat közlésétől számított két héten belül fellebbezést nyújthat be a Törvényszékhez.

(2) Az eljárásban részt vevő felek a Közzolgálati Törvényszéknek Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. vagy 279. cikke vagy a 299. cikkének negyedik bekezdése, illetve az Euratom-Szerződés 157. cikke vagy 164. cikkének harmadik bekezdése alapján hozott határozataira ellen a határozat közlésétől számított két hónapon belül fellebbezést nyújthat be a Törvényszékhez.

(3) A Törvényszék elnöke határozhat az e mellékletben foglalt egyes szabályoktól a szükséges mértékig eltérő, és a Törvényszék eljárási szabályzatában megállapítandó gyorsított eljárásban az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett fellebbezésekről.

11. cikk

(1) A Törvényszékhez benyújtott fellebbezés kizárólag jogkérdésre vonatkozhat. A fellebbezésben csak a Közzszolgálati Törvényszék hatáskörének hiányára, a fellebbező érdekeit hátrányosan befolyásoló eljárási szabálytalanságra, valamint az uniós jognak a Közzszolgálati Törvényszék általi megsértésére lehet hivatkozni.

(2) A fellebbezés nem vonatkozhat kizárólag a költségek összegére, vagy arra, hogy a költségek viselésére melyik felet kötelezték.

12. cikk

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 278. és 279. cikkének, illetve az Euratom-Szerződés 157. cikkének sérelme nélkül, a Törvényszékhez benyújtott fellebbezésnek nincs felfüggesztő hatálya.

(2) Ha a Közzszolgálati Törvényszék valamely határozata ellen fellebbezést nyújtottak be, a Törvényszék előtti eljárás írásbeli és szóbeli szakaszból áll. Az eljárási szabályzatában megállapított feltételeknek megfelelően a Törvényszék a felek meghallgatását követően szóbeli eljárás nélkül is határozhat.

13. cikk

(1) Ha a fellebbezés megalapozott, a Törvényszék a Közzszolgálati Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi, és a jogvitát érdemben maga dönti el. Amennyiben a per állása az érdemi döntést nem teszi lehetővé, a Törvényszék az ügyet határozathozatalra visszautalja a Közzszolgálati Törvényszékhez.

(2) Egy ügynek a Közzszolgálati Törvényszékhez való visszautalása esetén a Közzszolgálati Törvényszéket jogkérdésekben köti a Törvényszék határozata.

(4.) JEGYZŐKÖNYV

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE ÉS AZ EURÓPAI KÖZPONTI BANK ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák Európai Unió működéséről szóló szerződés 129. cikkének (2) bekezdésében előírt Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

A KÖZPONTI BANKOK EURÓPAI RENDSZERE

1. cikk

A Központi Bankok Európai Rendszere

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 282. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Európai Központi Bank (EKB) és a nemzeti központi bankok alkotják a Központi Bankok Európai Rendszerét (KBER). Az eurorendszert az EKB és azon tagállamok nemzeti központi bankjai alkotják, amelyek pénzneme az euro.

A KBER és az EKB feladatait és tevékenységét a Szerződéseknek és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően végzi.

II. FEJEZET

A KBER CÉLKITŰZÉSEI ÉS FELADATAI

2. cikk

Célkitűzések

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikke (1) bekezdésének és 282. cikke (2) bekezdésének megfelelően a KBER elsődleges célja az árstabilitás fenntartása. Az árstabilitási cél veszélyeztetése nélkül a KBER támogatja az Unión belüli általános gazdaságpolitikát azzal a céllal, hogy hozzájáruljon az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében megállapított uniós célkitűzések megvalósításához. A KBER a szabad versenyen alapuló nyitott piacgazdaság elvével összhangban tevékenykedik, ezáltal elősegítve az erőforrások hatékony elosztását és tiszteletben tartva az Európai Unió működéséről szóló szerződés 119. cikkében meghatározott alapelveket.

3. cikk

Feladatok

3.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikke (2) bekezdésének megfelelően a KBER alapvető feladatai a következők:

- az Unió monetáris politikájának meghatározása és végrehajtása;
- devizaműveletek végzése e szerződés 219. cikke rendelkezéseinek megfelelően;
- a tagállamok hivatalos devizatartalékainak tartása és kezelése;
- a fizetési rendszerek zavartalan működésének előmozdítása.

3.2. Az említett szerződés 127. cikke (3) bekezdésének megfelelően a 3.1. cikk harmadik francia bekezdése nem érinti a devizában tartott technikai egyenlegeknek a tagállamok kormányai által történő tartását és kezelését.

3.3. Az említett szerződés 127. cikke (5) bekezdésének megfelelően a KBER támogatja a hatáskörrel rendelkező hatóságokat a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó politikáik zavartalan megvalósításában.

4. cikk

Tanácsadói feladatok

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikke (4) bekezdésének megfelelően:

- a) az EKB-val konzultálni kell:
- a hatáskörébe tartozó valamennyi uniós jogi aktusra irányuló javaslattal kapcsolatban;
 - a nemzeti hatóságok részéről az EKB hatáskörébe tartozó valamennyi jogszabálytervezettel kapcsolatban a Tanács által a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározott kereteken belül és feltételek mellett;
- b) az EKB a hatáskörébe tartozó területeken véleményt terjeszthet az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, vagy a nemzeti hatóságok elé.

5. cikk

Statisztikai adatok gyűjtése

5.1. A KBER feladatainak megvalósítása céljából az EKB a nemzeti központi bankok közreműködésével összegyűjti a szükséges statisztikai adatokat a hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságoktól vagy közvetlenül a gazdasági szereplőktől. Ennek érdekében együttműködik az uniós intézményekkel, szervekkel és hivatalokkal, a tagállamok vagy harmadik államok hatáskörrel rendelkező hatóságaival, valamint a nemzetközi szervezetekkel.

5.2. Az 5.1. cikkben meghatározott feladatokat — amennyire lehetséges — a nemzeti központi bankok látják el.

5.3. Az EKB szükség esetén hozzájárul a hatáskörébe tartozó területeken a statisztikai adatok gyűjtésére, összeállítására és terjesztésére vonatkozó szabályok és gyakorlatok összehangolásához.

5.4. A Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza az adatszolgáltatásra kötelezett természetes és jogi személyek körét, a titoktartási szabályokat és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő rendelkezéseket.

6. cikk

Nemzetközi együttműködés

6.1. A KBER feladatkörébe tartozó nemzetközi együttműködés terén az EKB határozza meg a KBER képviselőinek formáját.

6.2. Az EKB és — annak jóváhagyásával — a nemzeti központi bankok részt vehetnek nemzetközi monetáris intézményekben.

6.3. A 6.1. és a 6.2. cikk nem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 138. cikkét.

III. FEJEZET

A KBER SZERVEZETE

7. cikk

Függetlenség

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 130. cikkének megfelelően a Szerződések és az ezen alapokmány által rájuk ruházott hatáskörök gyakorlása, valamint az ilyen feladatok és kötelezettségek végrehajtása során sem az EKB, sem a nemzeti központi bankok, sem döntéshozó szerveik valamely tagja nem kérhet vagy fogadhat el utasítást az uniós intézményektől, szervektől vagy hivataloktól, a tagállamok kormányaitól vagy bármely egyéb szervtől. Az uniós intézmények, szervek és hivatalok, valamint a tagállamok kormányai kötelezettséget vállalnak arra, hogy tiszteletben tartják ezt az elvet, és nem kísérlik meg az EKB vagy a nemzeti központi bankok döntéshozó szervei tagjainak befolyását feladataik ellátása során.

8. cikk

Általános alapelv

A KBER-t az EKB döntéshozó szervei irányítják.

9. cikk

Az Európai Központi Bank

9.1. Az EKB, amely az Európai Unió működéséről szóló szerződés 282. cikke (3) bekezdésének megfelelően jogi személyiséggel rendelkezik, valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó és ingatlan vagyont szerezhet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

9.2. Az EKB biztosítja, hogy az említett szerződés 127. cikkének (2), (3) és (5) bekezdése alapján a KBER-re ruházott feladatokat vagy az ezen alapokmány értelmében végzett saját tevékenysége keretében vagy a 12.1. és 14. cikk értelmében a nemzeti központi bankokon keresztül hajtsák végre.

9.3. Az említett szerződés 129. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EKB döntéshozó szervei a Kormányzótanács és az Igazgatóság.

10. cikk

A Kormányzótanács

10.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikke (1) bekezdésének megfelelően az EKB Kormányzótanácsa az EKB Igazgatóságának tagjaiból és azon tagállamok nemzeti központi bankjainak elnökeiből áll, amelyek hivatalos pénzneme az euro.

10.2. A Kormányzótanács minden tagjának egy szavazata van. Attól a naptól kezdődően, amikor a Kormányzótanács tagjainak a száma a 21-et meghaladja, az Igazgatóság minden egyes tagjának egy szavazata lesz, és a szavazati joggal rendelkező nemzeti központi banki elnökök száma 15 lesz. Ez utóbbi szavazati jogok elosztása és rotációja a következőképpen történik:

- attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma meghaladja a 15-öt, és addig a napig, amíg számuk eléri a 22-t, a nemzeti központi banki elnököket két csoportba kell sorolni azon rangsornak megfelelően, amelyet az elnök által képviselt nemzeti központi bank tagállamának az azon tagállamok piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékében, illetve monetáris pénzügyi intézményeik teljes aggregált mérlegében megállapított részesedése határoz meg, amely tagállamok pénzneme az euro. Az aggregált bruttó hazai termékben, illetve a monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegében történő részesedés figyelembevétele 5/6 és 1/6 súlyokkal történik. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből, a második csoport a többi nemzeti központi banki elnökből áll. Az első csoportba sorolt nemzeti központi banki elnökök a nekik juttatott szavazati jogot nem gyakorolhatják kevesebbszer, mint a második csoportba sorolt nemzeti központi bankok elnökei. Az előző mondatra is figyelemmel az első csoport négy, a második csoport tizenegy szavazati jogot kap;
- attól a naptól kezdődően, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma a 22-t eléri, a nemzeti központi banki elnököket három csoportba kell sorolni a fenti kritériumokra alapozott rangsornak megfelelően. Az első csoport öt nemzeti központi banki elnökből áll és négy szavazati jogot kap. A második csoport a nemzeti központi banki elnökök teljes számának felével megegyező számú a nemzeti központi banki elnökből áll, ahol az esetleges töredékszámot a legközelebbi egész számra felfelé kell kerekíteni, és e csoport nyolc szavazati jogot kap. A harmadik csoport a fennmaradó nemzeti központi banki elnökökből áll, és három szavazati jogot kap;

- a nemzeti központi bankok elnökei minden egyes csoporton belül azonos ideig rendelkeznek szavazati joggal;
- a piaci áron számított aggregált bruttó hazai termékből való részesedés kiszámításához a 29.2. cikket kell alkalmazni. A monetáris pénzügyi intézmények teljes aggregált mérlegét az Unióban a számítás idején alkalmazandó statisztikai keretrendszerrel összhangban kell meghatározni;
- amennyiben a piaci áron számított aggregált bruttó hazai terméket a 29.3. cikkel összhangban módosítani kell, vagy ha a nemzeti központi banki elnökök száma növekszik, az egyes csoportok nagyságát és/vagy összetételét a fenti elvekkel összhangban ki kell igazítani;
- a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező, illetve azzal nem rendelkező tagjai kétharmados többségével hozza meg a fenti elvek végrehajtásához szükséges összes intézkedést, és elhatározhatja a rotációs rendszer bevezetésének elhalasztását addig a napig, amikor a nemzeti központi banki elnökök száma a 18-at meghaladja.

Csak a Kormányzótanács személyesen jelenlévő tagjai rendelkeznek szavazati joggal. E szabálytól eltérve, a 12.3. cikkben említett eljárási szabályzata előírhatja, hogy a Kormányzótanács tagjai szavazatukat telekonferencia keretében is leadhatják. E szabályzat azt is előírja, hogy a Kormányzótanács ülésein való részvételben hosszabb időre akadályozott tag kijelölhet a Kormányzótanács tagjaként őt helyettesítő személyt.

Az előző bekezdések rendelkezései nem érintik a Kormányzótanács valamennyi, szavazati joggal rendelkező, illetve azzal nem rendelkező tagját 10.3, illetve a 40.2. és 40.3. cikk alapján megillető szavazati jogokat.

Ha ezen alapokmány eltérően nem rendelkezik, a Kormányzótanács a szavazati joggal rendelkező tagjai egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

A Kormányzótanács határozatképességéhez szavazati joggal rendelkező tagjai kétharmadának jelenléte szükséges. Határozatképtelenség esetén az elnök rendkívüli ülést hívhat össze, amelyen határozatképességre való tekintet nélkül lehet határozatot hozni.

10.3. Olyan határozatok esetében, amelyeket a 28., 29., 30., 32. és 33. cikk alapján kell meghozni, a Kormányzótanács tagjainak szavazatait a nemzeti központi bankoknak az EKB jegyzett tőkéjében való részesedése arányában kell súlyozni. Az Igazgatóság tagjainak szavazatát nullával kell súlyozni. A minősített többséget igénylő határozatok esetében a határozat akkor tekinthető meghozottnak, ha a leadott igen szavazatok az EKB jegyzett tőkéjének legalább a kétharmadát és a részvényeseknek legalább a felét képviselik. Akadályoztatásuk esetén a nemzeti központi bankok elnökei helyettest jelölhetnek ki súlyozott szavazatuk leadása céljából.

10.4. Az üléseken elhangzottak titkosak. A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy tanácskozássainak eredményét nyilvánosságra hozza.

10.5. A Kormányzótanács évente legalább tíz alkalommal ülésezik.

11. cikk

Az Igazgatóság

11.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 283. cikke (2) bekezdése első albekezdésének megfelelően az Igazgatóság az elnökből, az alelnökből és négy további tagból áll.

A tagok feladataikat teljes munkaidőben látják el. A tagok semmilyen egyéb — akár kereső, akár ingyenesen végzett — foglalkozást nem folytathatnak, kivéve ha ez alól a Kormányzótanács kivételesen mentesítést ad.

11.2. Az említett szerződés 283. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően az elnököt, az alelnököt és az Igazgatóság többi tagját az Európai Tanács minősített többséggel, a Tanácsnak az Európai Parlamenttel és az EKB Kormányzótanácsával folytatott konzultációt követő ajánlása alapján olyan személyek közül nevezi ki, akik monetáris vagy banki területen elismert szakmai tekintéllyel és tapasztalattal rendelkeznek.

Megbízatusuk nyolc évre szól és nem újítható meg.

Az Igazgatóság tagjai csak a tagállamok állampolgárai lehetnek.

11.3. Az Igazgatóság tagjainak alkalmazási feltételei, különösen illetményük, nyugdíjuk és egyéb szociális biztonsági juttatásaik az EKB-val kötendő szerződés tárgyát képezik, és ezeket a Kormányzótanács és a Tanács által kinevezett három-három tagból álló bizottság javaslata alapján a Kormányzótanács határozza meg. Az e bekezdésben említett kérdésekben az Igazgatóság tagjai nem rendelkeznek szavazati joggal.

11.4. Ha az Igazgatóság valamely tagja már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el, a Bíróság a Kormányzótanács vagy az Igazgatóság kérelmére felmentheti hivatalából.

11.5. Az Igazgatóság minden egyes jelen lévő tagja jogosult szavazni és e célból egy szavazattal rendelkezik. eltérő rendelkezés hiányában az Igazgatóság a leadott szavazatok egyszerű többségével határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt. A szavazási szabályokat a 12.3. cikkben említett eljárási szabályzat határozza meg.

11.6. Az Igazgatóság felel az EKB folyó ügyeinek intézéséért.

11.7. Az Igazgatóság megüresedő helyét egy új tagnak a 11.2. cikknek megfelelően történő kinevezése útján kell betölteni.

12. cikk

A döntéshozó szervek felelőssége

12.1. A Kormányzótanács elfogadja a Szerződések és az ezen alapokmány alapján a KBER-re ruházott feladatok ellátásának biztosítása érdekében szükséges iránymutatásokat és határozatokat. A Kormányzótanács alakítja ki az Unió monetáris politikáját, beleértve adott esetben a közbülső monetáris célokra, az irányadó kamatokra és a KBER-ben a jegybanki pénzkínálatra vonatkozó határozatokat, továbbá meghatározza a végrehajtásukhoz szükséges iránymutatásokat.

Az Igazgatóság a monetáris politikát a Kormányzótanács által hozott iránymutatások és határozatok alapján hajtja végre. Ennek érdekében kiadja a szükséges utasításokat a nemzeti központi bankok számára. Ezen túlmenően az Igazgatóság a Kormányzótanács határozata által ráruházott bizonyos hatáskörökkel is rendelkezhet.

E cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül az EKB a lehetségesnek és megfelelőnek ítélt mértékben a nemzeti központi bankokhoz folyamodhat a KBER feladatkörébe tartozó műveletek elvégzése végett.

12.2. Az Igazgatóság felel a Kormányzótanács üléseinek előkészítéséért.

12.3. A Kormányzótanács eljárási szabályzatot fogad el, amely meghatározza az EKB-nak és döntéshozó szerveinek belső felépítését.

12.4. A Kormányzótanács ellátja a 4. cikkben említett tanácsadói feladatokat.

12.5. A Kormányzótanács határoz a 6. cikkben említett kérdésekben.

13. cikk

Az elnök

13.1. Az EKB Kormányzótanácsának és Igazgatóságának ülésein az elnök, vagy távollétében az alelnök elnököl.

13.2. A 38. cikk sérelme nélkül az EKB-t külső kapcsolataiban az elnök vagy az általa kijelölt személy képviseli.

14. cikk

A nemzeti központi bankok

14.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 131. cikkének megfelelően valamennyi tagállam biztosítja, hogy nemzeti jogszabályai — nemzeti központi bankjának státútumát is beleértve — összeegyeztethetők legyenek a Szerződésekkel és ezen alapokmánnyal.

14.2. A nemzeti központi bankok státútumának rendelkeznie kell különösen arról, hogy a nemzeti központi bank elnökének hivatali ideje legalább öt év.

Valamely nemzeti központi bank elnökét kizárólag abban az esetben lehet hivatalából felmenteni, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek, vagy ha súlyos kötelezettségszegést követett el. Az erre vonatkozó határozatot az érintett elnök vagy a Kormányzótanács a Bíróság előtt megtámadhatja a Szerződések vagy az azok alkalmazására vonatkozó bármely jogi rendelkezés megsértésére hivatkozva. Ezt az eljárást, az esettől függően, az intézkedés kihirdetésétől vagy a felperessel történő közlésétől, illetve ennek hiányában attól a naptól számított két hónapon belül kell megindítani, amikor arról a felperes tudomást szerzett.

14.3. A nemzeti központi bankok a KBER szerves részét képezik és az EKB iránymutatásainak és utasításainak megfelelően tevékenykednek. A Kormányzótanács megteszi az EKB iránymutatásai és utasításai betartásának biztosításához szükséges lépéseket, és ehhez megköveteli a szükséges információk rendelkezésére bocsátását.

14.4. A nemzeti központi bankok az ebben az alapokmányban foglaltakon kívül egyéb feladatokat is elláthatnak, kivéve ha a Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével azokat a KBER céljaival és feladataival ellentétesnek találja. E feladatokat a nemzeti központi bankok saját felelősségükre és kockázatukra látják el, és ezek nem tekinthetők a KBER feladatkörébe tartozónak.

15. cikk

Jelentési kötelezettség

15.1. Az EKB legalább negyedévente jelentést készít és tesz közzé a KBER tevékenységéről.

15.2. A KBER konszolidált pénzügyi kimutatását hetente közzé kell tenni.

15.3. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 284. cikke (3) bekezdésének megfelelően az EKB a KBER tevékenységéről, valamint az előző és a folyó év monetáris politikájáról éves jelentést készít az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint az Európai Tanácsnak.

15.4. Az e cikkben említett jelentéseket és kimutatásokat térítésmentesen az érdeklődők rendelkezésére kell bocsátani.

16. cikk

Bankjegyek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 128. cikke (1) bekezdésének megfelelően az Unión belül kizárólag a Kormányzótanács jogosult eurobankjegyek kibocsátásának az engedélyezésére. Ilyen bankjegyek kibocsátására az EKB és a nemzeti központi bankok jogosultak. Kizárólag az EKB és a nemzeti központi bankok által kibocsátott bankjegyek minősülnek törvényes fizetőeszköznek az Unión belül.

Az EKB a lehető legnagyobb mértékig tiszteletben tartja a bankjegyek kibocsátására és külső megjelenésére vonatkozóan fennálló gyakorlatot.

IV. FEJEZET

A KBER MONETÁRIS FELADATAI ÉS MŰVELETEI

17. cikk

Az EKB-nál és a nemzeti központi bankoknál vezetett számlák

Műveleteik végzése érdekében az EKB és a nemzeti központi bankok számlát nyithatnak hitelintézeteknek, közigazgatási intézményeknek és más piaci szereplőknek, valamint fedezetként elfogadhatnak eszközöket, beleértve a dematerializált értékpapírokat is.

18. cikk

Nyíltpiaci és hitelműveletek

18.1. A KBER céljai elérése és feladatainak ellátása érdekében az EKB és a nemzeti központi bankok:

- műveleteket végezhetnek a pénzügyi piacokon követelések és forgalomképes eszközök végleges (azonnali vagy határidős) vagy visszavásárlási megállapodás keretében történő eladásával és vásárlásával, valamint kölcsönbe adásával vagy vételével mind közösségi, mind euróban, mind egyéb pénznemekben, valamint nemesfémekben;
- hitelműveleteket végezhetnek hitelintézetekkel és más piaci szereplőkkel megfelelő fedezet mellett történő hitelnyújtás révén.

18.2. Az EKB meghatározza a saját maga vagy a nemzeti központi bankok által végzendő nyíltpiaci és hitelműveletekre vonatkozó általános elveket, beleértve azoknak a feltételeknek a közzétételére vonatkozó elveket is, amelyek alapján ilyen műveleteket végezhetnek.

19. cikk

Kötelező tartalék

19.1. A 2. cikkre is figyelemmel, az EKB a monetáris politikai célok megvalósítása érdekében megkövetelheti, hogy a tagállamokban létrehozott hitelintézetek kötelező tartalékot tartsanak az EKB-ban és a nemzeti központi bankokban lévő számláikon. A kötelező tartalék kiszámítására és meghatározására vonatkozó szabályokat a Kormányzótanács állapíthatja meg. E kötelezettségek nem teljesítése esetén az EKB büntető kamatok és más hasonló következményekkel járó szankciók kiszabására jogosult.

19.2. E cikk alkalmazása céljából a Tanács a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően meghatározza a kötelező tartalék alapját és az ezen tartaléknak a tartalékalaphoz viszonyított maximumán megengedhető arányát, továbbá az ezek nem teljesítése esetén alkalmazandó megfelelő szankciókat.

20. cikk

A monetáris politika egyéb eszközei

A Kormányzótanács a leadott szavazatok kétharmados többségével hozott határozatával a monetáris politika olyan egyéb módszereinek alkalmazásáról dönthet, amelyeket a 2. cikkre is figyelemmel megfelelőnek ítél.

E módszerek alkalmazási körét a Tanács határozza meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően, ha azok harmadik felekre kötelezettséget rónak.

21. cikk

Közigazgatási intézményekkel folytatott műveletek

21.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 123. cikkének megfelelően az EKB, illetve a tagállamok központi bankjai nem nyújthatnak folyószámlahitelt vagy bármely más hitelt az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok, a tagállamok központi kormányzata, regionális vagy helyi közigazgatási szervei, közjogi testületei, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai részére, továbbá ezektől közvetlenül nem vásárolhatnak adósságinstrumentumokat.

21.2. Az EKB és a nemzeti központi bankok fiskális megbízottként tevékenykedhetnek a 21.1. cikkben meghatározott intézmények részére.

21.3. E cikk rendelkezései nem alkalmazható a köztulajdonban lévő hitelintézetekre, amelyeket a jegybanki pénzkínálat vonatkozásában a nemzeti központi bankoknak és az EKB-nak a magántulajdonban lévő hitelintézetekkel azonos elbánásban kell részesíteniük.

22. cikk

Elszámolási és fizetési rendszerek

Az EKB és a nemzeti központi bankok megfelelő eszközöket bocsáthatnak rendelkezésre, az EKB pedig rendeleteket alkothat annak érdekében, hogy biztosítsák az Unión belüli és a más államokkal fenntartott elszámolási és fizetési rendszerek hatékony és megbízható működését.

23. cikk

Külső műveletek

Az EKB és a nemzeti központi bankok:

- kapcsolatot létesíthetnek más államok központi bankjaival és pénzügyi szervezeteivel, és szükség szerint nemzetközi szervezetekkel;
- azonnali és határidős ügylet keretében bármilyen devizaeszközt és nemesfémeket vásárolhatnak és adhatnak el; a „devizaeszköz” fogalma magában foglalja a bármely ország valutájában vagy bármely elszámolási egységében és bármely formában nyilvántartott értékpapírokat és egyéb eszközöket;

- rendelkezhetnek az e cikkben említett eszközökkel és kezelhetik azokat;
- harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel bármilyen banki ügyletet lebonyolíthatnak, beleértve a hitelnyújtási és hitelfelvételi műveleteket.

24. cikk

Egyéb műveletek

A feladatkörükből adódó műveleteken túl az EKB és a nemzeti központi bankok igazgatási célokból vagy személyzetük részére végezhetnek műveleteket.

V. FEJEZET

PRUDENCIÁLIS FELÜGYELET

25. cikk

Prudenciális felügyelet

25.1. Az EKB a hitelintézetek prudenciális felügyeletére és a pénzügyi rendszer stabilitására vonatkozó uniós jogszabályok hatálya és végrehajtása tárgyában tanácsot adhat a Tanácsnak, a Bizottságnak vagy a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságainak, illetve ezek az EKB-val konzultálhatnak.

25.2. A Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 127. cikkének (6) bekezdése alapján hozott rendeleteknek megfelelően az EKB külön feladatokat láthat el a hitelintézetek és — a biztosítóintézetek kivételével — az egyéb pénzügyi szervezetek prudenciális felügyeletére vonatkozó politikákkal kapcsolatban.

VI. FEJEZET

A KBER-RE VONATKOZÓ PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK

26. cikk

Pénzügyi beszámoló

26.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok pénzügyi éve január első napján kezdődik és december utolsó napján ér véget.

26.2. Az EKB éves beszámolóját az Igazgatóság állítja össze a Kormányzótanács által megállapított elveknek megfelelően. Az éves beszámolót a Kormányzótanács hagyja jóvá, majd ezután azt közzé kell tenni.

26.3. Elemzési és működtetéssel összefüggő célokból az Igazgatóság elkészíti a KBER konszolidált mérlegét, amely magában foglalja a nemzeti központi bankoknak a KBER-hez tartozó eszközeit és forrásait.

26.4. E cikk alkalmazása érdekében a Kormányzótanács megállapítja a nemzeti központi bankok által végzett műveletek könyvvitelének és jelentéstételének egységesítéséhez szükséges szabályokat.

27. cikk

Pénzügyi ellenőrzés

27.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok beszámolóit a Kormányzótanács által javasolt és a Tanács által jóváhagyott, független külső könyvvizsgálók ellenőrzik. A könyvvizsgálók jogosultak az EKB és a nemzeti központi bankok valamennyi könyvét és számláját megvizsgálni, valamint ügyleteikről teljes tájékoztatást kapni.

27.2. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 287. cikkének rendelkezéseit csak az EKB ügyvezetése hatékonyságának vizsgálatára kell alkalmazni.

28. cikk

Az EKB tőkéje

28.1. Az EKB tőkéje 5 milliárd euro. Tőkeemelésre olyan összegben kerülhet sor, amelyet adott esetben a Kormányzótanács a 10.3. cikkben előírt minősített többséggel határoz meg a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által rögzített határokon belül és feltételekkel.

28.2. Az EKB tőkéjét kizárólag a nemzeti központi bankok jegyezhetik és birtokolhatják. A tőke jegyzése a 29. cikknek megfelelően meghatározott kulcs szerint történik.

28.3. A Kormányzótanács a 10.3. cikkben előírt minősített többséggel határozza meg a tőkebefizetési kötelezettség mértékét és formáját.

28.4. A 28.5. cikkre is figyelemmel, a nemzeti központi bankoknak az EKB jegyzett tőkéjében meglévő részesedésüket nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

28.5. A 29. cikkben meghatározott kulcs módosítása esetén a nemzeti központi bankok egymás között olyan mértékben ruházzák át tőkerészesedésüket, hogy a részesedések megoszlása megfeleljen a módosított kulcsnak. Az ilyen átruházás feltételeit és módját a Kormányzótanács határozza meg.

29. cikk

Tőkejegyzési kulcs

29.1. Az EKB tőkéjének jegyzésére vonatkozó kulcsot – amelyet első alkalommal 1998-ban, a KBER létrehozásakor rögzítettek – úgy kell meghatározni, hogy valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni, amely a következők összegének felel meg:

- a KBER létrehozását megelőző utolsó előtti évben az Unió népességszámából való tagállami részesedés 50 %-a;
- a KBER létrehozását megelőző utolsó előtti évet megelőző öt évben az Unió piaci áron számított bruttó hazai össztermékéből való tagállami részesedés 50 %-a.

A százalékokat a 0,0001 százalékpont legközelebb eső többszörösére kell felfelé vagy lefelé kerekíteni.

29.2. Az e cikk alkalmazásához szükséges statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja a 41. cikkben megállapított eljárás alapján a Tanács által elfogadott szabályoknak megfelelően.

29.3. Az egyes nemzeti központi bankokhoz rendelt súlyokat a KBER létrehozását követően ötévente módosítják a 29.1. cikkben megállapított rendelkezések értelemszerű alkalmazásával. A módosított kulcsot a következő év első napjától kezdve kell alkalmazni.

29.4. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

30. cikk

Devizatartalékokat megtestesítő eszközök átadása a EKB-nak

30.1. A 28. cikk sérelme nélkül a nemzeti központi bankok devizatartalékokat megtestesítő eszközökkel látják el az EKB-t legfeljebb 50 milliárd eurónak megfelelő összegben, amely nem állhat a tagállamok valutájából, euróból, IMF-tartalékpozícióból és SDR-ből. A Kormányzótanács dönt arról, hogy az EKB milyen arányban hívja le ezeket az eszközöket az EKB létrehozását követően, és milyen összegben hívja le későbbi időpontokban. Az EKB korlátlanul jogosult a részére átadott devizatartalékok tartására és kezelésére, továbbá az ebben az alapokmányban meghatározott célokra történő felhasználására.

30.2. Az egyes nemzeti központi bankok hozzájárulását az EKB jegyzett tőkéjéből való részesedésük arányában kell meghatározni.

30.3. Az EKB az egyes nemzeti központi bankok javára a hozzájárulás mértékével megegyező követelést ír jóvá. A Kormányzótanács határozza meg az ilyen követelések denominációját és kamatozását.

30.4. Az EKB a 30.1. cikkben meghatározott mértéken túl a 30.2. cikknek megfelelően devizatartalékokat megtestesítő eszközöket hívhat le a 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett.

30.5. Az EKB IMF-tartalékpozíciókat és SDR-t tarthat és kezelhet, valamint rendelkezhet ezek összevonásáról.

30.6. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

31. cikk

A nemzeti központi bankok által tartott devizatartalékot megtestesítő eszközök

31.1. A nemzeti központi bankok jogosultak a nemzetközi szervezetek irányában fennálló kötelezettségeik teljesítése érdekében ügyleteket lebonyolítani a 23. cikknek megfelelően.

31.2. A devizatartalékot megtestesítő eszközök 30. cikkben említett átadását követően a nemzeti központi bankoknál maradó devizatartalékokkal végzendő valamennyi egyéb művelethez, továbbá a tagállamoknak a devizában tartott technikai egyenlegeikhez kapcsolódó műveleteihez — a 31.3. cikk keretében meghatározandó összeghatáron felül — meg kell szerezni az EKB jóváhagyását annak érdekében, hogy biztosítsák az Unió árfolyam- és monetáris politikájával való összhangot.

31.3. A Kormányzótanács iránymutatásokat bocsát ki az ilyen műveletek bonyolításának elősegítése céljából.

32. cikk

A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének felosztása

32.1. A KBER monetáris politikai feladatainak ellátása folytán a nemzeti központi bankoknál felhalmozódó jövedelmeket (a továbbiakban: monetáris jövedelem) minden egyes pénzügyi év végén fel kell osztani e cikk rendelkezéseinek megfelelően.

32.2. Minden egyes nemzeti központi bank monetáris jövedelmének összege megegyezik a forgalomban lévő bankjegyekkel, valamint a hitelintézetek jegybanki betéteivel szemben fennálló eszközökből származó éves bevételével. Ezeket az eszközöket a nemzeti központi bankok a Kormányzótanács által megállapítandó iránymutatásoknak megfelelően külön mutatják ki.

32.3. Ha az euro bevezetését követően a nemzeti központi bankok mérlegének struktúrája a Kormányzótanács megítélése szerint nem teszi lehetővé a 32.2. cikk alkalmazását, a Kormányzótanács minősített többséggel úgy határozhat, hogy a 32.2. cikk rendelkezéseitől eltérve a monetáris jövedelmet legfeljebb öt éven keresztül más módszerrel kell kiszámítani.

32.4. Az egyes nemzeti központi bankok monetáris jövedelméből le kell vonni a 19. cikknek megfelelően a nemzeti központi bank által a hitelintézetek jegybanki betétei után fizetett kamatok összegét.

A Kormányzótanács úgy határozhat, hogy a bankjegykibocsátással összefüggésben felmerülő költségeket, illetve — kivételes esetben — a KBER számára végzett monetáris politikai műveletek kapcsán elszenvedett meghatározott veszteségeket a nemzeti központi bankok részére meg kell téríteni. A költségek, illetve veszteségek megtérítésére a Kormányzótanács által megfelelőnek ítélt formában kerül sor; ezeket az összegeket el lehet számolni a nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének terhére.

32.5. A nemzeti központi bankok monetáris jövedelmének összege az EKB-ba befizetett tőkerészesedésük arányában kerül felosztásra a nemzeti központi bankok között, figyelembe véve a Kormányzótanács 33.2. cikk értelmében hozott határozatát.

32.6. Az EKB a Kormányzótanács iránymutatásainak megfelelően végzi a monetáris jövedelem felosztásából származó egyenlegek elszámolását és kiegyenlítését.

32.7. A Kormányzótanács megteszi az e cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedéseket.

33. cikk

Az EKB nettó nyereségének és veszteségének felosztása

33.1. Az EKB nettó nyeresége a következő sorrendben kerül felosztásra:

- a) a nettó nyereség 20 %-át meg nem haladó, a Kormányzótanács által meghatározott összeget az általános tartalékalapba kell átutalni legfeljebb a tőke 100 %-át elérő mértékben;
- b) a nettó nyereség maradványát befizetett részesedésük arányában az EKB részvényesei között kell felosztani.

33.2. Az EKB által elszenvedett veszteség esetében a hiány az EKB általános tartalékalapja, szükség esetén pedig a Kormányzótanács határozatát követően az adott pénzügyi év monetáris jövedelme terhére jóváírható a nemzeti központi bankok között a 32.5. cikknek megfelelően felosztott összegek arányában és mértékéig.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

34. cikk

Jogi aktusok

34.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 132. cikkének megfelelően az EKB:

- rendeleteket alkot a 3.1. cikk első francia bekezdésében, 19.1., 22. és 25.2. cikkben meghatározott feladatok végrehajtásához szükséges mértékben, valamint a Tanács 41. cikkben említett jogi aktusaiban megállapítandó esetekben;
- meghozza a Szerződések és az ezen alapokmány értelmében a KBER-re ruházott feladatok végrehajtásához szükséges határozatokat;
- ajánlásokat tesz és véleményeket ad.

34.2. Az EKB úgy határozhat, hogy határozatait, ajánlásait és véleményeit nyilvánosságra hozza.

34.3. A 41. cikkben megállapított eljárásnak megfelelően a Tanács által meghatározott kereteken belül és feltételek mellett az EKB pénzbírságot vagy kényszerítő bírságot szabhat ki azokra a vállalkozásokra, amelyek nem tesznek eleget a rendeleteiből és határozataiból fakadó kötelezettségeknek.

35. cikk

Bíróági felülvizsgálat és kapcsolódó kérdések

35.1. A Szerződésekben megállapított esetekben és feltételek mellett az Európai Unió Bírósága felülvizsgálhatja, illetve értelmezheti az EKB aktusait és mulasztásait. Az EKB — a Szerződésekben megállapított esetekben és feltételek mellett — eljárást indíthat.

35.2. Az egyrészről az EKB, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel.

35.3. Az EKB az Európai Unió működéséről szóló szerződés 340. cikkében meghatározott felelősségi szabályok hatálya alá tartozik. A nemzeti központi bankok felelősségét saját nemzeti joguk határozza meg.

35.4. Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik arra, hogy az EKB által vagy nevében kötött közjogi vagy magánjogi szerződésekben foglalt választottbíróági kikötés alapján határozatot hozzon.

35.5. Az Európai Unió Bírósága előtt történő keresetindításról az EKB nevében a Kormányzótanács dönt.

35.6. Az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel a nemzeti központi bankoknak a Szerződésekben és az ezen alapokmányból eredő kötelezettségeinek teljesítésével kapcsolatos jogvitákban. Ha az EKB megítélése szerint valamely nemzeti központi bank a Szerződésekben és az ezen alapokmányból eredő valamely kötelezettségét nem teljesítette, az ügyről indokolással ellátott véleményt ad, miután az érintett nemzeti központi banknak lehetőséget biztosított észrevételei megtételére. Ha az érintett nemzeti központi bank az EKB által meghatározott határidőn belül nem tesz eleget a véleményben foglaltaknak, az EKB az Európai Unió Bíróságához fordulhat.

36. cikk

Személyzet

36.1. A Kormányzótanács az Igazgatóság javaslata alapján meghatározza az EKB személyzetének alkalmazási feltételeit.

36.2. Az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik az EKB és alkalmazottai között felmerülő minden vitás ügyben az alkalmazási feltételekben megállapított keretek között és feltételek mellett.

37. cikk (korábbi 38. cikk)**Titoktartás**

37.1. Az EKB és a nemzeti központi bankok irányító szerveinek és személyzetének tagjai megbízatásuk megszűnését követően sem fedhetnek fel szolgálati titoktartási kötelezettség alá eső információt.

37.2. A titoktartási kötelezettséget előíró uniós jogi rendelkezések az e rendelkezések hatálya alá tartozó adatokhoz hozzáférő személyekre is vonatkoznak.

38. cikk (korábbi 39. cikk)**Aláírásra jogosultak**

Az EKB harmadik személyekkel szemben elnöke vagy Igazgatóságának két tagja útján, vagy az elnök által az EKB nevében aláírásra kellően feljogosított két alkalmazottjának aláírásával vállal jogi kötelezettséget.

39. cikk (korábbi 40. cikk)**Kiváltságok és mentességek**

Az EKB-t a tagállamok területén megilletik a feladatai ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint.

VIII. FEJEZET**AZ ALAPOKMÁNY MÓDOSÍTÁSA ÉS KIEGÉSZÍTŐ JOGALKOTÁS****40. cikk** (korábbi 41. cikk)**Egyszerűsített módosítási eljárás**

40.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 129. cikke (3) bekezdésének megfelelően az Európai Parlament és a Tanács az EKB ajánlása alapján és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, rendes jogalkotási eljárás keretében, illetve a Bizottság javaslata alapján és az EKB-val folytatott konzultációt követően módosíthatja az ezen alapokmány 5.1., 5.2., 5.3., 17., 18., 19.1., 22., 23., 24., 26., 32.2., 32.3., 32.4., 32.6., cikkét, 33.1. cikkének a) pontját és 36. cikkét.

40.2. A Tanács az Európai Központi Bank ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően, vagy a Bizottság ajánlása alapján és az Európai Parlamenttel és az Európai Központi Bankkal folytatott konzultációt követően határozattal egyhangúlag módosíthatja a 10.2 cikket. Ezek a módosítások csak azt követően léphetnek hatályba, hogy azokat a tagállamok saját alkotmányos követelményeiknek megfelelően jóváhagyták.

40.3. Az EKB e cikk szerinti ajánlásához a Kormányzótanács egyhangú határozata szükséges.

41. cikk (korábbi 42. cikk)

Kiegészítő jogalkotás

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 129. cikke (4) bekezdésének megfelelően, a Tanács a Bizottság javaslata alapján, az Európai Parlamenttel és az EKB-val folytatott konzultációt követően, illetve az EKB ajánlása alapján, az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően fogadja el az ezen alapokmány 4., 5.4., 19.2., 20., 28.1., 29.2., 30.4. és 34.3. cikkében említett rendelkezéseket.

IX. FEJEZET

A KBER-RE VONATKOZÓ ÁTMENETI ÉS EGYÉB RENDELKEZÉSEK

42. cikk (korábbi 43. cikk)

Általános rendelkezések

42.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 139. cikkében említett eltérés azzal a következménnyel jár, hogy az alapokmány következő cikkei nem keletkeztetnek jogokat és kötelezettségeket az érintett tagállamok számára: 3., 6., 9.2, 12.1, 14.3, 16., 18., 19., 20., 22., 23., 26.2, 27., 30., 31., 32., 33., 34. és 49.

42.2. Az említett szerződés 139. cikkében meghatározott eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai a nemzeti jognak megfelelően megőrzik hatáskörüket a monetáris politika területén.

42.3. Az említett szerződés 139. cikkének megfelelően „tagállamok” alatt az ezen alapokmány 3., 11.2. és 19. cikkében azon tagállamokat kell érteni, amelyek pénzneme az euro.

42.4. „Nemzeti központi bankok” alatt azon tagállamok nemzeti központi bankjait kell érteni az ezen alapokmány 9.2., 10.2., 10.3., 12.1., 16., 17., 18., 22., 23., 27., 30., 31., 32., 33.2. és 49. cikkében, amelyek pénzneme az euro.

42.5. „Részvényesek” alatt azon tagállamok központi bankjait kell érteni a 10.3. és 33.1. cikkben, amelyek pénzneme az euro.

42.6. Az „EKB jegyzett tőkéje” alatt az EKB-nak azon tagállamok központi bankjai által jegyzett tőkéjét kell érteni a 10.3. és 30.2. cikkben, amelyek pénzneme az euro.

43. cikk (korábbi 44. cikk)**Az EKB átmeneti feladatai**

Az EKB átveszi az EMI-nek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 141. cikkének (2) bekezdésében említett azon korábbi feladatait, amelyeket egy vagy több tagállam eltérése következtében az euro bevezetését követően továbbra is végre kell hajtani.

Az EKB az említett szerződés 140. cikkében meghatározott eltérések hatályon kívül helyezésére történő felkészüléshez tanácsot ad.

44. cikk (korábbi 45. cikk)**Az EKB Általános Tanácsa**

44.1. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 129. cikke (3) bekezdésének sérelme nélkül az EKB harmadik döntéshozó szerveként létre kell hozni az Általános Tanácsot.

44.2. Az Általános Tanács tagjai az EKB elnöke és alelnöke, valamint a nemzeti központi bankok elnökei. Az Igazgatóság többi tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

44.3. Az Általános Tanács feladatait teljes körűen ezen alapokmány 46. cikke sorolja fel.

45. cikk (korábbi 46. cikk)**Az Általános Tanács eljárására vonatkozó szabályok**

45.1. Az EKB Általános Tanácsának ülésein az EKB elnöke, vagy távollétében az alelnöke elnököl.

45.2. A Tanács elnöke és a Bizottság egy tagja szavazati jog nélkül részt vehet az Általános Tanács ülésein.

45.3. Az Általános Tanács üléseit az elnök készíti elő.

45.4. A 12.3. cikktől eltérve, az Általános Tanács maga fogadja el eljárási szabályzatát.

45.5. Az Általános Tanács titkárságát az EKB biztosítja.

46. cikk (korábbi 47. cikk)**Az Általános Tanács feladatai**

46.1. Az Általános Tanács:

— ellátja a 43. cikkben említett feladatokat,

— közreműködik a 4. és a 25.1. cikkben említett tanácsadói feladatok ellátásában.

46.2. Az Általános Tanács közreműködik:

- az 5. cikkben foglaltak szerinti statisztikai adatok gyűjtésében,
- az EKB jelentéstételi tevékenységében a 15. cikkben foglaltak szerint,
- a 26. cikk alkalmazásához szükséges szabályok megalkotásában a 26.4. cikkben foglaltak szerint,
- a 29. cikk alkalmazásához szükséges egyéb intézkedések meghozatalában a 29.4. cikkben foglaltak szerint,
- az EKB személyzete alkalmazási feltételeinek megállapításában a 36. cikkben foglaltak szerint.

46.3. Az Általános Tanács közreműködik az eltéréssel rendelkező tagállamok valutái árfolyamának az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikke (3) bekezdésében foglaltak szerint az euróhoz viszonyított visszavonhatatlan rögzítéséhez szükséges előkészületekben.

46.4. Az Általános Tanácsot az EKB elnöke tájékoztatja a Kormányzótanács határozatairól.

47. cikk (korábbi 48. cikk)

Az EKB tőkéjére vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 29.1. cikknek megfelelően az EKB tőkéjének jegyzéséhez meghatározott kulcsban valamennyi nemzeti központi bankhoz egy súlyt kell rendelni. A 28.3. cikktől eltérve, az eltéréssel rendelkező tagállamok központi bankjai az általuk jegyzett tőkét nem fizetik be, kivéve ha az Általános Tanács az EKB jegyzett tőkéjének legalább kétharmadát és a részvényesek legalább felét képviselő többséggel úgy határoz, hogy az általuk jegyzett tőkének egy minimális százalékát be kell fizetni az EKB működési költségeihez történő hozzájárulásként.

48. cikk (korábbi 49. cikk)

Az EKB tőkéjének, általános tartalékainak és céltartalékainak halasztott befizetése

48.1. Annak a tagállamnak a központi bankja, amelynek eltérését hatályon kívül helyezték, ugyanolyan mértékben fizeti be az EKB jegyzett tőkéjében meglévő részesedését, mint azon tagállamok központi bankjai, amelyek pénzneme az euro, és az EKB-nak devizatartalékot megtestesítő eszközöket ad át a 30.1. cikknek megfelelően. Az átadásra kerülő összeget úgy határozzák meg, hogy a 30.1. cikknek megfelelően az EKB-nak átadott devizatartalékot megtestesítő eszközök folyó árfolyamon vett euroértékét megszorozzák az érintett nemzeti központi bank által jegyzett részvények számának és a többi nemzeti központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

48.2. A 48.1. cikknek megfelelően teljesítendő befizetéseken túlmenően az érintett központi bank köteles hozzájárulni az EKB általános tartalékaihoz, az ezzel egyenértékű céltartalékokhoz, továbbá ahhoz az összeghez, amelyet az eltérés hatályon kívül helyezését megelőző év december 31-e szerinti eredménykimutatás egyenlege alapján az általános tartalékhoz és céltartalékhoz még biztosítani kell.

A hozzájárulás összegét úgy határozzák meg, hogy a fentiekben meghatározott és az EKB jóváhagyott mérlegében kimutatott tartalékok összegét megszorozzák az érintett központi bank által jegyzett részvények számának és a többi központi bank által már befizetett részvények számának arányával.

48.3. Amikor egy vagy több ország tagállammá, azok nemzeti központi bankjai pedig a KBER részévé válnak, az EKB jegyzett tőkéjét és az EKB-nak átadható devizatartalékok megtestesítő eszközök összegére vonatkozó korlátot automatikusan meg kell növelni. Ezt a növekedést úgy kell kiszámítani, hogy az adott időpontban alkalmazandó megfelelő összegeket meg kell szorozni a kibővített tőkejegyzési kulcsnak megfelelően az érintett belépő nemzeti központi bankhoz rendelt súly és a KBER-ben már tag nemzeti bankokhoz rendelt súlyok közötti aránnyal. A tőkejegyzési kulcsban az egyes nemzeti központi bankokhoz rendelt súlyokat a 29.1. cikk értelemszerű alkalmazásával, a 29.2. cikkel összhangban kell megállapítani. A statisztikai adatok céljából alkalmazandó referencia-időszakok megegyeznek a súlyozás legutóbbi, a 29.3. cikk szerint végrehajtott ötévenkénti kiigazításakor alkalmazott referencia-időszakokkal.

49. cikk (korábbi 52. cikk)

A tagállamok pénznemeiben denominált bankjegyek cseréje

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikkének (3) bekezdésével összhangban az árfolyamok visszavonhatatlan rögzítését követően a Kormányzótanács megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a visszavonhatatlanul rögzített árfolyamú pénznemben denominált bankjegyeket a nemzeti központi bankok névértéken váltsák át.

50. cikk (korábbi 53. cikk)

Az átmeneti rendelkezések alkalmazhatósága

A 42–47. cikk akkor és addig alkalmazható, ha és ameddig eltéréssel rendelkező tagállamok léteznek.

(5.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI BERUHÁZÁSI BANK
ALAPOKMÁNYÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Beruházási Banknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 308. cikkében előírt alapokmányát,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Megalakul az Európai Unió működéséről szóló szerződés 308. cikke által létrehozott Európai Beruházási Bank (a továbbiakban: a Bank); feladatait és tevékenységét a Szerződések és ezen alapokmány rendelkezéseinek megfelelően végzi.

2. cikk

A Bank feladatát az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikke határozza meg.

3. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 308. cikkének megfelelően a Bank tagjai a tagállamok.

4. cikk

(1) A Bank tőkéje 232 392 989 000 EUR, amelyet a tagállamok a következők szerint jegyeznek:

Németország	37 578 019 000
Franciaország	37 578 019 000
Olaszország	37 578 019 000
Egyesült Királyság	37 578 019 000
Spanyolország	22 546 811 500
Belgium	10 416 365 500
Hollandia	10 416 365 500
Svédország	6 910 226 000
Dánia	5 274 105 000
Ausztria	5 170 732 500
Lengyelország	4 810 160 500
Finnország	2 970 783 000

Görögország	2 825 416 500
Portugália	1 820 820 000
Cseh Köztársaság	1 774 990 500
Magyarország	1 679 222 000
Írország	1 318 525 000
Románia	1 217 626 000
Szlovákia	604 206 500
Szlovénia	560 951 500
Bulgária	410 217 500
Litvánia	351 981 000
Luxemburg	263 707 000
Ciprus	258 583 500
Lettország	214 805 000
Észtország	165 882 000
Málta	98 429 500

A tagállamok csak a jegyzett és be nem fizetett tőkerészesedésük összegének erejéig felelnek.

- (2) Új tag felvétele esetén a jegyzett tőke az új tag tőke-hozzájárulásának megfelelően emelkedik.
- (3) A Kormányzótanács egyhangúlag a jegyzett tőke felemeléséről határozhat.
- (4) A jegyzett tőkében való részesedést nem lehet átruházni, zálogjoggal megterhelni vagy lefoglalni.

5. cikk

- (1) A jegyzett tőkéből a tagállamok a 4. cikk (1) bekezdésében megállapított összegek átlagosan 5 %-át fizetik be.
- (2) A jegyzett tőke felemelése esetén a Kormányzótanács egyhangúlag meghatározza a befizetendő százalékot, valamint a befizetés módját. A befizetések kizárólag euróban teljesíthetők.
- (3) Az Igazgatótanács előírhatja a jegyzett tőke fennmaradó részének befizetését olyan mértékben, amilyen mértékben az a Bank kötelezettségeinek teljesítéséhez szükségessé válik.

A befizetést a tagállamok a jegyzett tőkében való részesedésükkel arányosan teljesítik.

6. cikk

(korábbi 8. cikk)

A Bankot a Kormányzótanács, az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság irányítja és igazgatja.

7. cikk

(korábbi 9. cikk)

(1) A Kormányzótanács a tagállamok által kijelölt miniszterekből áll.

(2) A Kormányzótanács az Unió célkitűzéseinek megfelelően megállapítja a Bank hitelpolitikájára vonatkozó általános irányelveket.

A Kormányzótanács felügyeli ezeknek az irányelveknek a végrehajtását.

(3) A Kormányzótanács továbbá:

a) határoz a jegyzett tőke felemeléséről a 4. cikk (3) bekezdésének és az 5. cikk (2) bekezdésének megfelelően;

b) a 9. cikk (1) bekezdésében foglaltak céljából meghatározza a Bank feladatának keretein belül végzett finanszírozási műveletekre vonatkozó elveket;

c) gyakorolja a 9. és 11. cikkben az Igazgatótanács és az Igazgatási Bizottság tagjainak kinevezésére és felmentésére vonatkozó, valamint a 11. cikk (1) bekezdésének második albekezdésében megállapított hatáskört;

d) a 16. cikk (1) bekezdésének megfelelően dönt a teljes egészében vagy részben a tagállamok területén kívül eső befektetési műveletek finanszírozásáról;

e) jóváhagyja az Igazgatótanács éves jelentését;

f) jóváhagyja az éves mérleget és az eredménykimutatást;

g) gyakorolja, illetve ellátja az ezen alapokmány által ráruházott egyéb hatásköröket és feladatokat;

h) jóváhagyja a Bank eljárási szabályzatát.

(4) A Kormányzótanács hatáskörébe tartozik, hogy a szerződés és ezen alapokmány keretén belül, egyhangúlag eljárva a Bank tevékenységének felfüggesztéséről és, adott esetben, felszámolásáról határozzon.

8. cikk

(korábbi 10. cikk)

Ha az alapokmány másként nem rendelkezik, a Kormányzótanács határozatait tagjainak többségével hozza meg. Ennek a többségnek a jegyzett tőke legalább 50 % -át kell képviselnie.

A minősített többséghez a jegyzett tőke legalább 68 %-át képviselő tagok tizennyolc igen szavazata szükséges.

A személyesen jelen lévő vagy képviselt tagok tartózkodása nem akadályozza a minősített többséget megkövetelő jogi aktusok elfogadásának.

9. cikk

(korábbi 11. cikk)

(1) Az Igazgatótanács határoz a – különösen kölcsönök és garanciák formájában történő – finanszírozásról, valamint kölcsönök felvételéről, továbbá megállapítja a kölcsönök kamatait, a jutalékot, valamint a további díjakat. Az Igazgatótanács minősített többséggel hozott határozatával egyes feladatait az Igazgatási Bizottságra ruházhatja; az Igazgatótanács rendelkezik a hatáskör-átruházás feltételeiről és módjáról, valamint felügyeli annak végrehajtását.

Az Igazgatótanács gondoskodik a Bank megfelelő igazgatásáról; biztosítja a Bank ügyvezetésének a Szerződések és az alapokmány rendelkezéseivel, valamint a Kormányzótanács által megállapított általános irányelvekkel való összhangját.

A pénzügyi év végén az Igazgatótanács jelentést nyújt be a Kormányzótanácsnak, és a jóváhagyását követően azt közzéteszi.

(2) Az Igazgatótanács huszonnyolc igazgatóból és tizennyolc helyettesből áll.

Az igazgatókat a Kormányzótanács öt évre nevezi ki, minden egyes tagállam, valamint a Bizottság egy-egy jelölése alapján.

A helyetteseket a Kormányzótanács öt évre nevezi ki a következők szerint:

- két helyettest a Németországi Szövetségi Köztársaság jelölése alapján,
- két helyettest a Francia Köztársaság jelölése alapján,
- két helyettest az Olasz Köztársaság jelölése alapján,
- két helyettest Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának jelölése alapján,
- egy helyettest a Spanyol Királyság és a Portugál Köztársaság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,

- egy helyettest a Belga Királyság, a Luxemburgi Nagyhercegség és a Holland Királyság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- két helyettest a Dán Királyság, a Görög Köztársaság, Írország és Románia közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- két helyettest az Észt Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- három helyettest a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság közös megegyezéssel történő jelölése alapján,
- egy helyettest a Bizottság jelölése alapján.

Az Igazgatótanács hat, szavazati joggal nem rendelkező szakértőt választ: hármat tagnak és hármat helyettesnek.

Az igazgatók és helyettesek megbízatása megújítható.

Az eljárási szabályzat megállapítja az Igazgatótanács ülésein való részvétel szabályait, valamint a helyettesekre és a választott szakértőkre vonatkozó rendelkezéseket.

Az Igazgatótanács ülésein az Igazgatási Bizottság elnöke, illetve akadályoztatása esetén egyik alelnöke elnököl; az elnök nem szavaz.

Az Igazgatótanács tagjait olyan személyek közül választják ki, akiknek függetlenségéhez és alkalmasságához nem férhet kétség; a tagok kizárólag a Banknak tartoznak felelősséggel.

(3) Az igazgatót a Kormányzótanács csak akkor mentheti fel hivatalából, ha már nem felel meg a feladatai ellátásához szükséges feltételeknek; ebben az esetben a Kormányzótanácsnak minősített többséggel kell eljárnia.

Ha az éves jelentést nem hagyják jóvá, az Igazgatótanácsnak le kell mondania.

(4) Az elhalálozás, lemondás, hivatalból való felmentés vagy testületi lemondás miatt megüresedő helyeket a (2) bekezdésnek megfelelően kell újra betölteni. A távozó tag helyére a hivatali idejének fennmaradó részére új tagot kell kinevezni, kivéve azt az esetet, ha az Igazgatótanács egészének megszűnik a megbízatása.

(5) Az Igazgatótanács tagjainak javadalmazását a Kormányzótanács határozza meg. A Kormányzótanács megállapítja, hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek az igazgató vagy a helyettes hivatalával.

10. cikk

(korábbi 12. cikk)

(1) Az Igazgatótanácsban minden egyes igazgató egy szavazattal rendelkezik. Szavazati jogát minden esetben átruházhatja a Bank eljárási szabályzatában megállapítandó szabályok szerint.

(2) Ha ez az alapokmány másként nem rendelkezik, az Igazgatótanács határozatait a jegyzett tőke legalább ötven százalékát (50 %) képviselő, szavazásra jogosult tagok legalább egyharmados többségével hozza meg. A minősített többséghez a jegyzett tőke legalább hatvannyolc százalékát (68 %) képviselő tagok tizennyolc (18) igen szavazata szükséges. A Bank eljárási szabályzata meghatározza, hogy az Igazgatótanács határozatképességéhez hány tag jelenlétére van szükség.

11. cikk

(korábbi 13. cikk)

(1) Az Igazgatási Bizottság a Kormányzótanács által az Igazgatótanács javaslata alapján hatéves időtartamra kinevezett elnökből és nyolc alelnökből áll. Megbízatusuk megújítható.

A Kormányzótanács egyhangúlag megváltoztathatja az Igazgatási Bizottság tagjainak számát.

(2) Az Igazgatótanács minősített többséggel hozott javaslata alapján a Kormányzótanács minősített többséggel az Igazgatási Bizottság bármely tagját felmentheti hivatalából.

(3) Az Igazgatási Bizottság az elnök felügyelete alatt és az Igazgatótanács ellenőrzése mellett felel a Bank folyó ügyeinek intézéséért.

Előkészíti az Igazgatótanács határozatait, ideértve a kölcsönök felvételére és különösen kölcsönök és garanciák formájában megvalósuló finanszírozásra vonatkozó határozatokat, továbbá gondoskodik ezeknek a határozatoknak a végrehajtásáról.

(4) Az Igazgatási Bizottság a különösen kölcsönök és garanciák formájában megvalósuló finanszírozásra irányuló javaslatokra vonatkozó véleményét többségi szavazással alakítja ki.

(5) A Kormányzótanács meghatározza az Igazgatási Bizottság tagjainak javadalmazását és megállapítja, hogy mely tevékenységek összeférhetetlenek hivatalukkal.

(6) Bírósági és egyéb ügyekben a Bankot az elnök, illetve akadályoztatása esetén az egyik alelnök képviseli.

(7) A Bank személyzetének tagjai az elnök irányítása alatt állnak. Az elnök dönt felvételükről és elbocsátásukról. A személyzet kiválasztásakor nemcsak a személyes alkalmasságot és szakmai képesítést kell figyelembe venni, hanem az egyes tagállamok állampolgárainak méltányos képviselését is. Az eljárási szabályzat meghatározza, hogy mely szerv hatáskörébe tartozik a személyzetre vonatkozó szabályok megállapítása.

(8) Az Igazgatási Bizottság és a Bank személyzete kizárólag a Banknak tartozik felelősséggel, és feladataik ellátása során teljesen függetlenül járnak el.

12. cikk

(korábbi 14. cikk)

(1) Egy bizottság, amelynek hat tagját szakértelmük alapján a Kormányzótanács nevezi ki, ellenőrzi, hogy a Bank tevékenysége megfelel-e a prudenciális banki működés feltételeinek, továbbá felel a Bank elszámolásainak ellenőrzéséért.

(2) Az (1) bekezdésben említett bizottság évente ellenőrzi a Bank műveleteinek és könyveinek szabályszerűségét. E célból a bizottság ellenőrzi, hogy a Bank műveletei megfelelnek-e az alapokmányban, illetőleg az eljárási szabályzatban előírt alaki és eljárási követelményeknek.

(3) Az (1) bekezdésben említett bizottság igazolja, hogy a mérleg és az Igazgatótanács által elkészített éves eredménykimutatásban található pénzügyi adatok az eszközök és források, a műveletek eredményei, valamint a vizsgált pénzügyi évben bonyolított pénzforgalom tekintetében hitelesen tükrözik a Bank helyzetét.

(4) Az eljárási szabályzat meghatározza a bizottsági tagsághoz szükséges szakmai képesítéseket, és megállapítja a bizottság tevékenységének részletes szabályait és feltételeit.

13. cikk

(korábbi 15. cikk)

A Bank az egyes tagállamokkal az adott állam által kijelölt hatóság útján érintkezik. Pénzügyi műveletek végrehajtása során a Bank az adott tagállam nemzeti központi bankját vagy az adott tagállam által felhatalmazott más pénzügyi szervezetet veszi igénybe.

14. cikk

(korábbi 16. cikk)

(1) A Bank együttműködik a hasonló területeken működő nemzetközi szervezetekkel.

(2) A Bank a hitelintézetekkel és az egyéb pénzügyi szervezetekkel való együttműködés érdekében megfelelő kapcsolatok kiépítésére törekszik azokban az országokban, amelyekre tevékenysége kiterjed.

15. cikk

(korábbi 17. cikk)

Egy tagállam vagy a Bizottság kérelmére, illetve hivatalból a Kormányzótanács az ezen alapokmány 7. cikkének értelmében általa megállapított irányelveket értelmezi, illetve kiegészíti az elfogadásukra irányadó rendelkezéseknek megfelelően.

16. cikk

(korábbi 18. cikk)

(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikkében meghatározott feladat keretei között a Bank – különösen kölcsönök és garanciák formájában – finanszírozást nyújt tagjainak, valamint magán- vagy közvállalkozásoknak a tagállamok területein megvalósítandó beruházásokhoz annyiban, amennyiben más forrásból megfelelő feltételekkel nem állnak rendelkezésre pénzeszközök.

A Bank azonban – az Igazgatótanács javaslatára a Kormányzótanács minősített többséggel hozott határozata alapján – az egészben vagy részben a tagállamok területein kívül megvalósítandó beruházásokat is finanszírozhatja.

(2) Amennyire csak lehetséges, a kölcsönök csak azzal a feltétellel nyújthatók, hogy más finanszírozási forrásokat is felhasználnak.

(3) Vállalkozásnak vagy — a tagállamok kivételével — valamely testületnek nyújtott kölcsön esetében a Bank a kölcsön nyújtását vagy attól a tagállamtól kapott garanciától teszi függővé, amelynek a területén a beruházást megvalósítják, vagy egyéb megfelelő garanciától, vagy az adós pénzügyi helyzetének szilárdságától.

Az Igazgatótanács továbbá – a Kormányzótanács által a 7. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően megállapított irányelvekkel összhangban, és ahol az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikkében említett műveletek végrehajtása megköveteli – minősített többséggel eljárva megállapítja az olyan finanszírozási műveletek feltételeit, amelyek különleges kockázatot képviselnek, és ennek megfelelően különleges tevékenységnek minősülnek.

(4) A Bank garanciát vállalhat a köz- vagy magánvállalkozások, illetve egyéb testületek által az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikkében említett projektek megvalósítása céljából felvett kölcsönökért.

(5) A Bank által nyújtott kölcsönök és garanciák kinnlevőségként fennálló mindenkori összege nem haladhatja meg a jegyzett tőkéje, a tartalékok, a máshová nem sorolt céltartalék és az eredménykimutatási többlet összegének 250 %-át. Az utóbbi összesített összeget csökkenteni kell a Bank bármely jegyzett – akár befizetett, akár be nem fizetett – tőkerészesedésének összegével.

A Bank mindenkori kifizetett tőkerészesedése nem haladhatja meg a befizetett jegyzett tőke, a tartalékok, az általános kockázati céltartalék és az eredménykimutatási többlet teljes összegének megfelelő összeget.

Kivételt képeznek a Kormányzótanács és az Igazgatótanács által a (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott különleges tevékenységek, amelyek különleges céltartalékból részesülnek.

E bekezdést a Bank konszolidált éves beszámolójára is alkalmazni kell.

(6) Az árfolyamkockázattal szemben a Bank az általa megfelelőnek tartott záradékoknak a kölcsön- és garanciaszerződésekbe történő foglalásával védekezik.

17. cikk

(korábbi 19. cikk)

(1) A Bank által nyújtandó kölcsönök kamatát és a jutalékot és egyéb díjakat a tőkepiacon érvényes feltételekhez kell igazítani, és úgy kell kiszámítani, hogy az ebből származó bevételből a Bank teljesítse kötelezettségeit, fedezhesse költségeit és kockázatait, és a 22. cikkben előírt tartalékalapot képezhessen.

(2) A Bank nem nyújthat kamatcsökkentési kedvezményt. Ha a finanszírozandó beruházás természeténél fogva szükségesnek tűnik a kamat csökkentése, az érintett tagállam vagy egy harmadik szerv az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikkével összeegyeztethető mértékben kamattámogatást nyújthat.

18. cikk

(korábbi 20. cikk)

Finanszírozási műveletei során a Bank a következő elveket tartja szem előtt:

(1) Biztosítja pénzeszközeinek az Unió érdekében történő lehető legésszerűbb felhasználását.

Csak akkor nyújthat kölcsönt vagy garanciát, ha:

- a) a termelési szektorban működő vállalkozások által megvalósított beruházások esetében a kamatfizetést és a törlesztést az üzemi nyereségből, egyéb esetekben pedig vagy a beruházás megvalósításának helye szerinti állam kötelezettségvállalása útján vagy egyéb módon fedezik; és
- b) a beruházás végrehajtása hozzájárul az általános gazdasági termelékenység növekedéséhez és előmozdítja a belső piac megvalósítását.

(2) A Bank nem szerezhetsen érdekeltséget vállalkozásban, és nem vállalhat felelősséget annak vezetésében, kivéve ha ezt a kölcsönadott pénzeszközök visszafizetésének biztosítása érdekében jogainak védelme megköveteli.

Ugyanakkor a Kormányzótanács által a 7. cikk (3) bekezdése b) pontjának megfelelően megállapított irányelvekkel összhangban, ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikkében említett műveletek végrehajtása megköveteli, az Igazgatótanács minősített többséggel eljárva megállapítja a kereskedelmi vállalkozásban történő tőkerészesedés megszerzésének feltételeit, amennyiben ez valamely beruházás vagy program finanszírozásához szükséges, általában valamely kölcsön vagy garancia kiegészítéseként.

(3) Követeléseit a tőkepiacon értékesítheti és e célból adósaitól kötvények vagy egyéb értékpapírok kibocsátását követelheti.

- (4) Sem a Bank, sem a tagállamok nem írhatnak elő olyan feltételeket, amelyek szerint a Bank által kölcsönadott pénzeszközöket egy meghatározott tagállamban kell elkölteni.
- (5) A Bank a kölcsön nyújtását nemzetközi pályázat kiírásához kötheti.
- (6) A Bank sem egészben, sem részben nem finanszírozhat olyan beruházást, amely ellen az a tagállam, amelynek területén a projektet meg kell valósítani, tiltakozik.
- (7) Hitelnyújtási tevékenységét kiegészítendő a Bank technikai segítségnyújtási szolgáltatásokat végezhet a Kormányzótanács által minősített többséggel meghatározott feltételekkel és ezen alapokmánnak megfelelően.

19. cikk

(korábbi 21. cikk)

(1) Bármely vállalkozás, köz- vagy magánintézmény közvetlenül a Bankhoz fordulhat finanszírozásért. A Bankhoz intézett kérelmeket a Bizottságon, vagy azon a tagállamon keresztül is be lehet nyújtani, amelynek területén a beruházást megvalósítják.

(2) A Bizottságon keresztül beadott kérelmeket véleményezésre be kell nyújtani ahhoz a tagállamhoz, amelynek a területén a beruházást megvalósítják. A tagállamon keresztül beadott kérelmeket a Bizottsághoz kell véleményezésre benyújtani. A valamely vállalkozás által közvetlenül beadott kérelmeket mind az érintett tagállammal, mind pedig a Bizottsággal véleményeztetni kell.

Az érintett tagállamnak és a Bizottságnak két hónapon belül kell véleményt adnia. Ha e határidőn belül nem nyilvánítanak véleményt, a Bank vélelmezheti, hogy a kérdéses beruházással szemben nem merült fel kifogás.

(3) Az Igazgatási Bizottság által elé terjesztett finanszírozási műveletekről az Igazgatótanács határoz.

(4) Az Igazgatási Bizottság megvizsgálja, hogy a hozzá benyújtott finanszírozási műveletek megfelelnek-e ezen alapokmány rendelkezéseinek, különösen a 16. és 18. cikknek. Ha az Igazgatási Bizottság a finanszírozás mellett foglal állást, a vonatkozó javaslatot az Igazgatótanács elé terjeszti; az Igazgatási Bizottság kedvező véleményét általa lényegesnek tartott feltételekhez kötheti. Ha az Igazgatási Bizottság a finanszírozás ellen foglal állást, a vonatkozó iratokat véleményével együtt az Igazgatótanács elé terjeszti.

(5) A Igazgatási Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses finanszírozást.

(6) A Bizottság kedvezőtlen véleménye esetén az Igazgatótanács csak egyhangú határozattal engedélyezheti a kérdéses finanszírozást; a Bizottság által kijelölt igazgató e szavazásnál tartózkodik.

(7) Ha az Igazgatási Bizottság és a Bizottság egyaránt kedvezőtlen véleményt ad, az Igazgatótanács finanszírozást nem engedélyezheti.

(8) Amennyiben egy jóváhagyott beruházásra vonatkozó finanszírozási műveletet a Bank jogainak és érdekeinek védelmében át kell alakítani, az Igazgatási Bizottság késelem nélkül megteszi az általa szükségesnek ítélt sürgősségi intézkedéseket, amelyekről haladéktalanul jelentést tesz az Igazgatótanácsnak.

20. cikk

(korábbi 22. cikk)

(1) A Bank a feladatai ellátásához szükséges pénzeszközöket a tőkepiacokról kölcsönzi.

(2) A Bank a tagállamok tőkepiacairól az e tőkepiacokra vonatkozó jogi rendelkezéseknek megfelelően vehet fel kölcsönt.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 139. cikke (1) bekezdésének értelmében eltéréssel rendelkező tagállam hatáskörrel bíró hatóságai csak akkor élhetnek ez ellen kifogással, ha az adott állam tőkepiacán komoly zavaroktól lehet tartani.

21. cikk

(korábbi 23. cikk)

(1) A Bank azokat a rendelkezésére álló pénzeszközöket, amelyekre kötelezettségei teljesítéséhez nincs haladéktalanul szüksége, a következőképpen használhatja fel:

a) beruházhat pénzpiacokon;

b) a 18. cikk (2) bekezdésére is figyelemmel értékpapírt vehet vagy eladhat;

c) a célkitűzéseivel összefüggő egyéb pénzügyi műveleteket végezhet.

(2) A 23. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül befektetéseinek kezelésekor a Bank nem végezhet olyan devizaarbitrázst, amely nem közvetlenül kölcsönügyletei lebonyolításához, illetve az általa felvett kölcsönökből vagy az általa nyújtott garanciákból eredő kötelezettségeinek teljesítéséhez szükséges.

(3) A Bank az e cikkben szabályozott területeken az érintett tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságaival vagy nemzeti központi bankjával egyetértésben jár el.

22. cikk

(korábbi 24. cikk)

(1) A jegyzett tőke 10 %-áig terjedő mértékben fokozatosan tartalékalapot kell képezni. Ha a Bank kötelezettségeinek állása indokolttá teszi, az Igazgatótanács további tartalékok képzéséről határozhat. Amíg a tartalékalapot teljesen létre nem hozták, abba a következőket kell befizetni:

- a) a tagállamok által az 5. cikk értelmében befizetendő összegekből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt;
- b) az a) pontban említett kölcsönök visszafizetéséből származó pénzeszközökből a Bank által nyújtott kölcsönökkel kapcsolatos kamatbevételt

annyiban, amennyiben erre a kamatbevételre a Bank kötelezettségeinek teljesítéséhez és költségeinek fedezéséhez nincs szükség.

(2) A tartalékalap forrásait úgy kell befektetni, hogy bármikor rendelkezésre álljanak az alap céljának elérése érdekében.

23. cikk

(korábbi 25. cikk)

(1) A Bank eszközeit az Európai Unió működéséről szóló szerződés 309. cikkében meghatározott feladatnak megfelelő pénzügyi műveletek elvégzése érdekében — az ezen alapokmány 21. cikkének rendelkezéseit figyelembe véve — bármikor átválthatja egy olyan tagállam valutájára, amelynek pénzneme nem az euro. A Bank lehetőség szerint tartózkodik az ilyen átváltások alkalmazásától, ha rendelkezik a szükséges pénznemben lévő készpénzzel vagy likvid eszközökkel.

(2) A Bank egy olyan tagállam valutájában meglévő eszközeit, amelynek pénzneme nem az euro, csak az érintett tagállam beleegyezésével válthatja át egy harmadik ország valutájára.

(3) Tőkéjének befizetett részével, valamint a Közösségen kívüli piacokon kölcsönzött devizával a Bank szabadon rendelkezhet.

(4) A tagállamok vállalják, hogy a Bank adósainak rendelkezésére bocsátják a Bank által a területükön megvalósítandó beruházásokhoz nyújtott kölcsönök visszafizetéséhez, valamint az ilyen kölcsönök után járó kamatok vagy a Bank által nyújtott garanciavállalás díjának megfizetéséhez szükséges devizát.

24. cikk

(korábbi 26. cikk)

Ha egy tagállam az ebből az alapokmányból eredő tagsági kötelezettségeit — különösen a jegyzett tőkében való részesedésének befizetésére vagy a kölcsöneinek törlesztésére vonatkozó kötelezettségét — nem teljesíti, az ezen tagállam vagy állampolgárai részére történő kölcsön- vagy garancianyújtást a Kormányzótanács minősített többséggel hozott határozatával fel lehet függeszteni.

Ez a határozat sem az államot, sem állampolgárait nem mentesíti a Bankkal szembeni kötelezettségei alól.

25. cikk

(korábbi 27. cikk)

(1) Ha a Kormányzótanács elhatározza a Bank tevékenységének felfüggesztését, a Bank minden tevékenységét haladéktalanul be kell szüntetni, kivéve azokat, amelyek a vagyona megfelelő hasznosításának, védelmének és megőrzésének, valamint a tartozásai rendezésének biztosításához szükségesek.

(2) Felszámolás esetén a Kormányzótanács kinevezi a felszámolókat és utasításokat ad számukra a felszámolás végrehajtására vonatkozóan. A Kormányzótanács gondoskodik a személyzet tagjait megillető jogok védelméről.

26. cikk

(korábbi 28. cikk)

(1) A Bank valamennyi tagállamban az adott tagállam jogában a jogi személyeknek biztosított legteljesebb jogképességgel rendelkezik; így különösen ingó, illetve ingatlan vagyont szerezhet és idegeníthet el, továbbá bíróság előtt eljárhat.

(2) A Bank vagyona mentes a bármilyen formában történő hatósági igénybevételtől vagy kisajátítástól.

27. cikk

(korábbi 29. cikk)

Az egyrészről a Bank, másrészről annak hitelezői, adósai vagy bármely más személy közötti jogvitákban a hatáskörrel rendelkező nemzeti bíróság jár el, kivéve azokat az eseteket, amelyekben az Európai Unió Bírósága rendelkezik hatáskörrel. A Bank bármely szerződésben választottbírósági eljárást köthet ki.

A Bank minden tagállamban megjelöli az illetékességet megalapozó címét. A Bank azonban szerződésben meghatározott illetékességet is kiköthet.

A Bank vagyonát és eszközeit csak bírósági határozattal lehet lefoglalni vagy végrehajtás alá vonni.

28. cikk

(korábbi 30. cikk)

(1) A Kormányzótanács egyhangúlag eljárva jogi személyiséggel és pénzügyi függetlenséggel rendelkező leányvállalatok vagy más jogi egységek létrehozásáról határozhat.

(2) A Kormányzótanács egyhangúlag fogadja el az (1) bekezdésben említett szervezetek alapokmányát. Az alapokmány meghatározza különösen a szervezetek célkitűzéseit, szervezeti felépítését, tőkéjét, tagságát, székhelyét, pénzügyi forrásait, beavatkozási eszközeit és ellenőrzési szabályait, valamint a Bank szerveivel fennálló viszonyukat.

(3) A Bank hatáskörébe tartozik, hogy részt vesz e szervezetek irányításában, és jegyzett tőkéjükhöz a Kormányzótanács által egyhangúlag meghatározott összeg erejéig hozzájárul.

(4) Az Európai Unió kiváltságairól és mentességeiről szóló jegyzőkönyvet az (1) bekezdésben említett szervezetekre – amennyiben azok az uniós jog hatálya alá tartoznak –, azok szerveinek tagjaira feladataik ellátása során, valamint azok személyzetére is ugyanazokkal a feltételekkel kell alkalmazni, mint amelyek a Bankra vonatkoznak.

Arra az osztalékra, tőkenyereségre vagy az ilyen szervezetektől származó egyéb jövedelemre azonban, amelyre a tagok – az Európai Unió és a Bank kivételével – jogosultak, továbbra is alkalmazni kell az irányadó jog adózásra vonatkozó rendelkezéseit.

(5) Az Európai Unió Bírósága – a továbbiakban megállapított kereteken belül – hatáskörrel rendelkezik az uniós jog hatálya alá tartozó szervezet szervei által elfogadott intézkedésekkel kapcsolatos jogvitákban. Az ilyen intézkedések ellen e szervezetek bármely tagja – e minőségében –, illetve bármely tagállam keresetet indíthat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 263. cikkében megállapított feltételek szerint.

(6) A Kormányzótanács egyhangúlag eljárva az uniós jog hatálya alá tartozó szervezetek személyzetét a vonatkozó belső eljárási szabályok tekintetében a Bankkal közös szabályrendszerbe sorolhatja.

(6.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK, EGYES
SZERVEINEK, HIVATALAINAK ÉS SZERVEZETI
EGYSÉGEINEK SZÉKHELYÉRŐL

A TAGÁLLAMOK KORMÁNYAINAK KÉPVISELŐI,

TEKINTETTEL az Európai Unió működéséről szóló szerződés 341. cikkére, valamint az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés 189. cikkére,

FELIDÉZVE ÉS MEGERŐSÍTVE az 1965. április 8-ai határozatot, és a jövőben létrejövő intézmények, szervek, hivatalok és szervezeti egységek székhelyére vonatkozó határozatok sérelme nélkül,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

- a) Az Európai Parlament székhelye Strasbourg, ahol a tizenkét, havonta tartandó plenáris ülés zajlik, beleértve a költségvetési ülészeket is. A további plenáris ülészeket Brüsszelben tartják. Az Európai Parlament bizottságai Brüsszelben üléseznek. Az Európai Parlament Főtitkársága és annak szervezeti egységei Luxembourgban maradnak.
- b) A Tanács székhelye Brüsszel. Április, június és október hónapban a Tanács Luxembourgban tartja üléseit.
- c) A Bizottság székhelye Brüsszel. Az 1965. április 8-ai határozat 7., 8. és 9. cikkében felsorolt szervezeti egységek Luxembourgban kerülnek létrehozásra.
- d) Az Európai Unió Bíróságának székhelye Luxembourg.
- e) A Számvevőszék székhelye Luxembourg.
- f) A Gazdasági és Szociális Bizottság székhelye Brüsszel.
- g) A Régiók Bizottságának székhelye Brüsszel.
- h) Az Európai Beruházási Bank székhelye Luxembourg.
- i) Az Európai Központi Bank székhelye Frankfurt.
- j) Az Európai Rendőrségi Hivatal (Europol) székhelye Hága.

(7.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ KIVÁLTSÁGAIRÓL ÉS
MENTESSÉGEIRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 343. cikkének és az Európai Atomenergia-közösséget (Euratom) létrehozó szerződés 191. cikkének megfelelően az Európai Uniót és az Euratomot a tagállamok területén megilletik a feladataik ellátásához szükséges kiváltságok és mentességek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

I. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓ VAGYONA, INGATLANAI, KÖVETELÉSEI ÉS ÜGYLETEI

1. cikk

Az Unió helyiségei és épületei sérthetetlenek. Mentések a házkutatás, igénybevétel, elkobzás és kisajátítás alól. Az Unió vagyona és követelése a Bíróság engedélye nélkül nem képezhetik kényszerítő közigazgatási vagy bírósági intézkedés tárgyát.

2. cikk

Az Unió irattárai sérthetetlenek.

3. cikk

Az Unió, az Unió követelése, bevételei és egyéb vagyona mentesek mindenfajta közvetlen adó alól.

A tagállamok kormányai lehetőség szerint kötelesek megtenni a megfelelő intézkedéseket az ingó és ingatlan vagyontárgyak árában foglalt közvetett, illetve forgalmi adók összegének elengedése vagy visszatérítése érdekében mindazon esetekben, amikor az Unió hivatalos használatra jelentős összegű beszerzéseket hajtanak végre, amelyek ára ilyen jellegű adót tartalmaz. E rendelkezések alkalmazása azonban nem járhat az Unión belüli versenyt torzító hatással.

Nem adható mentesség azon adók és egyéb közterhek alól, amelyek csupán közüzemi szolgáltatások díjának felelnek meg.

4. cikk

Az Unió a hivatali használatukra szánt árucikkek tekintetében mentességet élveznek minden behozatali és kiviteli vám, valamint tilalom és korlátozás alól; az ilyen módon importált árucikkek sem ellenérték fejében, sem ingyenesen nem ruházhatók át annak az országnak a területén, ahová azokat importálták, kivéve ha ez az illető ország kormánya által jóváhagyott feltételek mellett történik.

Az Unió saját kiadványaik tekintetében szintén mentességet élveznek minden kiviteli és behozatali vám, valamint tilalom és korlátozás alól.

II. FEJEZET

KAPCSOLATTARTÁS ÉS LAISSEZ-PASSER

5. cikk

(korábbi 6. cikk)

Az Unió intézményei hivatalos kapcsolattartásuk és összes dokumentumuk továbbítása tekintetében valamennyi tagállam területén azt az elbánást élvezik, amelyben az illető állam a diplomáciai képviselőket részesíti.

Az Unió intézményeinek hivatalos levelezése és egyéb hivatalos közlései nem cenzúrázhatók.

6. cikk

(korábbi 7. cikk)

Az uniós intézmények elnökei az uniós intézmények tagjai és alkalmazottai részére a Tanács által egyszerű többséggel előírt formájú útiokmányt (*laissez-passer*) állíthatnak ki, amelyet a tagállamok hatóságai érvényes útiokmányként fogadnak el. Ezt az útiokmányt az Unió tisztviselőinek személyzeti szabályzatában és az egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételekben megállapított előírásoknak megfelelően a tisztviselők és egyéb alkalmazottak részére állítják ki.

A Bizottság megállapodásokat köthet annak érdekében, hogy ezeket az útiokmányokat harmadik államok területén is érvényes útiokmányként ismerjék el.

III. FEJEZET

AZ EURÓPAI PARLAMENT TAGJAI

7. cikk

(korábbi 8. cikk)

Az Európai Parlament üléseinek helyszínére utazó, illetve onnan visszautazó Európai parlamenti tagok szabad mozgására vonatkozóan semmilyen igazgatási vagy egyéb korlátozás nem alkalmazható.

Az Európai Parlament tagjai a vám- és devizaellenőrzést illetően:

- a) saját kormányuk részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint az ideiglenes hivatalos kiküldetésben külföldre utazó magas rangú tisztviselők,
- b) a többi tagállam kormánya részéről ugyanazokban a könnyítésekben részesülnek, mint a külföldi kormányok ideiglenes hivatalos kiküldetésben lévő képviselői.

8. cikk

(korábbi 9. cikk)

A feladataik ellátása során kifejtett véleményük vagy leadott szavazatuk miatt az Európai Parlament tagjai ellen nem folytatható vizsgálat, nem vehetők őrizetbe, és nem vonhatók bírósági eljárás alá.

9. cikk

(korábbi 10. cikk)

Az Európai Parlament ülésszakainak ideje alatt, az Európai Parlament tagjai:

- a) saját államuk területén a parlamentjük tagjaira vonatkozó mentességet élvezik,
- b) a többi tagállam területén mentességet élveznek mindenfajta őrizetbe vételre és bírósági eljárásra vonatkozó intézkedés alól.

A mentesség akkor is megilleti a tagokat, amikor az Európai Parlament üléseinek helyére utaznak, illetve onnan visszatérnek.

Nem lehet hivatkozni a mentességre olyan esetben, amikor valamely tagot bűncselekmény elkövetésében tetten érnek, továbbá a mentesség nem akadályozhatja meg az Európai Parlamentet azon jogának gyakorlásában, hogy valamely tagjának mentességét felfügessze.

IV. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓ INTÉZMÉNYEINEK MUNKÁJÁBAN RÉSZT VEVŐ TAGÁLLAMI KÉPVISELŐK

10. cikk

(korábbi 11. cikk)

Az uniós intézmények munkájában részt vevő tagállami képviselők, valamint az ő tanácsadók és szakértők feladataik ellátása, valamint az ülések helyére történő utazás és az onnan történő visszatérés során a szokásos kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket élvezik.

Ezt a cikket az Unió tanácsadó szerveinek tagjaira is alkalmazni kell.

V. FEJEZET

AZ EURÓPAI UNIÓ TISZTVISELŐI ÉS EGYÉB ALKALMAZOTTAI

11. cikk

(korábbi 12. cikk)

Az egyes tagállamok területén az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai állampolgárságuktól függetlenül:

- a) a szerződéseknek az egyfelől a tisztviselők és egyéb alkalmazottak az Unióval szemben fennálló felelősségével kapcsolatos szabályokra vonatkozó rendelkezéseire, másfelől az Európai Unió Bíróságának az Unió, valamint az uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak közötti jogvitákkal kapcsolatos hatáskörére vonatkozó rendelkezéseire is figyelemmel, hivatalos minőségükben végrehajtott cselekedeteik tekintetében, szóbeli vagy írásbeli megnyilatkozásaikat is beleértve, mentességet élveznek a bírósági eljárások alól. Ez a mentesség hivataluk megszűnését követően is megilleti őket,
- b) házastársaikat és eltartott családtagjaikat is beleértve nem tartoznak a bevándorlási korlátozások, illetve a külföldiek nyilvántartására vonatkozó szabályok hatálya alá,
- c) a valuta- és devizaszabályozást illetően ugyanazokat a könnyítéseket élvezik, mint amelyek a nemzetközi szervezetek tisztviselőit általában megilletik,
- d) az első alkalommal, amikor az adott országban elfoglalják hivatalukat, vámmentesen hozhatják be saját berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, továbbá hivataluk megszűnésekor az adott országból vámmentesen vihetik ki berendezési tárgyaikat és személyes használati tárgyaikat, mindkét esetben azon ország kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően, amelyben ezt a jogot gyakorolják,
- e) vámmentesen hozhatnak be egy saját személyes használatukra szolgáló gépkocsit, amelyet a legutolsó tartózkodási helyük vagy az állampolgárságuk szerinti országban, az ezen ország belső piacán érvényes feltételek mellett szereztek meg, illetve azt vámmentesen újra kivihetik, mindkét esetben az érintett állam kormánya által szükségesnek ítélt feltételeknek megfelelően.

12. cikk

(korábbi 13. cikk)

Az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai az Unió által számukra fizetett illetmények, bérek és járandóságok után kötelesek adót fizetni az Unió javára az Európai Parlament és a Tanács által rendes jogalkotási eljárás keretében, az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően elfogadott rendeletekben meghatározott feltételeknek és eljárásnak megfelelően.

Az Unió által számukra kifizetett illetmények, bérek és járandóságok tekintetében nemzeti adókötelezettség alól mentességet élveznek.

13. cikk

(korábbi 14. cikk)

A jövedelemadó, a vagyonadó és az örökösödési adó alkalmazásakor, valamint az Unió tagállamai között a kettős adóztatás elkerülésére vonatkozóan kötött egyezmények alkalmazásakor az Unió azon tisztviselőit és egyéb alkalmazottait, akik — kizárólag az Unió szolgálatában végzett feladataik ellátása miatt — az Unió szolgálatába történő belépéskor az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országon kívüli tagállam területére helyezik át tartózkodási helyüket, mind a tényleges tartózkodási helyük szerinti országban, mind az adózás szempontjából lakóhelyük szerinti országban úgy kezelik, mintha ez utóbbi országban tartanák fent lakóhelyüket, amennyiben ez az ország tagja az Uniónak. Ezt a rendelkezést alkalmazni kell a házastársakra is, amennyiben ez utóbbiak nem végeznek külön kereső tevékenységet, illetve az e cikkben említett személyek által eltartott és az ő gondozásuk alatt álló gyermekekre is.

Az előző bekezdésben említett személyeknek a tartózkodásuk szerinti országban található ingó vagyona ebben az országban mentességet élvez az örökösödési adó alól; az adó megállapítása céljából az ilyen tulajdont úgy kell tekinteni, mintha az adózás szempontjából lakóhely szerinti országban volna található, figyelemmel harmadik országok jogaira, valamint a kettős adóztatásra vonatkozó nemzetközi egyezmények rendelkezéseinek lehetséges alkalmazására is.

E cikk rendelkezéseinek alkalmazásakor a kizárólag egyéb nemzetközi szervezetek szolgálatában végzett feladatok ellátása érdekében megszerzett lakóhelyek nem vehetők figyelembe.

14. cikk

(korábbi 15. cikk)

Az Európai Parlament és a Tanács az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben meghatározza az Unió tisztviselői és egyéb alkalmazottai szociális biztonsági juttatásainak rendszerét.

15. cikk

(korábbi 16. cikk)

Az Európai Parlament és a Tanács az érintett intézményekkel folytatott konzultációt követően rendes jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendeletekben meghatározza az uniós tisztviselők és egyéb alkalmazottak azon kategóriáit, akikre a 11. cikket, a 12. cikk második bekezdését és a 13. cikket részben vagy egészben alkalmazni kell.

Az e kategóriákba tartozó tisztviselők és egyéb alkalmazottak nevét, besorolását és címét időről időre továbbítani kell a tagállamok kormányainak.

VI. FEJEZET

A HARMADIK ORSZÁGOK EURÓPAI UNIÓHOZ AKKREDITÁLT KÉPVISELETEINEK KIVÁLTSÁGAI
ÉS MENTESSÉGEI

16. cikk

(korábbi 17. cikk)

Az a tagállam, amelynek területén az Unió székhelye található, a harmadik országoknak az Unióhoz akkreditált képviselői számára a szokásos diplomáciai mentességeket és kiváltságokat biztosítja.

VII. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

17. cikk

(korábbi 18. cikk)

Az Unió tisztviselőinek és egyéb alkalmazottainak kizárólag az Unió érdekében lehet különféle kiváltságokat, mentességeket és könnyítéseket adni.

Valamennyi uniós intézmény köteles visszavonni az egyes tisztviselői vagy egyéb alkalmazottai részére biztosított mentességet olyan esetben, amikor az illető intézmény megítélése szerint a mentesség visszavonása nem ellentétes az Unió érdekével.

18. cikk

(korábbi 19. cikk)

Az uniós intézmények e jegyzőkönyv alkalmazása érdekében kötelesek együttműködni az érintett tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságaival.

19. cikk

(korábbi 20. cikk)

A 11-14. és a 17. cikket az Európai Tanács elnökére is alkalmazni kell.

Az említett cikkeket a Bizottság tagjaira is alkalmazni kell.

20. cikk

(korábbi 21. cikk)

A 11-14. és a 17. cikket alkalmazni kell az Európai Unió Bíróságának bíráira, főtanácsnokaira, hivatalvezetőjére, valamint segédelőadóira; ez a rendelkezés az Európai Unió Bíróságának alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 3. cikkének a bírák bírósági eljárások alóli mentességére vonatkozó rendelkezéseit nem érinti.

21. cikk

(korábbi 22. cikk)

Ezt a jegyzőkönyvet továbbá — a Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyvben foglaltak sérelme nélkül — alkalmazni kell az Európai Beruházási Bankra, a Bank szerveinek tagjaira, alkalmazottaira, valamint a tagállamoknak a Bank tevékenységében részt vevő képviselőire.

Az Európai Beruházási Bank tőkeemelés esetén mentességet élvez továbbá a Bank székhelye szerinti államban az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól. Hasonlóképpen, a Bank megszüntetése vagy felszámolása sem keletkeztet semmiféle közteher-fizetési kötelezettséget. Végezetül, a Bank és szervei által a Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységek nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

22. cikk

(korábbi 23. cikk)

Ezt a jegyzőkönyvet a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv rendelkezéseinek sérelme nélkül az Európai Központi Bankra, szerveinek tagjaira és személyzetére is alkalmazni kell.

Az Európai Központi Bank tőkeemelés esetén mentességet élvez továbbá az adózás valamennyi formája és minden egyéb közteher, valamint az ezekkel kapcsolatos alakiságok alól a Bank székhelye szerinti államban. A Banknak és szerveinek a Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányának megfelelően végzett tevékenységei nem esnek forgalmiadó-fizetési kötelezettség hatálya alá.

(8.) JEGYZŐKÖNYV

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS 6. CIKKÉNEK (2) BEKEZDÉSÉVEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN AZ UNIÓNAK AZ EMBERI JOGOK ÉS ALAPVETŐ SZABADSÁGOK VÉDELMEÉRŐL SZÓLÓ EURÓPAI EGYEZMÉNYHEZ TÖRTÉNŐ CSATLAKOZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez (a továbbiakban: európai egyezmény) történő, az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdésében előírt csatlakozásával kapcsolatos megállapodásnak rendelkeznie kell az Unió és az uniós jog sajátos jellemzőinek megőrzéséről, különös tekintettel:

- a) az Uniónak az európai egyezmény ellenőrző szerveiben való esetleges részvételére vonatkozó különleges szabályokra;
- b) az annak biztosításához szükséges mechanizmusokra, hogy a nem tagállamok által benyújtott kereseteket és az egyéni kereseteket megfelelően a tagállamok, illetve – adott esetben – az Unió ellen helyesen nyújtsák be.

2. cikk

Az 1. cikkben említett megállapodásnak biztosítania kell, hogy a csatlakozás nem érinti sem az Unió, sem az Unió intézményeinek hatásköreit. Biztosítania kell továbbá, hogy az abban foglaltak semmilyen módon nem befolyásolják a tagállamoknak az európai egyezménnyel, és különösen annak jegyzőkönyveivel, továbbá a tagállamok által az európai egyezmény 15. cikkével összhangban tett, az európai egyezménytől eltérő intézkedésekkel és a tagállamok által az európai egyezmény 57. cikkével összhangban tett fenntartásokkal kapcsolatos helyzetét.

3. cikk

Az 1. cikkben említett rendelkezések egyike sem érinti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 344. cikkét.

(9.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS
16. CIKKE (4) BEKEZDÉSÉNEK ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ
MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS 238. CIKKE
(2) BEKEZDÉSÉNEK EGYRÉSZRŐL 2014.
NOVEMBER 1. ÉS 2017. MÁRCIUS 31. KÖZÖTTI,
MÁS RÉSZRŐL 2017. ÁPRILIS 1-JÉTŐL KEZDŐDŐ
VÉGREHAJTÁSÁRÓL SZÓLÓ TANÁCSI
HATÁROZATRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének egyrészről 2014. november 1. és 2017. március 31. közötti, másrészről 2017. április 1-jétől kezdődő végrehajtásáról szóló tanácsi határozatról (a továbbiakban: a határozat) való megállapodás a Lisszaboni Szerződés jóváhagyásakor alapvető fontosságú volt,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

Azt megelőzően, hogy a Tanács bármely olyan tervezetet megvizsgál, amelynek célja akár a határozatnak vagy a határozat valamely rendelkezésének módosítása vagy hatályon kívül helyezése, akár az Unió egy másik jogi aktusának módosítása révén hatályának vagy tartalmának közvetett módosítása, az Európai Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 15. cikkének (4) bekezdésével összhangban konszenzussal eljárva előzetes tanácskozást tart az említett tervezetről.

(10.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS
42. CIKKÉVEL LÉTREHOZOTT ÁLLANDÓ
STRUKTURÁLT EGYÜTTMŰKÖDÉSRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TEKINTETTEL az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (6) bekezdésére és 46. cikkére,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös kül- és biztonságpolitikát folytat, amely a tagállamok fellépései között egyre növekvő fokú összhang megvalósításán alapul,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a közös biztonság- és védelempolitika a közös kül- és biztonságpolitika szerves része; hogy e politika polgári és katonai eszközök igénybevételével biztosítja az Unió művelési képességét; hogy az Unió ezeket az eszközöket az Egyesült Nemzetek Alapokmányának alapelveivel összhangban igénybe veheti az Európai Unióról szóló szerződés 43. cikkében említett, az Unión kívüli békefenntartó, konfliktusmegelőző és a nemzetközi biztonságot erősítő missziókban; hogy a fenti feladatokat a tagállamok által rendelkezésre bocsátott képességek alkalmazásával, az egységes erő elvével összhangban kell végrehajtani,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös biztonság- és védelempolitikája nem érinti az egyes tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Unió közös biztonság- és védelempolitikája tiszteletben tartja azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket az Észak-atlanti Szerződés Szervezetében látják megvalósítotttnak, és összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelempolitikával,

ABBAN A MEGGYŐZŐDÉSSEN, hogy az Unió megerősített szerepe a biztonsági és védelmi kérdésekkel kapcsolatban – az úgynevezett „Berlin plusz” rendszernek megfelelően – hozzájárul a megújult Atlanti Szövetség életképességéhez,

AZZAL AZ ELHATÁROZÁSSAL, hogy biztosítsák, hogy az Unió a nemzetközi közösségben teljeskörűen eleget tudjon tenni kötelezettségeinek,

FELISMERVE, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete kérheti az Unió segítségét az Egyesült Nemzetek Alapokmánya VI. és VII. fejezete alapján megkezdett missziók sürgős végrehajtásához,

FELISMERVE, hogy a biztonság- és védelempolitika erősítése a tagállamok részéről erőfeszítéseket kíván a képességek területén,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy az európai biztonság- és védelempolitika fejlődésének új szakaszába lépés az érintett tagállamok elszánt erőfeszítésével jár,

EMLÉKEZTETVE annak fontosságára, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője az állandó strukturált együttműködéssel kapcsolatos minden intézkedésben teljeskörűen részt vegyen,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikkének (6) bekezdésében említett állandó strukturált együttműködés bármely tagállam számára nyitva áll, amely – a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjától – vállalja, hogy:

- a) védelmi képességeit intenzívebben fejleszti a többnemzetiségű erők, a fő európai fejlesztési programok, valamint a védelmi képesség-fejlesztési, kutatási, beszerzési és fegyverzeti kérdésekkel foglalkozó ügynökség (Európai Védelmi Ügynökség) tevékenységéhez való nemzeti hozzájárulásainak, illetve – adott esetben – az azokban való részvételének fejlesztésével, és
- b) rendelkezik az ahhoz szükséges képességekkel, hogy legkésőbb 2010-ig – akár nemzeti szinten, akár egy többnemzetiségű erőkből álló csoport részeként – olyan célzott harci egységeket bocsásson a tervezett missziók rendelkezésére, amelyek taktikai szinten gyorsreagálású taktikai csoportként épülnek fel a támogató elemekkel, köztük a közlekedés- és a logisztikabiztosító elemekkel együtt, és amelyek – különösen az Egyesült Nemzetek Szervezetének felkérésére – alkalmasak az Európai Unióról szóló szerződés 43. cikkében említett feladatok 5–30 napon belüli végrehajtására, továbbá amelyek egy kezdeti 30 napos időszakon át fenntarthatók, és legalább 120 napra meghosszabbíthatók.

2. cikk

Az 1. cikkben említett célkitűzések elérése érdekében az állandó strukturált együttműködésben részt vevő tagállamok kötelezettséget vállalnak arra, hogy:

- a) a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésétől kezdődően együttműködnek egymással a védelmi felszerelések tárgyában történő beruházások kiadási szintjére vonatkozó jóváhagyott célkitűzések megvalósítása érdekében, valamint rendszeresen felülvizsgálják e célkitűzéseket a biztonsági környezet és az Unió nemzetközi kötelezettségei fényében;
- b) védelmi berendezéseiket a lehető legnagyobb mértékben közelítik egymáshoz, különösen katonai szükségleteik meghatározásának összehangolásával, védelmi eszközeik és képességeik összevonásával és – szükség esetén – szakosításával, valamint a képzés és a logisztika területén történő együttműködés ösztönzésével;
- c) konkrét intézkedéseket hoznak katonai erejük rendelkezésre állásának, interoperabilitásának, rugalmasságának és bevetethetőségének fokozása érdekében, különösen közös célkitűzéseik meghatározásával a katonai kötelezettségvállalások területén, beleértve – adott esetben – a nemzeti döntéshozatali eljárások felülvizsgálatát;
- d) együttműködnek annak biztosítása érdekében, hogy megtegyék a szükséges intézkedéseket – a többnemzetiségű megközelítéseket is beleértve és az Észak-atlanti Szerződés Szervezetének keretében vállalt kötelezettségek sérelme nélkül – a „Képességfejlesztési Mechanizmus” keretében észlelt hiányosságok megszüntetésére;

- e) adott esetben részt vesznek az Európai Védelmi Ügynökség keretében nagyszabású közös vagy európai felszerelési programok kidolgozásában.

3. cikk

Az Európai Védelmi Ügynökség hozzájárul a képességekre vonatkozóan a részt vevő tagállamok hozzájárulásainak, így különösen a 2. cikk alapján megállapítandó feltételek szerint biztosított hozzájárulások rendszeres értékeléséhez, és erről évente legalább egy alkalommal jelentést készít. Az értékelés az Európai Unióról szóló szerződés 46. cikkével összhangban elfogadott tanácsi ajánlások és határozatok alapjául szolgálhat.

(11.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS
42. CIKKÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

SZEM ELŐTT TARTVA annak szükségességét, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 42. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit teljes körűen végrehajtsák,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Unió 42. cikk szerinti politikája nem érinti azoknak a tagállamoknak az Észak-atlanti Szerződés alapján vállalt kötelezettségeit, amelyek közös védelmüket a NATO-ban látják megvalósítottak, és hogy e politika összeegyeztethető az annak keretében meghatározott közös biztonság- és védelmi politikával,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Az Európai Unió a Nyugat-európai Unióval közösen intézkedéseket hoz a közöttük megvalósuló fokozott együttműködésre vonatkozóan.

(12.) JEGYZŐKÖNYV

A TÚLZOTT HIÁNY ESETÉN KÖVETENDŐ ELJÁRÁSRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megállapítsák az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkében említett túlzott hiány esetén követendő eljárás részletes szabályait,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkének (2) bekezdésében említett referenciaértékek a következők:

- 3 % a tervezett vagy tényleges költségvetési hiánynak a bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan;
- 60 % az államadósságnak a piaci árakon számított bruttó hazai termékhez viszonyított arányára vonatkozóan.

2. cikk

Az említett szerződés 126. cikkében és e jegyzőkönyvben:

- „költségvetési”: államháztartási, azaz központi kormányzati, regionális vagy helyi önkormányzati, valamint a társadalombiztosítási alapoknál felmerülő — kivéve a kereskedelmi ügyleteket —, az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében szereplő meghatározás szerint;
- „hiány”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott nettó hitelfelvétel;
- „beruházás”: az Integrált Nemzeti Számlák Európai Rendszerében meghatározott bruttó felhalmozás;
- „adósság”: az év végén névértéken fennálló és az első francia bekezdésben meghatározott kormányzati ágazatok között és az azokon belül összevont teljes bruttó adósság.

3. cikk

A túlzott hiány esetén követendő eljárás hatékonyságának biztosítása érdekében a tagállamok kormányai ezen eljárás szerint felelősek a 2. cikk első francia bekezdésében meghatározott

államháztartási hiányért. A tagállamok biztosítják, hogy a költségvetés területén alkalmazott nemzeti eljárások lehetővé tegyék számukra a Szerződésekből ezen a területen fakadó kötelezettségeik teljesítését. A tagállamok tervezett és tényleges hiányukról, valamint adósságuk szintjéről haladéktalanul és rendszeresen tájékoztatják a Bizottságot.

4. cikk

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

(13.) JEGYZŐKÖNYV

A KONVERGENCIAKRITÉRIUMOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy közelebbről meghatározzák az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikkének (1) bekezdésében említett konvergenciakritériumokat, amelyeknek az eltéréssel rendelkező tagállamok eltérésének megszüntetéséről szóló határozatok meghozatalakor az Unió számára iránymutatásul kell szolgálniuk,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdésében említett árstabilitási kritérium azt jelenti, hogy egy tagállam fenntartható árstabilitással és a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam átlagos inflációs rátáját legfeljebb 1,5 százalékponttal meghaladó inflációs rátával rendelkezett. Az inflációt a fogyasztói árindex segítségével összehasonlítható alapon, a tagállami fogalommeghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

2. cikk

Az említett szerződés 140. cikke (1) bekezdésének második francia bekezdésében említett állami költségvetési helyzetre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy a vizsgálat időpontjában a tagállam nem áll a Tanács által a túlzott hiány fennállásáról az említett szerződés 126. cikke (6) bekezdésének értelmében hozott határozat hatálya alatt.

3. cikk

Az említett szerződés 140. cikke (1) bekezdésének harmadik francia bekezdésében említett, az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusában történő részvételre vonatkozó kritérium azt jelenti, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző legalább két éven keresztül komoly feszültségek nélkül az Európai Monetáris Rendszer árfolyam-mechanizmusa által előírt normál ingadozási sávokon belül maradt. Így különösen azt, hogy ugyanezen időszak alatt a tagállam saját kezdeményezésére nem értékelte le valutájának bilaterális középárfolyamát az euróval szemben.

4. cikk

Az említett szerződés 140. cikke (1) bekezdésének negyedik francia bekezdésében említett kamatokra vonatkozó konvergenciakritérium azt jelenti, hogy egy tagállam a vizsgálatot megelőző egy éves időszakon keresztül az árstabilitást illetően legjobb eredményt felmutató legfeljebb három tagállam

átlagos nominális hosszú távú kamatát legfeljebb 2 százalékponttal meghaladó kamattal rendelkezett. A kamatokat a hosszú lejáratú államkötvények vagy azokkal összehasonlítható értékpapírok alapján, a tagállami fogalommeghatározások közötti eltérések figyelembevételével kell meghatározni.

5. cikk

Az e jegyzőkönyv alkalmazásához felhasználandó statisztikai adatokat a Bizottság biztosítja.

6. cikk

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, valamint az Európai Parlamenttel, az EKB-val, és a Gazdasági és Pénzügyi Bizottsággal folytatott konzultációt követően, egyhangúlag megfelelő rendelkezéseket fogad el az említett szerződés 140. cikkében említett konvergenciakritériumok részletes szabályainak megállapítására, amelyek ezután e jegyzőkönyv helyébe lépnek.

(14.) JEGYZŐKÖNYV AZ EUROCSOPORTRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy javítsák a fokozottabb gazdasági növekedés feltételeit az Európai Unióban, és e célból elősegítsék az euroövezetben a gazdaságpolitikák egyre szorosabb összehangolását,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy külön rendelkezéseket szükséges megállapítani az azon tagállamok közötti megerősített párbeszéd érdekében, amelyek pénzneme az euro, mindaddig, amíg az euro az Unió valamennyi tagállamának pénznemévé nem válik,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, egymás között informálisan üléseznek. Ezekre az ülésekre szükség esetén, azzal a céllal kerül sor, hogy megvitassák az általuk a közös valutával összefüggésben közösen viselt különleges felelősséggel kapcsolatos kérdéseket. A Bizottság részt vesz az üléseken. Az Európai Központi Bankot meg kell hívni ezekre az ülésekre, amelyeket a Bizottság képviselői, és azon tagállamok pénzügyekért felelős minisztereinek képviselői készítenek elő, amelyek pénzneme az euro.

2. cikk

Azon tagállamok miniszterei, amelyek pénzneme az euro, e tagállamok többségével két és fél évre elnököt választanak.

(15.) JEGYZŐKÖNYV
**EGYES NAGY BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG
EGYESÜLT KIRÁLYSÁGÁRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEKRŐL**

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

ELISMERVE, hogy kormányának és parlamentjének erre vonatkozó külön határozata nélkül az Egyesült Királyság nem kötelezhető és nem vállal kötelezettséget arra, hogy bevezesse az eurót,

TEKINTETTEL arra, hogy 1996. október 16-án és 1997. október 30-án az Egyesült Királyság kormánya bejelentette a Tanácsnak, hogy nem kíván részt venni a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában,

TUDOMÁSUL VÉVE az Egyesült Királyság Kormányának azon gyakorlatát, hogy hiteligényét a magán-szektornak történő adósságeladással finanszírozza,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. Az Egyesült Királyság csak akkor kötelezhető az euro bevezetésére, ha erre irányuló szándékát bejelenti a Tanácsnak.
2. Tekintettel az Egyesült Királyság kormányának az 1996. október 16-i és az 1997. október 30-i, a Tanácshoz címzett bejelentésére, a 3–8. és a 10. pontot az Egyesült Királyságra alkalmazni kell.
3. Az Egyesült Királyság fenntartja a monetáris politika területén a nemzeti joga szerint fennálló hatásköreit.
4. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 282. cikkének (2) bekezdése – az első és az utolsó mondat kivételével –, 282. cikkének (5) bekezdése, 119. cikkének második bekezdése, 126. cikkének (1), (9) és (11) bekezdése, 127. cikkének (1)–(5) bekezdése, 128. cikke, 130. cikke, 131. cikke, 132. cikke, 133. cikke, 138. cikke, 140. cikkének (3) bekezdése, 219. cikke, valamint 283. cikke az Egyesült Királyságra nem alkalmazható. Szintén nem alkalmazható az Egyesült Királyságra az e szerződés 121. cikkének (2) bekezdése az átfogó gazdaságpolitikai iránymutatások azon részeinek elfogadása tekintetében, amelyek általános jelleggel az euroövezetre vonatkoznak. Az e rendelkezésekben az Unióra vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.
5. Az Egyesült Királyság törekszik a túlzott költségvetési hiány elkerülésére.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 143. és 144. cikkét továbbra is alkalmazni kell az Egyesült Királyságra. A 134. cikk (4) bekezdését és a 142. cikket az Egyesült Királyságra úgy kell alkalmazni, mintha eltéréssel rendelkezne.

6. Az Egyesült Királyság szavazati jogát a Tanácsnak a 4. pontban felsorolt cikkekben említett jogi aktusai tekintetében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 139. cikke (4) bekezdésének első albekezdésében említett esetekben fel kell függeszteni. Ezekre az esetekre az említett szerződés 139. cikke (4) bekezdésének második albekezdését kell alkalmazni.

Az Egyesült Királyság nem jogosult arra sem, hogy részt vegyen az EKB elnökének, alelnökének és Igazgatósága többi tagjának az említett szerződés 283. cikke (2) bekezdésének második albekezdése szerinti kinevezésében.

7. A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv („alapokmány”) 3., 4., 6., 7., 9.2., 10.1., 10.3., 11.2., 12.1., 14., 16., 18–20., 22., 23., 26., 27., 30–34. és 49. cikkét az Egyesült Királyságra nem kell alkalmazni.

Az e cikkekben az Unióra vagy a tagállamokra történő hivatkozások nem vonatkoznak az Egyesült Királyságra, a nemzeti központi bankokra vagy a részvényesekre történő hivatkozások pedig nem vonatkoznak a *Bank of England*-re.

Az alapokmány 10.3. és 30.2. cikkében az „EKB jegyzett tőkéjére” történő hivatkozások nem vonatkoznak az *Bank of England* által jegyzett tőkére.

8. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 141. cikkének (1) bekezdését és az alapokmány 43–47. cikkét — akár van eltéréssel rendelkező tagállam, akár nincs — a következő módosításokkal kell alkalmazni:

- a) a 43. cikkben az EKB és az EMI feladataira történő hivatkozások azokra a feladatokra vonatkoznak, amelyeket az Egyesült Királyságnak az euro bevezetését elutasító esetleges határozata következtében euro bevezetését követően továbbra is teljesíteni kell;
- b) a 46. cikkben említett feladatokon túlmenően az EKB tanácsot ad és hozzájárul a Tanács valamennyi olyan határozatának előkészítéséhez is, amelyet a 9. pont a) és c) alpontjának megfelelően az Egyesült Királyságra vonatkozóan hoz meg;
- c) a *Bank of England* az EKB jegyzett tőkéjében való részesedését a működési költségekhez történő hozzájárulásként ugyanazon az alapon fizeti be, mint az eltéréssel rendelkező tagállamok nemzeti központi bankjai.

9. Az Egyesült Királyság bármikor bejelentheti az euro bevezetésére vonatkozó szándékát. Ebben az esetben:

- a) az Egyesült Királyság csak akkor jogosult az euro bevezetésére, ha a szükséges feltételeknek eleget tesz. A Tanács — az Egyesült Királyság kérelmére és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikkének (1) és (2) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően — határoz arról, hogy az Egyesült Királyság eleget tesz-e a szükséges feltételeknek.
- b) a *Bank of England* ugyanazon az alapon fizeti be a jegyzett tőkében való részesedését, ruház át devizatartalékokat megtestesítő eszközöket az EKB-ra és járul hozzá annak tartalékaihoz, mint egy olyan tagállam nemzeti központi bankja, amelynek eltérését megszüntették.

- c) a Tanács az említett szerződés 140. cikkének (3) bekezdésében megállapított feltételekkel és eljárásnak megfelelően meghozza azokat az egyéb határozatokat, amelyek ahhoz szükségesek, hogy az Egyesült Királyság bevezesse az eurót.

Ha az Egyesült Királyság e jegyzőkönyv rendelkezéseinek értelmében bevezeti az eurót, a 3–8. pont hatályát veszti.

10. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 123. cikkét, valamint az alapokmány 21.1. cikkét nem érintve, mindaddig, amíg az Egyesült Királyság be nem vezeti az eurót, az Egyesült Királyság Kormánya fenntarthatja a *Bank of England* által biztosított úgynevezett „ways and means” hitelfelvételi lehetőséget.

(16.) JEGYZŐKÖNYV
EGYES DÁNIÁRA VONATKOZÓ
RENDELKEZÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMMEL arra, hogy a dán alkotmány olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek népszavazás kiírását tehetik szükségessé azt megelőzően, hogy Dánia lemond a mentességéről,

TEKINTETTEL arra, hogy 1993. november 3-án Dánia kormánya bejelentette a Tanácsnak, hogy nem kíván részt venni a gazdasági és monetáris unió harmadik szakaszában,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. Tekintettel Dánia kormányának 1993. november 3-i, a Tanácshoz címzett bejelentésére, Dánia mentességben részesül. A mentesség következményeként a Szerződéseknek, valamint az EKB és a KBER alapokmányának az eltérésekre vonatkozó cikkeit és rendelkezéseit Dániára is alkalmazni kell.
 2. A mentesség megszüntetését illetően az Európai Unió működéséről szóló szerződés 140. cikkében említett eljárást kizárólag Dánia kérelmére lehet kezdeményezni.
 3. A mentességi jogállás megszüntetése esetén e jegyzőkönyv hatályát veszti.
-

(17.) JEGYZŐKÖNYV DÁNIÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

A Központi Bankok Európai Rendszere és az Európai Központi Bank alapokmányáról szóló jegyzőkönyv 14. cikkének rendelkezései nem érintik Dánia Nemzeti Bankjának azt a jogát, hogy ellássa meglévő feladatait a Dán Királyságnak azokra a részeire vonatkozóan, amelyek nem részei az Uniónak.

(18.) JEGYZŐKÖNYV FRANCIAORSZÁGRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy figyelembe vegyenek egy Franciaországot érintő sajátos kérdést,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Franciaország a nemzeti jogában meghatározott feltételekkel továbbra is rendelkezik a pénzkibocsátás előjogával Új-Kaledónia, Francia Polinézia, továbbá Wallis és Futuna területén, és kizárólagosan jogosult a CFP-frank paritásának meghatározására.

(19.) JEGYZŐKÖNYV

AZ EURÓPAI UNIÓ KERETÉBE BEILLESZTETT SCHENGENI VÍVMÁ- NYOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az Európai Unió egyes tagállamai által 1985. június 14-én, illetve 1990. június 19-én Schengenben aláírt, a közös határokon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló megállapodások, valamint az ezekhez kapcsolódó megállapodások és az e megállapodások alapján elfogadott szabályok az 1997. október 2-i Amszterdami Szerződéssel beépültek az Európai Unió keretei közé,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy megőrizték a schengeni vívmányoknak az Amszterdami Szerződés hatálybalépése óta végbement fejlődését, valamint hogy e vívmányokat továbbfejlesszék annak érdekében, hogy hozzájáruljanak azon cél eléréséhez, hogy az Unió polgárai számára egy belső határok nélküli, a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget biztosítsanak,

FIGYELEMMEL Dánia különleges helyzetére,

FIGYELEMMEL arra a tényre, hogy Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem részesei a schengeni vívmányok minden egyes rendelkezésének; hogy mindazonáltal rendelkezni kell annak lehetőségéről, hogy e tagállamok e vívmányok más rendelkezéseit teljesen vagy részben elfogadják,

FELISMERVE, hogy ennek következtében a Szerződéseknek az egyes tagállamok megerősített együttműködésére vonatkozó rendelkezéseit szükséges igénybe venni,

FIGYELEMMEL az Izlandi Köztársasággal és a Norvég Királysággal való különleges kapcsolat fenntartásának szükségességére, amely államokra nézve – azon skandináv államokkal egyetemben, amelyek tagjai az Európai Uniónak – a skandináv útlevélunió rendelkezései kötelezőek,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság és a Svéd Királyság felhatalmazást kapnak arra, hogy egymás között megerősített együttműködést hozzanak létre a Tanács által meghatározott rendelkezések hatálya alá tartozó területeken, amelyek együttesen a »schengeni vívmányokat« alkotják. Ezt az együttműködést az Európai Unió intézményi és jogi keretén belül folytatják a Szerződések megfelelő rendelkezéseinek tiszteletben tartása mellett.

2. cikk

A schengeni vívmányokat az 1. cikkben említett tagállamokra a 2003. április 16-i csatlakozási okmány 3. cikkének és a 2005. április 25-i csatlakozási okmány 4. cikkének sérelme nélkül alkalmazni kell. A schengeni megállapodások által létrehozott Végrehajtó Bizottság helyébe a Tanács lép.

3. cikk

Dániának a schengeni vívmányok fejlesztését szolgáló intézkedések elfogadásában való részvételére, valamint ezen intézkedések végrehajtására és Dániában történő alkalmazására a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv rendelkezései az irányadóak.

4. cikk

Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága bármikor kérhetik, hogy a schengeni vívmányok rendelkezései egy részének vagy egészének alkalmazásában részt vehessenek.

A Tanács a kérelemről az 1. cikkben említett tagjainak és az érintett államok kormánya képviselőinek egyhangú szavazatával határoz.

5. cikk

(1) A Szerződések vonatkozó rendelkezéseinek hatálya kiterjed a schengeni vívmányokon alapuló javaslatokra és kezdeményezésekre.

Ebben az összefüggésben, ha Írország vagy az Egyesült Királyság nem jelenti be részvételi szándékát ésszerű időn belül írásban a Tanácsnak, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikkében említett felhatalmazást az 1. cikkben említett tagállamok részére, illetve – amennyiben az együttműködés kérdéses területein valamelyikük részt kíván venni – Írország vagy az Egyesült Királyság részére megadottnak kell tekinteni.

(2) Amennyiben Írország vagy az Egyesült Királyság a 4. cikk szerinti határozat értelmében ilyen bejelentést tevő tagállamnak minősül, 3 hónapon belül írásban bejelentheti a Tanácsnak, hogy mégsem kíván részt venni a javaslatban vagy kezdeményezésben. Ebben az esetben Írország vagy az Egyesült Királyság nem vesz részt a javaslat vagy kezdeményezés elfogadásában. A schengeni vívmányokon alapuló intézkedés elfogadási eljárását az utóbbi bejelentés időpontjától a (3) vagy (4) bekezdésben megállapított eljárás végéig vagy a bejelentésnek az eljárás bármely szakaszában történő visszavonásáig fel kell függeszteni.

(3) A javasolt intézkedés hatálybalépésének időpontjától kezdődően a Tanács által a 4. cikk alapján hozott valamennyi határozat alkalmazása – a Tanács által szükségesnek ítélt mértékben és a Bizottság javaslata alapján, a Tanács által minősített többséggel meghozott határozatban megállapított feltételek mellett – megszűnik a (2) bekezdésben említett bejelentést tevő országra nézve. Az említett határozatot a következő feltételekkel kell meghozni: a Tanácsnak arra kell törekednie, hogy az érintett tagállam a lehető legnagyobb mértékben fenntartsa részvételét úgy, hogy az komolyabban

ne hátráltassa a schengeni vívmányok különböző elemeinek gyakorlati érvényesülését, és tiszteletben tartsa azok összhangját. A Bizottság a (2) bekezdésben említett bejelentést követően a lehető leghamarabb benyújtja javaslatát. A Tanács – szükség esetén akár két egymást követő ülés összehívásával is – a bizottsági javaslat benyújtásától számított négy hónapon belül határoz.

(4) Amennyiben négy hónap elteltével a Tanács nem fogadta el a határozatot, bármely tagállam haladéktalanul kérheti, hogy az ügyet az Európai Tanács elé terjesszék. Ebben az esetben az Európai Tanács a soron következő ülésén a Bizottság javaslata alapján minősített többséggel határozatot hoz a (3) bekezdésben említett feltételekkel összhangban.

(5) Amennyiben a (3) vagy (4) bekezdésben megállapított eljárás végéig a Tanács, vagy adott esetben az Európai Tanács nem fogadott el határozatot, a schengeni vívmányokon alapuló intézkedés elfogadási eljárásának felfüggesztése megszűnik. Amennyiben az említett intézkedés ezt követően elfogadásra kerül, az intézkedés hatálybalépésének időpontjától kezdődően a Tanács által a 4. cikk alapján hozott valamennyi határozat alkalmazása – a Bizottság által megállapított mértékben és feltételek mellett – megszűnik az érintett tagállamra nézve, kivéve, ha az említett tagállam az intézkedés elfogadását megelőzően visszavonta a (2) bekezdésben említett bejelentését. A Bizottság legkésőbb az intézkedés elfogadásának időpontjáig meghozza határozatát. Határozata meghozatalakor a Bizottság tiszteletben tartja a (3) bekezdésben meghatározott feltételeket.

6. cikk

Az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság társultként részt vesz a schengeni vívmányok végrehajtásában és továbbfejlesztésében. Az erre irányuló megfelelő eljárásokról egy ezekkel az államokkal megkötendő megállapodásban kell megegyezni, amelyet a Tanács köt meg az 1. cikkben említett tagjainak egyhangú szavazata alapján eljárva. Az ilyen megállapodásnak rendelkezéseket kell tartalmaznia Izlandnak és Norvégiának az e jegyzőkönyv végrehajtásából eredő bármely pénzügyi következményhez való hozzájárulásáról.

A Tanács egyhangú határozattal Izlanddal és Norvégiával külön megállapodást köt az egyrésről Írország, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, másrésről Izland és Norvégia közötti azon jogok és kötelezettségek megállapításáról, amelyeket a schengeni vívmányok hatálya alá tartozó területeken ezekre az államokra alkalmazni kell.

7. cikk

Az új tagállamoknak az Európai Unióba történő felvételére vonatkozó tárgyalások során a schengeni vívmányokat és az intézmények által az ezek hatálya alá tartozó területen hozott további intézkedéseket olyan vívmányoknak kell tekinteni, amelyeket a tagjelölt országoknak teljes egészében el kell fogadniuk.

(20.) JEGYZŐKÖNYV
**AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ
SZERZŐDÉS 26. CIKKE EGYES VONATKOZÁSAINAK
AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGRA ÉS ÍRORSZÁGRA
TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRÓL**

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Egyesült Királysággal és Írországgal kapcsolatos egyes kérdéseket rendezzenek,

TEKINTETTEL az Egyesült Királyság és Írország közötti különleges utazási szabályok többéves fennállására,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. és 77. cikkétől, azon szerződés vagy az Európai Unióról szóló szerződés egyéb rendelkezéseitől, az e szerződések alapján elfogadott intézkedésektől vagy az Unió, illetve az Unió és tagállamai által egy vagy több harmadik állammal kötött bármely nemzetközi megállapodástól függetlenül az Egyesült Királyság jogosult az Egyesült Királyságba belépni kívánó személyeket a többi tagállammal közös határain olyan ellenőrzéseknek alávetni, amelyeket szükségesnek tart a következő célból:

- a) az Egyesült Királyságba való belépés jogának vizsgálata a tagállamoknak az uniós jog által rájuk ruházott jogait gyakorló állampolgárainál és azok eltartott hozzátartozóinál, valamint más olyan államok állampolgárainál, akikre az Egyesült Királyságra nézve kötelező megállapodás alapján ruháztak ilyen jogokat; és
- b) annak meghatározása, hogy más személyeknek engedélyt adjanak-e az Egyesült Királyságba történő belépésre.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. és 77. cikke, illetve azon szerződés vagy az Európai Unióról szóló szerződés egyéb rendelkezései vagy az ezek alapján elfogadott intézkedések nem érintik az Egyesült Királyságnak azt a jogát, hogy ilyen ellenőrzéseket vezessen be vagy végezzen. Az ebben a cikkben az Egyesült Királyságra történő hivatkozások azokra a területekre is vonatkoznak, amelyek külkapcsolataiért az Egyesült Királyság felelős.

2. cikk

Az Egyesült Királyság és Írország egymás között továbbra is megállapíthatják a személyeknek a területeik („a közös utazási terület”) közötti mozgására vonatkozó szabályokat, miközben teljes mértékben tiszteletben tartják az e jegyzőkönyv 1. cikke első bekezdésének a) pontjában említett

személyek jogait. Ennek megfelelően mindaddig, amíg egymás között ilyen szabályokat tartanak fenn, az e jegyzőkönyv 1. cikkének rendelkezései ugyanazokkal a feltételekkel alkalmazandók Írországra, mint az Egyesült Királyságra. Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. és 77. cikke, illetve azon szerződés vagy az Európai Unióról szóló szerződés egyéb rendelkezései vagy az ezek alapján elfogadott intézkedések az ilyen szabályokat nem érintik.

3. cikk

A többi tagállam jogosult határain vagy a területükre való belépés bármely pontján ilyen ellenőrzéseknek alávetni az Egyesült Királyságból vagy bármely olyan területről, amelynek külkapcsolataiért az felelős, a területükre belépni kívánó személyeket — ugyanolyan célból, mint amelyet e jegyzőkönyv 1. cikke tartalmaz —, illetve az Írországból belépni kívánó személyeket addig, ameddig e jegyzőkönyv 1. cikke rendelkezéseinek hatálya Írországra is kiterjed.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. és 77. cikke, illetve azon szerződés vagy az Európai Unióról szóló szerződés egyéb rendelkezései vagy az azok alapján elfogadott intézkedések nem érintik a tagállamoknak azt a jogát, hogy ilyen ellenőrzéseket vezessenek be vagy végezzenek.

(21.) JEGYZŐKÖNYV

AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGNAK ÉS ÍRORSZÁGNAK A SZABADSÁGON, A BIZTONSÁGON ÉS A JOG ÉRVÉNYESÜLÉSÉN ALAPULÓ TÉRSÉG TEKINTETÉBEN FENNÁLLÓ HELYZETÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy az Egyesült Királysággal és Írországgal kapcsolatos egyes kérdéseket rendezzenek,

TEKINTETTEL az Európai Unió működéséről szóló szerződés 26. cikke egyes vonatkozásainak az Egyesült Királyságra és Írországra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvre,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

A 3. cikkekre is figyelemmel, az Egyesült Királyság és Írország nem vesz részt az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához az Egyesült Királyság és Írország kormányainak képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

2. cikk

Az 1. cikkből következően, valamint a 3., 4. és 6. cikkekre is figyelemmel, Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének rendelkezései, az e cím alapján elfogadott intézkedések, az e cím alapján kötött nemzetközi megállapodások rendelkezései és az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezést vagy intézkedést értelmező határozatai nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak az Egyesült Királyságra vagy Írországra; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok ezeknek az országoknak a hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik. Az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik sem a közösségi, sem az uniós vívmányokat, továbbá nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket az Egyesült Királyságra és Írországra kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Az Egyesült Királyság vagy Írország valamely javaslatnak vagy kezdeményezésnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján a Tanácshoz történt benyújtását követő három hónapon belül írásban bejelentheti a Tanács elnökének, hogy részt kíván venni egy ilyen javasolt intézkedés meghozatalában és alkalmazásában, amely bejelentéssel egyben erre jogosulttá válik.

A Tanácsnak azokhoz a határozataihoz, amelyeket egyhangúlag kell elfogadni, az ilyen bejelentést nem tévő tagot kivéve, a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges. Az e bekezdés alapján elfogadott intézkedés valamennyi olyan tagállamra kötelező, amely annak elfogadásában részt vett.

Az Egyesült Királyságnak és Írországnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének hatálya alá tartozó területekre vonatkozó értékelésekben való részvételének feltételeit az említett szerződés 70. cikke alapján elfogadott intézkedések határozzák meg.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést az Egyesült Királyság vagy Írország részvételével ésszerű időn belül nem lehet elfogadni, a Tanács az ilyen intézkedést az 1. cikknek megfelelően az Egyesült Királyság vagy Írország részvétele nélkül is elfogadhatja. Ebben az esetben a 2. cikket kell alkalmazni.

4. cikk

Azt követően, hogy a Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján valamilyen intézkedést fogad el, az Egyesült Királyság vagy Írország bármikor bejelentheti a Tanácsnak és a Bizottságnak azon szándékát, hogy az intézkedést el kívánja fogadni. Ebben az esetben az Európai Unió működéséről szóló szerződés 331. cikkének (1) bekezdésében meghatározott eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

4a. cikk

(1) E jegyzőkönyv rendelkezései az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt vagy elfogadott olyan intézkedések esetében is vonatkoznak az Egyesült Királyságra és Írországra, amelyek az e két országra nézve kötelező, meglévő intézkedést módosítanak.

(2) Azokban az esetekben azonban, amikor a Tanács a Bizottság javaslata alapján úgy határoz, hogy az Egyesült Királyság vagy Írország kívülmaradása a meglévő intézkedés módosított változatának alkalmazásából gyakorlatilag lehetetlenné teszi az érintett intézkedés alkalmazását más tagállamok vagy az Unió számára, az említett két tagállamot a 3. vagy 4. cikk szerinti bejelentés megtételére szólíthatja fel. A 3. cikk alkalmazásában egy új két hónapos határidő veszi kezdetét azon a napon, amikor a Tanács ilyen határozatot hozott.

Amennyiben a Tanács határozatának meghozatalától számított két hónapos határidő leteltével az Egyesült Királyság vagy Írország nem tett a 3. vagy 4. cikk alapján bejelentést, a meglévő intézkedés a továbbiakban nem kötelezi és nem alkalmazható rá, kivéve, ha az érintett tagállam a módosító intézkedés hatálybalépése előtt a 4. cikkel összhangban bejelentést tett. Ennek kezdete megegyezik a módosító intézkedés hatálybalépésének, illetve – ha az a későbbi – a két hónapos határidő leteltének napjával.

E bekezdés alkalmazásában a Tanács az ügy alapos megvitatását követően a módosító intézkedés elfogadásában részt vevő vagy korábban részt vett tagállamokat képviselő tagjainak minősített többségével határoz. A Tanács tagjainak minősített többségét az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(3) A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel úgy határozhat, hogy adott esetben az Egyesült Királyságnak vagy Írországnak kell viselnie a meglévő intézkedésben való részvételének megszüntetése nyomán szükségszerűen és elkerülhetetlenül felmerülő közvetlen pénzügyi következményeket.

(4) Ez a cikk nem sérti a 4. cikket.

5. cikk

Az a tagállam, amelyre nézve az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe szerint elfogadott valamely intézkedés nem kötelező, nem viseli az intézkedésnek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit, kivéve, ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács minden tagja egyhangúlag ettől eltérően határoz.

6. cikk

Ha az e jegyzőkönyvben említett esetekben a Tanács által Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján elfogadott valamely intézkedés kötelező az Egyesült Királyságra vagy Írországra, a Szerződések megfelelő rendelkezéseit alkalmazni kell az érintett államra az adott intézkedéssel kapcsolatban.

6a. cikk

Az Egyesült Királyságot és Írországot nem kötelezik az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke alapján megállapított azon szabályok, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az említett szerződés harmadik része V. címének 4. vagy 5. fejezete alkalmazási körébe tartozó tevékenységek során végzett feldolgozására vonatkoznak, amennyiben az Egyesült Királyságot vagy Írországot nem kötelezik a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés vagy a rendőrségi együttműködés formáira vonatkozó olyan szabályok, amelyek megkívánják a 16. cikk alapján meghatározott rendelkezések betartását.

7. cikk

A 3., 4. és 4a. cikk nem érinti az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyvet.

8. cikk

Írország írásban bejelentheti a Tanácsnak, hogy nem kíván tovább e jegyzőkönyv rendelkezéseinek hatálya alá tartozni. Ebben az esetben Írországra az általános szerződéses rendelkezések alkalmazandók.

9. cikk

Írország tekintetében ezt a jegyzőkönyvet az Európai Unió működéséről szóló szerződés 75. cikk vonatkozásában nem kell alkalmazni.

(22.) JEGYZŐKÖNYV DÁNIA HELYZETÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE az 1992. december 12-én, Edinburghban az Európai Tanács keretében ülésező állam-, illetve kormányfőknek a Dánia által az Európai Unióról szóló szerződéssel kapcsolatban felvetett egyes problémákra vonatkozó határozatára,

TUDOMÁSUL VÉVE Dániának az állampolgárságra, a gazdasági és monetáris unióra, a védelmi politikára, valamint a bel- és igazságügyre vonatkozóan az edinburghi határozatban rögzített álláspontját,

ANNAK TUDATÁBAN, hogy az edinburghi határozatból eredő, és a Szerződések alapján továbbra is fenntartott jogi szabályozás jelentős mértékben korlátozni fogja Dánia részvételét az uniós együttműködés fontos területein, és hogy az Unió érdekében állna, hogy a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló térségben biztosítsa a vívmányok integritását,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL tehát, hogy olyan jogi keretet hozzanak létre, amely lehetőséget biztosít Dánia számára, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések elfogadásában részt vegyen, valamint üdvözölve Dánia arra vonatkozó szándékát, hogy ezt a lehetőséget igénybe vegye, amennyiben az saját alkotmányos követelményeivel összhangban lehetséges,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy Dánia a rá nézve kötelező erővel nem bíró intézkedések terén nem akadályozza a többi tagállam együttműködésének továbbfejlesztését,

SZEM ELŐTT TARTVA az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 3. cikkét,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

I. RÉSZ

1. cikk

Dánia nem vesz részt Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanácsnak azokhoz a határozataihoz, amelyeket egyhangúlag kell elfogadni, Dánia Kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

2. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének rendelkezései, az e cím alapján elfogadott intézkedések, az Unió által az e cím alapján megkötött nemzetközi megállapodások rendelkezései és az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezést vagy intézkedést értelmező határozatai, vagy az említett cím alapján módosított vagy módosítható intézkedések nem kötelezőek és nem alkalmazhatóak Dániára; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok Dánia hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik; az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik a közösségi vagy uniós vívmányokat, továbbá nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket Dániára kell alkalmazni. Különösen a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően elfogadott uniós jogi aktusok módosításuk esetén továbbra is változatlanul kötelezőek és alkalmazandók Dániára.

2a. cikk

E jegyzőkönyv 2. cikkét továbbá alkalmazni kell az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke alapján megállapított azon szabályokra, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az említett szerződés harmadik része V. címének 4. vagy 5. fejezete alkalmazási körébe tartozó tevékenységek során végzett feldolgozására vonatkoznak.

3. cikk

Dánia nem viseli az 1. cikkben említett intézkedéseknek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit.

4. cikk

(1) Az ebben a részben szabályozott, a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére irányuló javaslaton vagy kezdeményezésen alapuló tanácsi intézkedés elfogadását követő hat hónapon belül Dánia dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e ezt az intézkedést. Ha úgy dönt, hogy végrehajtja, az intézkedés nemzetközi jogi kötelezettséget hoz létre Dánia és az intézkedéssel kötelezett tagállamok között.

(2) Ha Dánia úgy dönt, hogy nem hajtja végre a Tanács (1) bekezdés szerinti intézkedését, az adott intézkedéssel kötelezett tagállamok és Dánia megvizsgálják, hogy milyen megfelelő intézkedéseket hozzanak.

II. RÉSZ

5. cikk

A Tanács által az Európai Unióról szóló szerződés 26. cikkének (1) bekezdése, 42. cikke és 43–46. cikke területén elfogadott intézkedések vonatkozásában Dánia nem vesz részt az Unió olyan határozatainak és intézkedéseinek kidolgozásában és végrehajtásában, amelyeknek védelmi

vonatkozásai vannak. Ezért Dánia nem vesz részt ezek elfogadásában. Dánia nem akadályozza meg, hogy a többi tagállam továbbfejlessze együttműködését ezen a területen. Dánia nem köteles hozzájárulni az ilyen intézkedésekből eredő művelési költségek finanszírozásához, továbbá nem köteles katonai képességeket az Unió rendelkezésére bocsátani.

A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához Dánia kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

III. RÉSZ

6. cikk

Az 1., 2. és 3. cikk nem alkalmazható az azon harmadik országokat meghatározó intézkedésekre, amelyek állampolgárainak a tagállamok külső határainak átlépésekor vízummal kell rendelkezniük, illetve azokra az intézkedésekre, amelyek az egységes vízumformátumra vonatkoznak.

IV. RÉSZ

7. cikk

Dánia alkotmányos követelményeivel összhangban bármikor tájékoztathatja a többi tagállamot, hogy a továbbiakban részben vagy egészben nem kíván élni az e jegyzőkönyvben foglaltakkal. Ebben az esetben Dánia teljes egészében alkalmazni fogja az Európai Unió keretében meghozott akkor hatályban lévő valamennyi intézkedést.

8. cikk

(1) Dánia alkotmányos követelményeivel összhangban és a 7. cikk sérelme nélkül bármikor bejelentheti a többi tagállamnak, hogy a bejelentést követő hónap első napjától kezdődő hatállyal az I. részt a melléklet rendelkezései alkotják. Ebben az esetben az 5–8. cikk számozása megfelelően módosul.

(2) Hat hónappal az (1) bekezdésben említett bejelentés hatálybalépésének időpontját követően minden schengeni vívmány, valamint az e vívmányok továbbfejlesztésére elfogadott minden olyan intézkedés, amely addig az időpontig nemzetközi jogi kötelezettségként kötelezte Dániát, uniós jogként kötelezi Dániát.

MELLÉKLET

1. cikk

A 3. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, Dánia nem vesz részt az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt intézkedések Tanács által történő elfogadásában. A Tanács egyhangúlag elfogadandó jogi aktusainak elfogadásához Dánia kormányának képviselőit kivéve a Tanács tagjainak egyhangú szavazata szükséges.

E cikk alkalmazásában a minősített többséget az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdésének megfelelően kell meghatározni.

2. cikk

Az 1. cikkből következően, valamint a 3., 4. és 8. cikkre is figyelemmel, az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik része V. címének rendelkezései, az említett cím alapján elfogadott intézkedések, az Európai Unió által az említett cím alapján megkötött nemzetközi megállapodások, valamint az Európai Unió Bíróságának az ilyen rendelkezéseket vagy intézkedéseket értelmező határozatai nem kötelezőek, illetve nem alkalmazhatóak Dániára. Az ilyen rendelkezések, intézkedések vagy határozatok Dánia hatásköreit, jogait és kötelezettségeit semmilyen módon nem érintik. Ezek a rendelkezések, intézkedések vagy határozatok semmilyen módon nem érintik sem a közösségi vívmányokat sem az uniós vívmányokat, továbbá nem képezik részét az uniós jognak annyiban, amennyiben ezeket Dániára kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Dánia valamely javaslatnak vagy kezdeményezésnek az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján a Tanácshoz történt benyújtását követő három hónapon belül írásban bejelentheti a Tanács elnökének, hogy részt kíván venni az ilyen javasolt intézkedés meghozatalában és alkalmazásában, amely bejelentéssel egyben Dánia erre jogosulttá válik.

(2) Ha az (1) bekezdésben említett valamely intézkedést Dánia részvételével ésszerű időn belül nem lehet elfogadni, a Tanács az (1) bekezdésben említett intézkedést az 1. cikknek megfelelően Dánia részvétele nélkül is elfogadhatja. Ebben az esetben a 2. cikket kell alkalmazni.

4. cikk

Dánia az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján elfogadott valamely intézkedés elfogadását követően bármikor bejelentheti a Tanácsnak és a Bizottságnak azon szándékát, hogy az intézkedést el kívánja fogadni. Ebben az esetben az említett szerződés 331. cikkének (1) bekezdésében említett eljárást kell értelemszerűen alkalmazni.

5. cikk

(1) E jegyzőkönyv rendelkezései az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján javasolt vagy elfogadott olyan intézkedések esetében is vonatkoznak Dániára, amelyek rá nézve kötelező, meglévő intézkedést módosítanak.

(2) Azokban az esetekben azonban, amikor a Tanács a Bizottság javaslata alapján úgy határoz, hogy Dánia kívülmaradása a meglévő intézkedés módosított változatának alkalmazásából gyakorlatilag lehetetlenné teszi az érintett intézkedés alkalmazását más tagállamok vagy az Unió számára, az említett tagállamot a 3. vagy 4. cikk szerinti bejelentés megtételére szólíthatja fel. A 3. cikk alkalmazásában egy új két hónapos határidő veszi kezdetét azon a napon, amikor a Tanács ilyen határozatot hozott.

Amennyiben a Tanács határozatának meghozatalától számított két hónapos határidő leteltével Dánia nem tett a 3. vagy 4. cikk alapján bejelentést, a meglévő intézkedés a továbbiakban nem kötelezi és nem alkalmazható rá, kivéve, ha a módosító intézkedés hatálybalépése előtt a 4. cikkel összhangban bejelentést tett. Ennek kezdete megegyezik a módosító intézkedés hatálybalépésének, illetve – ha az a későbbi – a két hónapos határidő leteltének napjával.

E bekezdés alkalmazásában a Tanács az ügy alapos megvitatását követően a módosító intézkedés elfogadásában részt vevő vagy korábban részt vett tagállamokat képviselő tagjainak minősített többségével határoz. A Tanács tagjainak minősített többségét az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

(3) A Tanács a Bizottság javaslatára minősített többséggel úgy határozhat, hogy adott esetben Dániának kell viselnie a meglévő intézkedésben való részvételének megszüntetése nyomán szükségszerűen és elkerülhetetlenül felmerülő közvetlen pénzügyi következményeket.

(4) Ez a cikk nem sérti a 4. cikket.

6. cikk

(1) A 4. cikkben említett bejelentést a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó intézkedések esetén az intézkedés végső elfogadásának időpontjától számított hat hónapon belül kell benyújtani.

Ha Dánia a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó valamely intézkedés tekintetében nem tesz a 3., illetve 4. cikknek megfelelően bejelentést, az adott intézkedéssel kötelezett tagállamok és Dánia megvizsgálják, hogy milyen megfelelő intézkedéseket tegyenek.

(2) A schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozó intézkedések tekintetében a 3. cikk alapján megtett bejelentést visszavonhatatlanul a 3. cikk alapján megtett bejelentésnek kell tekinteni minden olyan további javaslat vagy kezdeményezés tekintetében, amely erre az intézkedésre épül, amennyiben a javaslat vagy kezdeményezés a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére vonatkozik.

7. cikk

Dániát nem kötelezik az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke alapján megállapított azon szabályok, amelyek a személyes adatoknak a tagállamok által, az említett szerződés harmadik része V. címének 4. vagy 5. fejezete alkalmazási körébe tartozó tevékenységek során végzett feldolgozására vonatkoznak, amennyiben Dániát nem kötelezik a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés vagy a rendőrségi együttműködés formáira vonatkozó olyan szabályok, amelyek megkívánják a 16. cikk alapján meghatározott rendelkezések betartását.

8. cikk

Ha az e jegyzőkönyvben említett esetekben a Tanács által az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján elfogadott valamely intézkedés kötelező Dániára, a Szerződések megfelelő rendelkezéseit alkalmazni kell Dániára az adott intézkedéssel kapcsolatban.

9. cikk

Abban az esetben, ha az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe alapján elfogadott valamely intézkedés Dániára nézve nem kötelező, Dánia nem viseli az intézkedésnek az intézményeknél felmerülő igazgatási költségeken kívüli pénzügyi következményeit, kivéve, ha az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően a Tanács minden tagja egyhangúlag ettől eltérően határoz.

(23.) JEGYZŐKÖNYV
A KÜLSŐ HATÁROK ÁTLÉPÉSÉT ILLETŐEN A TAGÁLLAMOK
KÜLKAPCSOLATAIRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMMEL a tagállamok azon igényére, hogy — adott esetben harmadik országokkal együttműködve — biztosítsák külső határaik eredményes ellenőrzését,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 77. cikkének 2. b) pontjában foglalt, a külső határok átlépésére vonatkozó intézkedésekről szóló rendelkezések nem érintik a tagállamok azon hatáskörét, hogy harmadik országokkal tárgyalásokat folytassanak vagy megállapodásokat kössenek, amennyiben ezek a megállapodások tiszteletben tartják az uniós jogot és az egyéb vonatkozó nemzetközi megállapodásokat.

(24.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ TAGÁLLAMAINAK
ÁLLAMPOLGÁRAI SZÁMÁRA NYÚJTOTT
MENEDÉKJOGRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MIVEL az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott jogokat, szabadságokat és elveket;

MIVEL az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (3) bekezdése szerint az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, általános elvekként az Unió jogának részét képezik;

MIVEL az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik annak biztosítására, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során az Európai Unió a jogot tiszteletben tartsa;

MIVEL az Európai Unióról szóló szerződés 49. cikke értelmében minden olyan európai országnak, amely tagként való felvételét kéri az Unióba, tiszteletben kell tartania az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkében megállapított értékeket;

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikke egy meghatározott jogok felfüggesztésére irányuló eljárást ír elő arra az esetre, ha ezeket az értékeket egy tagállam súlyosan és tartósan megsérti;

EMLÉKEZTETVE arra, hogy uniós polgárként a tagállamok minden állampolgára különleges státuszt és védelmet élvez, amelyet a tagállamoknak az Európai Unió működéséről szóló szerződés második részének rendelkezései szerint kell biztosítaniuk;

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy a Szerződések egy belső határok nélküli térséget hoznak létre, és minden uniós polgárnak biztosítják a tagállamok területén való szabad mozgás és letelepedés jogát;

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy megelőzzék a menedékjog intézményének az eredeti szándékoktól eltérő célokra történő felhasználását;

MIVEL ez a jegyzőkönyv tiszteletben tartja a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28 -ai genfi egyezmény rendeltetését és célkitűzéseit;

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

Tekintettel az Európai Unió tagállamai által az alapvető jogokra és szabadságokra vonatkozóan nyújtott védelem szintjére, a tagállamokat egymás vonatkozásában a menedékjogi ügyekkel összefüggő valamennyi jogi és gyakorlati célból biztonságos származási országoknak kell tekinteni. Ennek megfelelően a tagállamok valamelyikének állampolgára által benyújtott bármely menedékjog iránti kérelmet egy másik tagállam csak a következő esetben veheti figyelembe, illetve nyilváníthatja az eljárás lefolytatásához elfogadhatónak:

- a) ha az a tagállam, amelynek a kérelmező az állampolgára, az Amszterdami Szerződés hatálybalépése után az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény 15. cikkének rendelkezéseivel élve saját területén az egyezmény szerinti kötelezettségeitől eltérő intézkedéseket tesz;
 - b) ha az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikkének (1) bekezdésében említett eljárás kezdeményezésére került sor; addig, amíg a Tanács vagy – adott esetben – az Európai Tanács meghozza erre vonatkozó határozatát azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;
 - c) ha a Tanács az Európai Unióról szóló szerződés 7. cikke (1) bekezdésének megfelelően határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára, vagy ha az Európai Tanács az említett szerződés 7. cikke (2) bekezdésének megfelelően határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;
 - d) ha egy tagállam egy másik tagállam állampolgárának kérelméről egyoldalúan így határoz; ebben az esetben a Tanácsot azonnal tájékoztatni kell; a kérelmet azon vélelem alapján kell kezelni, hogy az nyilvánvalóan alaptalan, ami azonban a tagállam döntéshozatali hatáskörét — legyen szó bármilyen esetről — semmilyen módon nem érinti.
-

(25.) JEGYZŐKÖNYV
A MEGOSZTOTT HATÁSKÖRÖK GYAKORLÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

Hivatkozással az Európai Unió működéséről szóló szerződés megosztott hatáskörökről szóló 2. cikkének (2) bekezdésére, amikor az Unió egy adott területen fellép, a hatáskör e gyakorlása kizárólag azokra az elemekre terjed ki, amelyekre a szóban forgó uniós fellépés vonatkozik, és ennek megfelelően nem terjed ki a terület egészére.

(26.) JEGYZŐKÖNYV AZ ÁLTALÁNOS ÉRDEKŰ SZOLGÁLTATÁSOKRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

HANGSÜLYOZNI KIVANVA az általános érdekű szolgáltatások jelentőségét,

MEGÁLLAPODTAK a következő értelmező rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 14. cikke szerinti általános gazdasági érdekű szolgáltatásokra vonatkozó közös uniós értékek magukban foglalják különösen:

- a nemzeti, regionális és helyi hatóságok alapvető szerepét és széles mérlegelési jogkörét a tekintetben, hogy a felhasználók igényeihez a lehető legközelebb álló módon hogyan gondoskodjanak az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről;
- a különböző, általános gazdasági érdekű szolgáltatások sokféleségét, valamint a felhasználók igényei és preferenciái közötti különbségeket, amelyek földrajzi, társadalmi és kulturális különbségekből eredhetnek;
- a magas minőségi szintet, magas fokú biztonságot és megfizethetőséget, az egyenlő bánásmódot, valamint az egyetemes hozzáférés és a felhasználói jogok előmozdítását.

2. cikk

A Szerződésekben foglalt rendelkezések nem érintik a tagállamok arra vonatkozó hatáskörét, hogy általános érdekű, nem gazdasági jellegű szolgáltatások nyújtásáról, más által való ellátásáról, illetve megszervezéséről gondoskodjanak.

(27.) JEGYZŐKÖNYV
A BELSŐ PIACRÓL ÉS A VERSENYRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkében meghatározott belső piac olyan rendszert foglal magában, amely biztosítja azt, hogy a verseny ne torzuljon,

MEGÁLLAPODTAK abban, hogy,

az Unió e célból szükség esetén intézkedéseket fogad el a Szerződések rendelkezései, köztük az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikke alapján.

E jegyzőkönyvet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolják.

(28.) JEGYZŐKÖNYV

A GAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS TERÜLETI KOHÉZIÓRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikke magában foglalja a gazdasági, társadalmi és területi kohézió, valamint a tagállamok közötti szolidaritás előmozdításának célkitűzését, és hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítése szerepel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 4. cikke (2) bekezdésének c) pontjában felsorolt megosztott uniós hatáskörrel érintett területek között,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy a harmadik rész gazdasági, társadalmi és területi kohézióról szóló XVIII. címében foglalt rendelkezések összességükben biztosítják a jogi alapot a gazdasági, társadalmi és területi kohézió területén az uniós fellépés megszilárdításához és továbbfejlesztéséhez, beleértve egy új alap létrehozását,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 177. cikkének rendelkezései előírják egy kohéziós alap létrehozását,

TUDOMÁSUL VÉVE, hogy az Európai Beruházási Bank jelentős és egyre növekvő összegű kölcsönöket nyújt a szegényebb régiók számára,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy a strukturális alapokból történő forráselosztás szabályai rugalmasabbá váljanak,

TUDOMÁSUL VÉVE azt az igényt, hogy az Unió differenciált mértékben vegyen részt bizonyos országok programjaiban és projektjeiben,

TUDOMÁSUL VÉVE azt a javaslatot, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe a tagállamok viszonylagos jólétét,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK, hogy a gazdasági és társadalmi kohézió előmozdítása létfontosságú a Közösség teljes körű fejlődéséhez és tartós sikeréhez;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK azt a meggyőződésüket, hogy a strukturális alapoknak továbbra is jelentős szerepet kell játszaniuk a kohézió területén az uniós célkitűzések megvalósításában;

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTIK azt a meggyőződésüket, hogy az Európai Beruházási Banknak forrásai többségét továbbra is a gazdasági, társadalmi és területi kohézió elősegítésére kell fordítania, és kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy felülvizsgálják az Európai Beruházási Bank tőkeigényét, amint az ennek érdekében szükségessé válik;

MEGÁLLAPODNAK abban, hogy a Kohéziós Alap uniós pénzügyi hozzájárulásokat fog nyújtani a környezetvédelem és a transzeurópai hálózatok terén megvalósuló projektekhez azokban a tagállamokban, ahol az egy főre jutó GNP az uniós átlag 90 %-ánál alacsonyabb, és amelyek rendelkeznek az Európai Unió működéséről szóló szerződés 126. cikkében a gazdasági konvergenciára meghatározott feltételek teljesítésére irányuló programmal;

KINYILVÁNÍTIJÁK azt a szándékukat, hogy a strukturális alapokról szóló jelenlegi rendeletekben nem szabályozott egyes szükségletekre tekintettel nagyobb rugalmasságot tegyenek lehetővé a strukturális alapokból történő forráselosztás során;

KINYILVÁNÍTIJÁK hajlandóságukat arra, hogy differenciálttá tegyék a strukturális alapok programjaiban és projektjeiben való uniós részvétel mértékét annak érdekében, hogy elkerüljék a kevésbé virágzó tagállamokban a költségvetési kiadások túlzott mértékű megnövekedését;

ELISMERIK annak szükségességét, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohézió megvalósításában elért előrehaladást rendszeresen figyelemmel kell kísérni, továbbá kinyilvánítják hajlandóságukat arra, hogy ezzel kapcsolatban megvizsgálják minden szükséges intézkedést;

KINYILVÁNÍTIJÁK azt a szándékukat, hogy a saját források rendszerében nagyobb súllyal vegyék figyelembe az egyes tagállamok hozzájárulási képességét, és hogy megvizsgálják a saját források jelenlegi rendszerében meglévő hátrányos elemeknek a kevésbé virágzó tagállamok javára történő kiigazítását szolgáló eszközöket;

MEGÁLLAPODUNK abban, hogy ezt a jegyzőkönyvet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolják.

(29.) JEGYZŐKÖNYV
**A TAGÁLLAMOKBAN TÖRTÉNŐ KÖZCÉLÚ
MŰSORSZOLGÁLTATÁS RENDSZERÉRŐL**

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a tagállamok közcélú műsorszolgáltatási rendszere közvetlenül kapcsolódik az egyes társadalmak demokratikus, társadalmi és kulturális igényeihez és a médiapluralizmus megőrzésének követelményéhez,

MEGÁLLAPODTAK a következő értelmező rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

A Szerződések rendelkezései nem érintik a tagállamok azon a hatáskörét, hogy közszolgálati műsorszolgáltatást finanszírozzanak, amennyiben az ilyen finanszírozást a műsorszolgáltató szervezeteknek az egyes tagállamok által rájuk ruházott, meghatározott és megszervezett közszolgálati feladat ellátásához nyújtják, és amennyiben az ilyen finanszírozás az Unión belüli kereskedelmi és versenyfeltételeket nem befolyásolja a közös érdekekkel ellentétes mértékben, ugyanakkor e tekintetben a közszolgálati feladat megvalósulását is figyelembe kell venni.

(30.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ ALAPJOGI CHARTÁJÁNAK
LENGYELORSZÁGRA ÉS AZ EGYESÜLT
KIRÁLYSÁGRA TÖRTÉNŐ ALKALMAZÁSÁRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MIVEL az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkében az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában foglalt jogokat, szabadságokat és elveket,

MIVEL a Chartát szigorúan a fent említett 6. cikknek és a Charta VII. címének megfelelően kell alkalmazni,

MIVEL a fent említett 6. cikk előírja, hogy a Chartát Lengyelország és az Egyesült Királyság bíróságainak szigorúan az ugyanezen cikkben említett magyarázatoknak megfelelően kell alkalmazniuk és értelmezniük,

MIVEL a Charta jogokat és elveket egyaránt tartalmaz,

MIVEL a Charta mind polgári és politikai jellegű, mind pedig gazdasági és szociális jellegű rendelkezéseket is tartalmaz,

MIVEL a Charta újólag megerősíti az Unió által elismert jogokat, szabadságokat és elveket, és e jogokat láthatóbbá teszi, ugyanakkor nem teremt új jogokat és elveket,

EMLÉKEZTETVE Lengyelországnak és az Egyesült Királyságnak az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Unió működéséről szóló szerződés és általában az uniós jog szerinti kötelezettségeire,

TUDOMÁSUL VÉVE Lengyelország és az Egyesült Királyság azon óhaját, hogy tisztázzák a Charta alkalmazásának egyes szempontjait,

AZZAL AZ ÓHAJJAL ezért, hogy tisztázzák a Charta alkalmazását Lengyelország és az Egyesült Királyság joga és közigazgatási intézkedései tekintetében, valamint annak Lengyelországon és az Egyesült Királyságon belüli jogi érvényesíthetőségét,

MEGERŐSÍTVE, hogy az ebben a jegyzőkönyvben foglalt, a Charta különös rendelkezéseinek működésére vonatkozó hivatkozások semmiképpen nem érintik a Charta többi rendelkezésének működését,

MEGERŐSÍTVE, hogy ez a jegyzőkönyv nem érinti a Chartának a többi tagállamra való alkalmazását,

MEGERŐSÍTVE, hogy ez a jegyzőkönyv nem érinti Lengyelországnak és az Egyesült Királyságnak az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Unió működéséről szóló szerződés és általában az uniós jog szerinti kötelezettségeit,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

(1) A Charta nem terjeszti ki az Európai Unió Bíróságának, Lengyelország vagy az Egyesült Királyság bármely bíróságának vagy törvényszékének hatáskörét az annak megállapítására való lehetőségre, hogy Lengyelország vagy az Egyesült Királyság törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései, gyakorlatai vagy intézkedései nincsenek összhangban azokkal az alapvető jogokkal, szabadságokkal és elvekkel, amelyeket a Charta újólag megerősít.

(2) Így különösen, és minden kétely eloszlatására, a Charta IV. címében semmi nem keletkeztet Lengyelországra vagy az Egyesült Királyságra alkalmazható, jogilag érvényesíthető jogokat, kivéve, ha Lengyelország vagy az Egyesült Királyság ilyen jogokról nemzeti jogában rendelkezik.

2. cikk

Amennyiben a Charta valamely rendelkezése nemzeti jogszabályokra vagy gyakorlatokra hivatkozik, Lengyelországban vagy az Egyesült Királyságban kizárólag annyiban kell alkalmazni, amennyiben a benne foglalt jogokat és elveket Lengyelország vagy az Egyesült Királyság jogszabályaiban és gyakorlatában elismerik.

(31.) JEGYZŐKÖNYV
**A HOLLAND ANTILLÁKON FINOMÍTOTT
KŐOLAJTERMÉKEKNEK AZ EURÓPAI UNIÓBA
TÖRTÉNŐ BEHOZATALÁRÓL**

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy pontosítsák a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Unióba történő behozatalára vonatkozó kereskedelmi szabályozást,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Ezt a jegyzőkönyvet a 27.10, 27.11, 27.12, ex 27.13 (paraffinviasz, mikrokristályos viasz, paraffingács és préselt paraffinviasz) és 27.14 Brüsszeli Nomenklatúra szerinti vámtarifaszámú olyan kőolajtermékekre kell alkalmazni, amelyeket a tagállamokban történő felhasználás céljából hoznak be.

2. cikk

A tagállamok kötelezettséget vállalnak arra, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek vonatkozásában megadják a Holland Antillák Unióhoz való társulásából adódó vámtarifa-kedvezményeket az e jegyzőkönyvben megállapított feltételek szerint. Ezeket a rendelkezéseket a tagállamok által alkalmazott származási szabályoktól függetlenül kell alkalmazni.

3. cikk

(1) Ha a Bizottság egy tagállam kérelmére vagy saját kezdeményezésére megállapítja, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti behozatala az Unióba tényleges nehézségeket támaszt egy vagy több tagállam piacán, akkor úgy határoz, hogy az érintett tagállamok bevezetik, megemelik, vagy újból bevezetik a behozatali vámokat, olyan mértékben és annyi időre, ahogy azt a helyzet megkívánja. Az ily módon bevezetett, megemelt vagy újra bevezetett vámtételek nem haladhatják meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételeket.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott rendelkezések valamennyi esetben alkalmazhatók, ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékek Unióba irányuló behozatala eléri az évi kétmillió tonnát.

(3) A Bizottság által az (1) és (2) bekezdés alapján hozott határozatokról — beleértve a tagállam kérelmének elutasítását is — a Tanácsot tájékoztatni kell. A Tanács bármelyik tagállam kérelmére e határozatokat saját hatáskörébe vonhatja, és bármikor módosíthatja vagy visszavonhatja.

4. cikk

(1) Ha valamely tagállam úgy ítéli meg, hogy a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti akár közvetlenül, akár egy másik tagállamon keresztül történő behozatala tényleges nehézségeket támaszt belső piacán, és azonnali intézkedésre van szükség e helyzet elhárítására, akkor saját kezdeményezésére e behozatalra vámot vethet ki, amelynek mértéke nem haladhatja meg a harmadik országokkal szemben ugyanezen termékekre alkalmazott vámtételekét. A tagállam e határozatáról értesíti a Bizottságot, amely egy hónapon belül dönt a tagállam által hozott intézkedések fenntartásáról, módosításáról vagy hatályon kívül helyezéséről. A 3. cikk (3) bekezdésének rendelkezéseit a Bizottság e határozatára alkalmazni kell.

(2) Ha a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek — a 2. cikkben meghatározott szabályozás szerinti — az Európai Unió egy vagy több tagállamába közvetlenül vagy egy másik tagállamon keresztül történő behozatala egy naptári éven keresztül meghaladja az e jegyzőkönyv mellékletében meghatározott mennyiségeket, akkor az e tagállam vagy tagállamok által az (1) bekezdés alapján az adott évre esetlegesen hozott intézkedések jogszerűnek tekintendők; a Bizottság tudomásul veszi a meghozott intézkedéseket, miután megbizonyosodott arról, hogy a rögzített mennyiségeket elérték. Ilyen esetben a többi tagállam tartózkodik attól, hogy a Tanácshoz forduljon.

5. cikk

Ha az Unió úgy dönt, hogy a kőolajtermékek bárhonnan származó behozatalára mennyiségi korlátozásokat alkalmaz, akkor e korlátozásokat e termékek Holland Antillákról származó behozatalára is alkalmazhatja. Ilyen esetben a harmadik országok számára biztosított kedvezőbb elbánást a Holland Antillák számára biztosítani kell.

6. cikk

(1) A Tanács az Európai Parlamenttel és a Bizottsággal folytatott konzultációt követően egyhangú határozattal felülvizsgálja a 2–5. cikk rendelkezéseit, amennyiben a harmadik és társult országokból származó kőolajtermékek származásának közös meghatározását fogadja el, a közös kereskedelempolitika keretében az érintett termékekre vonatkozóan határozatokat hoz, vagy közös energiapolitikát alakít ki.

(2) Az ilyen felülvizsgálat során azonban a Holland Antillák számára minden esetben ugyanolyan mértékű kedvezményt kell fenntartani megfelelő formában, legalább két és fél millió tonna mennyiségű kőolajtermékre.

(3) Az Unió e cikk (2) bekezdésében említett ugyanolyan mértékű kedvezményekre vonatkozó kötelezettségvállalásait szükség esetén meg lehet osztani az egyes országok között az e jegyzőkönyv mellékletében jelzett mennyiségek figyelembevételével.

7. cikk

E jegyzőkönyv végrehajtása érdekében a Bizottság felel azért, hogy figyelemmel kísérje a Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek a tagállamokba történő behozatalát. A tagállamok a Bizottság által ajánlott igazgatási feltételek mellett közlik a Bizottsággal a figyelemmel kísérést szolgáló valamennyi információt, amely gondoskodik annak továbbításáról.

A JEGYZŐKÖNYV MELLÉKLETE

A Holland Antillákon finomított kőolajtermékeknek az Európai Unióba történő behozataláról szóló jegyzőkönyv 4. cikke (2) bekezdésének végrehajtására a Magas Szerződő Felek úgy határoztak, hogy az Antillákról származó kőolajtermékek 2 millió tonnányi mennyisége a tagállamok között a következők szerint oszlik meg:

Németországi Szövetségi Köztársaság	625 000 tonna
Belga-Luxemburgi Gazdasági Unió	200 000 tonna
Franciaország	75 000 tonna
Olaszország	100 000 tonna
Hollandia	1 000 000 tonna

(32.) JEGYZŐKÖNYV
A DÁNIÁBAN TÖRTÉNŐ INGATLANSZERZÉSRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Dániát érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

A Szerződések rendelkezéseinek ellenére Dánia fenntarthatja a második lakóingatlan megszerzésére vonatkozó hatályos jogszabályait.

(33.) JEGYZŐKÖNYV
AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS
157. CIKKÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 157. cikkének alkalmazásában a foglalkoztatási szociális biztonsági rendszerekben nyújtott juttatások nem tekinthetők díjazásnak akkor és annyiban, amennyiben azok az 1990. május 17 -ét megelőző munkaviszony alapján járnak, kivéve az olyan munkavállalók vagy az azok jogán jogosultak esetében, akik ezen időpont előtt az irányadó nemzeti jog szerint bírósági eljárást indítottak vagy ezzel azonos hatályú igényt jelentettek be.

(34.) JEGYZŐKÖNYV
**A GRÖNLANDRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS
SZABÁLYOKRÓL**

1. cikk

1. A Grönlandról származó és a halászati termékek piacának közös szervezése alá tartozó termékeknek az Unióba történő behozatala — a közös piacszerzés szabályainak betartása mellett — mentes a vámok és az azokkal azonos hatályú díjak alól, és nem vonatkoznak rájuk a mennyiségi korlátozások, illetve az azokkal azonos hatású korlátozások, ha az Unió és a Grönlandért felelős hatóság közötti megállapodás az Unió számára kielégítő módon lehetőséget biztosít az Uniónak a grönlandi halászati övezetekhez való hozzáférésre.

2. Az ilyen termékek behozatalára vonatkozó szabályokkal kapcsolatos minden intézkedést — az ezek elfogadásával kapcsolatos intézkedéseket is beleértve — az Európai Unió működéséről szóló szerződés 43. cikkében meghatározott eljárásnak megfelelően kell elfogadni.

(35.) JEGYZŐKÖNYV
ÍRORSZÁG ALKOTMÁNYÁNAK 40.3.3. CIKKÉRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésben, amelyet az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

A Szerződések vagy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés, illetve az ezeket a szerződéseket módosító vagy kiegészítő további szerződések vagy okmányok rendelkezései nem érintik Írország alkotmánya 40.3.3. cikkének Írországbán történő alkalmazását.

(36.) JEGYZŐKÖNYV AZ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEKRŐL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt alkalmazandó Szerződések intézményi rendelkezései és az említett szerződésben előírt rendelkezések közötti átmenet megszervezése érdekében átmeneti rendelkezéseket szükséges megállapítani,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez, az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolnak:

1. cikk

Ebben a jegyzőkönyvben a „Szerződések” kifejezés az Európai Unióról szóló szerződésre, az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződésre utal.

I. CÍM

AZ EURÓPAI PARLAMENTRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

2. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban az Európai Tanács – a 2009-es európai parlamenti választásokat megelőzően kellő időben – határozatot fogad el, amelyben meghatározza az Európai Parlament összetételét.

Az Európai Parlament 2004–2009-es megbízási időszakának végéig az európai parlamenti képviselői helyek összetétele és száma a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjában hatályban lévővel megegyező.

II. CÍM

A MINŐSÍTETT TÖBBSÉGRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

3. cikk

(1) Az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésével összhangban az említett bekezdésben foglalt rendelkezések, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikkének (2) bekezdésében foglalt rendelkezések, amelyek az Európai Tanácsban és a Tanácsban a minősített többség meghatározására vonatkoznak, 2014. november 1-jén lépnek hatályba.

(2) 2014. november 1. és 2017. március 31. között, amennyiben egy jogi aktust minősített többséggel kell elfogadni, a Tanács bármely tagja kérheti, hogy a jogi aktust a (3) bekezdésben meghatározott minősített többséggel fogadják el. Ebben az esetben a (3) és (4) bekezdést kell alkalmazni.

(3) A következő rendelkezések – az Európai Unió működéséről szóló szerződés 235. cikke (1) bekezdése második albekezdésének sérelme nélkül – 2014. október 31-ig hatályban maradnak:

Amennyiben az Európai Tanács, illetve a Tanács eljárásához minősített többség szükséges, tagjaik szavazatait a következőképpen kell súlyozni:

Belgium	12	Luxemburg	4
Bulgária	10	Magyarország	12
Cseh Köztársaság	12	Málta	3
Dánia	7	Hollandia	13
Németország	29	Ausztria	10
Észtország	4	Lengyelország	27
Írország	7	Portugália	12
Görögország	12	Románia	14
Spanyolország	27	Szlovénia	4
Franciaország	29	Szlovákia	7
Olaszország	29	Finnország	7
Ciprus	4	Svédország	10
Lettország	4	Egyesült Királyság	29
Litvánia	7		

A jogi aktusok elfogadásához a tagok többsége által leadott legalább 255 igen szavazat szükséges, ha azokat a Szerződések értelmében a Bizottság javaslata alapján kell elfogadni. Egyéb esetekben a jogi aktusok elfogadásához legalább a tagok kétharmada által leadott, legalább 255 igen szavazat szükséges.

Ha az Európai Tanács vagy a Tanács valamely jogi aktusát minősített többséggel kell elfogadni, az Európai Tanács, illetve a Tanács bármely tagja kérheti annak megvizsgálását, hogy a minősített többséget adó tagállamok képviselik-e az Unió népességének legalább 62 %-át. Amennyiben ez a feltétel nem teljesül, a jogi aktus nem kerül elfogadásra.

(4) 2014. október 31-ig azokban az esetekben, amikor a Szerződések értelmében a Tanácsnak nem az összes tagja vesz részt a szavazásban, nevezetesen az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikkének (3) bekezdésével összhangban meghatározott minősített többségre történő hivatkozás esetén, a minősített többséget a súlyozott szavazatok ugyanolyan arányában, és a Tanács tagjainak ugyanolyan arányában, valamint adott esetben a tagállamok népességének ugyanolyan százalékában kell meghatározni, mint ahogyan azt az e cikk (3) bekezdése meghatározza.

III. CÍM

A TANÁCS FORMÁCIÓIRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

4. cikk

Az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (6) bekezdésének első albekezdésében említett határozat hatálybalépéséig a Tanács ülései az említett bekezdés második és harmadik albekezdésében említett formációban, valamint az Általános Ügyek Tanácsának egyszerű többséggel hozott határozatával megállapított listán szereplő más formációkban folynak.

IV. CÍM

A BIZOTTSÁGRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK, BELEÉRTVE AZ UNIÓ KÜLÜGYI ÉS BIZTONSÁGPOLITIKAI FŐKÉPVISELŐJÉT IS

5. cikk

A Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjában hivatalban lévő bizottsági tagok hivatali idejüket végig kitöltik. Az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője kinevezésének napján azonban a főképviselővel azonos állampolgárságú bizottsági tag megbízatása megszűnik.

V. CÍM

A TANÁCS FŐTITKÁRÁRA/A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKA FŐKÉPVISELŐJÉRE ÉS A TANÁCS FŐTITKÁRHELYETTESÉRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

6. cikk

A Tanács főtitkárának/a közös kül- és biztonságpolitika főképviselőjének és a Tanács főtitkárhelyettesének megbízatása a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjában megszűnik. A Tanács az Európai Unió működéséről szóló szerződés 240. cikkének (2) bekezdésével összhangban kinevezi a főtitkárt.

VI. CÍM

A TANÁCSADÓ SZERVEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

7. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 301. cikkében említett határozat hatálybalépéséig a Gazdasági és Szociális Bizottság tagjainak megoszlása a következő:

Belgium	12	Spanyolország	21
Bulgária	12	Franciaország	24
Cseh Köztársaság	12	Olaszország	24
Dánia	9	Ciprus	6
Németország	24	Lettország	7
Észtország	7	Litvánia	9
Írország	9	Luxemburg	6
Görögország	12	Magyarország	12

Málta	5	Szlovénia	7
Hollandia	12	Szlovákia	9
Ausztria	12	Finnország	9
Lengyelország	21	Svédország	12
Portugália	12	Egyesült Királyság	24
Románia	15		

8. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 305. cikkében említett határozat hatálybalépéséig a Régiók Bizottsága tagjainak megoszlása a következő:

Belgium	12	Magyarország	12
Bulgária	12	Málta	5
Cseh Köztársaság	12	Hollandia	12
Dánia	9	Ausztria	12
Németország	24	Lengyelország	21
Észtország	7	Portugália	12
Írország	9	Románia	15
Görögország	12	Szlovénia	7
Spanyolország	21	Szlovákia	9
Franciaország	24	Finnország	9
Olaszország	24	Svédország	12
Ciprus	6	Egyesült Királyság	24
Lettország	7		
Litvánia	9		
Luxemburg	6		

VII. CÍM

AZ EURÓPAI UNIÓRÓL SZÓLÓ SZERZŐDÉS V. ÉS VI. CÍME ALAPJÁN A LISSZABONI SZERZŐDÉS HATÁLYBALÉPÉSE ELŐTT ELFOGADOTT JOGI AKTUSOKRA VONATKOZÓ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

9. cikk

Az uniós intézmények, szervek és hivatalok által az Európai Unióról szóló szerződés alapján a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok joghatása mindaddig fennmarad, amíg azokat a Szerződések alapján hatályon kívül nem helyezik, semmisnek nem nyilvánítják, vagy nem módosítják. Ugyanez vonatkozik a tagállamok között az Európai Unióról szóló szerződés alapján megkötött megállapodásokra.

10. cikk

(1) Átmeneti intézkedésként a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés területén a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt elfogadott jogi aktusok tekintetében az intézmények az említett szerződés hatálybalépésének időpontjában a következő hatáskörrel fognak

rendelkezni: a Bizottságnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés 258. cikke szerinti hatáskörei nem alkalmazhatók, az Európai Unióról szóló szerződésnek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépése előtt hatályos változata VI. címében az Európai Unió Bíróságára ruházott hatáskörök pedig változatlanok maradnak abban az esetben is, ha azok elfogadására az Európai Unióról szóló szerződés korábbi 35. cikke (2) bekezdésének értelmében került sor.

(2) Az (1) bekezdésben említett jogi aktusok módosítása azt vonja maga után, hogy az (1) bekezdésben említett intézményeknek a Szerződésekben meghatározott hatásköreit a módosított jogi aktus tekintetében az azzal érintett tagállamokra alkalmazni kell.

(3) Az (1) bekezdésben foglalt átmeneti intézkedés a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő öt év elteltével mindenképpen hatályát veszti.

(4) Az Egyesült Királyság a (3) bekezdésben említett átmeneti időszak lejártá előtt legkésőbb hat hónappal bejelentheti a Tanácsnak, hogy az (1) bekezdésben említett jogi aktusok tekintetében nem fogadja el az (1) bekezdésben említett intézményeknek a Szerződésekben meghatározott hatásköreit. Amennyiben az Egyesült Királyság ilyen bejelentést tesz, a (3) bekezdésben említett átmeneti időszak lejártától kezdődően az (1) bekezdésben említett jogi aktusoknak az Egyesült Királyság tekintetében való alkalmazása megszűnik. Ez az albekezdés nem alkalmazandó azon módosított jogi aktusok vonatkozásában, amelyeket a (2) bekezdés értelmében alkalmazni kell az Egyesült Királyságra.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel meghatározza a szükséges átmeneti, illetve az e helyzetből következő egyéb intézkedéseket. Az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a határozatnak az elfogadásában. A Tanács tagjainak minősített többségét az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (3) bekezdése a) pontjának megfelelően kell meghatározni.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján, minősített többséggel elfogadott határozatban úgy rendelkezhet, hogy az Egyesült Királyságnak viselnie kell az említett jogi aktusok alkalmazásában való részvételének megszűnése folytán szükségszerűen és elkerülhetetlenül felmerülő közvetlen pénzügyi következményeket.

(5) Az Egyesült Királyság ezt követően bármikor bejelentheti a Tanácsnak, hogy részt kíván venni azon jogi aktusok alkalmazásában, amelyeknek az alkalmazása rá nézve a (4) bekezdés első albekezdése értelmében megszűnt. Ebben az esetben a konkrét esettől függően az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv, illetve az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni. Az intézmények hatáskörei ezen jogi aktusok vonatkozásában megegyeznek a Szerződésekben meghatározott hatáskörökkel. Az Unió intézményei és az Egyesült Királyság a megfelelő jegyzőkönyv szerint eljárva arra kell törekedniük, hogy a lehető legnagyobb mértékben helyreállítsák az Egyesült Királyságnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség terén elért uniós vívmányok alkalmazásában való részvételét úgy, hogy az komolyabban ne hátráltassa az említett vívmányok különböző elemeinek gyakorlati érvényesülését, és tiszteletben tartsa azok összhangját.

(37.) JEGYZŐKÖNYV
**AZ ESZAK-SZERZŐDÉS LEJÁRTÁNAK PÉNZÜGYI
KÖVETKEZMÉNYEIRŐL ÉS A SZÉN- ÉS ACÉLIPARI
KUTATÁSI ALAPRÓL**

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK

EMLÉKEZTETVE arra, hogy 2002. július 24-ével az Európai Szén- és Acélközösség 2002. július 23-ai állapot szerinti teljes aktív és passzív vagyona az Európai Közösségre szállt,

FIGYELEMBE VÉVE azt a kívánalmat, hogy ezt a vagyont a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatásokra használják fel, és hogy ezért e téren bizonyos különleges szabályok megállapítására van szükség,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai működéséről szóló szerződéshez csatolnak:

1. cikk

(1) Ezen aktív és passzív vagyonelemeknek az ESZAK 2002. július 23-ai mérlege szerinti nettó értékét, figyelembe véve a felszámolási eljárás eredményeként előálló bármilyen növekményt vagy csökkenést is, a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott kutatások céljára szánt vagyonnak kell tekinteni „ESZAK felszámolás alatt” megjelöléssel. A felszámolási eljárás befejezését követően e vagyon a „Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyona” megjelölést viseli.

(2) A „Szén- és Acélipari Kutatási Alap”-ként megjelölt vagyonból származó jövedelem e jegyzőkönyv és az ez alapján elfogadott jogi aktusok rendelkezéseivel összhangban kizárólag a szén- és acéliparhoz kapcsolódó ágazatokban folytatott, a kutatási keretprogramon kívüli kutatások céljára használható fel.

2. cikk

A Tanács az Európai Parlament egyetértését követően különleges jogalkotási eljárás keretében határozattal elfogadja az e jegyzőkönyv végrehajtásához szükséges valamennyi rendelkezést, beleértve a lényeges alapelveket.

A Tanács a Bizottság javaslata alapján és az Európai Parlamenttel folytatott konzultációt követően elfogadja a Szén- és Acélipari Kutatási Alap vagyonának kezelésére vonatkozó többéves pénzügyi iránymutatásokat, illetve a Szén- és Acélipari Kutatási Alap kutatási programjára vonatkozó technikai iránymutatásokat megállapító intézkedéseket.

3. cikk

Ha e jegyzőkönyv vagy az ennek alapján elfogadott jogi aktusok eltérően nem rendelkeznek, a Szerződések rendelkezéseit kell alkalmazni.

MELLÉKLETEK

I. MELLÉKLET

AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS 38. CIKKÉBEN
HIVATKOZOTT LISTA

— 1 — A brüsszeli nómenkla- túrában szereplő vámtarifaszám	— 2 — A termékek leírása
1. Árucsoport	Élő állatok
2. Árucsoport	Hús és élelmezési célra alkalmas vágási melléktermékek
3. Árucsoport	Halak, rákfélék és puhatestűek
4. Árucsoport	Tejtermékek; madártojások; természetes méz
5. Árucsoport	
05.04	Állati belső részek, hólyag és gyomor (kivéve a halakét), egészben vagy darabokban
05.15	Máshová nem sorolt vagy máshol nem említett állati termék; az 1. Árucsoport vagy a 3. Árucsoport szerinti, emberi fogyasztásra nem alkalmas élettelen állat
6. Árucsoport	Élő fák és egyéb növények; gumók, gyökerek és hasonló; vágott virágok és díszítő lomboszat
7. Árucsoport	Élelmezési célra alkalmas zöldségek, gyökerek és gumós gyökerek
8. Árucsoport	Élelmezési célra alkalmas gyümölcs és dió; citrus- és dinnyefélék héja
9. Árucsoport	Kávész, tea és fűszerek, a matétea (09.03 vtsz.) kivételével
10. Árucsoport	Gabonafélék
11. Árucsoport	Malomipari termékek; maláta és keményítő; sikk; inulin
12. Árucsoport	Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök; különféle magvak és gyümölcsök; ipari és gyógynövények; szalma és takarmány
13. Árucsoport	
ex 13.03	Pektin
15. Árucsoport	
15.01	Sertészsír és egyéb kiolvasztott sertészsíradék; kiolvasztott baromfiszíradék
15.02	Kiolvasztatlan szarvasmarhafaggyú, juh- vagy kecskefaggyú; ezen zsíradékokból előállított faggyú (beleértve az első lét („premier jus”))
15.03	Sertészsírsztearin, oleosztearin és faggyúsztearin; sertészsírolaj, oleoolaj és faggyúolaj, nem emulgeálva, keverve vagy bármilyen más módon elkészítve
15.04	Halból és tengeri emlősből nyert zsír és olaj, finomítva is
15.07	Folyékony vagy szilárd stabilizált növényi olajok, nyersen, finomítva vagy tisztítva
15.12	Állati vagy növényi zsírok és olajok hidrogénezve, finomítva is, de tovább nem elkészítve

— 1 — A brüsszeli nómenkla- túrában szereplő vámtarifaszám	— 2 — A termékek leírása
15.13	Margarin, mesterséges zsiradék és más étkezési célra alkalmas feldolgozott zsiradék
15.17	Zsíros anyagok, illetve állati vagy növényi viaszok feldolgozási maradékai
16. Árucsoport	Húsból, halból, rákfélékből vagy puhatestűekből készült termékek
17. Árucsoport	
17.01	Répacukor és nádcukor szilárd állapotban
17.02	Egyéb cukor; cukorszirup; műméz (természetes mézzel keverve is); karamell
17.03	Melasz, fehérítve is
17.05 (*)	Ízesített vagy színezett cukor, szirup és melasz, a bármilyen arányban hozzáadott cukrot tartalmazó gyümölcslevek kivételével
18. Árucsoport	
18.01	Kakaóbab egészben vagy törve, nyersen vagy pörköltve
18.02	Kakaóhéj, -hártya, -bőr és kakaóhulladék
20. Árucsoport	Zöldségfélékből, gyümölcsből vagy más növényrészekből előállított készítmények
22. Árucsoport	
22.04	Szőlőmust, erjedésben vagy alkohol hozzáadásától eltérő módon lefojtva
22.05	Friss szőlőből készült bor; szőlőmust alkohol hozzáadásával lefojtva
22.07	Más erjesztett italok (például almabor, körtebor és mézbor)
ex 22.08 (*)	Az I. mellékletben felsorolt mezőgazdasági termékekből nyert bármilyen erősségű etil-alkohol és szesz, denaturálva is; a likőrök, egyéb szeszestalok és szeszestalok előállítására használt összetett alkoholos készítmények („koncentrált kivonatok”) kivételével
ex 22.09 (*)	
22.10 (*)	Ecet és ecetpótlók
23. Árucsoport	Az élelmiszeripar melléktermékei; elkészített állati takarmányok
24. Árucsoport	
24.01	Feldolgozatlan dohány, dohányhulladék
45. Árucsoport	
45.01	Természetes parafa, megmunkálatlan, aprított, szemcsézett vagy őrölt parafa; parafahulladék

— 1 —	— 2 —
A brüsszeli nómenklátúrában szereplő vámtarifaszám	A termékek leírása
54. Árucsoport 54.01	Len, nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; lenkóc és lenhulladék (beleértve a fosztatott rongyhulladékot is)
57. Árucsoport 57.01	Kender (Cannabis sativa), nyersen vagy megmunkálva, de nem fonva; kenderkóc és kenderhulladék (beleértve a fosztatott rongyhulladékot is)

(*) Az Európai Gazdasági Közösség Tanácsa 1959. december 18-i 7a. rendeletének 1. cikke által beillesztett tétel (HL 7, 1961.1.30., 71/61. o.).

II. MELLÉKLET

TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK AMELYEKRE AZ EURÓPAI UNIÓ MŰKÖDÉSÉRŐL SZÓLÓ SZERZŐDÉS NEGYEDIK RÉSZÉNEK RENDELKEZÉSEIT KELL ALKALMAZNI

- Grönland,
 - Új-Kaledónia és a hozzá tartozó szigetek,
 - Francia Polinézia,
 - Francia Déli és Antarktiszi Területek,
 - Wallis- és Futuna-szigetek,
 - Mayotte,
 - Saint-Pierre és Miquelon,
 - Aruba,
 - Holland Antillák:
 - Bonaire,
 - Curaçao,
 - Saba,
 - Sint Eustatius,
 - Sint Maarten,
 - Anguilla,
 - Kajmán-szigetek,
 - Falkland-szigetek,
 - Dél-Georgia és a Déli-Sandwich-szigetek,
 - Montserrat,
 - Pitcairn,
 - Szent Ilona-sziget és a hozzátartozó területek,
 - Brit antarktiszi terület,
 - Brit indiai-óceáni terület,
 - Turks- és Caicos-szigetek,
 - Brit Virgin-szigetek,
 - Bermuda.
-

A 2007. december 13-án aláírt

**LISSZABONI SZERZŐDÉST ELFOGADÓ KORÁNYKÖZI KONFERENCIA
ZÁRÓNYILATKOZATÁHOZ CSATOLT A NYILATKOZATOK**

A. A SZERZŐDÉSEK RENDELKEZÉSEIRE VONATKOZÓ NYILATKOZATOK

1. Nyilatkozat az Európai Unió Alapjogi Chartájáról

Az Európai Unió Alapjogi Chartája, amely jogilag kötelező erővel bír, megerősíti az alapvető jogokat úgy, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, és ahogyan azok a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek.

A Charta nem terjeszti ki az uniós jog alkalmazási körét az Unió hatáskörein túl, továbbá nem hoz létre új hatásköröket vagy feladatokat az Unió számára, és nem módosítja a Szerződésekben meghatározott hatásköröket és feladatokat.

2. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikkének (2) bekezdéséről

A Konferencia egyetért abban, hogy az Uniónak az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez történő csatlakozására az uniós jog sajátosságainak megőrzése mellett kell, hogy sor kerüljön. Ezzel összefüggésben a Konferencia megállapítja, hogy az Európai Unió Bírósága és az Emberi Jogok Európai Bírósága rendszeresen párbeszédet folytat egymással, amely párbeszéd az Európai Uniónak az említett egyezményhez történő csatlakozásakor megerősíthető.

3. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 8. cikkéről

Az Unió figyelemmel lesz azon kis területű országok sajátos helyzetére, amelyek közelségükből adódóan különleges kapcsolatot tartanak fenn vele.

4. Nyilatkozat az Európai Parlament összetételéről

Az Európai Parlamentben a további képviselői hely Olaszországot illeti.

5. Nyilatkozat az Európai Parlament összetételéről szóló határozattervezettel kapcsolatos európai tanácsi politikai megállapodásáról

Az Európai Tanács politikai megállapodást fog elérni az Európai Parlament javaslata alapján az Európai Parlamentnek a 2004-2009-es megbízatási időszakra vonatkozó összetételéről szóló felülvizsgált határozattervezetre vonatkozóan.

6. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 15. cikkének (5) és (6) bekezdéséről, 17. cikkének (6) és (7) bekezdéséről, valamint 18. cikkéről

Az Európai Tanács, illetve a Bizottság elnöki posztjának, illetve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselői posztjának betöltésére kijelölt személyek kiválasztása során kellő figyelmet kell fordítani az Unió, illetve a tagállamok földrajzi és demográfiai sokfélesége tiszteletben tartásának szükségességére.

7. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdéséről és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikkének (2) bekezdéséről

A Konferencia kijelenti, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének végrehajtására vonatkozó határozatot a Tanács a Lisszaboni Szerződés aláírásának időpontjában fogadja el, és a határozat az említett szerződés hatálybalépésének napján lép hatályba. A határozattervezet szövege a következő:

A Tanács határozattervezete

az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdésének és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének egyrészről 2014. november 1. és 2017. március 31. közötti, másrészről 2017. április 1-jétől kezdődő végrehajtásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

mivel:

- (1) Helyénvaló az olyan rendelkezések elfogadása, amelyek biztosítják a zavartalan átmenetet a Tanács – az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének (3) bekezdésében meghatározott, és 2014. október 31-ig továbbra is alkalmazandó – minősített többségi döntéshozatali rendszere és a 2014. november 1-jétől hatályba lépő, az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (4) bekezdésében és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésében előírt szavazási rendszer között, beleértve a 2017. március 31-ig tartó átmeneti időszak folyamán az említett jegyzőkönyv 3. cikkének (2) bekezdésében megállapított egyedi rendelkezéseket is.
- (2) Felidézendő, hogy a Tanács minden erőfeszítést megtesz a minősített többséggel meghozott határozatok demokratikus legitimációjának megerősítésére,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. szakasz

A 2014. november 1. és 2017. március 31. között alkalmazandó rendelkezések

1. cikk

Ha a 2014. november 1. és 2017. március 31. közötti időszakban a Tanácsnak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdése első albekezdésének vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szerinti blokkoló kisebbség létrejöttéhez szükséges

a) népesség legalább háromnegyedét, vagy

b) tagállamok számának legalább háromnegyedét

képviselő tagjai jelzik, hogy kifogásolják valamely aktusnak a Tanács által minősített többséggel történő elfogadását, a Tanács megvitatja a kérdést.

2. cikk

A Tanács e tárgyalások során minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy ésszerű határidőn belül és az uniós jog által meghatározott kötelező határidők sérelme nélkül kielégítő megoldást találjon a Tanácsnak az 1. cikkben említett tagjai által felvetett aggodalmakat illetően.

3. cikk

Ennek érdekében a Tanács elnöke a Bizottság segítségével és a Tanács eljárási szabályzatának tiszteletben tartásával minden olyan szükséges kezdeményezést megtesz, amely a Tanácson belüli megegyezés szélesebb alapokra helyezését segíti elő. A Tanács tagjai segítik a Tanács elnökét.

2. szakasz

A 2017. április 1-jétől alkalmazandó rendelkezések

4. cikk

Ha 2017. április 1-jétől a Tanácsnak az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikke (4) bekezdése első albekezdésének vagy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 238. cikke (2) bekezdésének alkalmazása szerinti blokkoló kisebbség létrejöttéhez szükséges

a) népesség legalább 55 %-át, vagy

b) tagállamok számának legalább 55 %-át

képviselő tagjai jelzik, hogy ellenezni kívánják valamely aktusnak a Tanács által minősített többséggel történő elfogadását, a Tanács megvitatja a kérdést.

5. cikk

A Tanács e tárgyalások során minden tőle telhetőt megtesz annak érdekében, hogy ésszerű határidőn belül és az uniós jog által meghatározott kötelező határidők sérelme nélkül kielégítő megoldást találjon a Tanácsnak a 4. cikkben említett tagjai által felvetett aggodalmakat illetően.

6. cikk

Ennek érdekében a Tanács elnöke a Bizottság segítségével és a Tanács eljárási szabályzatának tiszteletben tartásával minden olyan szükséges kezdeményezést megtesz, amely a Tanácson belüli megegyezés szélesebb alapokra helyezését segíti elő. A Tanács tagjai segítik a Tanács elnökét.

3. szakasz

A határozat hatálybalépése és alkalmazása

7. cikk

Ez a határozat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének napján lép hatályba.

8. Nyilatkozat a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésének időpontjában az Európai Tanács és a Külügyek Tanácsa elnökségével kapcsolatban meghozandó gyakorlati intézkedésekről

Amennyiben a Lisszaboni Szerződés 2009. január 1. után lépne hatályba, a Konferencia felkéri egyrészt az adott időpontban a Tanács féléves elnökségét betöltő tagállam illetékes hatóságait, másrészt az Európai Tanács elnökének megválasztott személyt és az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének kinevezett személyt, hogy – a következő féléves elnökséggel konzultálva – hozza meg azon szükséges konkrét intézkedéseket, amelyek mind anyagi, mind szervezeti szempontból lehetővé teszik az Európai Tanács és a Külügyek Tanácsa elnökségének zökkenőmentes átadását.

9. Nyilatkozat a Tanács elnökségének gyakorlásáról szóló európai tanácsi határozatra vonatkozóan az Európai Unióról szóló szerződés 16. cikkének (9) bekezdéséről

A Konferencia kijelenti, hogy a Tanácsnak a Lisszaboni Szerződés aláírásával egy időben meg kell kezdenie a Tanács elnökségének gyakorlásáról szóló határozat végrehajtásával kapcsolatos eljárásokat megállapító határozat kidolgozását, valamint az azt követő hat hónapon belül meg kell adnia politikai jóváhagyását. Az Európai Tanács határozattervezete, amelynek elfogadására az említett szerződés hatálybalépésének napján kerül sor, a következő:

Az Európai Tanács határozatának tervezete
a Tanács elnökségének gyakorlásáról

1. cikk

(1) A Tanács elnökségének feladatait, a Külügyek Tanácsa formáció kivételével, a tagállamok előre meghatározott hármas csoportokban, 18 hónapon keresztül látják el. Az említett csoportokat egy, a tagállamok egyenjogúságán alapuló rotációs rendszer szerint kell összeállítani, figyelembe véve a tagállamok különbözőségét és az Unión belüli földrajzi egyensúlyt.

(2) A csoport tagjai – a Külügyek Tanácsa formáció kivételével – valamennyi tanácsi formáció elnökségét hathónapos időszakonként, egymást váltva látják el. A csoport többi tagja közös program alapján segíti az elnökséget az összes feladata ellátásában. A csoport tagjai egymás között eltérő szabályokat is megállapíthatnak.

2. cikk

A tagállamok kormányainak képviselőiből álló Állandó Képviselők Bizottságának elnökségét az Általános Ügyek Tanácsa elnökségét ellátó tagállam egy képviselője látja el.

A Politikai és Biztonsági Bizottság elnökségét az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének egy képviselője látja el.

Ha a 4. cikkel összhangban elfogadott határozat eltérően nem rendelkezik, a különböző tanácsi formációk előkészítő szerveinek elnökségét – a Külügyek Tanácsa formáció kivételével – a csoportnak az adott formáció elnökségét ellátó tagja látja el.

3. cikk

Az Általános Ügyek Tanácsa a Bizottsággal együttműködve többéves program keretében gondoskodik a Tanács különböző formációiban folyó munka összhangjáról és folyamatosságáról. Az elnökség feladatait ellátó tagállamok a Tanács Főtitkárságának segítségével hozzák a Tanács munkájának megszervezését és kielégítő működését segítő rendelkezéseket.

4. cikk

A Tanács határozatban megállapítja az e határozat alkalmazására vonatkozó intézkedéseket.

10. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy amikor a Bizottságban már nem mindegyik tagállam képviselteti magát állampolgárával, a Bizottságnak kiemelt figyelmet kell fordítania annak szükségességére, hogy a tagállamok összességével való kapcsolatában biztosítsa a teljes átláthatóságot. Ennek megfelelően a Bizottságnak valamennyi tagállammal szoros kapcsolatot kell tartania, függetlenül attól, hogy van-e olyan állampolgára, aki a Bizottság tagja, és ezzel összefüggésben különös figyelmet kell fordítania annak szükségességére, hogy valamennyi tagállammal megossza az információkat, és azokkal konzultáljon.

A Konferencia továbbá úgy ítéli meg, hogy a Bizottságnak meg kell tennie minden szükséges intézkedést annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi tagállam – ideértve azokat a tagállamokat is, amelyeknek nincs olyan állampolgára, aki a Bizottság tagja – politikai, társadalmi és gazdasági realitásait teljes mértékben figyelembe vegye. Ezen intézkedések egyikeként megfelelő eljárási szabályok elfogadása révén biztosítani kell, hogy az ilyen tagállamok álláspontját figyelembe vegyék.

11. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 17. cikkének (6) és (7) bekezdéséről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a Szerződések rendelkezéseinek megfelelően az Európai Parlament és az Európai Tanács közös felelősséggel tartozik az Európai Bizottság elnökének megválasztásához vezető folyamat zavartalan lebonyolításáért. Ezért az Európai Parlament és az Európai Tanács képviselői az Európai Tanács határozatát megelőzően – a legmegfelelőbbnek ítélt keretek között – lefolytatják a szükséges konzultációkat. A 17. cikk (7) bekezdése első albekezdésének megfelelően a konzultációk során a Bizottság elnöki posztjára jelöltek szakmai hátterére kell összpontosítani, figyelembe véve az európai parlamenti választásokat. E konzultációk részletes szabályai az Európai Parlament és az Európai Tanács által kellő időben elfogadott közös megegyezéssel határozhatók meg.

12. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 18. cikkéről

1. A Konferencia kijelenti, hogy az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjének – akinek kinevezése a Lisszaboni Szerződés hatálybalépésekor esedékes, hivatali ideje pedig az említett szerződés hatálybalépésének időpontjában kezdődik és az azon időpontban hivatalban lévő Bizottság hivatali idejének lejártáig tart – az Európai Unióról szóló szerződés 18. cikkével és az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban történő kinevezését megelőző előkészítő munkák során megfelelő kapcsolatfelvételre kerül sor az Európai Parlamenttel.

2. A Konferencia továbbá emlékeztet arra, hogy az Unió azon külügyi és biztonságpolitikai főképviseelőjét, akinek hivatali ideje 2009 novemberében kezdődik a soron következő Bizottságával megegyező időpontban és időtartammal, az Európai Unióról szóló szerződés 17. és 18. cikkében foglalt rendelkezéseknek megfelelően kell kinevezni.

13. Nyilatkozat a közös kül- és biztonságpolitikáról

A Konferencia hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződésnek a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezései, köztük az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője hivatalának és a külügyi szolgálatnak a létrehozására vonatkozó rendelkezései nem érintik a tagállamok jelenleg fennálló, a külpolitikájuk kialakítására és folytatására vonatkozó hatáskörét, valamint a harmadik országokban és a nemzetközi szervezetekben való képviselőüket sem.

A Konferencia továbbá emlékeztet arra, hogy a közös biztonság- és védelempolitikát szabályozó rendelkezések nem sértik a tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét.

A Konferencia hangsúlyozza, hogy az Európai Uniót és tagállamait továbbra is kötelezik az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt rendelkezések, különös tekintettel a Biztonsági Tanácsnak és tagjainak a nemzetközi béke és biztonság fenntartásában vállalt elsődleges felelősségére.

14. Nyilatkozat a közös kül- és biztonságpolitikáról

Az Európai Unióról szóló szerződés 24. cikkének (1) bekezdésében említett különös szabályokon és eljárásokon túl a Konferencia hangsúlyozza, hogy a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezések, beleértve az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjével, valamint a külügyi szolgálattal kapcsolatos rendelkezéseket is, nem érintik az egyes tagállamoknak a saját külpolitikájuk, nemzeti diplomáciai szolgálatuk, harmadik országokkal fennálló kapcsolataik, valamint nemzetközi szervezetekben való részvételük kialakításával és folytatásával kapcsolatos jogalapját, feladatait és hatásköreit, beleértve a tagállamoknak az ENSZ Biztonsági Tanácsában való tagságát is.

A Konferencia megállapítja továbbá, hogy a közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó rendelkezések nem ruházzák fel a Bizottságot új hatáskörrel határozat meghozatalának kezdeményezésére vonatkozóan, és az Európai Parlament szerepét sem növelik.

A Konferencia emlékeztet arra is, hogy a közös európai biztonság- és védelempolitikát szabályozó rendelkezések nem sértik a tagállamok biztonság- és védelempolitikájának egyedi jellegét.

15. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 27. cikkéről

A Konferencia kijelenti, hogy közvetlenül a Lisszaboni Szerződés aláírását követően a Tanács főtitkára, a közös kül- és biztonságpolitika főképviselője, a Bizottság, valamint a tagállamok megkezdik az európai külügyi szolgálat létrehozásának előkészítő munkálatait.

16. Nyilatkozat az Európai Unióról szóló szerződés 55. cikke (2) bekezdéséről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy az a lehetőség, hogy a Szerződéseket lefordítsák az 55. cikk (2) bekezdésében említett nyelvekre, hozzájárul az Unió gazdag kulturális és nyelvi sokféleségének tiszteletben tartására vonatkozó, a 3. cikk (3) bekezdésének negyedik albekezdésében megállapított célkitűzés megvalósításához. Ebben az összefüggésben a Konferencia megerősíti az Unió elkötelezettségét Európa kulturális sokfélesége iránt, illetve azt, hogy az Unió továbbra is különös figyelmet szentel ezeknek és más nyelveknek.

A Konferencia javasolja, hogy azok a tagállamok, amelyek igénybe kívánják venni az 55. cikk (2) bekezdésében foglalt lehetőséget, a Lisszaboni Szerződés aláírásától számított hat hónapon belül közöljék a Tanáccsal, hogy a Szerződéseket mely nyelvre vagy nyelvekre fogják lefordítani.

17. Nyilatkozat az uniós jog elsőbbségéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Bírósága állandó ítélkezési gyakorlatának megfelelően a Szerződések és a Szerződések alapján az Unió által elfogadott jogi aktusok az említett ítélkezési gyakorlat által megállapított feltételek szerint a tagállamok jogával szemben elsőbbséget élveznek.

A Konferencia továbbá úgy határozott, hogy a Tanács Jogi Szolgálatának az európai uniós jog elsőbbségéről szóló, a 11197/07 (JUR 260) dokumentumban foglalt véleményét csatolja e záróokmányhoz:

„A Tanács Jogi Szolgálatának
2007. június 22-i véleménye

A Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik, hogy a közösségi jog elsőbbsége a közösségi jog egyik alapelve. A Bíróság szerint ez az elv az Európai Közösség sajátos természetéből fakad. E megszilárdult ítélkezési gyakorlat első ítélete (a 6/64. sz. Costa kontra ENEL ügyben hozott 1964. július 15-i ítélet ⁽¹⁾) meghozatalának idején a Szerződésben nem volt említés az elsőbbségre vonatkozóan. Ma ugyanez a helyzet. Az a tény, hogy az elsőbbség elvét a jövőbeli szerződés sem fogja tartalmazni, semmiképpen sem változtat az elv meglétén és a Bíróság meglévő ítélkezési gyakorlatán.

⁽¹⁾ »Mindezekből az következik, hogy a Szerződésből eredő és ezáltal önálló jogforrásból származó joggal szemben – annak eredeti, sajátos természetéből adódóan – bírói úton nem érvényesíthető semmiféle nemzeti szabály anélkül, hogy e jog el ne veszítené közösségi jellegét, és anélkül, hogy ez magának a Közösségnek a jogi alapjait meg ne kérdőjelezné.»

18. Nyilatkozat a hatáskörök elhatárolásáról

A Konferencia hangsúlyozza, hogy az Európai Unióról szóló szerződésben és az Európai Unió működéséről szóló szerződésben előírtak szerinti, az Unió és tagállamok közötti hatáskörmegosztás rendszerével összhangban minden olyan hatáskör, amelyet a Szerződések nem ruháztak át az Unióra, a tagállamoknál marad.

Ha egy meghatározott területen a Szerződések a tagállamokkal megosztott hatáskört ruháznak az Unióra, a tagállamok e hatáskörüket csak olyan mértékben gyakorolhatják, amilyen mértékben az Unió hatáskörét nem gyakorolta, vagy úgy határozott, hogy lemond hatáskörének gyakorlásáról. Ez utóbbi abban az esetben áll fenn, ha a megfelelő uniós intézmények egy jogalkotási aktus hatályon kívül helyezéséről határoznak, különösen a szubszidiaritás és az arányosság elve állandó betartásának megfelelőbb biztosítása érdekében. A Tanács – egy vagy több tagjának (a tagállamok képviselőinek) kezdeményezésére, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 241. cikkével összhangban – felkérheti a Bizottságot, hogy nyújtson be javaslatot valamely jogalkotási aktus hatályon kívül helyezésére. A Konferencia üdvözli, hogy a Bizottság kijelenti, hogy kiemelt figyelmet szentel az ilyen kéréseknek.

Hasonlóan, a tagállamok kormányainak a kormányközi konferencián ülésező képviselői az Európai Unióról szóló szerződés 48. cikkének (2)–(5) bekezdésében meghatározott rendes felülvizsgálati eljárással összhangban az Unió alapját képező szerződések módosításáról, így az említett szerződések által az Unióra átruházott hatáskörök kiterjesztéséről vagy szűkítéséről is határozhatnak.

19. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 8. cikkéről

A Konferencia egyetért abban, hogy az Unió a nők és a férfiak közötti egyenlőtlenségek kiküszöbölésére irányuló általános erőfeszítései során különböző politikáiban törekszik a házasságon belüli erőszak valamennyi formájának leküzdésére. A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek e bűncselekmények megelőzése és megbüntetése, valamint az áldozatok támogatása és védelme érdekében.

20. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikkéről

A Konferencia kijelenti, hogy minden olyan esetben, amikor a 16. cikk alapján elfogadandó, a személyes adatok védelmére vonatkozó rendelkezéseknek a nemzetbiztonságot közvetlenül érintő vonatkozásuk van, a kérdés sajátos jellegére kellő figyelmet kell fordítani. A Konferencia emlékeztet arra, hogy a jelenleg alkalmazandó jogi szabályozás (lásd különösen a 95/46/EK irányelvet) különleges eltérésekről rendelkezik e tekintetben.

21. Nyilatkozat a személyes adatok védelméről a büntetőügyekben folytatott igazságügyi, valamint a rendőrségi együttműködés területén

A Konferencia elismeri, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 16. cikke alapján a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés és a rendőrségi együttműködés területén – e területek sajátos természetéből adódóan – a személyes adatok védelmére és az ilyen adatok szabad áramlására vonatkozó különleges szabályok válhatnak szükségessé.

22. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 48. és 79. cikkéről

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy amennyiben egy, a 48. cikk (2) bekezdésén alapuló jogalkotási aktus-tervezet a 79. cikk második bekezdésében megállapítottak szerint egy tagállam szociális biztonsági rendszerének lényeges vonatkozásait érintené – beleértve annak alkalmazási körét, költségét vagy finanszírozási rendszerét –, vagy befolyásolná e rendszer pénzügyi egyensúlyát, e tagállam érdekeit megfelelőképpen figyelembe kell venni.

23. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 48. cikkének második bekezdéséről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy ebben az esetben az Európai Unióról szóló szerződés 15. cikkének (4) bekezdésével összhangban az Európai Tanács konszenzussal dönt.

24. Nyilatkozat az Európai Unió jogi személyiségéről

A Konferencia megerősíti, hogy az a tény, hogy az Európai Unió jogi személyiséggel bír, semmilyen módon nem jogosítja fel az Uniót arra, hogy a tagállamok által a Szerződésekben ráruházott hatáskörökön kívül jogot alkosson vagy intézkedéseket tegyen.

25. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 75. és 215. cikkéről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy az alapvető jogok és szabadságok tisztelete magában foglalja különösen azt, hogy az érintett magánszemélyek vagy más jogalanyok tisztességes eljáráshoz való jogának védelmére és tiszteletben tartására kellő figyelmet kell fordítani. E célból és annak érdekében, hogy a valamely magánszemélyt vagy más jogalanyt korlátozó intézkedésnek kitévő bármely határozat teljes körű bírói felülvizsgálatát biztosítsák, az ilyen határozatoknak világos és pontosan meghatározott követelményeken kell alapulniuk. Ezeknek a követelményeknek minden esetben a korlátozó intézkedés sajátosságaihoz kell igazodniuk.

26. Nyilatkozat valamely tagállamnak az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címén alapuló intézkedésen való kívülmaradásáról

A Konferencia kijelenti, hogy amennyiben valamely tagállam úgy határoz, hogy nem vesz részt az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címén alapuló valamely intézkedésben, a Tanács alapos vitát folytat az érintett tagállamnak az intézkedésen kívül maradásából eredő lehetséges hatásokról és következményekről.

Továbbá bármely tagállam felkérheti a Bizottságot, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 116. cikke alapján vizsgálja meg a helyzetet.

A fenti bekezdések nem sértik a tagállamok azon jogát, hogy e kérdéssel kapcsolatban az Európai Tanácshoz forduljanak.

**27. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 85. cikke
(1) bekezdésének második albekezdéséről**

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 85. cikke (1) bekezdésének második albekezdésében említett rendeleteknek figyelembe kell venniük a nyomozások megindítására vonatkozó nemzeti szabályokat és gyakorlatot.

**28. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
98. cikkéről**

A Konferencia megállapítja, hogy a 98. cikk rendelkezéseit a jelenlegi gyakorlatnak megfelelően kell alkalmazni. Az „[azok az] intézkedések, [amelyekre] olyan gazdasági hátrányok ellensúlyozása érdekében van szükség, amelyeket Németország felosztása okozott a Szövetségi Köztársaság e felosztás által érintett egyes területeinek gazdaságában” kifejezést az Európai Unió Bírósága fennálló ítélkezési gyakorlatának megfelelően kell értelmezni.

**29. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikke
(2) bekezdésének c) pontjáról**

A Konferencia megállapítja, hogy a 107. cikk (2) bekezdésének c) pontját a Németországi Szövetségi Köztársaság Németország korábbi felosztása által érintett egyes területei gazdaságának nyújtott támogatásra vonatkozó rendelkezések alkalmazhatósága tekintetében az Európai Unió Bírósága ítélkezési gyakorlatának megfelelően kell értelmezni.

**30. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
126. cikkéről**

A 126. cikk tekintetében a Konferencia megerősíti, hogy a növekedési potenciál erősítése és a rendezett költségvetési helyzet biztosítása az Unió és a tagállamok gazdasági és fiskális politikájának két pillére. A Stabilitási és Növekedési Paktum e célok megvalósításának fontos eszköze.

A Konferencia ismét megerősíti elkötelezettségét a tagállamok költségvetési politikája összehangolásának keretétől szolgáló Stabilitási és Növekedési Paktumra vonatkozó rendelkezések mellett.

A Konferencia megerősíti, hogy a kötelezettségvállalások végrehajtása, valamint a tagállamok közötti egyenlő bánásmód legjobb biztosítója a szabályokon alapuló rendszer.

Ennek keretében a Konferencia ismét megerősíti továbbá elkötelezettségét a lisszaboni stratégia céljai – a munkahelyteremtés, a strukturális reformok és a társadalmi kohézió – mellett.

Az Unió célja kiegyensúlyozott gazdasági növekedés és árstabilitás elérése. A gazdasági és költségvetési politikáknak ezért a gazdasági reform, az innováció, a versenyképesség, valamint a gyenge gazdasági növekedés idején a magánbefektetés és a fogyasztás erősítése terén megfelelő prioritásokat kell meghatározniuk. Ezt mind a nemzeti, mind az uniós szintű költségvetési döntések irányvonalának

tükröznie kell, különösen a költségvetési bevételek és kiadások szerkezetének átalakításában, egyúttal tiszteletben tartva a Szerződés és a Stabilitási és Növekedési Paktum értelmében vett költségvetési fegyelem követelményét.

A költségvetési és gazdasági kihívások, amelyekkel a tagállamoknak szembe kell nézniük, kiemeli a gazdasági ciklus egészén át tartó hatékony és eredményes költségvetési politika fontosságát.

A Konferencia egyetért abban, hogy a tagállamoknak a gazdasági fellendülés időszakait aktívan ki kell használniuk államháztartásuk megerősítése, valamint költségvetési helyzetük javítása érdekében. A cél egy olyan költségvetési többlet fokozatos elérése a kedvező időszakok során, amely segít megbirkózni a gazdasági recesszióval, s így hozzájárul az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságához.

A tagállamok bizakodva várják a Stabilitási és Növekedési Paktum végrehajtásának megerősítésére és tisztázására vonatkozó lehetséges bizottsági javaslatokat és a tagállamok további hozzájárulásait. A tagállamok minden, a gazdaságaik növekedési potenciáljának erősítéséhez szükséges intézkedést megfognak tenni. A gazdaságpolitika összehangolásának fokozása segíthet e cél elérésében. E nyilatkozat nem befolyásolja a Stabilitási és Növekedési Paktummal kapcsolatos jövőbeli tárgyalásokat.

31. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 156. cikkéről

A Konferencia megerősíti, hogy a 156. cikkben megfogalmazott politikák alapvetően a tagállamok hatáskörébe tartoznak. Az e cikkel összhangban uniós szinten bevezetésre kerülő ösztönző és összehangoló intézkedések kiegészítő jellegűek. Céljuk nem a tagállamok különböző rendszereinek harmonizálása, hanem a tagállamok közötti együttműködés elősegítése. Az intézkedések nem érintik az egyes tagállamokban a szociális partnerek felelősségére vonatkozó meglévő biztosítékokat és szokásokat.

E nyilatkozat nem érinti a Szerződés azon rendelkezéseit, amelyek hatáskört ruháznak az Unióra, ideértve a szociális kérdéseket is.

32. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 168. cikke (4) bekezdésének c) pontjáról

A Konferencia kijelenti, hogy a 168. cikk (4) bekezdése c) pontjának alkalmazásában elfogadott intézkedéseknek tiszteletben kell tartaniuk a biztonsággal kapcsolatos közös kihívásokat és szigorú minőségi és biztonsági előírások megállapítását kell célul kitűzniük abban az esetben, ha a belső piacot érintő nemzeti előírásokkal az emberi egészség magas szintű védelme másként nem lenne elérhető.

**33. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
174. cikkéről**

A Konferencia úgy ítéli meg, hogy a 174. cikkben említett szigeti területek – a szükséges feltételeknek való megfelelésük esetén – teljes szigetállamokat is magukban foglalhatnak.

**34. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
179. cikkéről**

A Konferencia egyetért abban, hogy az Unió a kutatás és a technológiafejlesztés területére vonatkozó tevékenysége során megfelelően tiszteletben tartja a tagállamok kutatáspolitikáinak alapvető irányait és választásait.

**35. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
194. cikkéről**

A Konferencia úgy véli, hogy a 194. cikk nem befolyásolja a tagállamok azon jogát, hogy – a 347. cikkben megállapított feltételek szerint – energiaellátásuk biztosítása érdekében megtegyék a szükséges intézkedéseket.

**36. Nyilatkozat a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén
alapuló térségre vonatkozó nemzetközi megállapodások tagállamok általi
megtárgyalásával és megkötésével kapcsolatosan az Európai Unió
működéséről szóló szerződés 218. cikkéről**

A Konferencia megerősíti, hogy a tagállamok a harmadik rész V. címének 3., 4., és 5. fejezetében meghatározott területeken harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel megállapodásokról tárgyalhatnak, illetve ilyen megállapodásokat köthetnek, amennyiben ezen megállapodások összhangban vannak az uniós joggal.

**37. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
222. cikkéről**

Azon intézkedések sérelme nélkül, amelyeket az Unió abból a célból fogad el, hogy eleget tegyen a terrortámadás, illetve természeti vagy ember okozta katasztrófa áldozatává vált tagállammal szembeni szolidaritási kötelezettségének, a 222. cikk egyetlen rendelkezése sem érintheti egy másik tagállam azon jogát, hogy a fenti tagállamra irányuló szolidaritási kötelezettségének eleget téve megválassza a kötelezettség teljesítésének leghatékonyabb módját.

38. Nyilatkozat a Bíróság főtanácsnokainak számával összefüggésben az Európai Unió működéséről szóló szerződés 252. cikkéről

A Konferencia kijelenti, hogy amennyiben az Európai Unió működéséről szóló szerződés 252. cikkének első albekezdésével összhangban a Bíróság kéri, hogy a főtanácsnokok számát hárommal növeljék (nyolcra tizenegyre), a Tanács egyhangúlag eljárva ehhez egyetértését adja.

A Konferencia megállapodik arról, hogy ebben az esetben Lengyelország – az Egyesült Királysághoz, Franciaországhoz, Németországhoz, Olaszországhoz és Spanyolországhoz hasonlóan – állandó főtanácsnokkal rendelkezik majd, és nem vesz részt többé a rotációs rendszerben, a meglévő rotációs rendszerben pedig három helyett öt főtanácsnok vesz majd részt.

39. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 290. cikkéről

A Konferencia tudomásul veszi a Bizottság azon szándékát, hogy a kialakult gyakorlatnak megfelelően továbbra is konzultálni kíván a tagállamok által kinevezett szakértőkkel a pénzügyi szolgáltatások területére vonatkozó, átruházott hatáskörben alkotandó jogi aktusok tervezetéről.

40. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 329. cikkéről

A Konferencia kijelenti, hogy a tagállamok a megerősített együttműködés létrehozására irányuló kérelmük benyújtásakor megjelölhetik, hogy már abban a szakaszban alkalmazni kívánják-e a minősített többségi szavazás kiterjesztéséről, illetve a rendes jogalkotási eljárás igénybevételeéről rendelkező 333. cikket.

41. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkéről

A Konferencia kijelenti, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkének (1) bekezdésében az Unió célkitűzéseire történő utalás az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (2) és (3) bekezdésében meghatározott célkitűzésekre, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés ötödik része szerinti külső tevékenységével összefüggésben az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (5) bekezdésében foglalt célkitűzésekre vonatkozik. Ennélfogva kizárt, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikkén alapuló bármely tevékenység kizárólag az Európai Unióról szóló szerződés 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított célkitűzések megvalósítását célozza. Ezzel összefüggésben a Konferencia megjegyzi, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 31. cikkének (1) bekezdésével összhangban a közös kül- és biztonságpolitika területén nem fogadhatók el jogalkotási aktusok.

**42. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés
352. cikkéről**

A Konferencia hangsúlyozza, hogy az Európai Unió Bíróságának állandó ítélkezési gyakorlatával összhangban, mivel az Európai Unió működéséről szóló szerződés 352. cikke a hatáskör-átruházás elvére épülő intézményi rendszer szerves része, nem szolgálhat alapként az Unió hatáskörének olyan mértékű kiszélesítéséhez, amely túlmutat a Szerződések egésze, és különösen az Unió feladatait és tevékenységeit meghatározó rendelkezések által létrehozott általános kereten. A 352. cikk semmilyen esetben sem alkalmazható olyan rendelkezések elfogadására, amelyek hatása lényegében a Szerződések módosítását eredményezné az e célt szolgáló eljárások tiszteletben tartása nélkül.

**43. Nyilatkozat az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikke
(6) bekezdéséről**

A Magas Szerződő Felek egyetértenek abban, hogy amint a francia hatóságok arról értesítik az Európai Tanácsot és a Bizottságot, hogy a sziget belső jogállásának jelenleg folyamatban lévő alakulása azt lehetővé teszi, az Európai Tanács – a 355. cikk (6) bekezdésének értelmében – határozatot fogad el Mayotte-nak az Unióval kapcsolatos jogállásának módosításáról annak érdekében, hogy ez a terület a 355. cikk (1) bekezdése és 349. cikk értelmében legkülső régiónak minősüljön.

B. A SZERZŐDÉSEKHEZ CSATOLT JEGYZŐKÖNYVEKRE VONATKOZÓ NYILATKOZATOK

44. Nyilatkozat az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkéről

A Konferencia megállapítja, hogy abban az esetben, ha valamely tagállam az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdése alapján bejelentést tett arról, hogy nem kíván részt venni valamely javaslatban vagy kezdeményezésben, e bejelentést a schengeni vívmányok továbbfejlesztésére irányuló intézkedés elfogadása előtt bármikor vissza lehet vonni.

45. Nyilatkozat az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (2) bekezdéséről

A Konferencia kijelenti, hogy amennyiben az Egyesült Királyság vagy Írország jelzi a Tanácsnak, hogy nem kíván részt venni valamely olyan intézkedésben, amely a schengeni vívmányok azon részén alapul, amelyben valamelyikük részt vesz, a Tanács részletesen megvitatja az érintett tagállamnak az intézkedésen kívül maradásából eredő lehetséges következményeket. A Tanácson belül folytatandó vita során figyelembe kell venni a javaslat és a schengeni vívmányok közötti kapcsolatról szóló bizottsági tájékoztatást.

46. Nyilatkozat az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (3) bekezdéséről

A Konferencia emlékeztet arra, hogy amennyiben a Tanács a kérdés első érdemi megvitatását követően nem hoz határozatot, a Bizottság módosított javaslatot nyújthat be a Tanácsnak annak érdekében, hogy a Tanács azt négy hónapon belül még egyszer további érdemi vizsgálatnak vesse alá.

47. Nyilatkozat az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (3), (4) és (5) bekezdéséről

A Konferencia megállapítja, hogy az Európai Unió keretébe beillesztett schengeni vívmányokról szóló jegyzőkönyv 5. cikkének (3), (4) vagy (5) bekezdésében említett határozatban meghatározandó feltételek előírhatják, hogy adott esetben az érintett tagállam viseli a Tanács által az említett jegyzőkönyv 4. cikkének megfelelően hozott határozatokban foglalt schengeni vívmányok egészének vagy egy részének alkalmazásában való részvételének megszűnése folytán szükségszerűen és elkerülhetetlenül felmerülő közvetlen pénzügyi következményeket.

48. Nyilatkozat a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyvről

A Konferencia tudomásul veszi, hogy az olyan jogi aktusok tekintetében, amelyeket a Tanács önállóan vagy az Európai Parlamenttel közösen fogad el, és amelyek Dániára alkalmazandó és nem alkalmazandó rendelkezéseket egyaránt tartalmaznak, mivel olyan jogalapra épülnek, amelyre a Dániáról szóló jegyzőkönyv I. része vonatkozik, Dánia kijelenti, hogy szavazati jogát nem használja fel arra, hogy a rá nem alkalmazandó rendelkezések elfogadását megakadályozza.

A Konferencia továbbá tudomásul veszi, hogy a Konferenciának a 222. cikkről szóló nyilatkozata alapján Dánia kijelenti, hogy részvételére a 222. cikkben említett fellépésekben, illetve jogi aktusokban a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv I. és II. részének megfelelően kerülhet sor.

49. Nyilatkozat Olaszországról

A Konferencia tudomásul veszi, hogy az 1957-ben az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Európai Unióról szóló szerződés elfogadásakor módosított Olaszországról szóló jegyzőkönyv a következőképpen rendelkezett:

„A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

AZZAL AZ ÓHAJJAL, hogy rendezzenek egyes Olaszországot érintő sajátos problémákat,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket e szerződéshez csatolnak:

A KÖZÖSSÉG TAGÁLLAMAI

TUDOMÁSUL VESZIK azt a tényt, hogy az olasz kormány tízéves gazdaság-bővítő programot hajt végre azzal a céllal, hogy — különösen a kevésbé fejlett dél-olasz területek és olasz szigetek infrastruktúrájának fejlesztése, valamint a munkanélküliség felszámolása érdekében új munkahelyek teremtése révén — helyreállítsa az olasz gazdaság szerkezetének egyensúlyát;

EMLÉKEZTETNEK ARRA, hogy az olasz kormány e programjának alapelveit és céljait megvizsgálták és jóváhagyták azok a nemzetközi együttműködést szolgáló szervezetek, amelyeknek a tagállamok is tagjai;

ELISMERIK, hogy az olaszországi program céljainak megvalósulása közös érdekük;

MEGÁLLAPODNAK ABBAN, hogy az olasz kormány e feladata végrehajtásának megkönnyítése érdekében a Közösség intézményeinek figyelmébe ajánlják az e Szerződésben előírt valamennyi módszer és eljárás igénybevételét, különösen azt, hogy megfelelő módon használják fel az Európai Befektetési Bank és az Európai Szociális Alap forrásait;

AZON A VÉLEMÉNYEN VANNAK, hogy e Szerződés alkalmazása során a Közösség intézményeinek figyelembe kell venniük, hogy az olasz gazdaság az elkövetkező években milyen folyamatos erőfeszítések elé néz, továbbá, hogy kívánatos elkerülni azokat a feszültségeket, különösen a fizetési mérleget, illetve a foglalkoztatás szintjét illetően, amelyek e Szerződés olaszországi alkalmazását veszélyeztethetnék;

ELISMERIK, hogy amennyiben a 109h. és 109i. cikk alkalmazására kerül sor, mindenképpen ügyelni kell arra, hogy az olasz kormány számára előírt intézkedések egyike se nehezítse a gazdaság bővítésére és a lakosság életszínvonalának növelésére szolgáló kormányzati program végrehajtását.”

**50. Nyilatkozat az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv
10. cikkéről**

A Konferencia felkéri az Európai Parlamentet, a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hatáskörükön belül törekedjenek arra, hogy a megfelelő esetben, és lehetőség szerint az átmeneti rendelkezésekről szóló jegyzőkönyv 10. cikkének (3) bekezdésében említett ötéves határidőn belül elfogadják az említett jegyzőkönyv 10. cikkének (1) bekezdésében említett aktusokat módosító vagy felváltó jogi aktusokat.

C. A TAGÁLLAMOK NYILATKOZATAI

51. A Belga Királyság nyilatkozata a nemzeti parlamentekről

Belgium pontosítja, hogy alkotmányjogának megfelelően mind a Képviselőház, mind a Szövetségi Parlament Szenátusa, mind a közösségek és régiók parlamenti közgyűlései – az Unió által gyakorolt hatásköröknek megfelelően – a nemzeti parlamenti rendszer összetevőiként vagy a nemzeti parlament kamaráiként járnak el.

52. A Belga Királyság, a Bolgár Köztársaság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, az Osztrák Köztársaság, a Portugál Köztársaság, Románia, a Szlovén Köztársaság és a Szlovák Köztársaság nyilatkozata az Európai Unió jelképeiről

Belgium, Bulgária, Németország, Görögország, Spanyolország, Olaszország, Ciprus, Litvánia, Luxemburg, Magyarország, Málta, Ausztria, Portugália, Románia, Szlovénia és Szlovákia kijelenti, hogy a kék alapon tizenkét arany csillag alkotta körből álló zászlót, Ludwig van Beethoven IX. szimfóniája Örömdájának részletét mint himnusz, az „Egyesülve a sokféleségben” jelmondatot, az eurót mint az Európai Unió pénznemét, valamint a május 9-i Európa-napot továbbra is a polgárok Európai Unióhoz való közös kötődése és az Európai Unióval való kapcsolata jelképeinek tekinti.

53. A Cseh Köztársaság nyilatkozata az Európai Unió Alapjogi Chartájáról

1. A Cseh Köztársaság emlékeztet arra, hogy az Európai Unió Alapjogi Chartája rendelkezéseinek címzettjei az Európai Unió intézményei és szervei, megfelelően tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét, valamint az Európai Unió és a tagállamok közötti hatáskörmegosztást, ahogyan azt a hatáskörök elhatárolásáról szóló 18. nyilatkozat is megerősíti. A Cseh Köztársaság hangsúlyozza, hogy a Charta rendelkezéseinek a tagállamok csak annyiban a címzettjei, amennyiben az Unió jogát hajtják végre, abban az esetben nem, amikor az Unió jogától függetlenül nemzeti jogszabályokat fogadnak el és hajtanak végre.

2. A Cseh Köztársaság hangsúlyozza továbbá, hogy a Charta nem terjeszti ki az uniós jog alkalmazási körét, és nem hoz létre új hatásköröket az Unió számára. Nem szűkíti a nemzeti jog alkalmazási körét, és nem korlátozza a nemzeti hatóságok e téren fennálló jelenlegi hatásköreit.

3. A Cseh Köztársaság hangsúlyozza, hogy annyiban amennyiben a Charta a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból eredő alapvető jogokat és elveket ismer el, ezeket a jogokat és elveket e hagyományokkal összhangban kell értelmezni.

4. A Cseh Köztársaság hangsúlyozza továbbá, hogy a Charta egyetlen rendelkezését sem lehet úgy értelmezni, mint amely szűkíti vagy hátrányosan érinti azokat az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, amelyeket – saját alkalmazási területükön – az Unió joga, illetve az Unió vagy a tagállamok mindegyikének részességével kötött nemzetközi megállapodások, így különösen az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény, valamint a tagállamok alkotmányai elismernek.

54. A Németországi Szövetségi Köztársaság, Írország, a Magyar Köztársaság, az Osztrák Köztársaság és a Svéd Királyság nyilatkozata

Németország, Írország, Magyarország, Ausztria és Svédország megállapítja, hogy az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés alapvető rendelkezései lényeges módosítására a szerződés hatálybalépése óta nem került sor, így szükség van azok naprakésszé tételére. Ezért támogatnak egy, a tagállamok kormányképviseelőinek konferenciájára vonatkozó elképzelést, amelyet mihamarabb össze kell hívni.

55. A Spanyol Királyságnak, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország - Egyesült Királyságának a nyilatkozata

A Szerződéseket alkalmazni kell Gibraltárra mint olyan európai területre, amelynek külkapcsolataiért egy tagállam felelős. Ez a tény az érintett tagállamok álláspontjában semmilyen változást nem jelent.

56. Írország nyilatkozata az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkéről

Írország megerősíti elkötelezettségét az Unió iránt, amely a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térséget alkot, tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a tagállamok eltérő jogrendszereit és jogi hagyományait, és garantálja a polgárok magas szintű biztonságát.

Írország ennek megfelelően kijelenti, hogy az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikke által ráruházott jogát gyakorolni kívánja, és a lehetségesnek ítélt legteljesebb mértékben részt kíván venni az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe szerinti intézkedések meghozatalában.

Írország a lehető legteljesebb mértékben részt fog venni különösen a rendőrségi együttműködés területén meghozandó intézkedésekben.

Írország emlékeztet továbbá arra, hogy a jegyzőkönyv 8. cikkével összhangban írásban bejelentheti a Tanácsnak, hogy nem kíván tovább e jegyzőkönyv rendelkezéseinek hatálya alá tartozni. Írország ezen rendelkezések érvényesülését a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését követő három éven belül felül kívánja vizsgálni.

57. Az Olasz Köztársaság nyilatkozata az Európai Parlament összetételéről

Olaszország megállapítja, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 10. és 14. cikke értelmében az Európai Parlament az Unió polgárainak képviselőiből áll, a polgárok képviselete arányosan csökkenő módon valósul meg.

Olaszország megállapítja továbbá, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 9. cikke és az Európai Unió működéséről szóló szerződés 20. cikke értelmében uniós polgár mindenki, aki a tagállamok valamelyikének állampolgára.

Olaszország ennél fogva úgy ítéli meg, hogy – az Európai Parlament 2009–2014-es megbízási időszakára vonatkozó határozat sérelme nélkül – az Európai Tanács által az Európai Parlament kezdeményezése nyomán és annak egyetértésével elfogadott valamennyi, az Európai Parlament összetételének meghatározásáról szóló határozatnak tiszteletben kell tartania a 14. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében foglalt alapelveket.

58. A Lett Köztársaság, a Magyar Köztársaság és a Máltai Köztársaság nyilatkozata a közös pénz nevének a Szerződésekben szereplő írásmódjáról

A Szerződésekben említett közös pénz nevének a bankjegyeken és pénzerméken megjelenő egységes írásmódját nem érintve, Lettország, Magyarország és Málta kinyilvánítja, hogy a közös pénz nevének, ideértve annak származékos alakjait is, a Szerződések lett, magyar, illetve máltai szövegében alkalmazott írásmódja semmiben nem befolyásolja a lett, a magyar, illetve a máltai nyelv fennálló szabályait.

59. A Holland Királyság nyilatkozata az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikkéről

A Holland Királyság az Európai Unió működéséről szóló szerződés 312. cikke (2) bekezdésének második albekezdésében említett határozathoz akkor adja beleegyezését, ha az említett szerződés 311. cikkének harmadik bekezdése szerinti határozat felülvizsgálata kielégítő megoldást nyújt Hollandiának az Unió költségvetésével szembeni túlzott negatív nettó befizetési pozíciója tekintetében.

60. A Holland Királyság nyilatkozata az Európai Unió működéséről szóló szerződés 355. cikkéről

A Holland Királyság kijelenti, hogy egy, a 355. cikk (6) bekezdésében említett, a Holland Antillák és/vagy Aruba jogállásának az Unióra tekintettel történő módosítását célzó határozatra irányuló kezdeményezés kizárólag egy olyan döntés alapján nyújtható be, amelyet a Holland Királyság Statútumával összhangban hoztak meg.

61. A Lengyel Köztársaság nyilatkozata az Európai Unió Alapjogi Chartájáról

A Charta semmilyen módon nem érinti a tagállamoknak azt a jogát, hogy jogszabályokat alkossanak a közerkölcs, a családjog, valamint az emberi méltóság védelme és az ember fizikai és szellemi épségének tiszteletben tartása területén.

62. A Lengyel Köztársaság nyilatkozata az Európai Unió Alapjogi Chartájának Lengyelországra és az Egyesült Királyságra történő alkalmazásáról szóló jegyzőkönyvről

Lengyelország kijelenti, hogy tekintettel a Szolidaritás nevű társadalmi mozgalom hagyományára és a mozgalomnak a szociális és munkajogokért folytatott küzdelemhez való jelentős hozzájárulására, teljes mértékben tiszteletben tartja az Európai Unió joga által meghatározott, és különösen az Európai Unió Alapjogi Chartája IV. címében újjól megerősített szociális és munkajogokat.

63. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának nyilatkozata az „állampolgár” kifejezés meghatározásáról

A Szerződések és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződés, továbbá minden más ezen szerződésekből eredő vagy ezen szerződések alapján továbbra is hatályban lévő jogi aktus tekintetében az Egyesült Királyság megújítja az 1982. december 31-én, az „állampolgár” kifejezés meghatározásáról tett nyilatkozatát, azzal a kivétellel, hogy a brit függő területek állampolgárai („British Dependant Territories Citizens”) kifejezést a brit tengerentúli területek állampolgáraiként („British overseas territories citizens”) kell érteni.

64. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának nyilatkozata az európai parlamenti választásokra vonatkozó választójogról

Az Egyesült Királyság megállapítja, hogy az Európai Unióról szóló szerződés 14. cikke és a Szerződések egyéb rendelkezései nem irányulnak az európai parlamenti választásokra vonatkozó választójog alapjainak megváltoztatására.

**65. Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának nyilatkozata
az Európai Unió működéséről szóló szerződés 75. cikkéről**

Az Egyesült Királyság teljes mértékben támogatja a terrorizmus és az ahhoz kapcsolódó tevékenységek megelőzésére és az ellenük való küzdelemre irányuló pénzügyi szankciók elfogadását célzó határozott fellépést. Az Egyesült Királyság ezért kijelenti, hogy gyakorolni kívánja az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkében biztosított azon jogát, hogy az Európai Unió működéséről szóló szerződés 75. cikke alapján benyújtott valamennyi javaslat elfogadásában részt vegyen.

MEGFELELÉSI TÁBLÁZATOK (*)

Az Európai Unióról szóló szerződés

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
I. CÍM – KÖZÖS RENDELKEZÉSEK	I. CÍM – KÖZÖS RENDELKEZÉSEK
1. cikk	1. cikk
	2. cikk
2. cikk	3. cikk
3. cikk (hatályon kívül) ⁽¹⁾	
	4. cikk
	5. cikk ⁽²⁾
4. cikk (hatályon kívül) ⁽³⁾	
5. cikk (hatályon kívül) ⁽⁴⁾	
6. cikk	6. cikk
7. cikk	7. cikk
	8. cikk
II. CÍM – AZ EURÓPAI GAZDASÁGI KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG LÉTREHOZÁSA ÉRDEKÉBEN MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK	II. CÍM – A DEMOKRATIKUS ELVEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK
8. cikk (hatályon kívül) ⁽⁵⁾	9. cikk
	10. cikk ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUSz.) 7. cikke, valamint az Európai Unióról szóló szerződés (a továbbiakban: EU-Szerződés) 13. cikkének (1) bekezdése és 21. cikke (3) bekezdésének második albekezdése váltja fel.

⁽²⁾ E cikk az Európai Közösséget létrehozó szerződés (a továbbiakban: EK-Szerződés) 5. cikkét váltja fel.

⁽³⁾ E cikket, tartalmát tekintve, a 15. cikke váltja fel.

⁽⁴⁾ E cikket, tartalmát tekintve, a 13. cikkének (2) bekezdése váltja fel.

⁽⁵⁾ Az EU-Szerződésnek a Lisszaboni Szerződés hatálybalépését megelőzően hatályos szövegének (a továbbiakban: a hatályos EU-Szerződés) 8. cikke az EK-Szerződést módosította. Ezek a módosítások beépültek az EK-Szerződésbe, a 8. cikk pedig hatályon kívül helyezésre kerül. Az EU-Szerződés e számozás alatt egy új rendelkezéssel egészül ki.

⁽⁶⁾ A (4) bekezdést, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 191. cikkének első bekezdése váltja fel.

(*) E két táblázat a Lisszaboni Szerződés 5. cikkében említett táblázatokon alapul, a Lisszaboni Szerződésben feltüntetett közbenső számozást tartalmazó középső oszlop elhagyásával.

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
	11. cikk
	12. cikk
III. CÍM – AZ EURÓPAI SZÉN- ÉS ACÉLKÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK	III. CÍM – AZ INTÉZMÉNYEKRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK
9. cikk (hatályon kívül) ⁽⁷⁾	13. cikk
	14. cikk ⁽⁸⁾
	15. cikk ⁽⁹⁾
	16. cikk ⁽¹⁰⁾
	17. cikk ⁽¹¹⁾
	18. cikk
	19. cikk ⁽¹²⁾
IV. CÍM – AZ EURÓPAI ATOM-ENERGIA-KÖZÖSSÉGET LÉTREHOZÓ SZERZŐDÉST MÓDOSÍTÓ RENDELKEZÉSEK	IV. CÍM – A MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK
10. cikk (hatályon kívül) ⁽¹³⁾ 27a.–27e. cikk (felváltva) 40–40b. cikk (felváltva) 43–45. cikk (felváltva)	20. cikk ⁽¹⁴⁾

⁽⁷⁾ A hatályos EU-Szerződés 9. cikke az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződést módosította. Az Európai Szén- és Acélközösséget létrehozó szerződés 2002. július 23-án megszűnt. A 9. cikk hatályon kívül helyezésre kerül, az EU-Szerződés pedig e számozás alatt egy másik rendelkezéssel egészül ki.

⁽⁸⁾ — Az (1) és (2) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 189. cikkét váltja fel;
— az (1)–(3) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 190. cikkének (1)–(3) bekezdését váltja fel;
— az (1) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 192. cikkének első bekezdését váltja fel;
— a (4) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 197. cikkének első bekezdését váltja fel.

⁽⁹⁾ E cikk, tartalmát tekintve, a 4. cikket váltja fel.

⁽¹⁰⁾ — Az (1) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 202. cikkének első és második francia bekezdését váltja fel;
— a (2) és (9) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 203. cikkét váltja fel;
— a (4) és (5) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 205. cikkének (2) és (4) bekezdését váltja fel.

⁽¹¹⁾ — Az (1) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 211. cikkét váltja fel;
— a (3) és (7) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 214. cikke helyébe lép;
— a (6) bekezdés, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 217. cikkének (1), (3) és (4) bekezdését váltja fel.

⁽¹²⁾ — E cikk, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 220. cikkét váltja fel;
— a (2) bekezdés első albekezdése, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 221. cikkének első bekezdését váltja fel.

⁽¹³⁾ A hatályos EU-Szerződés 10. cikke az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződést (a továbbiakban: EAK-Szerződés) módosította. Ezek a módosítások beépültek az EAK-Szerződésbe, a 10. cikk pedig hatályon kívül helyezésre kerül. Az EU-Szerződés e számozás alatt egy másik rendelkezéssel egészül ki.

⁽¹⁴⁾ E cikk egyben az EK-Szerződés 11. és 11a. cikkét is felváltja.

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
V. CÍM – A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK	V. CÍM – AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK ÉS A KÖZÖS KÜL- ÉS BIZTONSÁGPOLITIKÁRA VONATKOZÓ KÜLÖNÖS RENDELKEZÉSEK
	1. fejezet – Az Unió külső tevékenységére vonatkozó általános rendelkezések
	21. cikk
	22. cikk
	2. fejezet – A közös kül- és biztonságpolitikára vonatkozó különös rendelkezések
	1. szakasz – Közös rendelkezések
	23. cikk
11. cikk	24. cikk
12. cikk	25. cikk
13. cikk	26. cikk
	27. cikk
14. cikk	28. cikk
15. cikk	29. cikk
22. cikk (áthelyezve)	30. cikk
23. cikk (áthelyezve)	31. cikk
16. cikk	32. cikk
17. cikk (áthelyezve)	42. cikk
18. cikk	33. cikk
19. cikk	34. cikk
20. cikk	35. cikk
21. cikk	36. cikk
22. cikk (áthelyezve)	30. cikk
23. cikk (áthelyezve)	31. cikk
24. cikk	37. cikk

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
25. cikk	38. cikk
	39. cikk
47. cikk (áthelyezve)	40. cikk
26. cikk (hatályon kívül)	
27. cikk (hatályon kívül)	
27a. cikk (felváltva) ⁽¹⁵⁾	20. cikk
27b. cikk (felváltva) ⁽¹⁵⁾	20. cikk
27c. cikk (felváltva) ⁽¹⁵⁾	20. cikk
27d. cikk (felváltva) ⁽¹⁵⁾	20. cikk
27e. cikk (felváltva) ⁽¹⁵⁾	20. cikk
28. cikk	41. cikk
	2. szakasz – A közös biztonság- és védelempolitikára vonatkozó rendelkezések
17. cikk (áthelyezve)	42. cikk
	43. cikk
	44. cikk
	45. cikk
	46. cikk
VI. CÍM – BÜNTETŐÜGYEKBE FOLYTATOTT RENDŐRSÉGI ÉS IGAZSÁGÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK (hatályon kívül) ⁽¹⁶⁾	
29. cikk (felváltva) ⁽¹⁷⁾	
30. cikk (felváltva) ⁽¹⁸⁾	
31. cikk (felváltva) ⁽¹⁹⁾	

⁽¹⁵⁾ Az EUMSZ. 326–334. cikke – egyebek mellett – a hatályos EU-Szerződésnek a megerősített együttműködésre vonatkozó 27a–27e. cikkét is felváltja.

⁽¹⁶⁾ A hatályos EU-Szerződésnek a büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködésre vonatkozó VI. címét az EUMSZ. harmadik része V. címeként újraszámozott IV. címe 1., 4. és 5. fejezetének rendelkezései váltják fel.

⁽¹⁷⁾ E cikket az EUMSZ. 67. cikke váltja fel.

⁽¹⁸⁾ E cikket az EUMSZ. 87., illetve 88. cikke váltja fel.

⁽¹⁹⁾ E cikket az EUMSZ. 82., 83., illetve 85. cikke váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
32. cikk (felváltva) ⁽²⁰⁾	
33. cikk (felváltva) ⁽²¹⁾	
34. cikk (hatályon kívül)	
35. cikk (hatályon kívül)	
36. cikk (felváltva) ⁽²²⁾	
37. cikk (hatályon kívül)	
38. cikk (hatályon kívül)	
39. cikk (hatályon kívül)	
40. cikk (felváltva) ⁽²³⁾	20. cikk
40a. cikk (felváltva) ⁽²³⁾	20. cikk
40b. cikk (felváltva) ⁽²³⁾	20. cikk
41. cikk (hatályon kívül)	
42. cikk (hatályon kívül)	
VII. CÍM – A MEGERŐSÍTETT EGYÜTT-MŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK (felváltva) ⁽²⁴⁾	IV. CÍM – A MEGERŐSÍTETT EGYÜTTMŰKÖDÉSRE VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK
43. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
43a. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
43b. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
44. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
44a. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
45. cikk (felváltva) ⁽²⁴⁾	20. cikk
VIII. CÍM – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	VI. CÍM – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
46. cikk (hatályon kívül)	
	47. cikk

⁽²⁰⁾ E cikket az EUMSZ. 89. cikke váltja fel.

⁽²¹⁾ E cikket az EUMSZ. 72. cikke váltja fel.

⁽²²⁾ E cikket az EUMSZ. 71. cikke váltja fel.

⁽²³⁾ Az EUMSZ. 326–334. cikke – egyebek mellett – a hatályos EU-Szerződésnek a megerősített együttműködésre vonatkozó 40–40b. cikkét váltja fel.

⁽²⁴⁾ Az EUMSZ. 326–334. cikke – egyebek mellett – a hatályos EU-Szerződésnek a megerősített együttműködésre vonatkozó 43–45. cikkét, valamint VII. címét váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Unióról szóló szerződésben	Új számozás az Európai Unióról szóló szerződésben
47. cikk (felváltva)	40. cikk
48. cikk	48. cikk
49. cikk	49. cikk
	50. cikk
	51. cikk
	52. cikk
50. cikk (hatályon kívül)	
51. cikk	53. cikk
52. cikk	54. cikk
53. cikk	55. cikk

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
ELSŐ RÉSZ – ALAPELVEK	ELSŐ RÉSZ – ALAPELVEK
1. cikk (hatályon kívül)	
	1. cikk
2. cikk (hatályon kívül) ⁽²⁵⁾	
	I. cím – Az Unió hatásköreinek típusai és területei
	2. cikk
	3. cikk
	4. cikk
	5. cikk
	6. cikk
	II. cím – Általánosan alkalmazandó rendelkezések

⁽²⁵⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 3. cikke váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
	7. cikk
3. cikk, (1) bekezdés (hatályon kívül) ⁽²⁶⁾	
3. cikk, (2) bekezdés	8. cikk
4. cikk (áthelyezve)	119. cikk
5. cikk (felváltva) ⁽²⁷⁾	
	9. cikk
	10. cikk
6. cikk	11. cikk
153. cikk, (2) bekezdés (áthelyezve)	12. cikk
	13. cikk ⁽²⁸⁾
7. cikk (hatályon kívül) ⁽²⁹⁾	
8. cikk (hatályon kívül) ⁽³⁰⁾	
9. cikk (hatályon kívül)	
10. cikk (hatályon kívül) ⁽³¹⁾	
11. cikk (felváltva) ⁽³²⁾	326–334. cikk
11a. cikk (felváltva) ⁽³²⁾	326–334. cikk
12. cikk (áthelyezve)	18. cikk
13. cikk (áthelyezve)	19. cikk
14. cikk(áthelyezve)	26. cikk
15. cikk(áthelyezve)	27. cikk
16. cikk	14. cikk
255. cikk (áthelyezve)	15. cikk
286. cikk (felváltva)	16. cikk

⁽²⁶⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSz. 3–6. cikke váltja fel.

⁽²⁷⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 5. cikke váltja fel.

⁽²⁸⁾ Az állatok védelméről és kíméletéről szóló jegyzőkönyv rendelkező részének beillesztése.

⁽²⁹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 13. cikke váltja fel.

⁽³⁰⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 13. cikke, valamint az EUMSz. 282. cikkének (1) bekezdése váltja fel.

⁽³¹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 4. cikkének (3) bekezdése váltja fel.

⁽³²⁾ E cikket egyben az EU-Szerződés 20. cikke is felváltja.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
	17. cikk
MÁSODIK RÉSZ – UNIÓS POLGÁRSÁG	MÁSODIK RÉSZ – A MEGKÜLÖNBÖZTETÉS TILALMA ÉS AZ UNIÓS POLGÁRSÁG
12. cikk (áthelyezve)	18. cikk
13. cikk (áthelyezve)	19. cikk
17. cikk	20. cikk
18. cikk	21. cikk
19. cikk	22. cikk
20. cikk	23. cikk
21. cikk	24. cikk
22. cikk	25. cikk
HARMADIK RÉSZ – KÖZÖSSÉGI POLITIKÁK	HARMADIK RÉSZ – AZ UNIÓ BELSŐ POLITIKÁI ÉS TEVÉKENYSÉGEI
	I. cím – Belső piac
14. cikk (áthelyezve)	26. cikk
15. cikk (áthelyezve)	27. cikk
I. cím – Az áruk szabad mozgása	II. cím – Az áruk szabad mozgása
23. cikk	28. cikk
24. cikk	29. cikk
1. fejezet – Vámunió	1. fejezet – Vámunió
25. cikk	30. cikk
26. cikk	31. cikk
27. cikk	32. cikk
Harmadik rész, X. cím, Vámügyi együttműködés (áthelyezve)	2. fejezet – Vámügyi együttműködés
135. cikk (áthelyezve)	33. cikk
2. fejezet – A tagállamok közötti mennyiségi korlátozások tilalma	3. fejezet – A tagállamok közötti mennyiségi korlátozások tilalma
28. cikk	34. cikk

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
29. cikk	35. cikk
30. cikk	36. cikk
31. cikk	37. cikk
II. cím – Mezőgazdaság	III. cím – Mezőgazdaság és halászat
32. cikk	38. cikk
33. cikk	39. cikk
34. cikk	40. cikk
35. cikk	41. cikk
36. cikk	42. cikk
37. cikk	43. cikk
38. cikk	44. cikk
III. cím – A személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása	IV. cím – A személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása
1. fejezet – Munkavállalók	1. fejezet – Munkavállalók
39. cikk	45. cikk
40. cikk	46. cikk
41. cikk	47. cikk
42. cikk	48. cikk
2. fejezet – Letelepedési jog	2. fejezet – Letelepedési jog
43. cikk	49. cikk
44. cikk	50. cikk
45. cikk	51. cikk
46. cikk	52. cikk
47. cikk	53. cikk
48. cikk	54. cikk
294. cikk (áthelyezve)	55. cikk
3. fejezet – Szolgáltatások	3. fejezet – Szolgáltatások
49. cikk	56. cikk

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
50. cikk	57. cikk
51. cikk	58. cikk
52. cikk	59. cikk
53. cikk	60. cikk
54. cikk	61. cikk
55. cikk	62. cikk
4. fejezet – Tőke- és fizetési műveletek	4. fejezet – Tőke- és fizetési műveletek
56. cikk	63. cikk
57. cikk	64. cikk
58. cikk	65. cikk
59. cikk	66. cikk
60. cikk (áthelyezve)	75. cikk
IV. cím – Vízumok, menekültügy, bevándorlás és a személyek szabad mozgására vonatkozó egyéb politikák	V. cím – A szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség
	1. fejezet– Általános rendelkezések
61. cikk	67. cikk ⁽³³⁾
	68. cikk
	69. cikk
	70. cikk
	71. cikk ⁽³⁴⁾
64. cikk, (1) bekezdés (felváltva)	72. cikk ⁽³⁵⁾
	73. cikk
66. cikk (felváltva)	74. cikk
60. cikk (áthelyezve)	75. cikk
	76. cikk

⁽³³⁾ E cikk egyben a hatályos EU-Szerződés 29. cikkét is felváltja.

⁽³⁴⁾ E cikk a hatályos EU-Szerződés 36. cikkét váltja fel.

⁽³⁵⁾ E cikk egyben a hatályos EU-Szerződés 33. cikkét is felváltja.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
	2. fejezet – A határok ellenőrzésével, a menekültügygel és a bevándorlással kapcsolatos politikák
62. cikk	77. cikk
63. cikk, 1. és 2. pont, valamint 64. cikk, (2) bekezdés ⁽³⁶⁾	78. cikk
63. cikk, 3. és 4. pont	79. cikk
	80. cikk
64. cikk, (1) bekezdés (felváltva)	72. cikk
	3. fejezet – Igazságügyi együttműködés polgári ügyekben
65. cikk	81. cikk
66. cikk (felváltva)	74. cikk
67. cikk (hatályon kívül)	
68. cikk (hatályon kívül)	
69. cikk (hatályon kívül)	
	4. fejezet – Igazságügyi együttműködés büntetőügyekben
	82. cikk ⁽³⁷⁾
	83. cikk ⁽³⁷⁾
	84. cikk
	85. cikk ⁽³⁷⁾
	86. cikk
	5. fejezet – Rendőrségi együttműködés
	87. cikk ⁽³⁸⁾
	88. cikk ⁽³⁸⁾
	89. cikk ⁽³⁹⁾

⁽³⁶⁾ Az EK-Szerződés 63. cikke 1. és 2. pontját az EUMSZ. 78. cikkének (1) és (2) bekezdése, az EK-Szerződés 64. cikke (2) bekezdését pedig az EUMSZ. 78. cikkének (3) bekezdése váltja fel.

⁽³⁷⁾ E cikk a hatályos EU-Szerződés 31. cikkét váltja fel.

⁽³⁸⁾ E cikk a hatályos EU-Szerződés 30. cikkét váltja fel.

⁽³⁹⁾ E cikk a hatályos EU-Szerződés 32. cikkét váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
V. cím – Közlekedés	VI. cím – Közlekedés
70. cikk	90. cikk
71. cikk	91. cikk
72. cikk	92. cikk
73. cikk	93. cikk
74. cikk	94. cikk
75. cikk	95. cikk
76. cikk	96. cikk
77. cikk	97. cikk
78. cikk	98. cikk
79. cikk	99. cikk
80. cikk	100. cikk
VI. cím – A versenyre, az adózásra és a jogszabályok közelítésére vonatkozó közös szabályok	VII. cím – A versenyre, az adózásra és a jogszabályok közelítésére vonatkozó közös szabályok
1. fejezet – Versenyszabályok	1. fejezet – Versenyszabályok
1. szakasz – Vállalkozásokra vonatkozó szabályok	1. szakasz – Vállalkozásokra vonatkozó szabályok
81. cikk	101. cikk
82. cikk	102. cikk
83. cikk	103. cikk
84. cikk	104. cikk
85. cikk	105. cikk
86. cikk	106. cikk
2. szakasz – Állami támogatások	2. szakasz – Állami támogatások
87. cikk	107. cikk
88. cikk	108. cikk
89. cikk	109. cikk
2. fejezet – Adórendelkezések	2. fejezet – Adórendelkezések

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
90. cikk	110. cikk
91. cikk	111. cikk
92. cikk	112. cikk
93. cikk	113. cikk
3. fejezet – Jogszabályok közelítése	3. fejezet – Jogszabályok közelítése
95. cikk (áthelyezve)	114. cikk
94. cikk (áthelyezve)	115. cikk
96. cikk	116. cikk
97. cikk	117. cikk
	118. cikk
VII. cím – Gazdaság- és monetáris politika	VIII. cím – Gazdaság- és monetáris politika
4. cikk (áthelyezve)	119. cikk
1. fejezet – Gazdaságpolitika	1. fejezet – Gazdaságpolitika
98. cikk	120. cikk
99. cikk	121. cikk
100. cikk	122. cikk
101. cikk	123. cikk
102. cikk	124. cikk
103. cikk	125. cikk
104. cikk	126. cikk
2. fejezet – Monetáris politika	2. fejezet – Monetáris politika
105. cikk	127. cikk
106. cikk	128. cikk
107. cikk	129. cikk
108. cikk	130. cikk
109. cikk	131. cikk
110. cikk	132. cikk

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
111. cikk, (1)–(3) és (5) bekezdés (áthelyezve)	219. cikk
111. cikk, (4) bekezdés (áthelyezve)	138. cikk
	133. cikk
3. fejezet – Intézményi rendelkezések	3. fejezet – Intézményi rendelkezések
112. cikk (áthelyezve)	283. cikk
113. cikk (áthelyezve)	284. cikk
114. cikk	134. cikk
115. cikk	135. cikk
	4. fejezet – Azon tagállamokra vonatkozó különös rendelkezések, amelyek pénzneme az euro
	136. cikk
	137. cikk
111. cikk, (4) bekezdés (áthelyezve)	138. cikk
4. fejezet – Átmeneti rendelkezések	5. fejezet – Átmeneti rendelkezések
116. cikk (hatályon kívül)	
	139. cikk
117. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés hatodik francia bekezdése, valamint (3)–(9) bekezdés (hatályon kívül)	
117. cikk, (2) bekezdés, első öt francia bekezdés (áthelyezve)	141. cikk, (2) bekezdés
121. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve) 122. cikk, (2) bekezdés második mondata (áthelyezve) 123. cikk, (5) bekezdés (áthelyezve)	140. cikk ⁽⁴⁰⁾
118. cikk (hatályon kívül)	
123. cikk, (3) bekezdés (áthelyezve) 117. cikk, (2) bekezdés, első öt francia bekezdés (áthelyezve)	141. cikk ⁽⁴¹⁾

⁽⁴⁰⁾ — A 140. cikk (1) bekezdése a 121. cikk (1) bekezdésének szövegét veszi át.

— A 140. cikk (2) bekezdése a 122. cikk (2) bekezdése második mondatának szövegét veszi át.

— A 140. (3) bekezdése a 123. cikk (5) bekezdésének szövegét veszi át.

⁽⁴¹⁾ — A 141. cikk (1) bekezdése a 123. cikk (3) bekezdésének szövegét veszi át.

— A 141. cikk (2) bekezdése a 117. cikk (2) bekezdése első öt francia bekezdésének szövegét veszi át.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
124. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve)	142. cikk
119. cikk	143. cikk
120. cikk	144. cikk
121. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve)	140. cikk, (1) bekezdés
121. cikk, (2)–(4) bekezdés (hatályon kívül)	
122. cikk, (1) bekezdés, (2) bekezdés első mondata, valamint (3), (4), (5) és (6) bekezdés (hatályon kívül)	
122. cikk, (2) bekezdés második mondata (áthelyezve)	140. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés
123. cikk, (1), (2) és (4) bekezdés (hatályon kívül)	
123. cikk, (3) bekezdés (áthelyezve)	141. cikk, (1) bekezdés
123. cikk, (5) bekezdés (áthelyezve)	140. cikk, (3) bekezdés
124. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve)	142. cikk
124. cikk, (2) bekezdés (hatályon kívül)	
VIII. cím – Foglalkoztatás	IX. cím – Foglalkoztatás
125. cikk	145. cikk
126. cikk	146. cikk
127. cikk	147. cikk
128. cikk	148. cikk
129. cikk	149. cikk
130. cikk	150. cikk
IX. cím – Közös kereskedelempolitika(áthelyezve)	Ötödik rész, II. cím, Közös kereskedelempolitika
131. cikk (áthelyezve)	206. cikk
132. cikk (hatályon kívül)	
133. cikk (áthelyezve)	207. cikk
134. cikk (hatályon kívül)	
X. cím – Vámügyi együttműködés(áthelyezve)	Harmadik rész, II. cím, 2. fejezet, Vámügyi együttműködés

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
135. cikk (áthelyezve)	33. cikk
XI. cím – Szociálpolitika, oktatás, szakképzés és ifjúság	X. cím – Szociálpolitika
1. fejezet – Szociális rendelkezések(hatályon kívül)	
136. cikk	151. cikk
	152. cikk
137. cikk	153. cikk
138. cikk	154. cikk
139. cikk	155. cikk
140. cikk	156. cikk
141. cikk	157. cikk
142. cikk	158. cikk
143. cikk	159. cikk
144. cikk	160. cikk
145. cikk	161. cikk
2. fejezet – Az Európai Szociális Alap	XI. cím – Az Európai Szociális Alap
146. cikk	162. cikk
147. cikk	163. cikk
148. cikk	164. cikk
3. fejezet – Oktatás, szakképzés és ifjúság	XII. cím – Oktatás, szakképzés, ifjúság és sport
149. cikk	165. cikk
150. cikk	166. cikk
XII. cím – Kultúra	XIII. cím – Kultúra
151. cikk	167. cikk
XIII. cím – Népegészségügy	XIV. cím – Népegészségügy
152. cikk	168. cikk
XIV. cím – Fogasztóvédelem	XV. cím – Fogasztóvédelem

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
153. cikk, (1), (3), (4) és (5) bekezdés	169. cikk
153. cikk, (2) bekezdés (áthelyezve)	12. cikk
XV. cím – Transzeurópai hálózatok	XVI. cím – Transzeurópai hálózatok
154. cikk	170. cikk
155. cikk	171. cikk
156. cikk	172. cikk
XVI. cím – Ipar	XVII. cím – Ipar
157. cikk	173. cikk
XVII. cím – Gazdasági és társadalmi kohézió	XVIII. cím – Gazdasági, társadalmi és területi kohézió
158. cikk	174. cikk
159. cikk	175. cikk
160. cikk	176. cikk
161. cikk	177. cikk
162. cikk	178. cikk
XVIII. cím – Kutatás és technológiai fejlesztés	XIX. cím – Kutatás, technológiai fejlesztés és úrkutatás
163. cikk	179. cikk
164. cikk	180. cikk
165. cikk	181. cikk
166. cikk	182. cikk
167. cikk	183. cikk
168. cikk	184. cikk
169. cikk	185. cikk
170. cikk	186. cikk
171. cikk	187. cikk
172. cikk	188. cikk
	189. cikk

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
173. cikk	190. cikk
XIX. cím – Környezet	XX. cím – Környezet
174. cikk	191. cikk
175. cikk	192. cikk
176. cikk	193. cikk
	XXI. cím – Energia
	194. cikk
	XXII. cím – Idegenforgalom
	195. cikk
	XXIII. cím – Polgári védelem
	196. cikk
	XXIV. cím – Igazgatási együttműködés
	197. cikk
XX. cím – Fejlesztési együttműködés (áthelyezve)	Ötödik rész, III. cím, 1. fejezet, Fejlesztési együttműködés
177. cikk (áthelyezve)	208. cikk
178. cikk (hatályon kívül) ⁽⁴²⁾	
179. cikk (áthelyezve)	209. cikk
180. cikk (áthelyezve)	210. cikk
181. cikk (áthelyezve)	211. cikk
XXI. cím – Harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés (áthelyezve)	Ötödik rész, III. cím, 2. fejezet, Harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés
181a. cikk (áthelyezve)	212. cikk
NEGYEDIK RÉSZ – A TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK TÁRSULÁSA	NEGYEDIK RÉSZ – A TENGERENTÚLI ORSZÁGOK ÉS TERÜLETEK TÁRSULÁSA
182. cikk	198. cikk
183. cikk	199. cikk

⁽⁴²⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSz. 208. cikke (1) bekezdése második albekezdésének második mondata váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
184. cikk	200. cikk
185. cikk	201. cikk
186. cikk	202. cikk
187. cikk	203. cikk
188. cikk	204. cikk
	ÖTÖDIK RÉSZ – AZ UNIÓ KÜLSŐ TEVÉKENYSÉGE
	I. cím– Az Unió külső tevékenységeire vonatkozó általános rendelkezések
	205. cikk
Harmadik rész, IX. cím, Közös kereskedelempolitika (áthelyezve)	II. cím – Közös kereskedelempolitika
131. cikk (áthelyezve)	206. cikk
133. cikk (áthelyezve)	207. cikk
	III. cím – Együttműködés harmadik országokkal és humanitárius segítségnyújtás
Harmadik rész, XX. cím, Fejlesztési együttműködés (áthelyezve)	1. fejezet – Fejlesztési együttműködés
177. cikk (áthelyezve)	208. cikk ⁽⁴³⁾
179. cikk (áthelyezve)	209. cikk
180. cikk (áthelyezve)	210. cikk
181. cikk (áthelyezve)	211. cikk
Harmadik rész, XXI. cím, Harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés(áthelyezve)	2. fejezet – Harmadik országokkal folytatott gazdasági, pénzügyi és műszaki együttműködés
181a. cikk (áthelyezve)	212. cikk
	213. cikk
	3. fejezet – Humanitárius segítségnyújtás
	214. cikk
	IV. cím – Korlátozó intézkedések

⁽⁴³⁾ Az (1) bekezdés második albekezdésének második mondata, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 178. cikkét váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
301. cikk (felváltva)	215. cikk
	V. cím – Nemzetközi megállapodások
	216. cikk
310. cikk (áthelyezve)	217. cikk
300. cikk (felváltva)	218. cikk
111. cikk, (1)–(3) és (5) bekezdés (áthelyezve)	219. cikk
	VI. cím – Az Unió kapcsolatai nemzetközi szervezetekkel és harmadik országokkal, valamint az Unió küldöttségei
302–304. cikk (felváltva)	220. cikk
	221. cikk
	VII. cím – Szolidaritási klauzula
	222. cikk
ÖTÖDIK RÉSZ – A KÖZÖSSÉG INTÉZMÉNYEI	HATODIK RÉSZ – INTÉZMÉNYI ÉS PÉNZÜGYI RENDELKEZÉSEK
I. cím – Intézményi rendelkezések	I. cím – Intézményi rendelkezések
1. fejezet– Az intézmények	1. fejezet– Az intézmények
1. szakasz – Az Európai Parlament	1. szakasz – Az Európai Parlament
189. cikk (hatályon kívül) ⁽⁴⁴⁾	
190. cikk, (1)–(3) bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁴⁵⁾	
190. cikk, (4) és (5) bekezdés	223. cikk
191. cikk, első bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁴⁶⁾	
191. cikk, második bekezdés	224. cikk
192. cikk, első bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁴⁷⁾	
192. cikk, második bekezdés	225. cikk
193. cikk	226. cikk

⁽⁴⁴⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 4. cikkének (1) és (2) bekezdése váltja fel.

⁽⁴⁵⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 14. cikkének (1)–(3) bekezdése váltja fel.

⁽⁴⁶⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 11. cikkének (4) bekezdése váltja fel.

⁽⁴⁷⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 14. cikkének (1) bekezdése váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
194. cikk	227. cikk
195. cikk	228. cikk
196. cikk	229. cikk
197. cikk, első bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁴⁸⁾	
197. cikk, második, harmadik és negyedik bekezdés	230. cikk
198. cikk	231. cikk
199. cikk	232. cikk
200. cikk	233. cikk
201. cikk	234. cikk
	2. szakasz – Az Európai Tanács
	235. cikk
	236. cikk
2. szakasz – A Tanács	3. szakasz – A Tanács
202. cikk (hatályon kívül) ⁽⁴⁹⁾	
203. cikk (hatályon kívül) ⁽⁵⁰⁾	
204. cikk	237. cikk
205. cikk, (2) és (4) bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁵¹⁾	
205. cikk, (1) és (3) bekezdés	238. cikk
206. cikk	239. cikk
207. cikk	240. cikk
208. cikk	241. cikk
209. cikk	242. cikk
210. cikk	243. cikk
3. szakasz – A Bizottság	4. szakasz – A Bizottság

⁽⁴⁸⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 14. cikkének (4) bekezdése váltja fel.

⁽⁴⁹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 16. cikkének (1) bekezdése, valamint az EUMSZ. 290., illetve 291. cikke váltja fel.

⁽⁵⁰⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 16. cikkének (2) és (9) bekezdése váltja fel.

⁽⁵¹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 16. cikkének (4) és (5) bekezdése váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
211. cikk (hatályon kívül) ⁽⁵²⁾	
	244. cikk
212. cikk (áthelyezve)	249. cikk, (2) bekezdés
213. cikk	245. cikk
214. cikk (hatályon kívül) ⁽⁵³⁾	
215. cikk	246. cikk
216. cikk	247. cikk
217. cikk, (1), (3) és (4) bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁵⁴⁾	
217. cikk, (2) bekezdés	248. cikk
218. cikk, (1) bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁵⁵⁾	
218. cikk, (2) bekezdés	249. cikk
219. cikk	250. cikk
4. szakasz – A Bíróság	5. szakasz – Az Európai Unió Bírósága
220. cikk (hatályon kívül) ⁽⁵⁶⁾	
221. cikk, első bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁵⁷⁾	
221. cikk, második és harmadik bekezdés	251. cikk
222. cikk	252. cikk
223. cikk	253. cikk
224. cikk ⁽⁵⁸⁾	254. cikk
	255. cikk
225. cikk	256. cikk
225a. cikk	257. cikk

⁽⁵²⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 17. cikkének (1) bekezdése váltja fel.

⁽⁵³⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 17. cikkének (3) és (7) bekezdése váltja fel.

⁽⁵⁴⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 17. cikkének (6) bekezdése váltja fel.

⁽⁵⁵⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSz. 295. cikke váltja fel.

⁽⁵⁶⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 19. cikke váltja fel.

⁽⁵⁷⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 19. cikke (2) bekezdésének első albekezdése váltja fel.

⁽⁵⁸⁾ Az első bekezdés első mondatát, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 19. cikke (2) bekezdésének második albekezdése váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
226. cikk	258. cikk
227. cikk	259. cikk
228. cikk	260. cikk
229. cikk	261. cikk
229a. cikk	262. cikk
230. cikk	263. cikk
231. cikk	264. cikk
232. cikk	265. cikk
233. cikk	266. cikk
234. cikk	267. cikk
235. cikk	268. cikk
	269. cikk
236. cikk	270. cikk
237. cikk	271. cikk
238. cikk	272. cikk
239. cikk	273. cikk
240. cikk	274. cikk
	275. cikk
	276. cikk
241. cikk	277. cikk
242. cikk	278. cikk
243. cikk	279. cikk
244. cikk	280. cikk
245. cikk	281. cikk
	6. szakasz – Az Európai Központi Bank
	282. cikk
112. cikk (áthelyezve)	283. cikk

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
113. cikk (áthelyezve)	284. cikk
5. szakasz – A Számvevőszék	7. szakasz – A Számvevőszék
246. cikk	285. cikk
247. cikk	286. cikk
248. cikk	287. cikk
2. fejezet – Több intézményre vonatkozó közös rendelkezések	2. fejezet– Az Unió jogi aktusai, az elfogadásukra vonatkozó eljárások és egyéb rendelkezések
	1. szakasz – Az Unió jogi aktusai
249. cikk	288. cikk
	289. cikk
	290. cikk ⁽⁵⁹⁾
	291. cikk ⁽⁵⁹⁾
	292. cikk
	2. szakasz – A jogi aktusok elfogadására vonatkozó eljárások és egyéb rendelkezések
250. cikk	293. cikk
251. cikk	294. cikk
252. cikk (hatályon kívül)	
	295. cikk
253. cikk	296. cikk
254. cikk	297. cikk
	298. cikk
255. cikk (áthelyezve)	15. cikk
256. cikk	299. cikk
	3. fejezet – Az Unió tanácsadó szervei
	300. cikk
3. fejezet – A Gazdasági és Szociális Bizottság	1. szakasz – A Gazdasági és Szociális Bizottság

⁽⁵⁹⁾ E cikk, tartalmát tekintve, az EK-Szerződés 202. cikkének harmadik francia bekezdését váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
257. cikk (hatályon kívül) ⁽⁶⁰⁾	
258. cikk, első, második és negyedik bekezdés	301. cikk
258. cikk, harmadik bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁶¹⁾	
259. cikk	302. cikk
260. cikk	303. cikk
261. cikk (hatályon kívül)	
262. cikk	304. cikk
4. fejezet – A Régiók Bizottsága	2. szakasz – A Régiók Bizottsága
263. cikk, első és ötödik bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁶²⁾	
263. cikk, második, harmadik és negyedik bekezdés	305. cikk
264. cikk	306. cikk
265. cikk	307. cikk
5. fejezet – Az Európai Beruházási Bank	4. fejezet – Az Európai Beruházási Bank
266. cikk	308. cikk
267. cikk	309. cikk
II. cím– Pénzügyi rendelkezések	II. cím– Pénzügyi rendelkezések
268. cikk	310. cikk
	1. fejezet – Az Unió saját forrásai
269. cikk	311. cikk
270. cikk (hatályon kívül) ⁽⁶³⁾	
	2. fejezet – Többéves pénzügyi keret
	312. cikk
	3. fejezet – Az Unió éves költségvetése

⁽⁶⁰⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSZ. 300. cikkének (2) bekezdése váltja fel.

⁽⁶¹⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSZ. 300. cikkének (4) bekezdése váltja fel.

⁽⁶²⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSZ. 300. cikkének (3) és (4) bekezdése váltja fel.

⁽⁶³⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EUMSZ. 310. cikkének (4) bekezdése váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
272. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve)	313. cikk
271. cikk (áthelyezve)	316. cikk
272. cikk, (1) bekezdés (áthelyezve)	313. cikk
272. cikk, (2)–(10) bekezdés	314. cikk
273. cikk	315. cikk
271. cikk (áthelyezve)	316. cikk
	4. fejezet – A költségvetés végrehajtása és a felmentés
274. cikk	317. cikk
275. cikk	318. cikk
276. cikk	319. cikk
	5. fejezet – Közös rendelkezések
277. cikk	320. cikk
278. cikk	321. cikk
279. cikk	322. cikk
	323. cikk
	324. cikk
	6. fejezet – Küzdelem a csalás ellen
280. cikk	325. cikk
	III. cím – Megerősített együttműködés
11. és 11a. cikk (felváltva)	326. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	327. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	328. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	329. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	330. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	331. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	332. cikk ⁽⁶⁴⁾

⁽⁶⁴⁾ E cikk egyben a hatályos EU-Szerződés 27a–27e., 40–40b. és 43–45. cikkét is felváltja.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
11. és 11a. cikk (felváltva)	333. cikk ⁽⁶⁴⁾
11. és 11a. cikk (felváltva)	334. cikk ⁽⁶⁴⁾
HATODIK RÉSZ – ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK	HETEDIK RÉSZ – ÁLTALÁNOS ÉS ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK
281. cikk (hatályon kívül) ⁽⁶⁵⁾	
282. cikk	335. cikk
283. cikk	336. cikk
284. cikk	337. cikk
285. cikk	338. cikk
286. cikk (felváltva)	16. cikk
287. cikk	339. cikk
288. cikk	340. cikk
289. cikk	341. cikk
290. cikk	342. cikk
291. cikk	343. cikk
292. cikk	344. cikk
293. cikk (hatályon kívül)	
294. cikk (áthelyezve)	55. cikk
295. cikk	345. cikk
296. cikk	346. cikk
297. cikk	347. cikk
298. cikk	348. cikk
299. cikk, (1) bekezdés (hatályon kívül) ⁽⁶⁶⁾	
299. cikk, (2) bekezdés, második, harmadik és negyedik albekezdés	349. cikk
299. cikk, (2) bekezdés első albekezdése, valamint (3)–(6) bekezdés (áthelyezve)	355. cikk

⁽⁶⁴⁾ E cikk egyben a hatályos EU-Szerződés 27a–27e., 40–40b. és 43–45. cikkét is felváltja.

⁽⁶⁵⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 47. cikke váltja fel.

⁽⁶⁶⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 52. cikke váltja fel.

Korábbi számozás az Európai Közösséget létrehozó szerződésben	Új számozás az Európai Unió működéséről szóló szerződésben
300. cikk (felváltva)	218. cikk
301. cikk (felváltva)	215. cikk
302. cikk (felváltva)	220. cikk
303. cikk (felváltva)	220. cikk
304. cikk (felváltva)	220. cikk
305. cikk (hatályon kívül)	
306. cikk	350. cikk
307. cikk	351. cikk
308. cikk	352. cikk
	353. cikk
309. cikk	354. cikk
310. cikk (áthelyezve)	217. cikk
311. cikk (hatályon kívül) ⁽⁶⁷⁾	
299. cikk, (2) bekezdés első albekezdése, valamint (3)–(6) bekezdés (áthelyezve)	355. cikk
312. cikk	356. cikk
Záró rendelkezések	
313. cikk	357. cikk
	358. cikk
314. cikk (hatályon kívül) ⁽⁶⁸⁾	

⁽⁶⁷⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 51. cikke váltja fel.

⁽⁶⁸⁾ E cikket, tartalmát tekintve, az EU-Szerződés 55. cikke váltja fel.